

Gürsel Pal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.11.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

A benim gülüm

A benim gülüm,
Ömrümün can yarısı,
Gözümün karası,
Sevdim seni işte
Çok sevdim.
A benim gönül yaram,
Gündüzüm ve gecem olan,
senden başka herkes bana yalan,
Sevdim seni işte
Çok sevdim.
A benim gülizarım,
Her rüzgarda bana gelir tenin
Koklamaya seni doyamam
Ben asla sensiz olamam.
Senden gayrısı bana yalan
Sevdim seni işte
Çok sevdim.
Tek senin sevgin var,
Bir ömür benimle
Paylaşılacak olan.
Sevdim,
Taparcasına seni,
Ne olur benden uzak etme seni,
Ben seni sevdim
Bir tek seni.

Gürsel Pal

A dostum

A dostum.
İKİ GÖZÜM.
GÖNÜL PARÇAM.
RUHUMSUN.
ANLA BENİ.
SANMAKİ UMUTSUZUM YARINIMDAN.
SANMA SAKIN BU CANIMA KIYARIM.
SENİN İÇİN BEN GENEDE YAŞARIM,
HER ŞEYE İNAT YAŞARIM
CAN PARÇAM.
SEN Kİ DOSTUMSUN
ELİNİ VERDİN BANA
BEN YIKILMAM ASLA
KANIM SON DAMLASINA KADAR AKSADA
SENİN İÇİN YAŞARIM.
SAKIN DÜRGÜN HALİME ALDANMA
SENİN İÇİN DİŞLERİMLE
YILANLARI, ÇİYANLARI PARÇALARIM.
A BENİM DOSTUM,
İKİ GÖZÜM.
SEN BENİM GÜLEN YÜZÜMSÜN,
SEN BENİM İÇİMDE AÇAN BAHARSIN.
BİR YANIM KIŞ OLSADA
SEN BENİM BAHARDA AÇAN
ÇİÇEKLERİMSİN.
SENİN İÇİN YAŞAMAYA DEĞER,
SEN OLDUĞUN SÜRECE
YAŞATACAĞIM SEVGİ YANIMI
GÜŒ GELİR GİDERSEM DE
ÜZÜLME SAKIN,
BÜTÜN RUHUMLA YANINDAYIM.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

A Kadın

Gecenin en katran karasına kattım seni a kadın.
Tek aydınlık yanımda sen varken ve bu kadar yakarken beni, bedenim buz kesti.
Ayrılığın cam kırıkları kesti her yanıma.
Kan kaybında, can kaybındayım.
Can yarım, can yaramın yasındayım ben.
Geçen her gün de biraz daha soluyor ruhum ve ömrüm.
Her geçen gün ölüyorum.
Her geçen gün biraz daha fazla acıyorum.
Beklentileri yok bu canın, umudu yok düşüncelerin.
Tadı, tuzu kalmayan bir hayatın hükmünü kestim kendime. Hak ettim.
Hak ettiğimi buldum.
Suçumdu seni çok sevmek.
Ölüyorum a kadın.
Ruhumla, kalbimle, bedenimle.
Farkında bile değilsin.
Her geçen gün biraz daha, bir kez daha ölüyorum.
Zaten yaşamda gözümde kalmadı ki;
Ben sadece öylesine yaşıyorum.
Kalanlar, gidenleri yaşatıyor sadece,
Kalanlar her gün ölüyor.
Dört duvar arasında geriye kalanlar
Her gün biraz daha öldürür kalanları a kadın.
Ayrılıklar can alır
Bir yanında eksik kalanlardan.
Ben seni binlerce kelimeye sığdıramazken
Bir hoşçakal a sığdırmak zorunda kaldım.
Ben sana her tebessüm ettiğimde
İçime göz yaşlarımı akıttım.
Ne zaman gördün ki?
Sadece baktın be kadın.
Seni sevmediğim tek bir anım bile olmadı ki benim,
Sen benim canımı yaktığın için
Ben de senin canını yaktım.
İnadına, inattı arda kalan işte,
Sen gittin, ben yarım bile kalamadım
Kendimi sensiz yok saydım.
Çok yorgunum a kadın.
Gecenin katran karalarında her gün ölmekten
Artık bıktım, usandım.
Her gece sabaha vurduğunda,
Bir kırlangıç sesine emanet ediyorum aşk'ı.
Sen uyanıyorsun,
Ben uyuyorum güne.
Sen duymuyor, görmüyor ve hissetmiyorsun artık.
En zoru da elini uzatacak kadar yakınındayken
Binlerce mil uzakta hissetmekti seni.
Oysa uzatsaydın elini,
Dokuna bilecektin yüreğime,
Göz yaşlarıma,
Aşk'a.
Ölmadı, olmayacak anladım,
EyvAllah a kadınıma,

Senden gelene,
Bana kalana,
Benim olana,
EyvAllah
Dünüme,
Bu günüme,
Her şeyime.

Gürsel Pal

Acı

Bir yanım eksik geceden,
Diğer yanımda yaren var.
Dilim lâl olmuş, susmuş heceden,
Dünya cehennemim bana dar.

Ey yerin ve göğün sahibi.
Neden bu kadar çok acı var?
Dünyanın azabı, Cehenne mi
Sanki göğsüm de, bedenim, ruhum bana dar.

Sorgulamak haddim değildir bilirim,
İsyanım sana değil kendime,
Elimden bir şey gelmiyor,
Yakıyor her yanıma hâr.

Artık ben Son baharımdayım,
Her yanım delik deşik iğne izi,
Zaman kısıtlı biliyorum,
Geriye kalan yaşam bana kâr.

Geldi, geçti ömrüm bir ah ile
Az güldüm, çok üzüldüm,
İçimde hep sarardım soldum,
Beni bekliyor geriye kalan,
Az da olsa yaşanacaklar.

Pal
24 Mayıs 2021

Gürsel Pal

Adam gibi seveceksin

Hayatın anlamıydı sevmek.
BÜTÜN AMAÇLARIN VE DE ARAÇLARIN EN ANLAMLIYDI.
BAK KÖRELDİ DÜNYADA DUYGULAR.
VE ARDINDA KALIŞERDİ UMUTLAR.
İNSAN UMUT ETTİĞİ SÜRECE YAŞAR ARKADAŞIM.
ADAM GİBİ YAŞAYACAĞSAN
VE YAŞATAĞANSAN,
SEVECEKSİN...
AMA ÖNCE ADAM GİBİ SEVMİYİ ÖĞRENECEKSİN,
VE NASIL SEVİLECEĞİNİ ÖĞRETECEKSİN.
HAYATIN ANLAMIYDI SEVMEK;
DUYGULARIN EN GÜZELİYDİ,
EN ANLAMLIYDI.
KATLANMAYI BİLMELİSİN SEVİNCE,
KÖRELTİRSEN SEVGİNİ ALTINDAN ÇIKAN
HÜZÜN ÇİÇEKLERİDİR.
YİNE SEVERSİN AMA
ÇİÇEKLERİN EN GÜZELİNİ,
HÜZÜNLE SEVERSİN.
UFAK ŞEYLERDİ OYSA MUTLU OLABİLMEK
VE MUTLU EDEBİLMEK İÇİN YAPACAGIN.
AYRINTILAR BU UFACIK ŞEYLERDE SAKLIYDI.
GÖRÜRSEN MUTLU OLABİLİR VE EDEBİLİRSİN,
GÖREMEZSEN NE YAZIK Kİ ZAYI OLUR YAŞAM
BİR KARANLIGIN İÇİNDE AYDINLIGA HASRET KALIR YÜREĞİN.
IŞIGA ULAŞMAK İÇİN ÖNCE AZMEDECEKSİN,
TİPKİ PERVANE BÖCEKLERİ GİBİ
IŞIGA KOŞACAĞSIN SONU ÖLÜM OLSA DA,
SEVGİDE BAŞLAR HER ŞEY,
SEVECEKSİN KÖRELTMEĞEN
VE UFACIK ŞEYLERİN NE KADAR ÖNEMLİ OLDUĞUNU
ÖĞRENECEKSİN.
ÇÜNKÜ HAYATIN ANLAMIDIR SEVMEK,
YA ADAM GİBİ SEVECEKSİN,
YADA YOK OLUP GİDECEKSİN.

MELANKOLİ.....15-09-2005

Gürsel Pal

Adı barış olsun

Gözlerim çok uzaklarda olan,
Günün batışını izlemekte.
Oysa elimi tutsam dokunacağım sarı güneşe.
Bir martı çığılı geliyor Deniz olmayan bu şehre,
Bir vapurun denizi yarararak ilerleyişinin sesi,
Köpükleri görüyorum sanki gün batımında,
Güneşin sarı sığağında.
Hani bazen bakamayız gökyüzüne,
Göremeyiz güneşi, ayı ve yıldızları.
Tarumar olmuş bir hayat süreriz hani,
Kuşlar gene öter dallarında da, biz duymayız çığılıkları.
Kulaklarımız öylesine sağır,
Gözlerimiz öylesine kör olur hani.
Çok uzaklarda bir bebek doğar,
Bir bebek ölür çok uzaklarda açlıktan.
Şokakta yürürken bir çocuk geçer ya hani bazen yanımızdan,
Üstü başı perişan,
Bazen eli yüzü bir kan revan.
Sormayız ve hissetmeyiz biz kimi zaman.
Yürüyüp giderken yuvamıza,
Yuvasız olanları düşünmeyiz bile çoğu zaman.
Sevgi çocuklarına dönüşsün çocuklarımız.
Düşüncelerimizle, fikirlerimizle ve yaşattıklarımızla.
Günün her batışında bir martının sesi gelsin denizsiz bu kente,
Bir çocuğun, yavru bir kuşun sesini duysun
Kulaklarımız dinlemekte olsun.
Bazı zaman bakmayalım güneşin doğusuna ve batışına,
Çok zaman güneşin doğuşu da, batışı da içimizde,
Düşüncelerimizde bir kainat olsun.
Yani her şey öylesine güzel olsun ki bu düzende,
Bütün yüreklere sevgi de şefkat de dolsun.
Ne olursunuz içimizde birazcık
Yaradanımızın merhameti,
Birazcık korkusu olsun.
Yeter artık bu kadar,
Dünya güzelliklerle dolu olsun.
Adı Barış olsun.

Gürsel Pal

Adım sokak çocuğudur benim

Adım sokak çocuğudur benim,
Kim bilir gecelerde ne yaşarım,
Hanginiz bilir siz uyurken ben kaçarım.

Adım sokak çocuğudur benim.
Siz yorganınızda sıcak yatağına sarılırsınız,
Ben köpeğime sarılır yatarım.
Siz pirzola, köfte yerken,
Ben kuru ekmeğe razıyım.

Adım sokak çocuğudur benim.
Çoğunuz yüzüme dahi bakmadan geçersiniz,
Oysa ben de bir insanım.
Siz çocuklarınızı severken
Ben hep size bakarım.

Adım sokak çocuğudur benim.
Ben seçmedim bu hayatı,
Ben seçmedim bu yalanı, dolanı.
İsterdim ki sıcacık bir yatağım olsun,
Sıcak bir bakış olsun dokunsun tenime annemin eli.
İtip kalkmasın kimse beni.

Adım sokak çocuğudur benim,
Siz sıcacık yuvalarınızda uyurken,
Ben her gece sizin günahlarınız da yanarım.

Gürsel Pal

Ağlama be sevdiğim

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/_7Z9z8KLBw&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/_7Z9z8KLBw&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Ağlama be sevdiğim.

BÜ BİR VEDA DEĞİL,
BAŞLANGICIMDIR BENİM.
FARZET Kİ YAŞAMADIN BENLİ GÜNLERİ
FARZET Kİ HİÇ BAKMADI GÖZLERİMİZ BİRBİRİNE.
BU BİR VEDA DEĞİL,
BU BİR SEÇİMDİ BENİM İÇİN.

AĞLAMA BE SEVDİĞİM.
SENİN AĞLADIĞINI HİSSEDİYORUM,
AZAP İÇİNDE ŞARŞILIYOR RUHUM
NE OLUR SUN AĞLAMA
SENİ BURDADA ÇOK SEVİYORUM.
O AN VARDIR YA!
HANİ GİDERKEN BİR FİLM ŞERİDİ GEÇER DERLER,
BEN BU SİNEMADA YANLIZ SENİN FİLMİNİ GÖRDÜM
VE SENİ HİSSETTİM VE SEVDİM.
FARZET Kİ BEN GİTMEDİM
VE FARZET Kİ BEN HİÇ ÖLMEDİM.
ÇÜNKÜ HER GECE SENİN YANINDA
SENİN BEDENİNE DEĞEN ELLERİM,
SEN HİSSETMESEN BİLE UYKUNDA
HER GECE SENİNLEYİM SEVDİĞİM.

BAK GİDEMEDİM BURADAN,
YANI SEVDİCEĞİM YANI BAŞINDAN.
GİDEN BİR BEDENDİ
OYSA RUHUM YANINDAYDI.
SUS AĞLAMA SEVDİĞİM
BAK YANINDAYIM,
BENİ GÖRMESEDE GÖZLERİN....

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Ağlayacaksın

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/AH302B3bBQU&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/AH302B3bBQU&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

En azından gitme kal diyebilirdin
Ben giderken.
Bir tek kelimeydi istediğim oysa,
Yaşanmışlıkların anısına.
Ben en çok senli anları bıraktım
Ve yüreğimi bıraktım o dört duvara,
Yani sana...
Yaşa ve yaşat beni,
Eğer unutursan beni sende,
Bende seni yaşatamam.
Bir meçhuleydi gidişim,
Kal demeni hep bekledim.
En azından gitme kal diyebilirdin,
İki yabancı olsakta aynı çatı altında,
Ben yinede seni severdim...
Şimdi yürüyorum ıssızlığında
Gökyüzünde ki şimalle ay yanımda
Senin yüzün gibi beni aydınlatmakta.
Bir kuş uçuruyorum,
Bir kanadında sevgim
Diğerinde umutlarım var.
Bir sabah konarsa pencerenin ucuna,
Dokun ona, korkma.
Benim sıcaklığımı verecek sana.
Ve ürkek yürek atışını dinle, ismini duyacaksın.
Ve bir gün gelecek bir tanem,
Gidişimde bile seni çok sevdiğimi anlayacaksın.
Ağlayacaksın.....

Melankoli...02-06-2005..

Gürsel Pal

Ah be vefa

Ah be vefa,
Vefa yokmu?
Nereden çıkdı bu veda,
Bana kiniñ bu kadar çokmu?
Bütün kainat üzerime yürür can parem,
Göğüsümü açarım da,
Senin birazcık da insafın yokmu?
Varsın olsun vursun geceler bedenime,
Bu beden bir can içinde can taşırken
Ve ölesiyeye onu koruyup severken
Bana bir vefa borcun var dı, bana bu çokmu?
Ölümdede gelecek puslu bir ışıldının ardından,
Yarına devriştirilecek bir hesap bile kalmıyacak,
Kimbilir ki belki bu beden yanıp eriyecek,
Bana bir tebessüm borcun var, hani yokmu?
Sevgini bir mih gibi kazırken yüreğime,
Sırtımda kaldı bana sapladığın hançerin,
Gitmelerin ardından kaldı bana gülüşlerin,
Beni vurup gittiğinden beri ah be vefa derim,
Vefa göstermen bu kadar zormu,
Bu kadar zormu.
Hiç bir şey koymadı bana,
Yedi cihan üzerimde kainat,
Hiç bir şey acıtmadı yüreğimi senin kadar,
Vefasızlığın kadar.
Hiç bir şeye ağlamadım ben,
Sana ağladığım kadar.
Altımda ki kara toprağa bile aldırmadım ben,
Bu beden nasıl olsa iki metre toprağada yatar.
Söyle bana sevdiğim söyle
Yaptıklarını hangi kalem yazar,
Sen ise benim kalemimi kırdın
Beni yaşayan bir ölü yaptın insafın yokmu.
Bir gün gel başucuma,
Bir kere olsun dokun benim kuru toprağıma,
Aldanma sakın kuru olduğuna,
O toprağın altında şelaleler gibi göz yaşı akar.
Toprağımdaki hercaiyi geleceksin diye diktirmişim,
Vefasızlığının, hayırsızlığının anısına.
Sakın dokunma sevdiğim, Sakın dokunma hercaiyeye
Hercailer insanın yüreğini yakar.
İçinde ölü olan bir bedeninin sana son sözleridir bunlar.
Seni seviyorum.
Seni hep sevdim.
Bütün vefasızlığına ve hayırsızlığına rağmen,
Ben tek seni, yalnız seni sevdim
Söyle bana sevdiğim, sevgim sana çokmu?
Çokmu?

Gürsel Pal

Ah sevdam

Yüreğimdeysen hala;
Ve seviyorsam hala seni
Gözüm görmese bile,
Yaşatırım bu can da,
Canım olan sevgini.

Uzaklıkların ne önemi var ki?
Ayrılıkların, yalnızlıkların.
Benim hala bir umudum var sevgili;
Umut, sevdalı kelimelere işlediğim,
Hece, hece, kelimem.
Kelime, kelime satırım.
Satır, satır kıtalara yazdım sevgimi.

Ah sevdam;
İçimde açan sarı gülüm,
Bir Sonbahar da artık bu ömrüm.
Umudumun bitişi ol gel,
İlk baharlar da Kırmızıya boya beni.

Gürsel Pal

Gürsel Pal

Alaca karanlığında aşkın

```
<object width='300' height='110'><param name='movie'  
value='http://media.imeem.com/m/ml59XD5ToM'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://media.imeem.com/m/ml59XD5ToM' type='application/x-shockwave-flash'  
width='300' height='110' wmode='transparent'></embed><a  
href='http://www.imeem.com/people/035zpQx/music/Lnl5Edi9/kutsi_ask_celladimp3/'  
>Aşk Celladii.mp3 - Kutsi</a></object>
```

Alacakaranlığında aşkın,
Işığı yoktur yarının.
Karanlık bir yolda ilerlersin,
Yolun sonunda ki ışıktır özlemin.
Karanlıklar sıkır boğazını,
An ve an kesilir nefesin,
Bir kelime bile çıkmaz dudaklarından,
O an ölümün soğukluğunu hissedersin.
Alaca karanlığında aşkın,
Yarına umudunu dikersin.
Güneş olmasa da ümit edersin.
Seni bir hayaldir yaşatan
Ve bir maceradır aşk,
Peşinden koşulan.
Hala bir ışık hayal edebiliyorsan eğer
Alacakaranlığında bile aşkın,
Bütün karanlıkları ışığa gömersin.

Melankoli

Gürsel Pal

Alışamadım sensiz yaşamaya

İçimde bir tufan var,
Damlaları göz yaşlarımda,
Tadı tuzu olmayan bir yaşamda
Sessizce kalakalmışım.
Ne gitmek mümkün,
Ne kalmak mümkün burada.
Haykırsam, Sessiz çığlığı mı duyar mısın?
Dokunabilir misin göz yaşlarıma?
Gel, dön desem döner misin
Yeni baştan bana?
Özledim...
Duvar da yankılanan bir sesi.
Yalnızlığım duvarların arasında.
Acıları, hüzünlerim hep bu dört duvarda.
Bekliyorum sadece,
Neyi beklediğimi bilmeden
Bekliyorum.
Ya sen gel,
Ya gelsin melekler beni almaya,
Ben alışamadım canımın içi,
Ruhum,
Baharım,
Alışamadım sensiz yaşamaya.

Gürsel PAL07/11/2012 20:12

Gürsel Pal

Anın beni sizde.

Bir kahve içimi hatıralar ele alınır,
Oturursak bir gün bir yerlerde.
Göreceksin ki unutulmaz
Eski dostlar hafızaların derinliklerinde.
Bir birimizden ayrı yerlerde olsakta ne farkeder?
Gönüller olsun her an bir yerde,
Silinmez hatıralar, silinmez zihinlerimizde.
Kimimiz oradayız, kimimiz burada.
Kimimizse nokta koymuşuz hayat denilen bu perdede,
Bir kahvenin bile içilemeyeceği o yerde.
Kelimeler düğümlenecektir bazen bilirim,
Bilirim de yinede hatıralarda sevdiklerimi hep seçerim.
En kötü günümüz böyle olsun diye kaldırdığımız kadehleri,
Bazı zamanlarda yere atıp kırarım, bu sahnede.
Ölen ölür kalan sağlar bizimdir,
Hani o kalan sağlar nerelerdedir?
Sağda solda kalmış hafızalarda bir yerlerde
Unutmadığım dostlarım benim en güzel yerlerimde.
Unutmayın sizde beni
Hatırlayın gönüllerde.
Hatırlayın bir tebessümün en gizemli yerinde.
Bir yıldızla baktığımızı beraberce,
Bir ayın ve güneşin altında olduğumuzu
Ve bir şekilde yaşadığımızı yada solduğumuzu,
Anın beni sizde
Hayat denilen bu komedi de.

Gürsel Pal

Anlam

Ne anlamı var hayatın?
Kayıpsa eğer anlamın.
Huzurun içinden kaçmış,
Huzursuzdur yaşamın.

Eğer ki soluk alıp vermekse yaşamak,
Otlar da aynısını yapıyor.
Senin bir faydan bile yok,
Ot dediğin oksijen saçıyor.

Ne anlamı var hayatın?
Kayıpsa eğer anlamın.
Yedi cihan senin olsa ne fayda?
Bir ot kadar faydalı değilse yaşamın.

Anlamın içinde anlamını ara,
Canın içinde duran can'ı.
İsmi anarsın düşünce dara,
Sana şah damarından yakını.

Dünya dediğimiz bir nefes,
Baktığımız pencere.
Hayatta yaşadık bin bir heves,
Bırakıp gideceğiz işte can'ı, cananı.

Ne anlamı var hayatının?
Kayıpsa eğer anlamın.
Ne tadı kalır, ne de tuzu,
Olsa da yedi Cihanın.
Gürsel PAL

Gürsel Pal

Anlarsın

Bir gün anlarsın.
Yalnızlık ne demek?
Yapa yalnız kaldığın zaman,
Bir ayak sesinin bile sana ne iyi geldiğini,
Bir sesin seni hayata ne çok bağladığını,
Anlarsın.
Avunursun çoğu zaman,
Bir kuşun uçuşuyla,
Bir kedinin miyavlamasıyla,
Bir köpeğin yanına sokulmasıyla,
Birkaç kuru sözle avunursun.
Gündüzler iyidir,
Göreceğin çok şey vardır,
Avunabileceğin.
Gece olup karanlıklar üzerine çöktüğünde,
Bir bir gider avuntuların.
Başını koyduğun yastık,
Üstünü örttüğün örtüde saklı durur anıların.
Dokunduğun bir eşyada anılarını ararsın,
Bir gün anlarsın.
Yalnızlık seni vurduğunda,
Yalnızlığın ne demek olduğunu.
Bir çok dostun var olmadığını,
Zamanla telefonlarının ve kapı ziline çalmayışından,
Terkedilmişliğini anlarsın.
Yaşamın bir kıyısında kalıverir duyguların,
Bir bir yok olur,
Senin dağ gibi var olduğunu sandıkların.
Karanlık bir uçurumdur yalnızlık,
Korkarsın.
Tutacak bir el ararsın,
Düşer göz yaşların uçurumdan aşağılara,
Yüreğin düşer karanlıklara,
Karanlıkla dost olduğunu anlarsın.
Hiçbir anlamı kalmaz sürdürdüğün yaşamın,
Yaşamın anlamsızlığına düştüğünde yaşamı,
Yalnızlığında, var ettiklerinin anlamını
Anlarsın.
Bir gün anlarsın ki!
Sana hediye edilen bu hayat
Anlamsızlaşır verir birden bire.
Uyutursun zihnini kederleriyle,
Birkaç hap tanesi tesellisinde,
Yüreğinin ne kadar ağır olduğunu,
Yalnız kaldığında anlarsın.
Ve beklersin neyi beklediğini bilmeden,
Gecelerce.
Umutsuzluğun içinde umudunu,
Bilinmezlikte bir tek kelimeye tutunur düşüncen.
O bilinmezlikte ki tek kelimeyle,
Yaşamaya çalışır öldürdüğün yüreğin.
Yaşarsın...

Yaşamın bütün zorluklarına rağmen,
Kırlangıçların zamanının gelmesini,
Ağaçların çiçek açmasını,
Yağmurda çimen kokusunu beklersin
Yaşama tutunmak için,
Kara kışlarının içinde.
Terkedilmişliklerinin içinde,
Bir sese hasret.
Çiğliklerini atarsın geceye sessizce,
Yalnızlığa düştüğünde anlarsın
Hayat ne demek?
Her gece kendini öldürür,
Her sabah yeniden yaşarsın.
Anlamın içinde, anlamsızlıktır varlığın,
Anlarsın.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Anlatılmaz

Sensizliğin vurduğunda bana,
Dökülür kelimeler dilimden.
Bir ah çekerim derinden,
Bir ah daha vurur beni yüreğimden.
Sessiz çığlığım dolaşır gecenin içinde,
Bir sen dolarsın gözlerimin yeşiline,
Bilemezsin sensizlik ne anlatır bana
Sevda gitmiyor insan her ağladığında.
Bir soluk atışı kadar yakın hayallerim,
Bir soluk sonrası soğuk bilirim.
Bu güne kadar bekledim ben gene de beklerim,
Bu Dünya benim misafirhanem
Elbet gün olur gerçek olanıma dönerim.
Sensizliğin vurduğunda bana,
Sen yanımdayken bile uzağım olursun,
Sana her adım attığımda bir adım sonram sen
Sen kavuşamadığım bir beden,
Bir hayal olursun.
Çığlıklarımı geceye veririm.
Gözyaşlarımı,
Satırlarımı,
Hatıralarımı
Ve yaşanmışlıklarımı
Gece alır benden sana getirir.
Senden bana sadece gelen bir hayal
Sen uyursun gece uyumaz.
Eski günler avuçlarımda
Simsıkı sardığım ve azat edemediğim
Bir kuş kalbidir sardığım.
Sen bende olursun
Ben sende olurum.
Sen gündüz olursun
Ben gece olurum.
Sen güneş, ben ay.
Sen bir Dünya
Bense sana doğru gelen bir göktaşım.
Biliyorsun,
Biliyorum.
Sonu yok ve olmuyacak.
Gelmiyecek ve dokunmuyacak tenime.
Sadece bir esinti belki de benden sana hediye,
Konacaktır belki de gül tenine.
Sensizliğin vurduğunda bana
Dokunur bana kelimeler.
Sensizlik anlatılmaz
Ve seni hiç bir kelime içine alamaz.
Sen nefesimsin
Sensiz bu can zaten olamaz.
Bütün şiirleri alt üst ederim.
Ve bütün kuralları senin için çığnerim.
Zaten bu bir şiir değil,
Şiirde olamaz.

Anlatılmayanlar gibi
Bir sen varsın bende
Anlatılmaz.

<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/keskinbicak.mp3' height='30'
autostart='true' loop='true'></embed>

Gürsel Pal

Annem

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/4se6uOX9j-8'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/4se6uOX9j-8'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Anne...

Bu gün çok canım yanıyor,
Aklıma gelen tek sen oldun Anne.
Kime sığınayım ben,
Nereye gideyim.

Tek umarım sensin be Anne.

Kalbim kanıyor,
Soluğum kesiliyor,
Bir tufan kopuyor bedenimde,
Gel sar oğlunu kollarını Anne.

Anne...

Ben gidiyorum artık buradan.
Yetmedi bu Dünya beni avutmaya.
Kime sarılısam elinde bir hançer,
Sırtım delik deşik oldu Anne.
Kimse bana senin gibi sarılmadı ki!
Kimse senin gibi başımı okşamadı.
Ağladığımda kimse göz yaşımı silmedi ki Anne.

Ne durayım bundan gayri buralarda,
Huzura ermeye gidiyorum Anne.

Beni orada da bul.

Sen sev beni Anne.

Başkası sevmesin.

Başka kimse sarılmasın bana.

Sakın ağlamayasın anne.

Bir seçim di bu unutma.

Sana son kelimelerim bu.

Hakkını helal et,

Et ki huzura ereyim.

Ruhunu enginlere rahat salayım.

Unutma Anne.

Ben seni çok seviyorum.

Çok seviyorum be Anne.

Şimdi ben gidiyorum.

Ama unutma ki ben her gün sana gelirim,

Düşlerine gelirim anne.

Seni yalnız bırakmam.

Seni ben her gece gene öperim.

Hoşçakal Anne.

Hoşçakal canıma can veren

Annem.

Melankoli

Gürsel Pal

Annem, sen yaşamsın

Annem...
Gecelerde karanlığımı aydınlatansın,
Bana can veren,
Bu yüreğimin atışını sağlayansın.
Annem...
Sen yaşamsın.
Bilirim ki bir tek sen ağlarsın bana,
Şen kıyamazsın biricik oğluna,
Üzüntümde yüzün gülmez
Derdin çoktur bilirim
Fakat bana dilin söylemez.
Annem...
Sen yaşamsın.
Yaşamın içinde bana yanansın.
İlk sevdam geldi aklıma,
Cebime mahçup olmuyayım diye
Harçlığı bol koyansın.
Kız arkadaşımı tanıştırdığımda
Hoşgeldin kızım diye ağırlayansın.
Benim heyecanımla heyecan duyan,
Benim yanmamla yanansın.
Çocukluğum geldi aklıma,
Hani çok hasta olurdu ben,
Başımı beklerdin hep,
Hep alnıma bez koyardın,
Ben annelik ne zormuş
Anne bu yaşımda anladım.
İlk aşkımdan ayrıldığımda
Hani odama kapanırdım,
Sen kendini yaralardın.
Oğlum bi lokma ye hadi
Kalk dolaş biraz derdin.
Bazen kızardın,
Bana o zaman anlamsız gelirdi
Bana kızmaların,
Şimdi anladım Anne,
Sen yaşamsın.
Bak anne bende artık baba oldum,
Oldum da Babalık ayrı
Annelik ayrıymış
Anladım.
Ben baba olarak bu kadar yanarken
Sende ki ateşin evladın için
Cehennem ateşinden daha sıcak olduğunu anladım.
Annem,
Sen hayatsın.
Bütün anneler melektir ama
Sen benim annem,
Sen benim canımsın.

Melankoli

<embed src='http://www.herkul.org/kuranikerim/WMA/Ezan_Musikisi.wma'

width='250' height='1' hidden='false' loop='true'

Gürsel Pal

Antolojide yanlış olmasın

Burası bataklık değil arkadaşım,
İnsan pazarı değil burası.
Yalanlarla, sırtlanlıkla baş edemezsin bizimle
Burası kötülüklerin yeri değil.
Burada kavaklar vardır dimdik ayakta duran,
Çınarlar vardır bütün her şeye rağmen yıkılmayan.
Burası yürekli insanların yüreklerini koydukları yerdir,
Kötülüklerin bir bir elendiği,
İyiliklerin aktığı bir sebildir.
Burası güzel insanların güzelliklerini bulacağın bir yerdir.
Var git yoluna çıldırtmadan bizleri,
Sırtlanlarla işimiz hiç olmadı,
Bilirmisin ki kurtların hüküm sürdüğü yerde sırtlanlar yaşamaz,
Fazla sıkma çanımızı geçiririz biz sana dişimizi.
Kendi bataklığına kendini sapla,
Sen kötülüklerinin içinde
Hep kendin ağla.
Burası antolojidir arkadaşım
Şiirle yaşarız biz hayata karşı hislerimizi;
Unutmayasın sakın
Sileriz biz gerekirse bütün yanlışlıkları.
Akıllı uslu olasın,
Kimsesizlik yoktur burada,
Muhatab olacağını iyi tanıyasın.
Burada bir çırpı yoktur ki kırasın
Antoloji bir çınardır
Şairlere sakın yanlış olmasın.

Gürsel Pal

Arabesk

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/UeLMtFac_V0'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/UeLMtFac_V0' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Artık yazamıyorum.

ARABESK AKŞAMLARIN ARABESK SABAHLARINDA.

HAYAT BU KADAR ARABESKKEŖEN,

YAZAMIYORUM BEN GÜZELLİĞİNİ HAYATIN.

VE YAZANLARADA SAYGI DUYUYORUM

ARABESKCE YAZMIYANLARI

ASLINDA BENCE ŖEVİYORUM.

AMA BEN BÖYLEYİM NE YAPAYIM

ARABESK HAYATI ARABESKCE YAŖIYOR

VE ARABESKCE YAZIYORUM.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Artık gitme vakti yaklaşıyor sevdiğim

Artık gitme vakti yaklaşıyor sevdiğim.
Kan kırmızı bir gökyüzü yaşam,
Kalbim beni sıkıştırıyor ara ara
Artık gitme vakti Yaklaştı sanırım.
Sana söylenmemiş o kadar kelime bırakacağım ki geride,
Söyleyemediğim kelimeler.
Bilir misin seni ne kadar çok sevdiğimi?
Sen sevmediğimi sansan da belki de
Gitsem de çok uzaklara bil seni seveceğimi.
Artık gitme vakti yaklaşıyor sevdiğim.
Gri gökyüzüne bak ben gidince,
Bir buluta bak,
Bir kuşa,
Bir kelebeğin kanadına,
Ben orada olacağım.
Sana söyleyemediğim kelimelerimi hisset yüreğinde,
Yarım kalmışlıklarımız oldu elbetle ki.
Ben giderken en çok seni bırakacağım geride.
Senli hatıraları alacağım üzerime,
Toprağıma gömeceğim cansız bedenimle
Ama bilmelisin ki sevdiğim
İnsanın ruhu dolanır mı bu evren denilen yerde.
Eğer cennete alırsa yaradanım beni,
Senli hatıralardan bir film yapacağım gözlerimin içinde,
Sana bakacağım.
Eğer özgür kalırsa ruhum,
Her gece senin tenine dokunacağım.
Artık gitme vakti yaklaşıyor sevdiğim.
Gittikçe yaklaşıyor Azrailin nefesi yüreğime,
Belki bir kaç dakika sonra,
Belki bir kaç gün, yada ay,
Ve yahut bir kaç sene bilemiyorum.
Gideceğim.
İçimde o kadar yaşanmamışlık var ki.
Gidip göremediğim bir o kadar şehir,
Toprak ve insan.
Elveda diyemediğim dostlar ve arkadaşlar
Helal edin hakkınızı sizde.
Unutmayın ki hepinizin bir değeri vardır
Sizinle dolu bu yürekte.
Sizi benli anılara bırakıyorum,
Benim içimde dolu olan sizi alıp
Bir meçhule kalkan gemiye biniyor,
Ben yavaş yavaş yelkenlerimi açıyor
Ve gidiyorum.
Artık gitme vakti yaklaşıyor sevdiğim.
Bir gün önce yada sonra gelecek ayrılığımız,
Zaman içinde bir çok kayıp verdik,
Bir yenisi de benim bu kaybın belki de.
Bir kaç kelimedede anarsan beni
Sakın unutmayasın seni ne kadar çok sevdiğimi.
Gidiyorum ama unutmayasın

Gitsem bile bir ruhta sana dönüp geleceğimi.

Melankoli.

Gürsel Pal

Artık Gitme vaktidir.

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/ue2GxroU9x0'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/ue2GxroU9x0' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Artık gitme vakti demiştim ya bir zamanlar.

Bir yazımda.

Artık gitme vakti. Kelimelere veda etmenin zamanı geldi.

Önem verdiğim ve kelimelerden daha değerli, yazmaktan daha değerli şeyler var çünkü hayatımın içinde. Bir kaç kelime yazsam ne olur yazmasam ne olur ki?

Mühim olan, mühim insanlara gerekli olan şeyi verebilmektir hayatta.

Artık gitme vakti.

Güzeldi burada olmak. Güzel arkadaşlarım oldu. Değer verdiğim güzel insanlar oldu bu güzel sitede. Zaman zaman kızdık. Üzüldük. Tepki verdik.

Hata yapanlar oldu. Hataya uğruyanlarda oldu. Hatta değerli bir arkadaşım şiirlerini yorumlara dahi kapattı. Haksızlıklar oldu. Birilerini göğe yükseltenler oldu. Birilerini alçatanlarda olmuştur haliyle.

Artık gitme vakti.

Şiir sadece bir insana yazılmaz bence. Şiir içinde birikim yapmış kelimelerin dışı vurumudur. İlla ki yaşamak mı gerekir yazdıklarınızı. Yaşadıklarınızı da yazabiliyorsunuz tabi ki ama insan bir şey yaşamadanda bir şeyleri yazabiliyor. Çoğu yazar senarist gibi.

Bir temayı alarak kelimeleri ona göre yazabiliyor insan.

Artık gidiyorum.

Aranızdan ayrılma zamanıdır.

Geride bıraktığım bir kaç satır kelimem olacak. Hakkı bana geçen arkadaşlarımdan haklarını helal etmelerini istiyorum. Benden yana zaten helaldir.

Hepinize saygı veda sevgilerimi yolluyorum.

Hoşçakalınız.

Melankoli

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Artık Yoklar

Artık yoklar,
Gittiler bir bir beni bırakıp.
Arkalarına bakmadan,
Volta aldılar hayata ve hayatın içine.
Artık yoklar,
Ne eski dostlar, ne arkadaşlar,
Nede eski aşklar.
Tek tek döküldüler sonbaharda
Bir ağacın dallarından.
Görmediler göz yaşlarını
Dökülüyordu arkalarından.
Yalnızların yalnızıyım.
Bir Rabbim var birde ben,
Koca evrende kalakalmışım.
Bir yanımla sonbaharda,
Bir yanımla kış.
Gelmiyecek bahara özlemim var,
Ben kara kışların içinde
Karların içinde yanmışım.
Hiç bir merhaba gelmez bana,
Elimde olan hoşçakallardan başka
Bir şeyim yok.
Varsın olsun be diyorum,
Bir dua ederim Rabbime,
Benim içimde bütün insanlar var
Bakmayın siz ağladığıma
Bazen gereklidir evrenede yağmurlar.
Hem biliyormusunuz,
Bazen acıtır insanın canını,
Yalanlardan çok doğrular.
Yalanlar güzeldir,
Karanlıkta olsa sonu
Avutur beni yalanlarla dolu insanlar.
Artık yoklar,
Eski dostlar,
Eski arkadaşlar,
Eski sevdalardaki
Zayi olmuş aşklar.
Olmuyacaklar.
Olamıyacaklar.
Bir ömür geçip gitti,
Geldi işte bak sonbahar.
Yalnızların, Yalnızıyım.
Olsada yüzümde baharlar,
İçimde hep ama hep kara kışlar.
Boranlar ve fırtınalar.

Gürsel Pal

Aşk sınıfta kaldı

Beni sevdiğin biliyorum yalandı,
Yüreğim hep sana kandı, sana yandı.
İsmin daima dilime dolanandı
Çok geç artık sevdiğim, aşk sınıfta kaldı.
Bilinmezliğinde yürüdüm gündüz ve gece,
İnsan hiç bir şeyi görmüyor, birini sevince.
Sen bana bakma var git gidebildiğince,
Benim için aşk yok artık aşk sınıfta kaldı.
Sana sevdiğimi anlatamamışım meğer,
Anlatabilseydim neler söylemek isterdim neler,
Ben sustum sessiz kaldım, sana baktı anla diye bu gözler,
Anlatamadım sevdiğim, Aşk sınıfta kaldı.

Gürsel Pal

Aşk var mıdır?

Yaradan aşkına söyle bana,
Aşk diye bir duygu var mıdır Dünya da?
Aşk kalıcı mıdır?
Yoksa geçici bir hismidir?
Cevabını biliyorsan,
Ve eminsen,
Ne olursun söyle bana.....
Aşk bitince ne kalır elde,
Sevgi midir aşkın posası?
Yoksa sadece bağlılık mı tutar seni?
Söyle Yaradan aşkına, söyle bana
Aşk var mıdır Dünya da?

Gürsel Pal

Ay ışığında saklı bu gece

Ay ışığında saklı bu gece,
Gizlenmiş yıldızlar tek tek semada.
Hüzün ve kasvet var gecede,
Yalnızlık kokuyor buram buram
Yalnızların üstüne.
Ay ışığında saklı bu gece,
Zifiri karanlıktır yalnızlar için
Böyle gecelerde bir nefes,
Bir nefes daha çekilir ciğerlere yalnızlık,
Kimisinin beklediği gelmez,
Kimisinin umudu yarınlara hiç ermez.
Ay ışığında saklı bu gece,
Yapraklar dahi şarkı söylememekte,
Sanki yerde yürüyen karıncanın ayak sesleri duyulacak,
Gece suskun, gece matemli, gece yalnız,
Yalnız insanlar gibi,
Ay ışığında saklı bu gece.
Herkes suçu gecede bilmekte.
Öylesine sessiz ve öylesine karanlık
Bu gece.

Melankoli.....04-02-2007.....01:23

Gürsel Pal

Ayna

Bir gün bakacaksın aynadaki yansımana,
Gördüğün sen olmayacaksın.
Sadece baktığın
Geçmişten izler olacak yüzünde.
Bir de bir kaç melodi,
Hüzün makamında çalacak
Ve çok uzaklar da, çok uzaklar da olan bir insan
Senin için ağlayacak.....

MELANKOLİ 23-05-2005
20:49

Grsel Pal

Baharım

İşte gitmekte ömrümün baharı,
Yapayanlız bırakmakta beni.
Yalnızlık koymuyorda adama
Bir elin sıcaklığını
Hele ki seni seven bir elin uzaklığı koyuyor adama.
Alışyorsun zamanla bazı şeylere,
Her akşam eve dönüşünde
Sana bakan bir çift gözü görmek gibi
Alışkanlık ötesi bazen.
Bazı baharlar hiç dönmüyecek üzere gidiyor
Ve bazı baharların anlamını insan
Ancak gidince anlıyor.
İşte gidiyor sol yanımın baharı.
Belki de gitmek zorunda olduğu için
Biliyorum....
Ama gitmeseydi diyorum.
Bitmeseydi diyorum da,
Gitmek zorunda olan bir insanı
Hangi güç çevirebilir ki yolundan.
Hangi baraj set olabilir ki bu gücün karşısında?
Sana Uzanan Elleri Tut, Tuttuğun Elleri Bırakma, Bıraktığın Elleri Neden Bıraktığını
Unutma...
Unutmak ne mümkündür ki bu kelimeyi.
Bahardan vazgeçmek mümkünmüdür ardından gelen kışa?
Ama mecbursundur.
Hercailerin soluş zamanı gelir bir zaman sonra.
İçinde kocaman yaşatırken hercaiye
Her şeye rağmen.
Ve kış gelir ardı sıra,
Hava zemheridir.
Ve bir şeylerin bitişi artık
kaçınılmazdır.
Yaşamı yaşa.
Sorgulama.
Sorguladıklarından acıyı değil
Sevinçlerini ver ruhuna.
Ver ki tekrar baharlar gelsin
ve yüreğinde solan hercailer
her baharın gelişinde,
Tekrar canlansınlar
Gitmemek üzere....

Gürsel Pal

Bak geçiyor hayat

Bak geçiyor hayat.
Bütün aldatılmışlığınla,
Aldanmışlığınla.
Aldanmışlığımızla geçiyor.
Ardımızda bıraktığımız iki metre kare toprak,
Tükenip bitiyor
Alıyor tek tek dostlarımızı bizden,
Alıyor hayat durmadan içimizden.
Bak geçiyor hayat.
Bir bir dakikalar devriliyor,
Ardından saatler, günler ve aylar
Vede seneler geçiyor ömrümüzden.
Elimizde kalan gökyüzüne açılmış avuçlarımız
Ve yitip giden hayatımız.
Bir hoş seda kalacakmıyız bilmeden
Bak geçiyor hayat
Sen, ben, biz hissetmeden.
Yalan olacağız bu gök kudbe altında,
Koca bir yalan.
Bir mezar taşı olacak belki
Bizi bir başkasına hatırlatan.
Belki bir selvi yada gül dalı başucumuzda
Sonbahara yenik kalan.
Bak geçiyor hayat
Geçip gidiyor.
Her gün bir şeyler başlarken
Bir şeyler bitiyor.
Bazen bir bebeğin çığlığında
Bazen bir ağıtta sessizlik bozuluyor.
Her gün ve her gün
Geçiyor hayat,
Kimseye farketmeden.
Kimseye görünmeden.

Gürsel Pal

Bakarmısın? Görürmüsün? Dokunurmusun?

Görmez misin ki!
Seninle ben aynıyız.
Bilmez misin ki!
Anamızda birdir, Babamızda.
Bizler Ademin ve Havva'nın çocuklarıyız.
Beyazı, siyahı, sarısı olsak da.
Hiç fark etmez,
Aynı dine mensup olmasak da.
Unutma ki biz hepimiz bir,
Birimiz hepimiz.
Ne düşünürsün insanlar hakkında,
Neden yadırgarsın,
Neyi sorgularsın.
Seni topraktan yaradan
Sev diye yaratmadı mı?
Yoksa sen seni yaradana
Ömrünce umursamadın mı?
Sev kardeşim.
Sev Dünyayı.
Kin ile nefretle bakma,
Her insana sevgiyle dolu bak.
Ve uzat elini,
Sıcaklığını hisset sana uzanan ellerin.
Korkma. Sevgiyle bakan göze
Asla kem gözler bakamaz.
Ve unutma ki!
Sevgiyle doluysan her şeyden öteye geçersin,
Burada ve orada.
Ve daima Huzurla dolu Yaşarsın.
Sevgiyle vede daima.

Melankoli.....

Gürsel Pal

Bambaşka

Bu gün her Şeyim başka,
Bakişım başka,
Sevişim başka,
Nefes alışım dahi
bam başka.
Bu gün seni tanımanın
Vermiş olduğu güvenle
İki kelime etmek istedim.
Kendimi başkalaştırdım,
Ve
Seni çok sevdiğimi anladım.
Bu gün çok ama çok başka...

Grsel Pal

Bana seni ver

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/G7wePvOxwNk'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/G7wePvOxwNk' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Bana umutlarını ver sevdiğim,
Işığını ver hayatın.
Bir adım ötesinde mutluluğunu ver,
Bana sevgini ver sevdiceğim.
Bir Don kişotum sanki,
Yel değirmenleriyle savaşıyor.
Bir don kişot kadar asil duygularım,
Benim duygularımın içinde kaybolan.
Bana baharlarını ver sevdiceğim.
Güneşini ver içime,
En derinlerimde sıcaklığın olsun,
Doğan her yeni gün
Senin isminle üzerime doğsun.
Bana aşkın melodisini çalmayı öğret yeniden,
Kulağım sağır olsada
Dökülsün en güzel kelimeler
Piyanomun tuşlarına elimden.
Bana seni ver yeniden,
Göreceksin ki düşmüyecek
Sevgi dolu kelimeler dilimden
Ve sana en kırmızı gül'ü verecek bir el olacak
Yüreğimin bahçesinden.

Melankoli

Gürsel Pal

Bana sevdiğimi getir

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/IrJVGyEub2I'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/IrJVGyEub2I'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Getir Tevfik abi,
En demlisini, çayın en güzelini.
Yanına mezem olsun sevdam.
Efkarlıyım bu gün
Arayıp sormadı hercaim.
Sıkıntılar bastı üzerime be tevfik abi,
Oysa arasaydı ne mutlu olacaktım
Yüzümdeki tebessümü gene görecektim aynamda,
Oysa sadece özlemi görüyorum be abi,
Hercaim yok gene.
Getirdiğin çayın dahi tadı yok bu gün.
Ne kadarda çok sevmişim ben hercaiye be abi,
Ne kadar çok...
Anlamsız geliyor aldığım her nefes,
Onsuz geçen dakikalarda, geçen saniyeler beynime vuruyor.
Dayanamıyorum onsuz olmaya be abi,
Bekliyorum sadece telefonumun çalışını
Bu bekleyiş sanki sonsuz bir bekleyiş.
Ne kadar zor bilemezsin?
Sen onu tanımıyorsun ki!
Bilemezsin ki onu beklemek nedir
Ne katar sevgisi bana?
Ve neler götürür beklentiler?
İnsanın yüreğinden, düşüncelerinden.
Götür be tevfik abi, götür
İstemiyorum çayınıda, kahvenide
Bana sevdiğimi getir abi
Yada beni ona götür...

MELANKOLİ.....01-09-2005

Gürsel Pal

Barış insanlık içindir.

Sadece izleyin arkadaşlar. Barış ilk önce insanın içinde başlar. Dünya'yı kirleten bizleriz. Ne yapıyoruz diye kendimize soralım mı?
(ekrana çift tıklayınca youtubeye girebilir ekranın en altındaki sağ kutucuğa basarak tam ekran izleyebilirsiniz. Tavsiye ederim)

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/EgbaFlkTIMg'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/EgbaFlkTIMg'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Gürsel Pal

Bazen gitme diyemezsin

Bazen gitme diyemezsin gidene,
O kelime çıkmaz dilinden.
Bilirsin ki gitme desende gidecektir
Gidecek olan.
Bir yanını bırakıp baş ucuna,
Yaşanmışlıklarını da alıp yanına gidecektir.
Ardına bakmadan kapıyı çekecektir
Bütün hatıraların üzerine.
Ne giden için kolaydır gidebilmek,
Ne kalan için kolay olacaktır
Kaldığı o noktada kalabilmek.
Bazen gitme diyemezsin gidene,
Dilinin ucunda dolaşır o iki hece, bir kelime.
Gitme diyecek olursun.
Dur diyeyin gelir içinden.
Çıkmaz o kelime dilinden.
Öldüğün yerde çakılıp kalırsın
Kala kalmışlığıyla baş başa,
Yaşanmış bir çok şeyin anısıyla
Kalırsın.
Bazen gitme diyemezsin işte!
Oysa ne giden mutludur bu gidişten,
Ne kalan gülümser o giden giderken.
Buruk bir hüzün kaplar gidene de,
Ardında kalanı da.
Hüzüne sarılırsın, anılar geçerken göz ucundan.
Mutlu anlar gelir aklına,
Bir kez daha hüzüne bulaşır gözlerin.
Neden gitme diyemediğini anlayamazsın
Oluruna bırakırsın öylece.
Giden gider,
Kalan kalır öylesine.
Bazen gitme diyemezsin gidene...
Oysa içinden adımlar çılgın gibi ona doğru koşar,
Gitme dur diyeyin vardır.
Kolundan tutup çevirip öpmek, sarılmak istersin
Ama olmaz işte, gitme diyemezsin.
İçin acır, gözlerin yaşarır fakat o iki hece
Bir kelimeyi çıkaramazsın dilinden.
Bilirsin ki gidene gitme denilmez.
Oysa belki de gitme diyebilseydin
Bir şansın olabilecektir.
Gitme...
Gitmemelisin...
Neden düzelmesin ki diyebilmelisin.
Ya da düzeltebiliriz umudunu hep yeşertmelisin.
İnadına gitme diyemezsin gidene,
Gidecek olan gitme kararını vermiştir
Hüzününü yaşayarak gidecek olmanın,
Olmuyordur kendince.
Yaşıyordur kendi hayatını sevgisizce.
Giden de haklıdır aslında daima kendince.

Sonra yaşanılanlar, yaşatılanlar,
Hatıralar vurur bir cümle yüreğinin üzerine.
Gitme deseşdim keşke,
Gitme deseşdi keşkeler de kalır düşünceler.
Bazen gitme denilmez gidene,
Giden gider, kalan kalır sessizce.
Anılar ve düşünceler yakar insanı
Bir eziklik, bir burukluk yaşanır,
Kalanda da, gidende de.

Gürsel PAL

<https://youtu.be/Ofy-Y3M4udU>

```
<iframe width="560" height="315"  
src="https://www.youtube.com/embed/Ofy-Y3M4udU" frameborder="0"  
allowfullscreen></iframe>
```

Gürsel Pal

Bazen gitmek istiyorum

Bazen bir noktada kaliveriyor insan.
Ne bir adım ileri gidebiliyor,
Ne bir adım geriye dönebiliyor.
Olduğu noktada, sabitleniveriyor.
Kendi düşüncelerininle baş başa.
Hiç bir şey yapmak gelmiyor içinden,
Yapmak istese bile yapamıyor bazen.
Kendi kendini sorgulamaya başlıyor,
Nedenler, niçinler yumağı içinde kör düğüm oluyor düşünceler.
Etrafına bakıyor,
Sağı, solu, önü ardı bomboş,
Tek başına kaldığını anlıyor.
İyi ki varsın diyenler, dostlar, arkadaşlar,
Onca yıl birlikte yaşadığı eş,
Aynı kandan, canından olanlar bile yok oluyorlar.
Bazen huzur batıyor insanlara,
Bazen yokluklar yıpratıyor ilişkileri.
Bencillikler, benlikler, senler, onlar eksiltiyor ilişkileri bazen.
Yaşanılan koca bir hayatın ardından elde kalanlar,
Keşkeler, olmasaydılar, neden yaptım kiler içinde gelip gidiyor insan.
Kayıp olanlara bakıyorsun genelde,
Kazanılan ne diye sorguluyorsun hayatı! !
Gerçekten koca bir hayattan elinde olan ne?
Aslında bakınca koca bir hiç varlığın.
Sadece hatıralar içinden seçimler yapıyorsun düşününce
Ve yalnız olduğunu hissediyorsun takılıp düşünce.
Bazen bende sorguluyorum hayatı,
Nedenlerle, niçinler içinde.
Çok keşkeler kurduğuma göre,
Demek ki doğru yaşamamışım,
İnanıyorum buna kendimce.
Bazen diyorum ki çek git,
Can Babanın dediği gibi gitmek gerek,
Bu hayatın telaşesinden,
Bilinmedik uzaklara,
Ardına dahi bakmadan.
Olmuyor işte, gidemiyor insan
Keşke gidilebilse.
Olmuyor gidilmiyor işte.
Kalakalıyorsun...
Bir elinde hüzün,
Diğerinde anılarınla birlikte.
Hiç çekip gittiğim olmadı ki!
Belki de gitmek korkutuyor beni,
Güven duygusu
Olmayacak biliyorum gittiğim yerde.
Öylesine kalıyorum
Ait olduğum bu köhne yerde.
Gitmek lazım biliyorum,
Kimseye haber vermeden
Habersizce ve sessizce.

Gürsel Pal

Belki de!

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/ujlpMi_wQEg'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/ujlpMi_wQEg'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Sanma ki zayi olup gider yüreğim,
Sen giderken.
Ben bir dağ gibi dururum hasretinle,
Ve tamamlayamadığım sevgimle
O dağın içindekilerle avuturum yüreğimi.
Sanma ki dönmez Dünya yeniden,
Sen giderken.
Kış olan tarafımı elbet bastırır baharım,
Canım yansa da,
Kanasamda,
Bir gün kabuk bağlar yüreğimde ki yara
Ve kabuğu düşer,
Nasıl olsa unuturum
Ufak bir iz kalsada.
Sanma ki karanlık bir yola saparım,
Sen giderken.
Bilirim ki her karanlık yolun ardında
Bir ışık vardır.
Kor ateşler gibi yansamda,
İçimde ki okyanusa ateşini salarım.
Yüreğim senden çok uzaklarda olacak
Gözlerim senden uzak,
Başka bir gözde belki de seni arayacak.
Ve ben her baktığımda yüreğimdeki o yara izine
Adın bir mih gibi dilime dolanacak.
Unuturum....
Unutmak zorunda olduğum için belki de.
Avunurum...
Avunmak zorunda kaldığım için.
Yüreğimin bir yanı sende kalacak,
Sen giderken.
Fakat unutma ki bu beden,
Yaşamak zorunda olduğu için yaşayacak.
Geride kalanlar senden ve benden bir hatıra olacak.
Hayatımda en fazla seni bırakacağım geride
Belki de!
Ben giderken bilinmezliğe.
Belki de?

Melankoli.....20-01-2006....11:16

Gürsel Pal

Ben ağlarsam bu şehri sel basar

Ben ağlarsam bu şehri sel basar,
Beni ağlatma.
Aramazsan arama ne yapabilirim demişsin
Son yazdığın postanda.
Aramam gülüm,
Vallahide Billahide aramam.
İçime gömerim diri diri seni,
Sonrada vururum ben kendimi de aramam.
Ben ağlarsam bu şehri sel basar,
Beni ağlatma.
Yüreğimi kanatma.
Ne yapabilirim demişsin ya,
Sen bana bir şey yapma.
Zaten yapacağını yapmışsın,
Bana o kelimeleri yazmışsın.
Meğer sen koca bir yalanmışsın
Aramam gülüm ben seni aramam,
İçime alırım canlı canlı seni
Sonra çekerim tetiği
İçimde yaşattığım seninle
Ben öldürürüm kendimi.
Ben ağlarsam yürekleri göz yaşı basar,
Kelimeleri öldürürüm bir bir seni anlatırım
Üsütne bir kaç kelime daha katar
Herkesi ağlatırım.
Ama en çok sen ağlarsın ben ağlayınca
Bilirim kıyamazsın sevdiğine sen ömür boyunca
Gel yapma sen beni ağlatma
Bu şehire gel sen kıyma.
Beni sen ağlatma.
<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/dilyarasi.mp3' height='30'
autostart='true' loop='true'></embed>
Melankoli.....08-03-2007....00:41

Gürsel Pal

Ben bende değilim ki!

Neredeysem oradayım ama...
Burada olduğum için sanma ki,
Zayi değil anılarım.
Ben bende beni kaybetmişliğimin içinde
Seni aramaktayım.
Buradaysam, oradayım.
Oradaysam, yanındayım.
Ben bende değilim ki
Senin yanındayım.
Bitik umutlarımı sardım mendilime,
Azık ettim ben sensizliğimi yüreğime.
En çok seni sevdim,
Sende kayboldum.
Ateşinle yandım,
Bir avuç kül oldum.
Rüzgarında savrulduğum,
Tenine kondum.
Ben bende değilim ki!
Ben senin tenine konan
Bir kül zerresi oldum,
Yine sende kayboldum.

Gürsel Pal

Ben giderken

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/E8cQcPn2qBk'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/E8cQcPn2qBk' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Ben giderken bu şehirden,
Yüreğimi ellerimle söktüm göğsümden.
Ve gümüş bir tepsinin içinde sana bıraktım.
Ben giderken bu şehirden,
İki damla gözyaşımı akıttım,
Derler ya erkekler ağlamaz
Bununda yalan olduğunu anladım,
Ben giderken....
Ki bir meçhuleydi gidişim,
Yaşamımı bıraktım senli anılara
Yaşamayan bir kalp atışı içimde
Seni sana bıraktım ben giderken.
En çok bakışın koydu bana,
Düşmanca bakışın.
Oysa seni ne kadar çok sevmiştim,
Nefretle sevginin
Bir kalpte nasıl barındığını anladım,
Ben giderken, bu şehirden.
Ben giderken,
Bütün baharlarımı bıraktım geride gülüm,
Artık bir kışın içinde
Ve yağmurlarla yürüyorum,
Ama seni hala çok ama çok seviyorum.

Melankoli.....12-06-2005 15:20

Gürsel Pal

Ben giderken

Ben giderken en çok seni bıraktım geride.
Yere damlayan bir kaç damla gözyaşımı bir de
Ben giderken.

Ben giderken Eylüldü.
Yapraklarını döküyordu ağaçlar,
Yerlerde sap sarıydı yapraklar
Ben giderken.

Ben giderken sana bu canımı bıraktım,
Bir de senli yaşanmış hatıraları,
Bir damla göz yaşın olarak aktım belki de gözünden
Biliyorum ağlamışsındır sen,
Ben giderken.

Sakin sorma bana neredesin diye,
Her gece ama her gece yanındayım eş ruhum.
Bedenin bir kılıf olduğunu unutmadım
Sana doğdum her gece ay misali,
Ben giderken.

Ara sıra uğra sende benim yanıma,
Bir minik hercai ek benim toprağıma
Bir damla su ver ara sıra,
Ben bir çok hercai bıraktım
Bilirsin ardımda.

Ben giderken seni bıraktım sanma,
Sakin sanma bensizsin,
Bir ılık rüzgarla tenindeyim bazen
Bazen bir kelebek olur konarım yakana,
Sen benim eş ruhumsun,
Sana ruhumu bıraktım canım,
Ben giderken.

21-11-2006-16:37

Gürsel Pal

Ben giderken 2

Ben giderken en çok seni bırakacağım ardımda
ben giderken.
Ben giderken sana açmamış bahçemin en güzel çiçeklerini
bırakacağım ben giderken.
Sanma ki bir bilinmezliğe gidişim.
Sen benim ikiz ruhumsun aşkım,
Yani her yanımda olacaksın.
Beni saran kefenim değil aşkım
Sen olacaksın biliyorum, ben giderken.
Ben giderken gülümsememi istiyorum sadece
Bu bir ayrılış değil benim için sana kavuşmam olacak.
Her gece sana geleceğim pencereden
Ve her gece sana sarılacağım sen hissetmesende
Ayrıldık deme sakın. Gittin deme bana.
Bu gidiş ayrılığa ait olmuyacak
Bu ayrılıkta elveda yok
beraberlik olacak.
Ruhum senindir.
bedenimde olmasamda.
Bir kaç damla düşerse topraklarına benimdir,
Bahçende çiçekleri büyütsün diye.
Bir kuş konacak camına,
Kanaadında benden bir ruh olacak.
Sana bakacak.
Ben giderken en çok seni götüreceğim.
Bende olan seni.
Bende olan sen hiç tükenmeyecek.
Sana olan aşkım, sevgim.
Hiç ama hiç bitmeyecek.
Ve bu gidiş ayrılığa değil
Benim kurtuluşuma olacak.
Ruhumun azadı olacak.
Ve bu ruhum daima ve daima seninle dopdolu olacak.
Ben seni her hangi bir şey gibi sevmedim ki!
ben seni taparcasına sevdim.
Ölürcesine sevdim.
Ben seni bütün kalbimle
Ruhumun derinliklerine koydum.
Ve seni götüreceğim en çok
Ben giderken.

Melankoli.....

Gürsel Pal

Ben giderken.

Ben giderken en çok seni bıraktım geride.
Yere damlayan bir kaç damla göz yaşımı bir de
Ben giderken.

Ben giderken Eylül dü.
Yapraklarını döküyordu ağaçlar,
Yerlerde sap sarıydı yapraklar
Ben giderken.

Ben giderken sana bu canımı bıraktım,
Bir de senli yaşanmış hatıraları,
Bir damla göz yaşın olarak aktım belki de gözünden
Biliyorum ağlamışsındır sen,
Ben giderken.

Sakin sorma bana neredesin diye,
Her gece ama her gece yanıdayım eş ruhum.
Bedenin bir kılıf olduğunu unutmadım
Sana doğdum her gece ay misali,
Ben giderken.

Ara sıra uğra sende benim yanıma,
Bir minik hercai ek benim toprağıma
Bir damla su ver ara sıra,
Ben bir çok hercai bıraktım
Bilirsin ardımda.

Ben giderken seni bıraktım sanma,
Sakin sanma bensizsin,
Bir ılık rüzgarla tenindeyim bazen
Bazen bir kelebek olur konarım yakana,
Sen benim eş ruhumsun,
Sana ruhumu bıraktım canım,
Ben giderken.

Gürsel Pal

Ben gidince

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/4J7wq1V1Tk4&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/4J7wq1V1Tk4&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Bırakırsam ardımda,
Şiirlerimi bırakırım Sevdiğim.
Bu Dünya'da bir yer kapladığımı sanmıyorum.
Şiirlerimde kaplamıyacaktır.
Bırakırsam ardımda,
Benli hatıraları bırakırım hatıra olarak sana,
Gözlerini kapattığında,
Hatırlamak istersen eğer beni
Hemen gözünün önünde olurum.
Bırakırsam ardımda,
Şana bakan dört tane göz,
Üç yürek bırakırım.
Kızlarımıza iyi bak emi.
Bilirsin benim yüreğim hep seninle olmuştur,
Benim yüreğimi de al,
Çocuklarıminkine kat
Yüreğine al bizi.
Bırakırsam geride bir avuç toprak bırakırım,
Belki de bir mezar taşı olur başucunda.
Dört tane hercai dik toprağıma
Her birimiz için.
Dua etmesende olur,
Yeter ki ben seni unutmadım de.
Hercaileride ihmal etme.
Ben gidince sakın üzülme,
Yıpratma kendini nafile.
Bilirsin her şeyin bir başlangıcı vardır,
Sonuda olacaktır.
Benim içinde bak Dünyaya,
Benim içinde yaşa umutları.
Hani çok sıkıldığımız anlarda,
Hayal gemileri yüzdürürdük ya,
Bir hayal gemisine yükle umutlarını,
Şarkıları ve sevdayı.
Benim limanıma gelecektir bunu unutma.
Sen ben yokken de çok güzel yaşa.
Bırakırsam ardımda,
Benden izler kalacaktır geride.
Bir kaç mısradı yazdığım bir hayat,
Oya gibi işlediğim bir kaç kelime,
Ne mutlu gelecektir bana
Anımsanabiliyorsam hala gidince
Unutmamayı öğretebildiysem
Ben gidince.

Gürsel Pal

Ben hep seni sevdim

Ben bir tek seni sevdim,
Aldattım seni sevmediğimi söylediğimde,
Aslında hep ama hep sevdim.
Anlamsız kavgalar ettiğimizde,
Sana kızıp bağırdığımda,
Tabakları çanakları kırdığımızda,
Birbirimize küfürler ettiğimizde bile,
Ben hep seni sevdim.
Seni kaybetmekten çok korktuğumu biliyorum.
Seni ve şizi.
Bir çocuğun masumiyetiyle bakıyorum aslında,
Bir çocuğun ürkek kalbinle yaşıyorum hayatı.
Bir çocuğun şevkat istediği gibi şevkat istiyorum,
Ama ben büyüdüm biliyorum.
Ben hep seni sevdim.
Hani sende istiyorsun ya saçlarının okşanmasını,
Sana sarılmamı ve yanağına bir buse kondurmamı,
Bende hep bunları istiyorum aslında,
Gösteremediğim bir yüzüm daha var sanırım.
Bunca yılın ardında belki de sakladığımız,
Gizlediklerimiz bir çok şey vardır,
Ne bileyim?
Ben hep seni sevdim.
Sen gittiğinde, geldiğinde, gelmediğinde.
Bana düşmanca baktığında,
Sarıldığında, dokunduğunda,
Seni sevmeyi sevdim.
Biliyormusun?
Hayat o kadar çok çabuk geçiyor ki!
Gececek ve bitecek biliyormusun?
Ve ben seni gene hep ama hep seveceğim.
Nerede ve nasıl olduğunu önemsemeden,
Ama hep yanımda olmanı dileyeceğim.
Bir çocuğun gözleriyle bakacağım bazen,
Bazen gene kavgalarımız olacaktır biliyorum.
Varsın olsun be karıcığım,
Varsın olsun.
Siyahı kapatan beyaz gibi,
Geceyi örten gündüz gibi,
Ben seni hep ama hep seveceğim.
Seveceğim.

Gürsel Pal

Ben melankoli

```
<div><embed src='http://widget-b5.slide.com/widgets/slideticker.swf'  
type='application/x-shockwave-flash' quality='high' scale='noscale' salign='l'  
wmode='transparent'  
flashvars='cy=un&il=1&channel=288230376155119029&site=widget-b5.slide.com'  
width='600' height='475' name='flashticker' align='middle'></embed><div  
style='width:600px; text-align:left; '><a href='http://www.slide.com/pivot?  
sk=0&tt=24&cy=un&ad=0&id=288230376155119029&map=1' target='_blank'><img  
src='http://widget-b5.slide.com/p1/288230376155119029/un_t024_v000_a000_f00/i  
mages/xslide1.gif' border='0' ismap='ismap' /></a> <a  
href='http://www.slide.com/pivot?  
sk=0&tt=24&cy=un&ad=0&id=288230376155119029&map=2' target='_blank'><img  
src='http://widget-b5.slide.com/p2/288230376155119029/un_t024_v000_a000_f00/i  
mages/xslide2.gif' border='0' ismap='ismap' /></a></div></div>
```

Ayrılığı içerim yudum, yudum.
Canım yanar tenime kurşun değmiş gibi
yanar içimde içim zemheri gibi.
Geceyi bölerim ay ışığında saklarım her şeyimi
İsmi gizlerim
bir şarkı çalarım ayrılığa dair.
Ve yaşarım bu kahrolası dünyada
yaşarım sensiz.
Sensizliğini yaşarım.
Ve her gecenin sabahında
seninle doğarım
seninle ölürüm gün boyu.
ben melankoli
kara sevda...
karanlığını almakta ver her günde
aydınlığını almakta.
Sevdaya dair kelimeler yazarım
ve böylece yaşarım.
Seni sevmekten hiç vazgeçemem
umutsuzluğum olsanda
içimde öldürürüm bende olan beni
her gün bin kez ölür
Bin kez aşkımla doğarım.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Bencilce

Konuşma, duymasın başka birisi sesini.
Bakma, başka göz değmesin gözüne.
Gittiğin her yol bana gelsin,
Ben sensiz bir hiçim, bilirmisin?
Belki bencilce isteklerim
Fakat ben seni ölesiye sevdim.
Sensizliği düşünemem ki!
Benim içimde olmuyacaksan eğer
Ben ben değilim ki.
Ölürsem eğer bir gün,
Gidersem buralardan,
İçimde dağ gibi sevdan,
Ve sana bırakacağım bir ruhum olacaktır.
Sensiz ben bir hiçim,
Unutma ne olursun sevdiğim.
Ayağını bastığın her tozu saklamak isterim
Saçma belki ama işte ben sevdim mi
Manyakca severim.
Biliyorum, aşırı diyorsun,
Saçmalıyorsun diyorsun belki de,
Ne yapayım elimde değil,
Bir hastalıktır bende olan sevgin.
Damarımda dolaşan kan,
Yürüdüğün yön,
Baktığımda gördüğüm,
Her seste ismini duyduğumdur.
Senin sevdan benim her uzvum
Senin sevdan benim ruhumdur.

Melankoli

Gürsel Pal

Bende insanım, insan kardeşim.

Bende insanım, insan kardeşim.
Yapabildiğimle ve yapabileceklerimle,
Sizin gibi, sizin içinizde yaşayan,
Her hangi bir yerde
Alalade yaşaya bir insanım.
Bende insanım, insan kardeşim.
Karanlık yönlerimi aydınlığımla bastıran,
Sizin gibi, sizinle yaşayan
Bir insanım.
İsmimi bilmesenizde,
Bir yerlerde satırlarımın tınısı okşasın
Gözlerinizi ve kulaklarınızı,
Bir yerlerde yaşatın diye beni
Yazıyorum durmadan.
Bende insanım, İnsan kardeşim.
Kinimle, nefretlerim olmasın desemde var,
Sevgimin ve merhametimin olduğu kadar.
Sizin gibi, sizin içinizdenim.
Yüreğinizin ta orta yerinde duranlar gibi,
İnsanların içinden bir Ademim.
Bende İnsanım, İnsan kardeşim.
İnsan gibi yaşamaktır tek hedefim.
Hadi benim insanlığımıda boş verin,
Beni değil tamam,
Sevin siz birbirinizi
Benim sizi çok sevdiğim gibi.

Gürsel Pal

Bendeki sen

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/ACZn9QBfC5c'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/ACZn9QBfC5c' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Şehrin karanlık ve puslu geceleri,
Bir ben beklemekte dönmeyeni,
İçimden geçiyor saatin yelkovanı, akrebi,
Zehirlemekte her geçen saniyede beni.
Bir benmiyim bu saatte gökteki şimale bakan?
Bir benmiyim böylesine bir kenarda unutulmuş?
Bir yağmura akıtıyorum gözlerimdeki nemi
Birde gecede öten baykuş bilir beni.
Sabahlar zor olur bu şehirde sensiz,
Güneş zor bakar dağların ardından.
Artık ne bir arayanım var nede soran,
Bir tek ben bilirim bendeki beni.
Boğazımda düğümlenir çıkmaz nefesim,
Söylesene bana ben sensiz ne ederim.
Çok uzun kalmam bilesin çeker giderim,
Ben öldürürüm ancak bendeki seni.

Melankoli.....03-02-2007...03:01

Gürsel Pal

Beni Affet

Beni affet.
Yazamadığım kelimelerin nihayetinde,
Söyleyemediğim kelimelerin içinde,
Seni yaşatamıyorum.
Kırılısın kalemim
Ve dağlansın bu dilim,
Seni anamayacaksam
Artık sussun bu kelimelerim,
Beni affet.
Bir sabah daha olmak üzere
Egenin iç taraflarında gün ışımaya durmuş
Ve sen uyurken yalnızlık beni vurmuş.
Ben sana bir şey veremiyorum
Kendime veremediklerim gibi.
Beni affet...
Geçirdiğim bunca senenin ardında
Geriye kalan gene ümitsizliklerim ve çaresizliklerim,
Geriye kalan kocaman bir eksi hayat.
Ve baş rolünde ben varım bu anlamsız oyunun.
Hiç bir şeyi beceremediğim gibi
Senide sevmeyi beceremedim.
Sana güzel bir hayat vermek istedim ama veremedim
Beni affet.
Sonu gelmiyecek sandığım kelimelerin
Son kelimelerini yazıyorum artık sana.
Bu hayat denilen oyununda sonu gelmekte
Yaşadığım bu anlarda.
Beni affetmelisin,
Bunu dıştan söylemesende,
İçinden bana söylemelisin.
Bir işe yaramayan bu hayatımın
En işe yarıyan sebebi sensin.
Biliyormusun,
Uyuyamıyorum.
Daha önceleride olmuştu uykusuz senelerim.
Bu bir ilk değil ama son olmasını ne çok isterim.
Geceleri ardı ardına sabahaa vermek zordur çünkü.
Gecelerin içinde yaşamakta zor tek başına.
Bütün her şey uyur içindeki düşman hariç,
Düşmanların bile uyurken
Ben hep yekim.
Dostlukmuş,
Arkadaşlıkmış,
Vefaymış.
Yalan be şekerim,
Hepsi yalan.
Tek tek giderken güme ümitlerin
Bir sen kalıyorsun,
Birde karanlığa bakan gözlerin.
Beni affet.
Bu gecenin sabahında,
İçinden söyle dışa vurmasanda.

Sana yük oldum biliyorum,
Ama beni affedersen
Gün gelir sana bütün borcumu öderim.

Gürsel Pal

Beni sen öldürdün

Beni sen öldürdün,
Kanlı ellerini saklama boşuna,
Ellerinde ki kan izlerimi silemezsin.
Beni sen öldürdün,
Yüreğimde kocaman bir bıçak,
Unutma ki sevdiğim bu günün yarınıda olacak.
Beni sen öldürdün,
Hiç acımadan,
Hiç bir şeyi bana sormadan.
Öldürüp gittin beni sen
Acımadın, ancak
Unuttuğun bir şey vardı,
Bir mahşer gününde
Kanlı ellerinin hesabını unuttun
O hesap bil ki sana sorulacak.
Beni sen öldürdün,
Hiç dua etme affedilemezsin,
Benim yüreğimde her şeyim olsan da
Tanrımın katında sen bir hiçsin,
Bir hiçsin...

Gürsel Pal

Benmi Őiri yazarım? Őiirmi beni yazar?

Kabusum olursun gecem,
Sıkıntım olursun sessizliğinde.
Benmi Őiri yazarım?
Őiirmi beni yazar?
Sanki gecenin azraili başucumda,
Birileri ben bilmezken mezarımı kazar.
Gelir kazma sesleri çok uzaklardan,
Kulağımda bir ses der hadi hazırlan,
Gitmelerden yana niyetim bile yokken,
Bıktırıyor beni bazen bu yalan, dolan.
Kabusum olur gecem,
Kabusum olur bu yaşam.
Dirilişinde bile karanlığı var gecenin
Bir enkazdır gecedен bana kalan.
Her Şey susar, her Şey uyur
Beynimde ki seslerdir sessizliğimi bozan.
Aldanılmış bir hayatın aldatılmış çocuklarıyız,
Biz aslında dışarı az görünsekte içerde çoğunlukta yız.
Kimseler bilmez gecenin karanlığında olanı biteni
Biz birbirimizi bilmeden kendimizi aldatanlarız.
Bir Şiir döşerim geceye dair kalemimle, kağıdıma.
Sanki tek başına kalmışım ben bu koca dünyada.
Bilirim aslında yalnız değilim,
Kimbilir kaç Şair var gecede tek başına
Bizmi Őiri yazarız bilmiyorum,
Őiirmi bizi yazar.

Gürsel Pal

Beynim ne yaparsın?

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/SKBcttKRP98'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/SKBcttKRP98' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Dilim ne söylersin kendince,
Sen beynimin dışına ne çıkarsın?
Sevda demek ki bu olmalı,
Pervasızca ağzımda dolanırsın.
Yüreğim ne biçim atarsın kendince,
Dur biraz beni dinle.
Aşk bu olmalı,
Makineli tüfek gibi durmazsın.
Ey beynim sen ne yaparsın,
Sen ne biçim planlayıcısın.
Sev dedik öldür demedik,
Yoksa sen beni anlamazmısın.

Melankoli.....30-01-2007....16:55....Salihli

Gürsel Pal

Bırakma ellerimi

Şimdi ılık bir rüzgar eser bu şehir de,
Son derece sakindir gece.
Yere düşen bir damlanın sesi bozar sessizliği,
Ben kimseye anlatamam ki sensizliği.
Seni delicesine özlerim,
Bir heves, bir nefes daha seni içime çekerim.
İsyanım sensizliğime sadece,
Göz yaşına karışır benim senli düşlerim.
Yoksun belki şu anda yanımda,
Seni ne çok sevdiğimi yüreğimi açta anla.
Yaşam durur sensizlikte,
Bir de gece vurur sensizliğimin üstüne.
Bir mum yakarım ben her gece,
Bir mumla birlikte eririm gizlice.
Sensizlik camıma vurur her gece,
Bir yıldız kayar gökyüzün de gizlice.
Çevir başını gökyüzüne bak gülüm,
Ben her gece bir yıldız gibi kayarım,
Her gece kendime bir sefer daha kıyarım.
Tut beni bırakma ellerimi,
Bırakma bir muma benzeyen yüreğimi,
Ne olur ara sıra bir sor Allah aşkına.
Yoksa ben daha fazla dayanamam,
Gerçekten bir gün gözünün önünden
Kayar giderim.

Melankoli.....27-01-2007....17:36

Gürsel Pal

Bilinmezliğin içinde bir gece

Bilinmezliğin içinde bir gece,
Dilimde kalmadı tek bir hece,
Sadece düşüncelerin içinde,
Soyutladım kendimi bu bilmecede.
Bilinmezliğin içinde bir gece,
Bir gece daha geçiyor gizlice,
Sessiz çığlıklar var içinde,
Bir düş uçurduğumda oluyor hani gecede.
Bilinmezliğin içinde bir gece,
Gün doğacak bir gün daha açacak belki de!
Belki bir hayat daha sönecek gecede
Kimbilir gecenin bir yerinde bir yerde gizlice.
Ve bilinmezliğin içindedir her gece.

Gürsel Pal

Bilinmezliklerdeyim

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/IuAGni03AUI'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/IuAGni03AUI'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Bilinmezliklerdeyim.

NE YAPSAM? NEREYE GİTSEM?

KİMİNLE OLSAM?

YAŞAMALIMİYİM?

YAŞAMAMALIMİYİM?

DÜNDEN ARTANLARI YAŞATMALIMİYİM?

BU GÜNDE Mİ YAŞAMALIYIM YOKSA?

BİLİNMEZLERDEYİM.

DÜNÜ YOK SAYIP,

YARIÑA BAKMAYIP,

BU GÜNDE KALMALIYIM.

HER SÖLÜKTA İÇİME ÇEKTİĞİM NE OLURSA OLSUN

HİÇ MÜHİM DEĞİL.

AMA BU SÖLÜĞÜ YAŞAMALIYIM.

YAŞIYACAGIM.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Biliyormusun?

Biliyor musun?

Bir adım sonrası belki de hiç olmayacak
Ve ben olduğum yerde kala kalacağım.

Sabahı gelmeyen bir geceden
Sana bir düşünce uçuracağım.

Biliyor musun?

Sensizlikle yaşadığım her gün öldüm ben,
Bir nefes sonrası olmasa ne çıkar?

Yaşadım ben sensizliği, seninle dolu kalbimde
Sonsuz bir aşkla yaşayabildiğim kadar.

Biliyor musun?

Nereden bileceksin ki?

Belki de hiç duymayacaksın bile gittiğimi.

Seveceğim ben seni her zaman
Yarınlarda hep seveceğim kadar.

Ben gidiyorum sevgilim.

Ben bitiyorum artık.

Şu üç günlük Dünya'da

Kalmamış bana artık bir azık.

Belki hiç okuyamayacaksın bu sözlerimi,

Belki de hiç bilemeyeceksin bu Dünya'yı terk edip gittiğimi.

Olsun,

Ben gene de yazıyorum.

Eğer bunu gün gelir de okursan,

Bil ki seni çok sevdim iki gözüm,

Seni hep seveceğim benim can özüm.

Bir tek sen vardın bu eğri hayatta tek düzüm.

En çok bana sensizliğin vurdu,

Ölüm dediğin bir solukluk nefesti,

Esas sensizlikti bana zulüm.

Biliyor musun?

Hiçbir şey acıtmıyor canımı

Sensizliğin acıttığı kadar.

Bir sonbahardı gidişin,

Bana gelişin olsun ilkbahar.

Yaşadım seninle dolu bir hayatı,

Yaşadım yüreğimde olan senle,

Yaşaya bildiğim kadar.

Şimdi doktorlar çaresiz diyorlar biliyorum,

Bana gülümselerse de,

Annemin gözlerinden anlıyorum.

Her tarafım delik deşik iğne izi,

Fakat acıtmıyor canım, yüreğim kadar.

Biliyor musun?

Şimdi gelsen ve şu kapıdan girsen,

Sana sarılmak için kalkamasam bile

Gözlerine bir dakika bile bakmak,

Bana bir koca hayat verirdi.

Bir dakikada gözlerine değsem,

Ve sonra ziyarı yok ölsem, gitsem.

Biliyormusun?

Seni ne kadar çok sevdiğimi?

Biliyormusun sevgilim?
Sana hasret bu Dünyadan gideceği mi?
Bir gün gelir de gelirsen,
Seni karşılamıyacağım biliyormusun?
Gözlerine bakamıyacağım,
Seni sevdiğimi söyliyemeyeceğim.
Bak ben biliyorum.
Bak ben gidiyorum.
Sana bu son satırlarım,
Soğuk bir hastahane odasından.
Son kelimelerim bu sana,
Bir kalbin en derin acılarından.
Kısık sesimi duy,
Seni seviyorum,
Seni çok seviyorum.
Anneme söyledim, toprağıma hercai menekşe ekecekler,
Eğer gelirsene göreceksin,
Anlamını biliyormusun?
Sen çok hayırsız çıktım benim bir tanem,
Söyle bana geldiğinde baş ucuma
Sende beni sevmişmiydin
Söyle beni seviyormusun?
Sevdim seni bir ömür boyunca
Sen ne kadar uzakta olsanda,
Belki bu satırlar bir gün sana ulaştığında
Göz yaşların ıslatacak toprağıımı,
Sen ben de yaşayacaksın,
Sen beni yaşatacakmısın?
Sakın, sakın ağlama
Yoksa ağlıyormusun?
Ne olur beni bırakıp gitme burada
Bir dua oldum bak senin için sonunda
Gidiyormusun?
Gidiyormusun?

Gürsel Pal

Biliyorum

Biliyorum.
Çok acılar içinde hissettiğini kendini.
Biliyorum.
Dışarıda akan bir hayat var ve sen
Çok dışında hissediyorsun benliğini.
Küsüyorsun,
Belki de haklı sebeplerin var içinde Biliyorum.
Ama bırak bir an olsa da siyahlığı,
Bırak olduğu yere ve ışığa yönel
Hayal et hala bir yerde olan güzelliği.
Hepimizin gideceği son nokta bilinmezlik
Biliyorum.
Fakat bir saniye de olsa güzellikleri yaşamalısın
Bir saniye bile kalsa görebilmeli
O bir saniye de her şeyi sevebilmelisin.
Ölümden önce kala kalmışlığımızla,
Yalnızlığımızla o bir saniyede bile
Senin için en güzel olanı yapa bilmelisin.
Bazen zor gelir insana yaşamak
Bütün yüküyle biner üzerimize
Ve sende biliyorsun ki!
Ölümse ölüm kaçınılmaz son
Ölümden öncesi önemli bence,
İşte o öncesinde güzellikleri bırakabilmelisin.
Biliyorum.
Seninle aynı noktadan aynı doğrultu da
buluyorum kendimi.
Senin gibi düşünüyorum,
Senin gibi oluyorum seni düşündüğüm her an.
Ayaklarım yok,
Ellerim yok,
Dilim yok.
Fakat sende olmayan bir şey var bende,
Hiçbir şeyim olmasa da
Kocaman bir yürek taşıyorum,
İnsanlara sunuyorum bütün hislerimi.
Senin gibi üşüyorum bende karanlıkta,
Senin gibi isyan ediyorum bilinmezliğe,
Sen ölümden korkmadığını söylediğinde
Ben çoktan o kelimeleri söylemiş oluyorum.
Kelimelerini yarım bırakma,
Kendini de yarınlar da var edebilmen için
Yarınına karanlıklarla asla bakma.
Bırakacağın kelimeler asla silinmez
yüreklere
Ve silinmeyecek hatıralar vardır biliyorsun
Seni seven gönüllerden.
Bırakma hayatın elini asla,
Sen sen ol bu günü yaşama asla yasla.
Gülücükler açsın yüzünde kardelenler gibi,
Unutma ki her ne olursa olsun
Var hala seni çok seven birileri.

Gülümse hayata ne olur,
Sonu ne olacaksa olsun bırak
Belki mucizeler böyle olur.
Biliyorum.
Sen ne hissedersen ben senin yüreğimdeyim,
Ben senin kalp atışında duran bir dost eli
Bir arkadaş, senin en kıymet verdiğinim.
Ne olursun bırak artık hüznü yarınlara
Yaşadığın her anı artık mutlulukla yaşa.
Kardeş demek can demek biliyorum
Ve seni kardeşim olarak çok ama çok
seviyorum.
Gürsel PAL

Gürsel Pal

Bilmece

Dün DÜNDE KALDIYSA,
ELİMDE Kİ BU HÜZÜN NE?
BU GÜNÜ YAŞAMAK GEREKLİ DESELERDE
BU KURDUĞUM HAYALLER NE?
ÇIKAMIYORUM, BULAMIYORUM
VE ANLIYORUM.
HAYAT BİR BİLMECE.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Bilmem kaç zemheri geçti

Bilmem kaç zemheri geçti,
Ben sensizlik cehenneminde tutsak,
Sen bana, ben sana yasak,
Bilmem kaç zemheri geçti.
Azrail başucumda,
Ölüm bana sensiz yasak,
Fakat sensiz zaten anlamsızdır bana yaşamak,
Azrail baş ucumda orağını savurmamakta,
Ölmüşlüğüm zaten benim içimde
Senin yokluğun ölüm
Azrail bu canı almamakta.
Bilmem kaç zemheri geçti,
Sevdamızın üstünden
Bilmem kaçınıcı mevsim geçti
Sayamıyorum.
Yaşamak sadece nefes alıp nefes verebilmekse
Ben bu yaşam oyununun
Sadece nefes almak yönünü oynuyorum.
Bıraktım artık günleri saymayı,
Bıraktım mevsimleri kendince,
Sen bana, ben sana yasak
Alsın azrail artık bu canı
Ne olur artık bizde kavuşsak.

Melankoli.....07-03-2007.....13:34

Gürsel Pal

Bir beyaz kefen ve bir tabut

Bir beyaz kefen ve bir tabut.
Musalla taşında yatıyor bir Adem.
Onunda hayalleri vardı bir zamanlar
Alamadım veremedimleri vardı yahut
Bir yarımılığı vardı yaşama biliyorum.
Biliyorum çünkü tanıyorum.
Musalla taşında yatan Adem oğlu Osman
En kralıydı arkadaşlarımın.
En harbisinden içerdik Rakıyı,
En kırmızından içerdik şarabı.
Başlardık muhabbete sabahlara dek,
Konuşur, dertleşirdik ve sızardık.
İçimizde kor olmuş bir şeyler
Biz Cennetide, Cehennemide beraber yaşardık.
Ah kader, yaktın bizi derdik bazen,
Kana buladın bizi diye kederlenirdik
Bazense manyakca gülerdik.
Osman en harbi arkadaşımdı;
Osmanla bir şeyi anlamıştık aslında
Dünya dediğimiz şey koca bir yalandı.
Vur dibine Osman derdim, ölümden var gelecek
Geldi de benden önce Osmanı buldu Ölüm denen gerçek.
Çok seviyordu Osman o güzel kızı,
Hayalleri vardı yarınlara dair onunla.
Bir hanım eskitsede oğlum derdi bu başka
Bir evlilik daha yakışır derdi bana bu yaşta.
Olmadı be arkadaşım, olmadı işte
İçinde ki dağ gibi sevdayı alıpta gittin.
Bir sevda uğruna kanser oldunda kendini erittin.
Bir beyaz kefen ve bir tabut,
Musalla taşında yatmakta varmış Osman
Hani sen evlenecektin?
Hani evini yeniden çekip çevirecektin?
Bu sevdaya bu ayrılık yakıştımda
Sen burayı terkettin?
Hani bırakacaktık sen evlenince her şeyi,
Ailece gezip dolaşacaktık biz her yeri,
Sen bana yalan söyledin arkadaşım
Hani benden önce sen gitmeyecektin.
Sırayı bozdun Osman,
Beni de, onuda terkettin.
Musalla taşında tabutun içindesin,
Beni duyuyorsundur eminim.
Sen merak etmeyesin sakın
Bu gün olmasada yarın bir gün yanına gelirim,
Gelirim Osman gelirim.
Az sonra soracak imam efendi,
Merhumu nasıl bilirdiniz diye.
Adettendir cemaat iyi bilirdik diyecek
Ama ben içimden geleni sözlüyeceğim.
Osman bir melek gibiydi diyeceğim.
Hakkınızı helal ettiniz mi diyecek,

Ben bin kere söylüyeceğim.
Hastalığında bile beni güldürürdün,
Biliyorum ki seni hep güzel anmam için.
Hani konuşurduk hep,
Birimiz birimizden önce giderse diye,
Mezara inişimiz dost elinden olsun
Şimdi mezara seni ben indireceğim.
Rahat uyu sen dostum,
Sana söz, bende bu gün olmazsa yarın
Yanına gömüleceğim.
Bekle arkadaşım beni bekle
Mutlaka geleceğim.

embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/hatiralarsarmis.mp3' height='30'
autostart='true' loop='true'/embed

Gürsel Pal

Bir bulut olsam

Bir bulut olsam!
Evinin çatısına konsam,
Ve bir kaç damla yağ akıtsam,
Kabul eder misin beni?

Bir kuş olsam
Pencerenin önüne konsam,
Bir serzenişte bulunsam
Dinler misin beni?

Bir çınar olsam
Bahçen de senelere direnen,
Gölğem de serinlerken
Sular mısın beni?

Bir sevgi olsam, aşk olsam
Yüreğine konsam,
O temiz yüreğine
Kabul eder misin beni?

Gürsel Pal

Bir gün gideceksin(deneme)

Bir gün gideceksin,
Tek tek hatıraları sileceksin.
Geriye dönüp bakma sakın
Ardında gz yaşı beni göreceksin.

Bir umuttur yaşatan insanı,
Gittiğın yolda bilme yalanı,
Sen aldanma kendini sen sananı
O söyleyecektir sana en büyük yalanı.

Bakma sen ağladığıma,
Bakma buzların içinde yandığıma,
Yazık olmuş sana kandığıma,
Yaşarım, sen olmasanda inadına.

Bir gün gideceksin,
Bir bir hatıralarda beni sileceksin,
Sildiğın ben değilim, kendinde silineceksin
Sevda neymiş gittiğında göreceksin.

Grsel Pal

Bir hastahane odasında bir fidandı

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/9SwbHl3L3Q4&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/9SwbHl3L3Q4&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Bir hastahane odasında bir fidandı,
Adı ne farkeder belki Ayşe
Belki de Osmandı.
Kolunda bir serum,
Damarlarında dolaşan ilaçtı.
Yarına dair umutları vardı.
Okuyacak öğretmen olacaktı Ayşe.
Doktor olacaktı Osman.
Okuyorlardı da bu melun hastalık gelip
Onları bulasıya kadar.
Halsiz bedenlerinde yere yığılana kadar
Hiç bir şeyi bilmiyorlardı.
Babannesesi bak yemiyorsun zayıf düştün dedi.
Dedesi hiç bir şey olmaz benim pamuğuma dedi.
Anne yüreği dayanırmı hiç evladının hastalığına,
Bey dedi, bey ben yarın doktora götüreceğim çocuğu
Götürdü.
Hastahane zemheri kalabalıkdı.
Öğleden sonra zar zor girdiler doktor amcanın yanına.
Anlattılar dertlerini derman ol dediler.
Vitamin eksikliğimi bu halsizlik?
Eksik gıdamı dedi anne.
Doktor dinledi, dinledi.
Ellerine bir sürü tahlil kağıdı verdi
Yaptırın gelin dedi.
İşte böyle başladı Ayşe ile Osmanın hikayesi.
Bir odadan, bir odaya.
Tahliller ve neticeler alındı
Olmuyanı yaratarak parasızlık içinde.
Doktor amcanın yanına gittiler yeniden,
Doktor amca hadi sen dışarda bekle dedi.
Bekledi Ayşe, bekledi Osman gülümseyerek.
İçeride ne olduğunu bilmeden.
İçeride bir annenin yüreğinin
Evladı için nasıl çırpındığını bilmeyerek bekledi.
Doktor lösemi dediğinde tane tane göz yaşlarının düştüğünü
Görmüyerek bekledi çocuk yüreği.
Dağ gibi olan anne yüreğinin yıkıldığını bilmiyerek bekledi.
Annesi çıktığında içeriden buruk bir gülümsemeyle,
Hadi dedi gidelim sana en sevdiğin çikolatayı alayım.
Gececekmiş her şey korkma.
İyi olacağını söyledi doktor amcan.
Birazcık bakıma ihtiyacın varmış,
Hem senin gibi bir sürü arkadaşın daha olacakmış yanında,
Abilerin ablaların olacakmış sen korkma emi.

O gün en sevdiği çikolatayı aldı annesi,
En sevdiği yemeği yaptı evladına
İçine gözyaşlarını katık ederek.
Anne yüreğidir yufkadır da
Ya baba yüreği.
Yorgun argın eve geldiğinde
Bir şeyleri sezdi annenin yaşlarını gizlediği gözlerinde.
Hanım dedi söyle.
Ne oldu?
Bir şey var sende bu gün.
Sustu bütün kainat sanki,
Sustu her şey, yere damlayan gözyaşlarının sesi
Bozdu sanki her şeyi.
Lösemi dedi titriyerek sesi.
Evladımız, canımız, biriciğimiz
Lösemi.
Sonrası o oda sessiz gözyaşlarına boğuldu.
Ayşe yada Osman yan odada oynarken
Gözyaşlarının sel olduğunu görmedi,
Sessiz çığlıkları duymadı.
Görmemeliydi, Duymamalıydı da.
Her şeyin güzeli evlat için olmalıydı.
Candan can vermek anne baba için.
Tedavisi dedi baba,
Bir umut, bir çare yokmu?
Şabır, zaman kuvvet ve para dedi Anne.
Öyle dedi doktor.
İlik nakli dedi.
Şunu dedi,
Bunu dedi.
Dedi de dedi.
Hastahanede yatacak dedi.
Okula gidemiyecek.
Ve bir sürü şey daha dedi,
Anlamadım ki bey, ağlıyordum.
Ben bey o anda içimde yanıyordum.
Bir hastahane odasında bir fidandı,
Adı ne farkeder belki Ayşe
Belki de Osmandı.
İçimizde olan ve yaşayandı.
Sadece baktığımız bazen
Göremediğimiz olandı.
Ölmesin Ayşe ve Osmanlar,
Yetişsin gelecek nesile bu genç çınarlar.
Bir ışıkta siz olun,
Bu derde bir merhem,
Bir ilaç bulun.
Düşmeyen bilmez dert yakar insanı,
Elimizden geleni yapalım ki,
Biz bizde bulalım huzur yanımızı.
Gencecik bir fidandı,
Sizin sayenizde belki de

Bir öğretmen yada doktor olacak olandı.

Gürsel Pal

Bir menekşe hikayesi

<object width='425' height='350'><param name='movie'
value='http://www.youtube.com/v/nVRahx68mfM'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed
src='http://www.youtube.com/v/nVRahx68mfM' type='application/x-shockwave-flash'
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>

Bir menekşenin hikayesidir bu.

HAYATA GÜZELLİKLERİ İLE BAKAN HERCAİ MENEKŞENİN.

BELKİDE KENDİ İSTEMİ OLMASADA OLMAK,

OL DENDİĞİ İÇİN FİLİZLENEN

VE ÇİÇEK VEREN BİR MENEKŞE ÖYKÜSÜ.

ELBETLE SOLACAGINI BİLMEKTEDİR MENEKŞEDE

HER CANLINİN DOĞUP, BÜYÜYÜP ÖLECEĞİNİ BİLDİĞİ GİBİ.

AMA NE DOĞMAK, NE DOĞMAK VE NEDE ÖLMEK MENEKŞENİN ELİNDEDİR.

RABBİ OL DEMİŞTİR, OLMUŞTUR MENEKŞE.

GÜNEŞİNİ VE YAĞMURUNU VERMİŞTİR MENEKŞENİN TOPRAĞINA

MENEKŞE BÜYÜYÜP GÜZELLEŞMİŞTİR.

BÜTÜN GÜZELLİĞİ İLE BAKMIŞTIR DOĞAYA.

ÜSTÜNE BİR GÜN BİR KELEBEK KONMUŞTUR MENEKŞENİN

VE MENEKŞE KELEBEĞE HAYRAN VE AŞİK OLMUŞTUR.

KELEBEK UÇUP GİTMİŞTİR.

HER ŞEY BİR ANLIKTIR.

ŞANKİ MENEKŞE O BİR KAÇ SANİYEDE

ÖMRÜNÜN EN GÜZEL,

ÖMRÜNÜN EN TATLI,

ÖMRÜNÜN EN MANALI ANINI GEÇİRMİŞTİR.

AMA NAFİLEDİR Kİ

KELEBEK UÇUP GİTMİŞ VE MENEKŞE

BAĞLI OLDUĞU TOPRAĞA MAHKUM KALMIŞTIR.

BİLİR MENEKŞE.

KELEBEKLERİN ÖMRÜ

MENEKŞELERİNKİNDEN ÇOK AMA ÇOK AZDIR.

HÜZÜNLE KAPLANIR MENEKŞE.

BİLİR Kİ SEVDİĞİ BİR İKİ GÜN İÇİNDE ÖLECEKTİR.

AMA NE YAPSIN Kİ!

MENEKŞEDE FAZLA DAYANAMIYACAKTIR BU AYRILIĞA.

KAÇINILMAZ SON KELEBEĞE OLDUĞU GİBİ

MENEKŞEYEDİ GELECEKTİR.

VE MENEKŞE BU DÖNGÜNÜN İÇİNDE

KELEBEĞE SEVDALI OLARAK

GELDİĞİ TOPRAĞA DÖNECEKTİR.

BU BİR MENEKŞENİN HİKAYESİDİR

VE HEPİMİZİN İÇİNDE

DAİMA BİR MENEKŞE

VE DAİMA BİR KELEBEK

DOĞMUŞ, YAŞAMIŞ VE ÖLMÜŞTÜR.....

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Bir mum ışığındaki bir hayal

Titrek bir mum ışığındaki bir hayal,
Gözlerimden süzülen bir damla yaştın sen.
Bir hıçkırık ile boğazımda düğümlenen,
Beklediğim her anda gelmeyen,
Ve hayali gözlerimden silinmeyen
Bir yürek atışı emanetimde
Bir anısın sadece sen.

Hani bilirsin!
Bazı anılar hiç silinmez insanın içinden.
Bilirsin ya, bazı anılar vardır ağlatır insanı
Canını yakar,
Kanını durdurur sanki.
Dünya bir anda yok olur,
Mum ışığı bile zayi olur gözlerinden.

İşte öylesine kala kalmışım ben.
Koskocaman evrenin içinde
Tek aydınlığımsın,
Seni düşünmediğim her an karanlıktır
Karanlıkta yönümü bulamam ki ben.

Aklımda, yüreğimde,
Sağımda, solumda
Önümde ve arkamda hep sen.

Yaşadığımda ve yaşayacağımda,
Gideceğim her yolda varacağım nokta.
Sensiz geçen her saniye yitiktir,
Her aldığım soluk bitiktir.
Sensizlik havasızlık gibi
Hayalinde olsa yeter,
Bir mum ışığındada olsa hayatım
Senin hayalin bile güzelliğidir.
Bülbülün güle sevdası neymiş,
Çaresizliği bana sorsunlar,
Vuslatsızlığı bana.
Yarayı bana sorsunlar,
Kanamayı bana.
Hayırsızım, hercai çiçeğim
Varsın olsun!
Göz yaşlarımla toprağına düşeyim.
Varsın olsun!
Buhar olup da gökyüzünde silineyim.
Sen sağol, Sen varol da
Ben senin için bilinmezliğe gideyim.
Titrek bir mum ışığında bir hayal
Gözlerimden süzülen bir yaştın sen.

İmkansızlığını bilerek sevdiğim,
Öleceğini bilerek ışığa uçan bir pervaneydim ben.
Nihayete ermeden ömrüm

Yanacağım ışığında hiç Őikayet etmeden.

Gürsel Pal

Bir sevda yanığı

Bir derin acı var sadece,
Yüreğimi acıtan.
Bütün acılar geçer biliyorsun,
Tek acı yakar insanı.
Bir sevda yanığı içimde
Ve bir bitiş öyküsü ciğerlerim de.

Ben artık gitmek zorundayım sevgili,
Her şeye inat, her zaman sevdan içimde
Ve senli hatıralar benimle.
Yarın belki güneş hiç doğmayacak,
Belki de hiç batmayacak sevgili.
Sana son kez yazmak istedim
Seni ne kadar çok sevdiğimi.

Son arzum nedir diye sorsalar
Seni son bir kez daha görmek derdim.
Son bir kez yanağını okşamak
Ve bir damla kondurmak isterdim ellerine.
Mümkün değil belki biliyorum,
Yarını olmayan Dünyam da hayal bu ya
Senli bir hayal kuruyorum.

İçimde çok acı var sevgili,
Her acı geçer ama tek acı yakar insanı.
Bir sevda yanığı içimde
Bedeni mi kemiren illet hastalığı yener.
Ve bu sevdaya ölüm de yakışır
Ölümlerle bir, sevdam da benimle gider.

Bir hastane odasında ne yazılabilir ki?
Yarını olmayan bir kişiden
Sevdasına yazılan hiç okumayacağı kelimeler.
Halbuki ne hayallerim vardı yarınlar için,
Ne umutlarım vardı.
Her doğan güne sen varsın diye uyanmak,
Her batan gün de senli hayallerle uyumak.
Rüyalar da görebilmek seni.
Mutlu olmak, mutlu kalmaktı hayat.

Sen olmasan da ümitle bakabilmektir.
Ben seni yaşatırken içimde
Bilmeden kendimi öldürmüşüm.
Kanser deseler de Doktorlar,
Ümitsiz deseler de
Ümitsizliği bilmiyorlardı ki hiç,
Ben ümitsiz sevdamla ağlamış ve gülmüşüm.

Umudu olmayanın ümidi mi olur?
Ne fark eder ki zaten, sen olmayacaktın;
Ben olmazlıkları içimde öldürmüşüm.

Ben gidiyorum sevgili.
Ardımda bırakacağım madden bir şey yok sana.
Hava da asılı kalmış bir kaç hece,
Bir kaç sevda yanığı kelimedenden başka.
Belki de hiç bir zaman duymayacağın
Bilmeyeceğin kelimeler kalacak bu Evren de.
Bir mezar da bir çiçek açacak sana her zaman
Soğuk bir kış gününde.

Kim bilir duymayacaksın öldüğümü bile.
Korkmuyorum Sevgili,
Korkmuyorum,
Hazırladım kendimi bu bitişe.
Ölüm güzeldir bazen,
Yaşamdan belki de!

Biliyormusun?
Şeni çok özleyeceğim,
Özlediğimden çok özleyeceğim.
Bir rüzgar tadında koşacağım sana,
Bir yağmur tanesi olacağım,
Bir kar tanesi gibi düşeceğim tenine.
Bir kelebek olacağım belki
Konacağım avuçlarına.
Ölüm dediğin nedir ki?
Yaşamdan güzeldir belki de?

Senin güzelliğın gibidir,
Yüreğinin güzelliği gibi.
Sana anlatamadığım o kadar çok şey var ki!
Seninle yapamadığım bir çok şey.
Ben gidiyorum sevgili.
Benim içinde bakar mısın Dünya ya?
Martılara simit atarmısın gemiden?
Bir çay içermisin Kız kulesine karşı?
Bir hercai dikermisin toprağa?
Bir kuşu azat edermisin kafesinden?
Ve sever misin benim yerime hayatı
Benim için yeniden?
Bir ağaçla konuşur musun?
Ne güzel çiçeklerin var diye.
Benim için yaşar mısın sevgili
Yaşar mısın...?
Hayata dair çılgınlıklar yaparak
Ve her şeye inat haykırır mısın?

Beyazları giyip aldırmandan kirleneceğine
Yağmurda koşar mısın?
Yaşar mısın sevgili?
Yaşa e mi.
Sen çok yaşa.
Güzel yaşa...

Sevda yanığı olmasın yüreciğın de,
Sevdanla bir arada yaşa.

Ara sırada olsa anımsarsan beni
Ben anlatıyor olacağım seni bir ağaca,kuşa ve taşa.
Yaşadığım kadar yaşadım,
Sevebileceğim kadar sevdim seni.
İsmimin altında yazacak bir taşta
Ölüm tarihim.
Seninle dopdolu bir hayattı,
Teşekkür ederim.

Artık bana müsaade sevgili,
Haberin olmadan, habersizce
Senden gitmek zorundayım,
Elveda iki gözüm, elveda.
Yarın bir başka doğacak gün belki de!
Bir ölüden sana gelecek
Bir merhaba....
Seni hep sevdim, seveceğim
Bir sevda yanığı olmayan yarınım da.

Gürsel Pal
Kayıt Tarihi : 6.4.2009 14:36:00

Gürsel Pal

Bir Şey var içimde

Bir Şey var içimde,
Ta Őuram da işte,
Yüregimde.

Söküp atmak istediğim bazı zamanlar,
Bir yürek sızısı,
Bir kalp ağrısı sen.
Söküp atamıyorum seni
Atamayacağım hiç belki de.

Bir Şey var içimde.
Düşüncelerim beni alıp götürür
Ve geriye getirir her gün, her gece.
Ne yapacağını ŐaŐırmıŐ bir insanım ben
Bu yeryüzü denilen cennetin cehenneminde.

Bir Şey var içimde
Senin yokluğun kadar beni acıtan
Ve yakan bir Şey.
AŞk mı?
Sevdaya dair yazdığım kelimeler mi
Bilemiyorum.
Sevmeyi beceremediğim gibi,
Beklemeyi de beceremiyorum.
Yoksun, yokluğunda varlığın acı veriyor,
Gelmeyişinin kaçınıcı senesi bu bilmiyorum
Senden öte bir can da bir can daha yaşıyor.
Adını koyamadığım bir Şey var içimde,
YaŐatmaya korktuğum belki de!
Belki de hissettiğim Şey büyük sevdan
Benden öte benden ziyade yaşıyor.

Bir Şey var içimde,
Kainata sığmayan,
İsmi olmayan,
Tenime dokunmayan bir Şey.
Anlatamadığım,
Söyleyemediğim,
KonuŐamadıđım bir Şey.

Yandığım,
Kandığım,
Kanattığım deŐip deŐip,
Őus pus oluŐum,
İniŐlerdeki yokuŐum gibi bir Şey.

Bir Şey var içimde
Var iken yok oluŐun,
Yok iken var oluŐun gibi bir Şey.

Bir Şey var içimde
Adı konulmayan,

Ve benim için artık olmayacak olan bir şey.
Aslında yok olmadı olmayacak bir şey.

Gürsel Pal

Bir şiir gibidir yaşamak

Bir şiir gibidir yaşamak.
Bazen hüznü alır içinden,
Bazen sevinci söker tırnaklarıyla
Hayat kelimelerden.
Şiir tadında sürersen hayatı,
Şiir tadında yaşarsın içinde tabiatı.
Bir şiir gibidir yaşamak
Mühim olan şiir tadındadır hayata bakmak.
Gün olur gidersin ardın sıra kelimelerle,
Gün gelir ölü ozanlar grubunda adın anılır,
Bir kaç kelimeylede olurda anılırsan
Ruhun şad olunacak sanılır.
Yaşarken verilmez şairlere önem,
Ölünce de verilmediği gibi.
Bir çok üstadın mezarı yıkıktır,
Yaşarken yıkık yürekleri gibi
Bir çoğu hala sanıktır.
Bir şiir gibidir yaşamak,
Şiir gibi olmalıdır.
Şair dediğin zaten
Kelimelerde var olmalıdır.
En güzel şiirini yazar hayat bize
Kelimeler zaten içlenmiştir içimize,
Bir şiir tadında süreriz yaşamımızı
Şiir tadında da bitmelidir yaşamak.
Bize düşen sadece kelimeleri yazmak.

Gürsel Pal

Bitiş

Belki döneceksin,
Aniden olacak dönüşün,
Gidişin gibi yar...
Bir sebep mi lazım bu yaşamı sürdürmeye sensiz.
Dönüşünde belki de göremiyeceksin beni,
Yani canımın içi, gözlerimi,
Bedenimi
Ve senin için çarpan bu yüreğimi.
Dört duvara hapsedtiğim bedenim saracak seni
Belki de!
Belki de vazoya senin için koymuş olduğum solmuş
Bir güle bakacak o hercai gözlerin.
Bir mum olacak erimiş olan ve yanarken sana beni hatırlatan.
Benim yüreğimin ve fikirlerimin eridiği gibi erimiş olacak.
Kül tablasında bir kaç izmarit kalacak belki de hatıra.
Her dumanda içime çektiğim senin ayrılığında sevdiğim.
Ani olacak benim gidişim, apansız gideceğim buralardan,
Sakin ağlamasın diye bir not düşeceğim mektubun sonuna.
Sakin ağlama sevdiğim...
Fakat şunu da bilki!
Bu ayrılığaydı benim tepkim,
Bu ayrılığa inat edemedim.
Ve sonunda masadaki o mum gibi
Tükendim ve gittim.....

Melankoli....03-05-2005.... 23-45

Gürsel Pal

Bitiş

Bir bir kopuyor yapraklar dallarından,
Ölümün soğuk nefesi vuruyor dallara.
Ne dalın, nede yaprağın çaresi var
Bitap olup gitmişiz biz ağlamaktan.
Günlerimiz sayılıdır bu yalan Dünya'da,
Topraktan gelen mis kokusu
Ve toprağa ulaşacak bedenlerimiz.
Yarının hiç bir garantisi yok
Bir bir silinecek hatıralarda kalan silüetimiz.
İşte bir bir dökülmeye başladık bu Dünyadan.
Yarınlara aldanmıştık ve kanmıştık.
Hiç hesapta yokken ölüm fikri zihnimizde
Biz bu Kainatın güzelliğine kanmıştık.
Bu gün bir kişi daha verdik toprağımıza,
Bir kişi daha düştü yanılıgılarla belkide öbür tarafa.
Yarın belki bir yüz daha düşecek
Belki bu ben olacağım bunu kim ne bilecek.
Bir bir düşüyoruz dallarımızdan toprağa,
Ve savuluyoruz bir rüzgarla bilinmez kollara
Bildiğimiz tek doğru var Yüce kitapta yazılı,
Belki bir cennet, belkide cehennem olacak
Kaderimiz anımızda kazılı.
Dün yanımda olanlar bu gün gittiler,
Yarınlara çok yakın aslında
Silinecek yüreğimizden bütün silüetler.

Gürsel Pal

Biz

Yalanların içinde doğru olan ne varsa,
Yaşanılacakların içinde yaşanılmayan,
Bir sen, bir ben, biz ikimiziz
Yarına gidecek olan.
Her ne kaldıysa elimizde,
Yaşam gibi,
Hayatın içindeki gerçekler gibi
Yaşayacağız biz ikimiz.
Bir gün herkes bir yerlere dağılınca,
İkimiz başbaşa kalınca,
Anlıyacağız gerçeğin içindekileri
Bu Dünyada Sen ve ben kalacağız
Sen ve ben ikimiz yaşıyacağız.
Vade doluncaya kadar,
Birimiz birbirimizden kopuncaya kadar
Biz birbirimizde olacağız bedenen,
Beden toprağa girinceye kadar
Birlikte kalakalacağız.
Sonra ruhlarımız buluşacak
Bu evrenin en kutsal yerinde
Bir olacağız yeniden biz
Seninle ikimiz.

Gürsel Pal

Bizim yüksek ovalarda.

Benim yüksek ovalarımda
Bir başka eser rüzigar.
Bir başka doğar güne güneş,
Bir başka açar çiçekler
Benim yüksek ovalarımda.

Benim yüksek ovalarımda,
Yiğitler yetişir sırma boylu,
Delikanlılar cirit oynar,
Bebekler toroman doğar,
Keçi sütünde anneler kaymak yapar
Benim yüksek ovalarımda.

Ege çocuğuyuz biz,
Kılıç kesmez bileğimizi.
Keserse yar hasreti keser yüreğimizi
Ta orta yerinden.

Benim yüksek ovalarımda
Bir başka hava eser,
Kimseler bilmez sevdalılarının aşkını,
Kimim kime yandığını.
Dedikodusu azdır,
Hanımlarıda dobradır
Benim yüksek ovalarımda.

Kartallarla gönül eyleriz,
Doğanlarla koyun güderiz,
Yaşayan her canlıya saygı duyarız
Benim yüksek ovalarımda.
Hayat geçer bir su misali,
Bizim derenin akışı gibi berrak,
Sözü bir özü birdir insanın
Bizim yüksek ovalarda.

Gürsel Pal

Bu gece

Bu gece zemheriden bir ışık doğdu,
Aktı yüreğime doldu.
Bu gece yaşamın ne kadar hoş,
Ne kadar güzel ve ne kadar sevgiyle
Dolu olduğunu yeniden anladım.
Bu gece üzerimde ki ağırlığın,
Sevgiyle nasıl hafifliyebileceğini,
Sevginin bütün karanlıkları
Işıkla aydınlatacağını yeniden öğrendim.
Kelimelerin dansında,
Valsinde ve tangounda dolandım.
Rockında kafamı salladım,
Popunda oynadım,
Kelimelere partnerim gibi sarıldım
Bu gece.
İnsan bir yaştan sonra
Sadece kısıtlı şeyleri arıyor.
Bir kaç sevgi kelimesine
İnsanın ruhu dolanıyor.
Her zaman hüznün hakim olamaz yüreğimize,
Bende yeniden anladım bunu bu gece.
Bir gülüş,
Bir kelime,
Bir sözcük,
Beni mutlu etmeye yetti bu gece.
Dilerim her gecem
bu gecem gibi olur bundan böyle.

Melankoli.....23-02-2007.....02:24

Gürsel Pal

Bu gün bitti, yarın yok

Bu gün bitti, yarın yok.
Kaybettik yarınlarımızı.
Öylesine pislettik ki biz
Birbirimizin hayatlarını.
Dün vardı,
Temizdi sanki herşey gibi
Dünde bıraktık bütün saflıklarımızı.
Dünkü sen sen değil misin?
Bu günkü sen yok musun?
Yarın ki sen temiz misin?
Bu gün bitti, yarın yok.
Bu kadar pislığe dayanmadı Dünya
Ve dayanmaz bu kainat.
Bu gün bitti.
Kıyamet geldi farkında değil misin?
Neden bu kadar kirliliğin?
Kıyameti yaşıyacağız az sonra
Söyle bana arkadaşım
Sen temiz mi,
Yoksa kirlimisin?
El ele veripte Dünyada bir şeyler kurduk,
Kimimiz garip kaldı,
Kimimiz zengin olduk.
Rabbimizin yoluydu bize Cenneti sunacak,
Biz Cehenneme talip olduk.
Bu gün bitti, Yarın yok.
Hani her şeyi biliyordun sen çok?
Kefenin cebimi vardır derler ya,
Kul hakkını da yerler ya,
Pislettik hayatı ve yaşamı
Oysa kendimizi aldatmışız
Yaşattık biz içimizde yalan dolanı.
Bu gün bitti, yarın yok.
Yarının olmayacak gibi yaşa.
Boş ver gitsin dostum
Ne gerek var Mal mülk telaşına.
Hayat dediğin bir soluk alımı ve verimidir
Sen gel buna göre yaşa.
Rabbimizin merhameti çok,
Ama bu gün bitti bak, yarın yok.

<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/yasamdanolume.mp3'
height='30' autostart='true' loop='true'> </embed>

Gürsel Pal

Bu günüm ol.

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/AA6r-_f1SIQ'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/AA6r-_f1SIQ'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Artık dallarında bülbül ötmez güllerin,
Senden gayrısı yalandır,
Yalandır söylenmiş bi cümle sözlerin.
Aşkın dirilişimdir içimde
Ve ölüşümdür her adım benden gittiğinde.
Umudumu yarına bırakamam,
Biliyormusun ben dün de yaşıyamam.
Bu gün gel bana,
Beni bu gün yaşat.
Soluğun soluğumdur,
Gözlerindeki ben benim,
Bende ki aşkın.
Yarına bırakma beni sevgilim,
Ertelenmiş sevda yolculuğuna çıkarma beni.
Beni yaşat seninle,
Söylenmemiş sevda kelimeleri fısılda kulağıma,
Bir çığlık at yaşama
Ve koca bir mum dik sen benim içimde ki karanlığa.
Beni sen yarına bırakma,
Sen benim karanlığım olma.
Yaşamım ol.
Yüreğimin atışı ol.
Gülüşüm ol.
Sevdam ol.
Sen bana yar ol.
Her ne olursan ol,
Bu günündeyim,
Sen benim bu günümde
Yarınım ol
Ve her gün yeniden kalbime dol.

Melankoli.

Gürsel Pal

Bu VATAN BİZİM

Bu vatan bizimdir,
Bizden ötesinin değil.
Dağında ki çakalıda,
Kurdunuda biliriz,
Gerektiğinde baş kaldıranın
Başınıda ezeriz.
Bu vatan bizimdir.
Her santiminde şehitlerimizin kanı vardır.
Tümünüz birleşsenizde gelseniz,
Bir Mehmetle yüreklerinizide
Beyninizide ezer geçeriz.
Vakit varken dön sende kötü yolundan,
Affına sığın hem yaradandan,
Hem eve dönüş yarasından.
Yoksa görüyorsun başınız eziliyor,
Bir kaç dağ değil,
Koca Dünya size dar geliyor.
Bu vatan bizim.
Oyuncak etme kendini dış mihraklara,
Sen kapat kendini ayırım yalanlarına.
Sen kendi içinde eziksin
Sana bu ülke ne yapsın.
Dön bak atalarına
Çanakkalede ataların sana ağlıyor,
Her santiminde Türklüğün kanı var vatanın
Yaptıkların için cehennem seninle yanıyor.
Bu vatan bizim,
Yoktur başka sahibi.
Bize bizden fayda var
Geçmişte göreceğin gibi.
Kocaman bir denizde bir kum tanesi bile değilsin,
Uyan artık bu gaflet uykusundan
Bütün Dünya gene önümüzde eğilsin.
Bu bayraktır bizi bir yapan,
Yapacak olan bu bayraktır bilmez misin?
Bilmezsinde, görmez misin?
Yaşayacak bir karış toprağın olmuyacak
Her iki cihanda da.
Ölüp gitmek kolayda
Acaba ne yapacaksın öbür tarafta.
Bölüm bölüm bölecekler yılanlar çıyanlar seni
İşte o zaman göreceksin
Ülkene ihanet etmeyi.
Bu vatan bizim,
Bizim kalacak.
Bölücülüklede bölemeyeceksiniz,
Hepinize yazık olacak.
Mehmedim dar edecek size bu Dünyayı,
Sonradan ah demenin anlamı yok
Göreceksin anyayı, Konyayı.

Gürsel Pal

Burası karanlık Anne

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/maoCVoY3NTg&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/maoCVoY3NTg&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Anne

BURASI KARANLIK ANNE.
GÜNEŞİN DOĞUŞU GÖRÜNÜYOR BURADAN.
HANİ DEMİŞTİN YA ANNE,
HERCAİ BAĞARIN ÇİÇEĞİDİR,
BURADA HERCAİLERDE YOKKI ANNE.
BURASI KARA ZİNDAN ANNEM.
BURASI MAPUSLUK.
İÇİMDEKİ DAR ALANDA
VOLTA ATIYOR UMUTLARIM.
BEN VARIM SEVEN
SEVİLEN YOK Kİ ANNE.
CEHENNEM BU OLSA GEREK.
KAPILARI AÇAMIYORUM,
GİDEMİYORUM.
KAÇIŞIM YOK.
SEVDİĞİMİ HER DÜŞÜNDÜĞÜMDE
DUVARLARI YIKMAK GELİYOR İÇİMDEN
YAPAMIYORUM Kİ ANNE.
DÜN GECE SEN GELDİN RÜYAMA
O MELEK YÜZÜNÜ GÖRDÜM.
SAÇIMI OKŞADIN ANNE
OĞLUM ÜZÜLME DEDİN BANA YA
ÜZÜLMEM ANNE ÜZÜLMEM.
BİR YAR HASRETİ BİRDE SENİN HASRETİN
ÇOK KOYUYOR BAĞA ANNE.
KEŞKE HEP O KÜÇÜK OĞLUN OLARAK KALSAYDIM
KALSAYDIMDA GENE OKŞASAYDIN SAÇLARIMI ANNE.
SENDEN BAŞKASI YALANMIŞ.
SENİN KADAR HİÇ KİMSE SEVMEDİKİ BENİ ANNE.
YÜREGİME HAPSETTİM KENDİMİ.
ÇIKIŞIM YOK BE ANNE.
ARTIK ÇOK YORULDUM BURALARDA ANNE
YANINA GELMEK İSTİYORUM.
SEN GELİYORSUN AMA YETMİYOR
AÇ KOLLARINI
YANINA BİR KUŞ OLUP
KONACAGIM ANNE.

MELANKOLİ.....26-10-2005-10:50

Gürsel Pal

Bütün varlığımsın.

Belki hüznleri almak istediğim içindi,
Belkide dostluğuna değer verdiğim için,
Ne farkeder ki?
Zayi olan bir günü daha devirdim hayatımda
Yokluğun bir hançer gibiyken sırtımda.
Ve ben ne yapacağımı bilmez bir durumdayken
Bir bilinmezlikti yaşanılan
Ve koca bir hiçlikti yaşam.
Bana umutsuzlukların şairi diyorlar,
Neyi umut edeyim ki?
Her akşam dört metrelik odamda
Voltalarımı sayarken.
Yüreğimi gömerken anılara
Umut benim neyime, sevinç neyime?
Benim adım kara sevda,
Melankoliyim ben.
Hayata bir küfür daha savurdum bu gece
yani sensizliğime.
Her nerede olursan ol iki gözüm,
Canımın içi
Ben ağlasamda her gece
Sen her sabah mutlu ol benim inadıma.
Unutma ki sen benim gelmeyen baharımsın,
Unutma ki sen benim yüreğimin gülen yanısın.
Ne kadar acılarda da olsam
Kıyamadığım, dokunamadığımsın.
Acım, hasretim bütün varlığımsın.

Melankoli....10-06-2005.....22:22

Gürsel Pal

Can

Aslına bakarsan can,
Tadı, tuzu olmayan bir hayat.
Eğer nefes alıp vermekse yaşamak,
Bu can sadece bu şekilde yaşayacak.

Aslına bakarsan can,
Her masalın sonu mutlu bitmiyor.
Kötülükler, iyilikleri yeniyor.
Bu şekilde zor oluyor
Bir nefesin içinde yaşamak.

Aslına bakarsan can,
Mutluluk oyununu oynuyor İnsan.
Bunca sıkıntıya tebessüm ederek,
İçinde ki isyanları saklayarak.
Maskelerinin ardına sığınarak.

Aslına bakarsan can...
Öylesine mutsuzum ki!
Susuyorum ve konuşmuyorum.
Çok yoruldu yüreğim ve düşüncelerim,
Son nefesi ister öldüm,
Sadece katlanıyorum,
Bir inanca sarılarak.

Gürsel Pal

Gürsel Pal

Canıma can

Canıma can,
Ruhuma dolandın.
Bir yanıma kışken,
Bana yaz olandın.
Senden başkası yalan,
Gerçek yanımdın.
Gittin ve bittim
Dönmedin geriye.
Geriye bakmamak belki en güzeli
Ama dön bak be sevgiliye.
Hani en çok sen anlardın ya beni,
Bende senden çok anladım seni.
Unutulmuyor ne yaparsan da,
Unutamıyorum o gözlerini,
Gittin ve bittim
Dönmedin geriye.
Unut demek kolay,
Unutamıyor insan.
Unutulmuyacağını bile, bile.
Acıları göre, göre.
Gittin ve yittin bilinmezliğime,
Aramıyorsun da, aramıyacağımı bile bile.
Elimizde kalan sonbahar yaprakları,
Bir ağacımız var kurumuş bütün dalları,
Bu aşktan geride kalan en güzel yanları,
Bize hatırlatır bizi, bir şarkının aşk nakaratları.
Sende söylüyormusun hala o şarkımızı,
Hatırlıyormusun beraber anılarımızı,
Bir kor gibi olmuş sevdamızı,
Gittin ve yağmurlar yağdı
Söndü gözlerimin bütün ışıkları.
Bu kentin bütün sokaklarında sen varsın,
Bütün sokak tabelalarında senin adın,
Güneşle doğan sensin,
Batan umutlarım.
Gittin ve gelmedin
Yok artık bana gülen gözlerin.
Bir yanımda gece, bir yanımda sen,
Sağ yanımda ayrılık, sol yanımda ismin durur.
Beni en çok sensizlik vurur.
Yanacak yerim kalmadı ruhum kavrulur,
Gittin ve bitti umutlarım.
Doğmasın hiçbir gün daha üzerime
Yitsin ve gitsin bu canım,
Belki başka bir yerde yeniden kavuşur sana
Ruhum ve varlığım,
Kavuştursun sana beni güzel yaradanım.

Gürsel Pal

Cankuşum

Belki yarın çok geç olacak
tutmak için ellerinden.
Çok geç olacak,
Seni seviyorum can kuşum demek için.
Bilemiyorum!
Olurda bu can bu bedenden kopuverir,
ama korkuyorum can kuş, korkuyorum.
Ardımda yarım kalmışlıklarda bırakılmışlarım olur diye
kendimi parçalıyorum.
Bir gün daha diyorum,
Bir el daha tutayım can kuş.
Bir umut, bir tebessüm yakalamalıyım
biliyorum hiç bitmeyecek bu insanların savaşı kendileriyle
Biliyorum.
Belki yarın için çok geç olacak,
belki yarında ben olmayacağım.
Ama korkuyorum seni, onu, sizi bırakmaktan.
Çok korkuyorum.
Kendim için değil bu korkum inan cankuş,
Seni, sizi bırakmak böylesine çaresiz
o koyuyor bana.
Yoksa biliyorum huzura erecek ruhum
çok derin bir okyanusun
Berrak suyuna dalmak gibi bir şey,
Yağmur sonrası toprak kokusunu içine çekmek gibi ölüm.
Korkum bu değil ki benim.
Biliyorum ölümlünde güzelliği vardır,
yanına gideceğim tanrımın biliyorum.
Ama neden ağlıyorum bu kadar,
Neden bu karanlığa boğuluşum.
Ölümden değil can kuşum.
Seni ve sizi bırakacağım için kendimi parçalıyorum.
Belki yarın çok geç olacak iki gözüm,
işte şimdiden size söylüyorum.
Sizi çok seviyorum be
Çok seviyorum.

Melankoli 28-04-2006 11; 26

Gürsel Pal

Canparem

Canparem.
Gülen ay'ım.
Ağlayan narımsın.
Sen sol yanımda
Yaşayanımsın.
Kanparem.
Güneşimsin
İçimi ısıtan
Aydınlatan.
Damarımda akanımsın
Akarken beni yakan.
Gelmeyişinin yıl dönümüdür bu gün.
Sensiz geçen senelere inat
Ben yaşıyorum sensizliğinde seni.
Nasıl yaşamaksa bu
Yaşıyorum içimdeki güzelliğinde
Bu zemheri hayatını.
Yanparem
Yanıyorum her gün.
Çiçekler ekıyorum toprağa,
Sevdiğin çiçekleri ekıyorum
Çiçek kokulu teninin
Avuntusunu alıyorum.
Yaşıyorum, Yanıyorum, Kanıyorum.
Soruyorum sonra kendime
Neden böyle oldu diye,
Bilmiyorum, Bulamıyorum.
Aşkparem.
Seni seviyorum.
Seveceğim,
Bir gün gelsede ölümüm
İçimde olan seninle
Ölüme merhaba diyeceğim.
Her şeye rağmen
İnadına
Umarsızca,
Çıkarsızca,
Yaşiyor ve seni hala seviyorum,
Bir tanem.

Melankoli.....07-03-2007.....13:25

Gürsel Pal

Cenneti bana getiren yarim

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/_WgvJE3c5z4'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/_WgvJE3c5z4' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Cenneti bana getiren yarim,
Cennet kokulum.
Ben seninle her şeye razıyım,
Ruhumu sana vermişim,
Bütün bedenim senin.
Görmedi gözlerim senden daha güzelini,
Sevemedi senden başka
Verdim sana bütün yüreğimi.
Cenneti bana bağışlayan yarim
Benim tek aşkım sensin, sevdiğim.
Ne olursun bırakma beni cehenneme
Ne olursun al beni yüreğinin cennet bahçesine.
Bana cenneti bağışlayan yarim
İçimde yarattığım en büyük eserdir
Senin sevgin.
Sana kurban olsun bu bedenim,
Bu ruhum vede yüreğim.
Benim biricik cennet kokulu yarim.

Melankoli 04-03-2007

Gürsel Pal

Dahiliye koğuğu

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/AsWSBLCwIE4'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/AsWSBLCwIE4' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Dahiliye koğuğunda,
Bir garip yatar dediler.
Ana yok, baba yok, Yar yok,
Çoluk çocuk desen ona keza
Hiç kimse yok.
Gittim, gördüm, konuştum.
Uzun bir hayat hikayesinde kendimi buldum.
Çaresizsen, çeresensin diyemedim,
Gözyaşıımı şilemedim.
Dahiliye koğuğunda bir garip
Bense belki ondan daha garip oldum.
İçinde amansız bir hastalık,
Yaşama dair yok ki bir ışık.
Yalnızların yalnızı,
Biçare insanı gördüm
O dahiliye koğuğunda ben bile kayboldum.
Yitik sevdaların üstüne,
Hangi hece dizilirki garibin üstüne,
Ben yalnızlığı,
Ben çaresizliği,
Ben yokluğu
Vede terk edilmişliği gördüm.
Ben o dahiliye koğuğunda
Yaşarken öldüm.

Melankoli.....08-02-2007

Gürsel Pal

Dal kırıldı

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/1VC-WVTfGko'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/1VC-WVTfGko' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Dal kırıldı...

Oysa yeni çiçek vermişti daha,
Gonca goncaydı çiçekleri
Yarına dair çiçekleri açacaktı,
Ama dal kırıldı.
Topraktaydı kökleri,
Sevgiyle bağlıydı köklerine
Ve çiçeklerine,
Ama dal kırıldı.
Ne topraktan,
Ne kökten,
Ne de çiçekten fayda göremiyecekti.
Bir zaman sonra çiçekleri terketti,
Bir zaman sonra toprak suyunu veremedi,
Kökleri ona can veremedi
Ve dal kırıldı.
Yüreğini söktü bir el sanki,
Hiç düşünme di dalın yarına ait olduğunu
Çiçeklerini neden verdiğini
Düşünemedi o el,
Ve dal kırıldı.
Geriye kurumuş bir dal kaldı,
Güneşinde yandı.
Koparan ele asla sitem etmedi
Ama dal kırıldı....

Melankoli.....21-02-2007.....14:40

Gürsel Pal

Dar ağacında sevdam

Dar ağacında sevdam,
Ben yine de seni sevmekteyim
Bir ucu ölüm olsa da,
Hala o gözlerini görmekteyim.

Dar ağacında sevdam,
Yitik aşklar pazarında satılmakta yüreğim.
Kölen misali susuzluğum çöllerde
Sırtımda sevdanın yükü,
Bu can seni deli gibi sevmekte.

Dar ağacında sevdam,
Yitik ve bitik sende.
Oysa bir can daha yaşıyor
Benim en güzel yerimde.

Dar ağacında sevdam,
Asıyorlar, kıyıyorlar cellatlar yüreğime
Aç kurtlar sevdamin asılışını izlemekte
Ben seni hala sevmekteyim.
Yüreğime paslı hançerini batırıp
Gidişinin yıl dönümünde.
Bu yürek, bu sevdaya direnmekte.

Dar ağacında sevdam,
Hala senin gelişini beklemekte,
Ölümlerle yaşam arasında gidip gidip gelmekte.
Bir ucu ölüm, diğer ucu yaşamdır
İçimde yaşadığım tek senin sevdandır,
Dar ağacında olsa da sevdam;
Bir tek sen gerçek
Dünya bana yalıdır...

Gürsel Pal

Dayanılmaz olur bazen hayat

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/GK8pEEEJbYM'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/GK8pEEEJbYM' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Dayanılmaz olur bazen hayat,
Durursun hecelerde,
Tutsak edersin kendini
Bir bilinmezliğe.
Şizofreni derler korkularına
Ve şüphelerine.
Herkes farklı bakarsın,
Şüphelerinin içinde yanarsın.
Bilirmisin, Ölümün soğukluğunu?
Ölüm soğuktur,
Bir insanı kaybettiğinde anlarsın.
Giden gitse de, kalır aslında bir şeyler,
Yüreğinde götürür seni
Ölen kişiye düşünceler.
Dayanılmaz olur bazen hayat.
Çekilmez olur
Ve yaşanmaz olur.
Yaşarsın inadına,
Gel geç hayatın içinde
Bir soluk alış verişi yaparsın.
Yakandan aşılır binlerce kez
Umutsuzluğun.
Yüreğine saplanır belki onlarca kez,
Paslı bir hançer,
Terkedilmişliğine kala kalırsın.
Dayanılmaz olur bazen hayat.
İnadına yaşam dedikleri bu olsa gerek,
Can veremezsin.
Cana can verenden ötürü
Yaşarsın ölü bedeninde.
Gülümserken için ağlar,
Ağlarken içinde bir çiçek açar
Gülümsersin hayata,
Yaşarsın.
Tutunursun bir şeylere daima.
Adının ne olduğunun önemi olmaz belki de!
Ama seni yaşatır hayallerinde.
Sevgi yada nefret.
Sevinç yada hüzün.
Yaşarsın.
Çünkü sen insanlığınla insansın.
Gün olur gelir
Çalar kapını Azrail
Anlarsın ki!
Sende kocaman bir yalansın,
Yalansın.....

Melankoli
Gürsel Pal

Değil

Sarardı yaprakların yüzü,
Oysa mevsim sonbahar değil.
Ben hiç sevemedim zaten güzü,
İimdede açan ilkbahar değil.
Mevsimler geçer üzerimden,
Kuşlar yuvalanır dallarıma,
Çocuklar altımda oynar neşeyle
Bana değense bir çift göz bile değil.
Sırtını dayar insanlar bazen.
Bazense anlamsız çizgiler çizerler bedenime,
En yakınımıdaki ınar bile benden ırakta
Bu bendeki şans değil.
Geende alevler çıktı ileride
Elinde bidon olan adam yaptı biliyorum,
Kardeşlerim can verdi yangın yerinde,
Bu bendeki tat değil.
Yalnız kaldım ben iyice,
Minik çocuklar geldi dibime,
Elinde minik fidanlar vardı
Diken el eldi, yakan el el değil.

Gürsel Pal

Delicesine

Benim yasak kelimelerim var,
Sana söyleyemediğim.
Söylemek isterken delicesine,
Bir o kadar da hapsedmişliğim var kendimi kelimelerim de.
Benim bir sevgim var yüreğimde,
Hem de delicesine.
Çıkarmaya kıyamam ki dilime,
Engellerim vardır benim kendimce,
Kendi içimde.
Benim yollarım var,
Bir çok yönüm, gitmek zorunda olduğum.
Belki karanlık
Belki de aydınlık.
Bilemiyorum ki bende.
Şu anda yüreğimde bir kuş,
İsyanını sergilemekte bir altın kafeste.
Benim zorunluluklarım var,
Ama bir tutku var
Delicesine....

25-01-2007....15:00

Gürsel Pal

Deniz gözlerine şiirler yazdım

Deniz gözlerine şiirler yazdım,
Yazdım ve yazdıklarım ağıladım.
Bir masaldı sanki geçmişte kalan,
Yan Dünya ardım sıra bana yan.
Son arzumu sorsalar bir kağıt bir kalem derdim,
Bir kağıda sığmayacak aşkı yazıp,
Ölüme bile seve seve giderdim.
Bilirmisin hangi deniz alır benim sevdami?
Hangi kelimelere sığar büyük sevdan?
Anladım ki sevdiğim bu hayat bi cümle yalan.
Deniz gözlerine şiirler yazdım.
Yazdım sevdiğim, ben hayata değil
Sana kandım.
Buraları çok soğuk sevdiğim dedim,
Gel ısıt yüreciğimi.
Sensizlik iki yanı keskin kordan bıçaktır,
Yakar benim bütün hayallerimi.
Bütün kelimeler sana doğrudur, sana çıkar.
Yanmayan su bile senin aşkın için yanar.
Hangi Dünyaya sığdırırım ben senin gözlerini,
Beni kainatta bir tek beni yaratan anlar.
Deniz gözlerine bi cümle şiirler yazdım.
Sensizliğinde kandım,
Seninle yandım.
Ben seni sevdim,
Seni şiir gibi yaşadım,
Her gün defalarca ölürken,
Ben seni her öldüğümde yaşattım.
Deniz gözlerine bir şiir daha yazdım,
Anladım ki ben ne çoktum, nede azdım.
Seninle doğmuş gibi,
Seninle yaşadım.

Gürsel Pal

Depreme

Dün gece anladım...
ÖLÜMÜN SANİYELERDE GİZLİ OLDUĞUNU.
SADECE RABBİMİN ADINI ANDIM
VE GÜNAHLARIMIN İÇİNDE YANDIM.
DÜN GECE ANLADIM.
ÖLÜMÜN BİR NEFES VERİŞİ OLDUĞUNU.
YER YIRTIĞI SALLANIRKEN EGEDE
BİR ADIM ÖTESİNİN ÖLÜM OLDUĞUNU YAŞADIM.
SANKİ GİZLİ BİR EL ÇEKİYORDU
BENİ İÇERLERE,
ÇOCUKLARIMA KOŞTUM
VE KORKUYU GÖRDÜM GÖZLERİNDE.
ÖLÜME NE KADAR ANI
NE KADAR HAZIRLIKSIZ YAKALANACAĞIMIZI
DÜN GECE ANLADIM.
HIÇ BİR ŞEY YAPAMIYORSUN Kİ!
O KADAR ACİZ KALİYORSUN
ÖLÜMÜN BİR SOLUK VERİŞİ KADAR YAKINLIĞINI
DÜN GECE DAHA İYİ ANLADIM.
DAHA GÜZEL YAŞAMALIYIM,
DAHA ÇOK İYİ YAPMALIYIM.
İÇİMDE YANMAMALIYIM GİDERKEN
DÜN GECE ANLADIM.
ÖLÜM BİR SOLUK VERİŞİ KADARMIS,
ALLAHIM, RABBİM DEMEK KADAR KİSA
ANLADIM.

MELANKOLİ.....21-10-2005

Gürsel Pal

Deseler ki

Deseler ki!
BÜTÜN ÖLDÜRÜLMÜŞLERİN KATİLİ SENSİN,
DİYECEĞİM Kİ BENİM.
DESELER Kİ SEN YAPTIN BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİ,
EVET BEN YAPTIM DİYECEĞİM.
O KADAR ÇOK BIKTIM Kİ BU YALANLARDAN DOLANLARDAN,
ŞEVGİ EKİP NEFRET TOPLAMAKTAN.
İTİRAF EDİYORUM İŞTE,
BEN SEVDİM VE BEN ÖLDÜRDÜM.
BÜTÜN HER ŞEYİN SORUMLUSU BENİM.

Gürsel Pal

Diğer yarımşın

Canımşın,
SEN BENİM DİĞER YARIMSIN..
HİÇ DOĞMUYACAK OLSADA GÜNEŞ
GÖKYÜZÜNDE İŞİLDİYAN AY'IMSIN.
SEN BENİM YAŞADIGIM ANIMSIN.
DÜN DÜNDE KALDI SENİNLE,
YARIN BELKİ HİÇ OLMAYACAK,
AMA ŞU ANDA VE HER SANİYEMDE
SEN VARSIN VE OLACAĞSIN.
BİR NEFES VERMEK DEĞİL Mİ YAŞAM?
İKİ GÖZÜM, SEVDİĞİM...
SON NEFESİMDE DAHİ
ADINI ANACAGIM
YAŞAMIMDA DOLU DOLU OLAN
TEK KELİMEM OLACAKTIR İSMİN
SEN BENİM CANIMSIN.....

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Dizelerim yarına kalmazmı sandın!

Dizelerim yarına kalmazmı sandın,
Bende ki bu aşkın var oldukça.
Kendine bir sor ne için yandın,
İçinde bir ruh durdukça.
Gün olur can bedenden çekilir,
Tek tek bütün hatıralar silinir,
Elbet gün olur bu devrandan geçilir,
Seneler su gibi akdıkça.
Dizelerim yarına kalmazmı sandın?
Kalırsa sadece ardımda yazdıklarım kalır,
Ben sana bu derece yandıkça.
Can bedenden çıkar aniden.
Hangi ölüm varki geciken.
Seni sana ve Rabbine sevdiren
İyilikle anılmandır zaman akdıkça.
Bulunmaz kelimelerin bucu bucağı,
Anlamı yoktur sen yaşamın oyuncağı.
İşte bir ömür bu kadar oldu olacağı,
Cehennemliksin Rabbini anmadıkça.
Kelimelerim ardımda kalmazmı sandın?
Kalır iki gözüm, gülizarım kalır.
Beden toprakta,
Ruh kainatta dolanır.
Ve bu kelimelerde bir sevenin yüreğinde,
Kalemimde yaşar Dünya döndükçe.

Melankoli.....30-01-2007...00.05

Gürsel Pal

Dokunma

Dokunma;
Dokunma sakın ellerinle yüreğime
Kirlertirsin.
Senin ellerin degecek kadar kirlenmedi yüreğim.
Ağlama;
Ağlama sakın topraklarımın üstüne
Hercailer solar
Soldurtma.
Çünkü onlar senin kadar hayırsız değıllerdir
İsimleri hercai olsada.
Gündüzüme gelme,
Geceme dolma sakın.
Seni taşıyacak kadar gücüm yok.
Ancak bir adım daha öteme gel,
Bir adım kadar ötemde dur,
Yaklaşma.
Sen ben olamazsın, bense sen.
Hiç bir şey gelemez
Gelmiyecek elimizden.
Bir adım bile uzaklık sayılır bu evrende
Ve adına bir adım sonrası derler
Ve bir adım sonrası karanlıkta
Anlamı yok yürümenin.
Ya olduğun gibi kal geçip gideyim,
Yada ben geriye dönmesinide bilirim.
Düşüncelerim ekseninde
Bana gelen hislerim.
Var git bildiğince bir adım ötemden.
Bana yaklaşımadan
Sil beni sen kendinden.

Gürsel Pal

Durma yüreğinle koş umutlara

Durma, koş yüreğinle umutlarına
Durma.
Karanlık olsada her doğan gün,
Yarında bir ışık bulabilmek için
Bıkmadan ve usanmadan yaşa.
Gördüklerin seni üzmesin siyah olsada
Sen Dünyayı hayallerinde gökkuşağına boya.
Dünyayı pisletenlere inat,
Sen temizlemeye çalış.
İnan böyle gelecek,
Bir damla ile barış.
Durma, Yüreğinle koş umutlara
Sen tertemiz bak inadına yarınlara.
Filistinde bir çocuk ölür,
Irakta yapılanlar biliyoruz zulumdür.
O kadar kirlenmiş ki hayatımız
Ve bir sis perdesinden biz bunlara bakmaktayız.
Aldanma reyting getiren aldatmalara,
Düşme sen bazı tuzaklara.
Sen Dünyaya düşmüş bir damlasın
İçinde saflıkla toprağına yanmalısın.
Senin gibi damlalar gün olur birleşir,
İşte o zaman hayat çok ama çok güzelleşir.
Durma koş yüreğinle umutlara,
Daha temiz ve daha güzel bir Dünyaya.
Açlıklar ve savaşlar olmayan,
Analar olacak yarınlarda evlatlarına yanmayan.
Ve çocuklar silah yerine bir çiçek tutacaklar
O çiçekler bir bir yerlerini bulacaklar.
Bir damla bir dere, bir dere bir nehirle buluşacak.
En sonunda iyilikler bir Deniz olacak.
Durma koş yüreğinle umutlara,
Koşmalısın tertemiz sevgi dolu yarınlara.

<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/yasamdanolume.mp3'
height='30' autostart='true' loop='true'> </embed>

Gürsel Pal

Dün gece

Sana gelmek istedim dün gece,
Kılıfımdan çıkıp koşmak istedim.
Geceyi yırtmak istedim sesimle,
Konuşamadım.
Bir adım atamadım.
Bağlandım kaldım.
Yaşayamadım o anda,
İçimde ben beni öldürdüm.
Sana koşmak istedim dün gece.
Senle dolu hatıralar tek tek geçti zihnimden
Yüreğimi dağladım ayın sıcaklığında
Yıldızları kaydurdum tek tek
Gözlerimin içinde.
Yağmurlar biriktirdim gözlerimde
Bıraktım nehir oldular,
Denize kavuşmak için çırpındılar dün gece.
Sanma ki yaşıyorum.
Sanma ki mutluyum ben buralarda.
Ben her gece kendimi içimde
İnfaz ediyorum.
Oturup saatlerce yazıyorum,
Kelimelerle oynuyorum kağıt üzerinde,
Bir mumun erimesi gibi
Eriyorum içimde be canım.
Gör beni,
Duy beni.
Ne olursun duy sesimi uzaklardan.
Bak işte seviyorum seni,
Ben unutmadım seni.
Unutamam ki.
Bu çarkına yandığınının hayatı yalan.
Yaşadığım yalan.
Her şey yalan.
Sen buna lütfen inan.
Yaşadığımı sanmayasın sakın,
Yaşadığım yalan.
Meğer yaşarkende ölürmüş insan,
Gülerkende ağlıyabilirmiş.
Bu kadar ayrı kalsada bu yürek
Genede bu kadar çok sevebilirmiş.
Dün gece sana koşmak istedim
Delicesine.
Bağlandı ellerim ayaklarım.
Ama ruhumu saldım karanlığa
Seni öptüm uykunda,
Baş ucunda durdum.
Sana dokundum.
Bir damla yaş bıraktım sana
Minderine hatıra.
Ben seni bende öldürmeye kıyamadım asla,
Seni büyük sevdaların büyük anılarında yaşattım.
Ben Küçük Dünyamda seni devim yaptım.

Sana gelmek istedim dün gece
Çok ağladım,
İsmini söyledim gökyüzüne,
Sana ulaştım.
Sende yandım
Dün gece ve her gece.

Melankoli

Gürsel Pal

Dünden bu güne

Dünden bu güne,
Elimde tuttuğum umudumun çiçekleri ekili topraklarımda.
Bu günden yarına,
Karanlıklar ışıkları boğmakta.
Hayat dediğin bir nefes alış
Ve veriş.
Her alınan soluk o kadar değerli
Ve kıymetli.
Dünden bu güne, bu günden yarına bıraktığım,
Olmamışlıkların içinde,
Yarım kalacaktır rüyalarım her gece.
En güzel rüyanın ta ortasında uyanmak
Ve yalınayak koşmak tadındadır bana hayat.
Yağmur sonrası burnuma gelen toprağın kokusu,
Papatyalardan taç yapmışlığım ve mutluluğun hayat.
Yıldızlara seninle şekil vermek ve
Kayan bir yıldızda dilek tutmak.
Yarına dair düşler kurmak isterdim seninle,
Yarım kalmışlıkları tam yapmak,
Ve yaşamayı yaşamak.
Yağan her yağmurun ardında toprak kokusunu çekmek,
Ihlamur kokusunda huzuru bulmak,
Kırlangıçların uçuşlarındaki feryadı duyumsamak.
Aslında buydu yaşamak.
Denizin ta en ucuna bakmak isterdim seninle,
Bilinmemezliğe dokunmak az buçuk,
Az buçukta çılgınlıklar yapmak.
Dünden bu güne,
Bu günden yarına yaşamayı yaşamaktı
Ve beraber soluk almak.
Her şey öylesine yarım kalıyor ki!
Yarım kalıyor yarınlarda seninle yaşamak.
Bir rüyanın en güzel yerinde uyanmak gibi,
Çok uzaklarda yağan yağmurun kokusu gibi,
Gözlerimden sayfama düşen gözyaşları gibidir seninle yaşamak.
İçimdeki yangını seninle söndürmektir,
Yapamadıklarımı hayata dair sayamadım,
Seninle yapamadıklarım da yaşadım sanma,
Zayi olmuş bir hayattı,
Geçti ve geçiyor bu hayat.
Bilirmisin?
Gecede yaşamayanlar, gündüzün kıymetini bilemez.
Bilirmisin?
Her gece senin için bir yıldızı tutuyorum avuçlarımda.
Her sabah avucumu açıyorum.
Bilirmisin?
Senin göremeyeceğin göz yaşlarımı
Sevdama meze yapıp akıttığımı.
Bilirmisin?
Bilemezsin, göremezsin, hissedemezsin ve dokunamazsın.
Sensizlik ne kadar elem verir bana,
Seninleyken senden uzak olmak

Ve böylece yaşamaya çalışmak.
Dünden bu güne,
Bu günden yarına bir şey kalacak gene de.
Muhakkak ki kalacak yüreğimin en derininde.
Seneler geçecek ayların ardından,
Ve kapımı çalacaktır elbette ki Azrail,
Bilirmisin senide götüreceğim gideceğim yere
Sen beni hissetmesen de,
Bilmesende.
Görmesende.
Olacaksın yarında benimle bir yerde
Sen istesen de istemesen de...

Gürsel Pal

Dünden bu güne

Dünden bu güne,
Elimde tuttuğum umudumun çiçekleri ekili topraklarımda.
Bu günden yarına,
Karanlıklar ışıkları boğmakta.
Hayat dediğin bir nefes alış
Ve veriş.
Her alınan soluk o kadar değerli
Ve kıymetli.
Dünden bu güne, bu günden yarına bıraktığım,
Olmamışlıkların içinde,
Yarım kalacaktır rüyalarım her gece.
En güzel rüyanın ta ortasında uyanmak
Ve yalınayak koşmak tadındadır bana hayat.
Yağmur sonrası burnuma gelen toprağın kokusu,
Papatyalardan taç yapmışlığım ve mutluluğun hayat.
Yıldızlara seninle şekil vermek ve
Kayan bir yıldızda dilek tutmak.
Yarına dair düşler kurmak isterdim seninle,
Yarım kalmışlıkları tam yapmak,
Ve yaşamayı yaşamak.
Yağan her yağmurun ardında toprak kokusunu çekmek,
İhlamur kokusunda huzuru bulmak,
Kırlangıçların uçuşlarındaki feryadı duyumsamak.
Aslında buydu yaşamak.
Denizin ta en ucuna bakmak isterdim seninle,
Bilinmemezliğe dokunmak az buçuk,
Az buçukta çılgınlıklar yapmak.
Dünden bu güne,
Bu günden yarına yaşamayı yaşamaktı
Ve beraber soluk almak.
Her şey öylesine yarım kalıyor ki!
Yarım kalıyor yarınlarda seninle yaşamak.
Bir rüyanın en güzel yerinde uyanmak gibi,
Çok uzaklarda yağan yağmurun kokusu gibi,
Gözlerimden sayfama düşen gözyaşları gibidir seninle yaşamak.
İçimdeki yangını seninle söndürmektir,
Yapamadıklarımı hayata dair sayamadım,
Seninle yapamadıklarımında yaşadım sanma,
Zayi olmuş bir hayattı,
Geçti ve geçiyor bu hayat.
Bilirmisin?
Gecede yaşamayanlar, gündüzün kıymetini bilemez.
Bilirmisin?
Her gece senin için bir yıldızı tutuyorum avuçlarımda.
Her sabah avucumu açıyorum.
Bilirmisin?
Senin göremeyeceğin göz yaşlarımı
Sevdama meze yapıp akıttığımı.
Bilirmisin?
Bilemezsin, göremezsin, hissedemezsin ve dokunamazsın.
Sensizlik ne kadar elem verir bana,
Seninleyken senden uzak olmak

Ve böylece yaşamaya çalışmak.
Dünden bu güne,
Bu günden yarına bir şey kalacak gene de.
Muhakkak ki kalacak yüreğimin en derininde.
Seneler geçecek ayların ardından,
Ve kapımı çalacaktır elbette ki Azrail,
Bilirmisin senide götüreceğim gideceğim yere
Sen beni hissetmesen de,
Bilmesende.
Görmesende.
Olacaksın yarında benimle bir yerde
Sen istesen de istemesen de...

Gürsel Pal

Düşmüşüm anne

Düşmüşüm yerlere,
ELİMDEN TUTANIM YOK ANNE,
NE BİR DOST, NE BİR SEVGİLİ.
ÜŞTÜME HER KEZ BASIP GEÇMEKTE.
DÜŞMÜŞÜM YERLERE,
DÜŞMÜŞÜM ANNE.
BİR SEN KALDIN GÖZLERİMİN FERİNDE
BİR SEN ANNE.
ANLADIM Kİ YALAN,
RİYA VE ZULÜM DOLU BU DÜNYA ANNE.
DÜŞMÜŞÜM YERLERE,
GÖZYAŞLARIM TOPRAĞA KARIŞIYOR,
BÖCEKLER ETLERİMİ YİYİYOR
KANIYORUM ANNE.
KANIYORUM.
NE OLURŞUN BANA ELİNİ UZAT
UZAT ELİNİ YANINA AL BENİ
BEN TUTUNAMIYORUM BURADA ANNE,
DÜŞÜYOR, DÜŞÜYORUM.
AL YANINA BENİDE ANNE,
BEN BİR TEK SENİ SEVİYORUM
TEK SENİ ANNE.

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Düşüncem

Düşüncem geceye gebeyse
Bırak zincirlerimi sal beni geceye
Ben seni gecede de olsa bulurum
Sanma ki geçer sana susuzluğum
Ben ancak senli sularda durulurum.
Varsın yağmurlar yağsın gözlerimden.
Varsın olsun sevdiğim.
Ne çıkar ki bir kaç damla hasret göz yaşından
Ben zaten hasretinle her dem kavrulurum.
Düşüncem geceye gebeyse,
Sal beni enginlere yar.
Bir kuş kanadı takar yüreğim,
Bir melek eşlik eder sevgime
Ben seni bulurum.
Kaybolmam asla yolunda
İçimde ki sevdamdır kılavuzum
Ben senli anlarımda
En güzel anımda olurum.

Gürsel Pal

Eğer gelebilseydim

Eğer gelebilseydim,
Bir an bile düşünmezdim.
Yolun sonu belli,
Yolun sonu vuslat,
Bir gün mutlaka,
Gerçekleşecek o kavuşmak.
Sen gittin.
Bir bilinmezlikti,
Mümkün değil
Seni buralarda arayıp sormak.
Eğer gelebilseydim,
Bir an bile düşünmezdim.
Sensiz ne kadar da anlamsızmış
Bu hayatta tek başına yaşamak.
Şimdi, günleri geçiriyorum,
Ayları, mevsimleri geçiriyorum üzerimden,
Yıllar Sonbahar yaprakları gibi,
Düşüyorlar gözlerimden.
Nisan ve Eylül yağmurları gibiyim
Durmadan toprağına düşen.
Islanıyor kirpiklerim,
Acıyor yüreğim,
Avunuyorum sadece
Gök yüzün de yıldızla her gece.
Her gece o yıldızla bakıyor,
Seninle konuşuyorum,
Duyuyorsun, biliyorum.
Eğer gelebilseydim,
Bir an bile düşünmezdim.
Sadece kavuşacağımız günü bekliyorum.
Yolun sonu belli,
Yolun sonu vuslat...
Bir gün mutlaka,
Mutlaka gerçekleşecek
Bitecek bu ayrılık,
Gerçekleşecek kavuşmak.
Gürsel Pal

Gürsel Pal

Eğer gidersen

EĞER GELECEKSEN
Fırtınaları bırak sevgili
Baharlarla gel,
Çiçeklerle gel,
Çünkü ben seni
İçimdeki baharlarda sevdim.
Eğer gidersen
Gene baharda git.
Beni ezmeden,
Beni yıpratmadan.
Kışın varsa kışımdır
Bilirsin...
Ama sen beni gene de
Hiç gitmeyecek gibi
Severmisin.

MELANKOLİ---23-11-2005

Gürsel Pal

Eğer gidersen 2

Eğer gidersen;
GÜNDÜZLERİM GECEYE DÖNER.
BİLEMEZSİN Kİ!
AĞDINDA YAŞAYAN BİR ÖLÜYÜ BIRAKTIĞINI
EGER GİDERSEN.

EĞER GİDERSEN;
GÖZYAŞLARIMIN AKTIĞINI GÖREMEZSİN Kİ!
SENİ YİNE SEVDİĞİMİ VE YİNE SEVECEĞİMİ
EGER GİDERSEN.

SENİ SEVMENİN GÜNEŞİM OLDUĞUNU BİLEMEZSİN
MESELA BİR YANIMI GÖTÜRDÜĞÜNÜ
VE YANINDA OLDUĞUNU BİLEMEZSİN Kİ!
EGER GİDERSEN.

ŞİMDİ AĞLIYORUM.
GİTME İHTİMALİNE DAHI.
BEN SENİ BİR ANLIK SEVMEMİŞTİM,
BEN SENİN İMKANSIZLIKLARINI DA SEVMİŞTİM OYSA
BUNLARI GÖREMEYECEKSİN
EGER GİDERSEN.

YAĞILMAZ Kİ SATIRLARA
SIGMAZ Kİ SANA OLAN AŞKIM DİZELERE
SENİN İÇİN BU CANI DAHI VERECEĞİMİ
BİLEMEZSİN Kİ!
EGER GİDERSEN....

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Eksik

Sonra dersin ki;
Ayrılık, bir dolu tanesi.
DüŖer engin Denizine,
Erir göz yaŖının tuzlu benliğin de.
Vurur yüreğe yokluğun,
Yakar, kavurur hasret.

Sonra dersin ki;
Ayrılık, acı bir karanlık.
Kaybolursun Kainatın da
Kaybettiğini arayarak.
Susarsın, yağmurlar da,
Susarsın, haykırarak.

Sonra dersin ki;
Ayrılık, kapanmaz aşk yarası.
Karanlığın en derin karası,
Yaşarsın elbet,
Her an ölümlle yaşayarak.
Yaşarsın elbet,
Hep bir yanını
Eksik bırakarak.

Gürsel Pal

Elveda sana

Elveda sana,
Yaşadığım hayat.
Yaşayamadığım her şey için,
Yaşatamadıklarım için senden özür diliyorum
Ve ben artık usul usul buralardan gidiyorum.
Elveda sana,
Elveda güzel evim.
Bir ömür boyu aynı mahallenin,
Aynı numarasında beni konuk ettin,
Misafirperliğin için sana teşekkür ederim.
Biraz daha kalmak isterdim ama affet,
Çok ani oldu bu gidiş özür dilerim.
Elveda sana,
Elveda yıldızlar.
Geceleri benim için parladınız biliyorum.
En güzel parlayanınızı sevdim ama söylemedim,
Milyonlarca yıldızdınız ve hepiniz güzeldiniz,
Özür dilerim.
Kimbilir belki de yanınıza gelirim.
Elveda sana,
Elveda anne.
Hakkın ödenmez ki bende ki bende.
Hakkını helal et ben gidince,
Habersiz oldu biliyorum,
Affet beni özür dilerim.
Ben senli olan yüreğimde daima seni severim.
Elveda sana,
Elveda aşkım.
Ne kadar çok kavga ederdik değil mi?
Sen hep susardın.
Koca bir ömür olmasada epey zaman olduk seninle,
Hakkını helal et ruhum huzur bulsun
Gittiğim o yerde.
Seni kırdığım her an için özür dilerim,
Sakin üzülme gitmek zorunda olduğum için giderim.
Hak baki olacaktır elbet
Gelirsen bir gün sende orada beklerim.
Elveda size,
Elveda çocuklarım.
Bakmaya doyamadıklarım.
Dünlerim, Bu günlerim ve yarınlarım.
Size benden kocaman bir hayat,
Kocaman bir sevgi,
Biraz üzüntü kalacak özür dilerim.
Öte yanda olsam da ruhumda sizi gözlerim.
Elveda bütün dostlarıma.
Ardımdan gülene de, ağlayana da
Helal olsun hakkım.
Kırdıklarım olmuştur özür dilerim.
İyi diyeni de, kötü diyeni de ben hep severim.
Hakkınızı helal ederseniz giderken çok sevinirim.
Elveda sana.

Elveda.
Yazamadıklarım, ulaşamadıklarım da olmuştur şiirin içinde,
Bir ömürün içinde olan gizemler gibi.
Yazamadıklarıma, göremediklerime ve hatta untabildiklerime de elveda,
Yaşama ve yaşamaya, ardından gelecek olan hayata
Merhaba.
Merhaba sana bu elveda da.

Gürsel Pal

Elveda Sana

Elveda sana,
Yaşadığım hayat.
Yaşayamadığım her şey için,
Yaşatamadıklarım için senden özür diliyorum
Ve ben artık usul usul buralardan gidiyorum.
Elveda sana,
Elveda güzel evim.
Bir ömür boyu aynı mahallenin,
Aynı numarasında beni konuk ettin,
Misafirperliğin için sana teşekkür ederim.
Biraz daha kalmak isterdim ama affet,
Çok ani oldu bu gidiş özür dilerim.
Elveda sana,
Elveda yıldızlar.
Geceleri benim için parladınız biliyorum.
En güzel parlayanınızı sevdim ama söylemedim,
Milyonlarca yıldızdınız ve hepiniz güzeldiniz,
Özür dilerim.
Kimbilir belki de yanınıza gelirim.
Elveda sana,
Elveda anne.
Hakkın ödenmez ki bende ki bende.
Hakkını helal et ben gidince,
Habersiz oldu biliyorum,
Affet beni özür dilerim.
Ben senli olan yüreğimde daima seni severim.
Elveda sana,
Elveda aşkım.
Ne kadar çok kavga ederdik değil mi?
Sen hep susardın.
Koca bir ömür olmasada epey zaman olduk seninle,
Hakkını helal et ruhum huzur bulsun
Gittiğim o yerde.
Seni kırdığım her an için özür dilerim,
Sakin üzülme gitmek zorunda olduğum için giderim.
Hak baki olacaktır elbet
Gelirsen bir gün sende orada beklerim.
Elveda size,
Elveda çocuklarım.
Bakmaya doyamadıklarım.
Dünlerim, Bu günlerim ve yarınlarım.
Size benden kocaman bir hayat,
Kocaman bir sevgi,
Biraz üzüntü kalacak özür dilerim.
Öte yanda olsam da ruhumda sizi gözlerim.
Elveda bütün dostlarıma.
Ardımdan gülene de, ağlayana da
Helal olsun hakkım.
Kırdıklarım olmuştur özür dilerim.
İyi diyeni de, kötü diyeni de ben hep severim.
Hakkınızı helal ederseniz giderken çok sevinirim.
Elveda sana.

Elveda.
Yazamadıklarım, ulaşamadıklarım da olmuştur şiirin içinde,
Bir ömürün içinde olan gizemler gibi.
Yazamadıklarım, göremediklerime ve hatta untabildiklerime de elveda,
Yaşama ve yaşamaya, ardından gelecek olan hayata
Merhaba.
Merhaba sana bu elveda da....

Gürsel Pal

En zor olan aslında

En zor olan aslında,
En kolay olandı.
Sevgiyle bakabilmekti hayata
Geriye kalan koca bir yalandı.
Her şey sevgiyle başlar aslında,
Hayatın amacında
As olan sevgidir.
Önemli değil kimi ve neyi
Nasıl sevdiğimiz!
Mühim olan içimizde duran sevgimiz.
En zor olan aslında, en kolay olandı
Günlerin içinde çoğu zaman pas geçtiğimiz.
Öylesine sevgisizlik katıyoruz ki bazen,
Her şeye, bütün her şeye
Görmüyor sevgiyi kör olmuşlukta gözlerimiz.
Bir annenin çocuğunu sevmesi gibi sevmeliyiz
Ve sevginin içinde bir çok kötülüğü katletmeliyiz.
En zor olan aslında, en kolay olandı
Bizlerin beceremediğimiz.
Sevgisizliğimiz.

Gürsel Pal

Erirsin

Dağıtırım gecenin matemini
Senli hayaller kurarım.
İçinde sen olan şiirler dökülür kağıdıma
Birazda göz yaşımı katarım.
Bir mum yakarım her gece,
Gökteki en parlak yıldıza bakarım.
Geceyi ellerimle tutarım
Yüreğimle salarım.
Ben seni her gece bir adım ötemde,
Bir yıldız kadar üzerimde yaşarım.
Sanma ki kolay gelir yalnızlık insana,
Bazen salarsın ruhunu bir rüzgara.
Bilirsinki bir tene değersin,
Ve bilirsinki değdiğin ten
Sevdiğininse erirsin.

Gürsel Pal

Figüran

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/1VC-WVTfGko'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/1VC-WVTfGko' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Üç perdelik bir gösterim sanki aşk.
Tanıdım, sevdim, ayrıldım.
Yalnızca iki kişilik bir piyes,
İçinde mutluluk ve dram olan.
Senaristi sen, yönetmeni sen.
Ve bu oyunda bir figüranım ben.
Herkezin dövdüğü,
Önemsiz bir figüran.
Başrol oyuncusunun dövdüğü,
Hakaret ettiği birisiyim.
Söylesene be canım,
Ben bu oyunun neresindeyim.
Hiç mi bana başrol yok,
Ben hep figüranımı kalacağım.
Ve senin yazdığın bu üç perdelik oyunda
Ben hep sefillerimi oynuyacağım.
Bir kezde bana bir oyun yaz,
Başı ve sonu mutlu biten.
Yoksa artık dayanamayacağım bu figüranlığa
ben olacağım oyununda yitip giden.

Melankoli.....20-02-2007.....12:55

Gürsel Pal

Gece

Gece hüzün usta,
Gece çığlığın içinde susuşun.
Gece, aldığın her nefeste boğuluşun.
Gece huzurun içinde isyanın.
Gece ay'ın içinde ki nokta,
Noktanın içinde duran siyah,
Siyahın içinde ki kahr,
Kahrın içinde ki umut,
Umudun içinde ki yalnızlık.

Gece doymaktır usta,
Gece açlıktır kedere.
Gece iki hece,
İki hece var içimde.
Sus, pus,
Kar ve har,
Bir yanda Cennet,
Diğer yanda Cehennem gece.

Var etmek,
Yok etmektir.
Dönmeyeceğini bildiğin halde,
Beklemektir bekleneni.
Kırpıklarından damlayan yaş,
İçinde biriken nefrettir gece.

Gece hüzün usta;
Usta hüzün de gece,
Gece de hüzün olur,
İki hece...

Gürsel Pal

Gece bitmesin diyorum

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/w9_624xT-PI'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/w9_624xT-PI' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Gece bitmesin diyorum,
Sabah olmasın.
Gecenin siyahında saklıdır sevdam
Işıkla kaybolmasa istiyorum.
Gece bitmese diyorum.
Gün ışığı girmesin odama.
Anlamsız bir uğultu vuruyor
Sabah olunca burada.
Saatlerimi geri alsam,
Kalırmı gece elimde diyorum
Sonra da saçmalama oğlum
Yat uyu işte diye içimden geçiriyorum.
Gene anlamsız bir koşturmaca olacak
Her sabah olduğu gibi
Hayallerim kaybolacak.
Bir sürü insanla konuşacağım gene
Alamadım veremedim diye
Konuşmalarımız olacak.
Gece bitmesin diyorum,
Ama her gecenin ardından
Işık gene doğacak kaçınılmazdır
Biliyorum.
Ayrılıklar kapıyı çalıyor her sabah
Gecelerin bitmemesini istiyorum.
Gene maskeleri ardında insanlar
Hayat oyununun üç perdelik piyesini
Sunacaklar.
Oysa gece bitmemeli,
Ben gecede özüme dönüyorum.
Nedir anlamadım insanların derdi,
Hiçmi olmuyor bunların gecelerde düşünceleri?
Alamadım veremedim bu ne hırs,
Yokmu gönüllerinde insanların sevdikleri.
Gece bitmesin diyorum,
Diyorumda başaramıyorum bir türlü
Her gece bitiyor
Ve her gecenin sabahında benim için
Kabus yeniden başlıyor.
Gece bitmemeli oysa.....

Melankoli

Gürsel Pal

Gece, Ay ve karanlık

Gece, Ay ve karanlık bir yanım,
Bir yanım karanlık aydınlığım kadar.
Heceler dökülür tane tane kalemime,
Gece, ay ve karanlıktır
Bir mum ışığı yanmakta
Ve kağıdımı aydınlatmaktadır.
Bir gökyüzüne bakarım gecenin içinden
Ayı izlerim, Ve bir kaç kelime daha dökülür
Sessizce kalemimden.
Gece, ay ve karanlıktır.
Karanlıktır da bir yanımın aydınlığı var ya;
İşte o bir yanımın aydınlığıdır kelimelerime konan.
Şehrin ışıkları vurur gökyüzüne,
Yıldızlar daha canlı parlamazlar,
Gizlenirler sanki bir yerlere.
Olsun varsın derim ve en parlak yıldızı tutarım
Bizim için gecede.
Gece, ay ve karanlık.
Hükmünü sürmekte gündüz kadar
Ama gece bütün çirkinlikleri sanki örtmekte.
Düşünür, düşünür yazarım.
Yazar, yazar düşünürüm gecede.
Gece olmasa, sen olmasan, ben olmasam,
Biz olmasak nasıl yazılır bu kelimeler?
İyiki varsın gece derim bazen,
Sessizliğini yaşarım gecenin
İçimdeki çığlıklara rağmen,
Bastırırım kelimelerle isyanları.
Gece, ay ve karanlıktır.
Masamda bir mum ışığı,
Bir kalem ve bir kağıt vardır.
Ben yazarım, kalem yazar,
Evren o anda susar.
Hiç bir güzelliği koyamam senin yerine,
Güzel olsada
Gece, Ay ve karanlık
Gündüzler kadar.

Melankoli

Gürsel Pal

Gecenin bir vakti

Geceñ bir vaktindeyim.
YÜREGİMDE SEN
DUMANLAR İÇİNDEYİM.
NEREDEN GÖNÜL VERDİM SANA
BEN BİR BİLİNMEZLİKTEYİM.
YAŞAM DEDİĞİN NEDİR Kİ!
HER GÜN ÖLÜRKEN ACILAR İÇİNDE
BİR SANA KIYAMIYORUM
İÇİMDE SENİ ÖLDÜREMİYORUM.
GECENİN BİR VAKTİNDEYİM.
KAYBOLMUŞLUĞUM VARLIĞINDA YAŞIYORUM,
NE KADAR ARARSAM ARIYAYIM
KENDİMİ BULAMIYORUM.
GECENİN KARANLIĞI DEĞİL ÜZERİME GELEN,
GECE DEĞİL BİLMEKTEYİM.
HER SANİYEMDE İÇİME SENİ ÇEKMEKTEYİM,
AYRILIĞINI ÇEKMEKTEYİM İÇİME,
SENSİZLİK HER AN BOGUYOR BENİ
GECENİN BİR VAKTİNDEYİM.
YANLIZ BİTKİN VE ÇARESİZ,
ÖYLECE SENİ BEKLEMEKTEYİM.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Gececek

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/86GAyPGHg_w'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/86GAyPGHg_w' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Gececek bu günlerde geçecek,
Kalırsa ufak bir kalp kırıklığı kalacak geride.
Gececek bu günlerde elbet geçecek,
Yaşanılanlar bir hatıra olarak kalacak,
Bazen bir tebessüm, bazen bir hüzün olacak,
Gececek inadına dakikalar,
Saatler ve günler,
Yıllar geçecek.
Ardımızda bir hayat kalacak geride,
Bir ucundan tuttuğumuz sevgi,
Bazen bir damla yaş geride kalacak,
Gececek bir ömür, bitecek.
Bir hüzzam kalacak geride
Bir nihavent çalacak belki pikapta
Ardımız sıra bir hoş seda kalacak,
Ne varsa biz gittikten sonra ardımızda
Tek tek yitip gidecek
Biz bize bakacağız bir gün
O bilinmez sonda.
Tükettiğimiz bir hayat,
Başlattığımız yeni bir hayat olacak
Yaradımızın katında.
Dünya yalandı yalan olarak kalacak,
Bir isimdi sadece bedenlerimiz,
Ruhumuz biz gidince kainata dağılacak
Bu hayat elbetle ki bitecek,
Zor günler geçecek
İnsanız biz ömrümüz yitip bitecek.

Gürsel Pal

Gel

Yollarına gül serdiğim,
Canına can verdiğim,
Benim biricik sevdiğim.
Gel artık ben seni bekliyorum,
Yoluna bu canımı koyuyorum.
Kaç mevsimler geçti bu yüreğimden,
Baharlarda yaşattım ben seni
Seneler su gibi geçip giderken.
Gözlerimi nemli bırakma ne olursun,
Bilesin ki gelmezsen sen
Benim katilim olursun.
Umudum bitmedi hala,
Hadi çık gel.
Sen gelemezsen dahi
Bana bir haber ver.
Düşüncelerimin yolu hep sana çıkar,
Her gelmeyişinde yüreğim kanar.
Gel artık dayanacak gücüm kalmadı,
Sensiz Dünyam bana çok dar
Çıkış yolum olmadı.
Kararıyor tek tek umutlarım,
Ve sensiz soluk geçer benim yarınlarım.

Melankoli.....19-02-2007

Gürsel Pal

Geleceğim

Bu gece bir keman taksiminde buldum seni,
Hayale daldım bir kadehte gördüm
Bana bakan gözlerini.
Hani söz vermiştin bebeğim
Hani hiç gitmeyecektin.
Hani hiç bitmeyecektin.
Bitmedi, terk etmedi hayalin beni.
Ben her sabah seninle uyanıyorum
Birkaç saatlik uykumdan,
Tek sana, sensizliğine merhaba diyiyorum.
Hani hiç gitmeyecektin be hercai,
Gitmeyecektin.
Söz vermiştik hatırlarmısın?
Ayrılışta beraberiz her anımızda
Her anımız bir olacak demiştik.
Ben sözümü tutuyorum hercaim.
Tutuyorum.
İmkansızlıklarımın içinde
Bir tek sen varsın.
Benim kaçış noktam
Bebişim,
Sol yanımsın.
Her şey yalan olsada
Sen benim doğru olanımsın.
Varsın gelsin üzerime uçurumlar,
Gelsin bütün fırtınalar
Bir damla yaş ile boğarım hepsini
Ben yaşarın sensizkende seni.
Bir kadeh şarap
Bir damla gözyaşı olur içine mezem,
İçimde dağlar gibi dururken sevdam
Bedenimde can kalmıyor hercai.
Çok az kaldı biliyorum,
Bir adım sonrası karanlık,
Karanlık sonrasında belki gelir aydınlık
Bilemiyorum.
Senin gözlerin aklımda,
Yüzün, kelimelerin
Ve bi cümle hatıralar
Hepsini sığdırdım ufacıklık yüreğime
Kocaman bir aşkı sığdırdımda
Ayrılık çok zor be bebüşim
Ayrılık yakıyor.
Biliyorum unutmazsın yeşil gözlünü
Unutmazsın.
Sana yemin olsun ki!
Bir akşam degeceğim tenine
Geleceğim imkansızım olsanda
Değecek ruhum tenine.
İmkansız olan nedir ki zaten?
İmkansızı yapmak için mücadele etmelidir insan
Ben imkansızımı seçeceğim,

Bekle hercaim
Bekle bebişim
Sana geleceğim.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Gelmedin

Taş olsa çatlardı,
Volkan olsa patlardı,
Bulut olsa boşalırdı yeryüzüne,
Böylesine bekledim ben seni.
Umutsuz aşklar serüveninde
Umudumu sana bağladım yar.
Sana yazılmamış şiirlerin
En güzelini yazdım.
Ucunu yaktım.
Gelmedin sen yine gittiğin bilinmezlikten.
Ben seni Hazreti eyüpün sabrıyla sevdim.
Ben seni bülbülün gülü sevmesi gibi sevdim.
Gelmedi ki yar gittiğin yerden.
Sevmedin ki sen beni yeni baştan yeniden.

Melankoli

Gürsel Pal

Gerek

Bana ellerini ver,
Gözlerini ver
Vede bir tutam saçlarından bırak bana.
Sen benim yanımda ol daima
Hiç ama hiç ayrılma.
Bana senli yıllarımı ver,
Yalnızlığı atayım içimden,
Bana senliğimi ver.
Seninle yaşanacak bir ömür olsun hediyen
Bana sende ki olan seni ver.
Yada bende ki seni sök al yüreğimin içinden,
Hatıraları çıkar zihnimden.
Ya ver, yada al.
Karar senin artık,
Yaradanım sev dedi sevdim.
Şeytan azapta gerek.
İster sil at beni
İstersen bana bir ben daha ilave et
Bana sen gereklisin,
Senin içindeysen eğer
Yaşamaya devam etmem gerek.
Değilsen
Yolcu yolunda gerek.

Gürsel Pal

Geride

Geride bir kaç kağıt, bir kalem,
Bir avuntu ile yaşanan bir yaşam.
Boynu bükük kelimelerin dansıydı
Yaşanmamış na tamam.

Geride gecenin ayazı,
Sevdanın en hası,
Havada dolaşan bir çığlıktı
Kırık cam çerçevedeki resmin içine vuran.

Geride söylenememiş bir çok kelime
Ve söylenmeye korkulan.
Bir ölüm sessizliğinde bir sevda
Ölümüne yaşanan.

Ermeden gece sabaha
Ve sabah ezanında kaybolan
Bir benliğin benliğe hikayesi
Bir yaşamdan arda kalan.

Hiç bir dayanağı yoktu yaşamın
Tek dayanağı da yitikti artık
Bu yaşamdan.
İnsafı yoktu gecenin ve kelimelerin,
Şerefi ve haysiyeti yoktu.
Haysiyetsizce geliyordu gece
Hayattı zaten esas olan bilmece.

Geride ne bir iz kalacaktı,
Ne bir muamma.
Yaşadı ve yitti denilecekti
Ve bilmece gene bitmeyecekti.
Kimse nedir demeyecek
Kimse çözemeyecek ti.

Geride sen,
Geride ben,
Geride gece
Gündüzle kayıp olup
Gidecekti.

Gürsel Pal

Geride kalan

Akar gider zaman,
Akar gider inadına.
Her geçen saniye yalan,
Yalandır gördüğün her şey yalan.
Sanma ki! Kalıcısın buralarda,
Senden öncekilerde yaşadı
Zamanlar farklı olsada.
Vakit tamama erdiği zaman,
Anlarsın ki kalan her şey yalan.
Ne yaptım diye sormaya bile zaman yok,
Bir anda gelir gelecek olan.
Sanma ki kalır bir iz geride,
Sanma ki unutulmazsın.
Bir mermer parçasıdır geride kalan,
Bir süre sonra kainatta yok olur
Yok olacak olan.

Melankoli.

Gürsel Pal

Gidemem ki!

Ben bir tek seni sevdim,
Vatanım gibi.
Ben senin toprağında çiçek verdim,
Vatanımda açan diğer çiçekler gibi.
Şimdi diyorsun ki git!
İnsan vatanını nasıl bırakıp gidebilir ki!
Toprağımın kokusu yoksa
Ben yaşayamam ki.
Gitmeler yakışırda bazen
Vatanımdan da,
Senin yüreğinden de,
Gidemem ki.
Benim köklerim senin yüreğinde
Ben bunu silemem ki!

Gürsel Pal

Giderim

Elimde avucumda bir tek Şey kaldı,
Şimdi bir başka esiyor rüzigar,
Bir başka çalıyor burada Őarkılar.
Bir tek kelimem kaldı sana dair,
Tükendim, tükendi artık umutlar.
Elveda bir tanem, sevdiğim
Elveda.

Bir gidiş sanma sakın bu bendekini,
Sen silmiŐ olsan da ben silemezdim bende ki seni,
Bir kırıntıydı avunduğum ve doydüğum,
Bir son nakarattın, söylemeye korktuğum.

Yalnızlığa elbet alışır bedenim
Yalnızlıkla belki de başa çıkabilirim.
Ama olmuyor yapamıyorum be sevgilim,
Bu gidişte bile seni yanımda götüreceğim.

Şehrin ışıkları sönüyor bir, bir...
Őönen ışıklar gibi benimde sensizliğim.
İçimde kocaman bir dağ gibisin
O dağın büyülüğünde kaldı ümitlerim.

Ve sensizlik vuracak beni ta içimden
Bu elveda da bilirim.
Bir tükenilmişliğeyse,
Bir bitişeyse korkmam ben artık
Senide alırım yanıma
Yalnızlığımınla Giderim...
Giderim....

Gürsel Pal

Gidiyorum

Ne kaldı geride sevdiğim,
Yitik ve bitik duygu sağanağına tutulmuşuz.
Senden ve benden kalanları da al yüreğine
Ve git
Ve unut beni.
Farzet ki hiç yaşamadık,
Yaşanmadan bitti say benli günlerini,
Ben hiçmişim say, yalandın de
Ama diyemezsin biliyorum.
Ben nasıl beceremediysem seni unutmayı
Sende beceremeyeceksin bensiz olmayı.
Yüreğim kanıyor, canım yanıyor.
Her baktığımda sana
Yitirdiğimiz umutlarımızı görüyorum,
Sevgimizi ve büyük aşkımızı.
Hayır, hayır seni suçlayamıyorum.
Senin sevdana yakışmadım sanırım ben,
Beceremedim bak her şey gibi
Seni sevmeyide, sana layık olmayıda.
Adam gibi bir adam olamadım yanı canımın içi
Bu aşkın en büyük suçlusu benim,
Birisi bir hüküm versin ve götürsünler beni.
Son arzum ne diye sorarlarsa
Tabi ki bir kağıt ve bir kalem olacaktır.
Sana yazacağım söyleyemediğim her kelimeyi.
Olmamışlıkların içinde çarelerim tılandı,
Seni çok seviyorum aşkım bile diyemeden gideceğim sanki
Yüreğim buna yandı.
İşte bak buraya şu anda artık yazıyorum
Seni çok ama çok seviyorum aşkım,
Yitik ve bitik duygu sağanağında
Sana aşkımı son kez itiraf ediyorum
Ve ben artık gidiyorum,
Gidiyorum.

Gürsel Pal

Gidiyorum

Gidiyorum...

Düne hasret pişmanlıklar zulamda,
Sırtımda ki hançer izlerini de alıp,
Gidiyorum buralardan.

Yüzümüze gülmeyen kaderi,
O yüzüne düşürdüğüm son buseyi,
Sevdayı, aşk'ı, bütün elemi,
Alıp yanıma gidiyorum.

Güzellikler olsun her zaman yanında,
Melekler korusun seni, dursunlar baş ucunda,
Aydınlıklar senin olsun, Dünya'nın karanlık yanında,
Sana bensiz bir hayatı bırakıp, gidiyorum.

Eğer anımsayacak olursan arada, sırada beni,
Bir anlığına kapat o güzel gözlerini,
Ben yanında olup saracağım seni,
Gözlerini açtığında bir kuş uçacak gökyüzünde,
Götürecek sende olan bütün gördüklerini.

Hiç ama hiç unutmayasın ki!

Bu tende duran nefes,

Bu nefeste duran ruh,

Ölesiye çok sevmişti sevdiğim,

İki gözüm seni.

PAL

Gürsel Pal

Gidiyorum

Kurtlar yedi yüreğimi,
Ben yüreksiz kaldım anne.
Bu kahrolası Dünyanın bütün güzellikleri
Benden nafile.
Can pazarı, Kan pazarı, Yan pazarı
Bir de kocaman bir aşk kazanı
Kaynıyor habire anne.
Ben gitmek istiyorum buralardan,
Arkama bakmadan,
Ayak izim kalmadan,
Delicesine kaçmak,
Kaybolmak istiyorum.
Sıkıldım bu kurtlar sofrasından,
Yılanlardan ve de çıyanlardan
Sıkıldım anne.
Varsın bir toz zerrem kalmasın kainatta,
Cehennemde ruhum yansa da
Durmak gelmiyor içimden
Bıktım bu Dünyadan ben anne.
Biliyorum elinde değildi,
Beni getirdin Dünya'ya
Belki gecelerce göz yaşın oldum,
Ben olamadım yanında.
Üzerimde sürgülü kapılar vardı Annem,
Bir mahzun sevdam vardı,
İsmi konmamış ayrılık şiirlerim vardı.
Benim de yarına dair ümitlerim vardı can annem.
Yıktılar, kırdılar beni.
Bir çocuğun bakışına dokunamadım,
Bir yüreğe adam gibi konamadım.
Ya da konduğum yürekler almadı beni
Ne olur anne sal beni,
Ben gidiyorum.
Ne bir küslük duyuyorum,
Ne bir öfke,
Ne olur anne anla beni
Artık ben gidiyorum.

Melankoli.....07-02-2007....13:24

Gürsel Pal

Git

Sensizliğin sessizliği hükümse bana,
Git artık ömrümden istemiyorum seni.
Sensizlik cehenneminde yanmak,
Hoşuma gitmiyor artık.
Sevecekse insan adam gibi sevmeli,
Sevgiyi hissettirecekse sonuna kadar gitmeli.
Git istemiyorum seni artık sevdiğim,
Benim yitik aşkım.
Her nerede mutluluğu bulacaksan bul.
Kimi seveceksen sev gayri bundan sonra,
Artık tozun bile kalmasın,
Her gecenin sabahında.
Yorulduğum, bıktım ve usandım sevgisizlikten,
Bende insanım yoruluyorum hissizlikten.
Git ki belki başka bir bahar gelir yüreğime,
Git ki belki bir güneş doğar üzerime.
Zaten yitik oldu artık senli umutlarım,
Kendimi karanlıklara doladım.
Git hayatımdan.
Çek git.
Allah aşkına bırak beni,
Açsın artık karanlıkta ışıklarım.

Melankoli.....31-12-2007.....13:25

Gürsel Pal

Gitme

Hüzün bulutlarını indirip de gözüme,
Şimdi buradan gitmenin anlamı ne?
Ne olur pişman etme sevdiğime,
Düşün, son kez yaş düşmeden gözlerime.

Sen benim bahar yanımda, ilk göz ağrısın.
Sen benim gülen yüzümde solmayanımın,
Söylesene bana yalan mı olacaksın?
Ne olur incitme, dikkat et sözlerine.

Varsın her ne olursa olsun silinsin kötülükler,
Bir iki kelimeyle bitmemeli sevgiler,
Yoksa tek başına kalırız, nasıl geçer seneler?
Ne olursun kal, gitme, yaş düşmesin gözlerimize.

Seneleri devirip de buraya gelmedik mi?
Biz birbirimizi hiç sevmedik mi?
Hani yeminimiz, ölünecekse ölmedik mi?
Düşün son bir kez daha, gitme,
Sen bizi bizde silme.

Bak gidersen kanayacak yüreklerimiz,
Gidersen bir yok oluş olacak silinecek izlerimiz,
Fazla uzun sürmez silinir silüetlerimiz,
Gel yanıma gitme, bizi perişan etme.

Bak işte inci gibi dökülüyor yaşlar,
Yakında benimle ağlayacaktır bu eşyalar,
Kokun üzerimden silinmez,
Silinmez büyük aşklar.
Son bir kez bak yüzüme ve gözlerime,
Ne olursun gitme.

Gürsel Pal

Gitme, ölürüm

Korkuyorum seni kaybetmekten,
Korkuyorum iki gözüm.
Sen olmazsan düşerim biliyorsun,
Uçurumlara.
Sakın ola ki korkma deme bana,
Sensiz bağliyamaz hiç bir zincir beni,
Hiç bir set engel olamaz,
Hiç bir deniz beni durduramaz,
Sakın korkma deme bana.
İçimden gelmez sensiz nefes almak,
Yakar ciğerimi yakar nefesim.
Hiç bir çaresi kalmaz,
Şu zavallı bedenimin.
Korkma deme sakın bana,
Ben sensiz bir anımı ziyandan sayarım.
Eğer gidilecekse bırak beni,
Bırak ben gideyim bir yerlere,
Yani bilinmezliklere,
Sen gitme.
Sensizlik benim yüreğimin kuzey kutbudur,
Senin sevgin ve varlığınsa güneşim.
Ne olur bırakma ellerimi,
Tut, sıkı sar beni.
Ve hiç açma kollarını,
Kıyma sen bana,
Beni asla bırakma.
Takvimlerden senli günlerim bitmesin,
Sana bakan gözlerim asla başkasını görmesin,
Tut yüreğimi bırakma üşürüm,
Gitme iki gözüm,
Gitme sevdiğim,
Gittiğin gün bil ki ben ölürüm.

Melankoli.....09-02-2007.....15:27

Gürsel Pal

Gitmeler

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/R8Jw-JicuzA'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/R8Jw-JicuzA'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Gitmeler yakıştı bu aşka nihayetinde,
Sevmeler yakışsaydı isterdim ben oysa.
Bir segah, bir hicaz çalıyor şimdi plakta
Aşkımdan bana kalan bir kaç hatıra.
Gitmeler nereye kadar yakışır insana?
Nereye kadar kaçır insan kendinden?
Nereye saklanır, nereye sığınır?
İnsan bir tek kendinle kendi içinde yaşlanır.
Gitmeleri yakıştırdın bu aşka sonunda,
Bir anda yıkıpta her şeyi gittin.
Söyle bana sevdiğim söyle,
Bu aşkı sen nasıl silebildin?
Suçlu aramak nafile zaman kaybı.
Yaşanan senelerin ardından
Hangimiz tam kaldık ki yarımliklarımızı arar olduk?
Genede güzel olan bir çok şey oldu
Oysa şimdi anlıyorum ki
Biz bir evcilik oyunu oynadık.
Bir hüzzam çalıyor plakta.
Gözlerim artık senden çok uzaklarda
Senli anlara gebe yaşamakta.
Uzat bana sevdiğim,
Tut ellerimi gittiğin yerden
Dön, dön sen bana yeniden.
Gitmeler yakışmasın bu sevdaya,
Birbirimizde hatalar aramak boşuna.
İnsanın insana zulmü mudür sevgi,
Söyle bana sevdiğim sen bana sevdanın rengini.
Her ne olursa olsun sevebilirim ben gene seni.
Eğer sende yeniden sevebilirsen beni.

Melankoli.....31-01-2007.....19:48

Gürsel Pal

Gittin...

Gittiğinde en çok sensizliğine yanacağımı sandım.
Oysa pişmanlık yaktı yüreğimi.
Beni bu çekilmez hayatın ta orta yerinde,
Tek başıma bıraktın.
Sen seninle birlikte benide öldürdün aslında,
Bu günümde karanlık oldu, yarınımda.
Bir gerçek arar oldum artık bu yalanda,
Sakin yaşadığımı sanma sevdiğim, yaşadığımı sanma.
Gittin...
Mücadele edemedin benim için,
Kaçmak daha kolayına geldi,
Ölüm daha kolayına geldi sanki.
Hiçmi düşünmedin ardında bırakacağın bir canlı cesedi,
Sen bende o kadar büyüktün ki,
Sanki o anda bittin.
Çok kızdım aslında sana,
Çok zoruma gitti sensizliğin.
Sevgisizliğim.
Terkedilmişliğim.
Baş sorumlu tuttum kendimi,
Bir kutu ilaç içtim.
Ardından gelmek için.
Beceremedim senin gibi ölebilmeyi,
Belki de korktum, yapamadım bendeki seni yok etmeyi.
Seni düşünmediğim bir anım bile olmadı,
Senin giderken hiçmi yüreğin yanmadı?
Bir seçimdi belki yaptığın,
Ama bu ayrılık bize hiçmi hiç yakışmadı.
Yaşıyorum sevdiğim.
Her şeye inat yaşamaya çalışıyorum.
Varsın olsun ayrılıklarda aşka dairdir.
Ben ölürsem bitecek her şey biliyormusun?
Ne olursun gitme düşlerimden
Çok korkuyorum sensiz
Düşlerimdendemi gidiyorsun.
Gitme...
Bedenin olmasada hayalin bana yeter,
Bana hayalin bile yeter,
Elbet buluşacağız
Ömür dediğin bir göz kırpması gibidir
Geçer ve biter.

Gürsel Pal

Gönül

Anlatma gönül, bilmezler derdini.
Biçare kalacaksın gene tek başına,
Kimse bakmayacak gene göz yaşına.
Anlatma gönlüm, anlatma derdini.
Mutlu yanında çok olacak elbet sevenlerin,
Elbet çok olacak iyi gününde dost dediklerin,
Göklerdeki yıldızlar gibi kayıp gidecekler
Kötü gününde bütün sevdiklerin.
Sen sen ol anlatma gönül,
İçinde dağ olsa da dertlerin.
Tek başına ağla ağlayacaksan,
Mum ışığı yanmış gecende
Dağ gibi birikmiş dertlerinle.
Kimse bilmesin ne halde olduğunu
Bilmesinler bırak karanlığını.
Sakın utanma çaresizliğinden
Utanacak sen değilsin,
Boş ver bir hayale sarıl en güzelinden.
Sarıl ve göz yaşlarını sil,
Vakit toparlanma vakti
Akıt uykusuzluğunu uykuya
En güzel rüyana sarıl
Güzellikleri tut ellerinden.
Sen sen ol anlatma gönül,
Bilmesin kimse aç yattığını,
Sevgisiz yaşadığını,
Onca kalabalığın içinde
Bilmesin kimse tek yaşadığını.
Anlatma gönlüm,
Aldanma gönlüm,
Tek geldin bu Dünyaya
Gene tek başına çekip gideceksin,
Kimse sana senden daha yakın değil
Hiçbir kelimeye kanma gönül,
Yanma gönül, Yanma.
Kimse sende sen değil,
Sende olanı sende sanma
Bu günü yaşa
Yarını asla sayma gönül.
Yarını sayma.

Gürsel Pal

Gördün mü?

Gittin de ölümün soğuk yüzünü gördün mü?
Gördün mü Dünya denilen yalanmış,
Yalanlar içinde kalanlarda varmış gördün mü?
Yar dediğin, Dostum dediğin geride kalanmış,
Bildin mi? Orada gördüklerini
Dönüşünde sorguladın mı?
Ölümün yüzü soğuktur,
Ruhun bedenden çıkar
Kalır bedeninin acizane toprakta,
Ruhun girer kabına
Çıkar yüce makama sorgulanmaya,
Gördün mü?
Dünyada neler yapmışın.
Keşke bir iyilik daha yapabilseydim dedin mi?
Yaptığın kötülükleri görünce!
İşte bak ölümden dönüpte geldin,
Tekrar yaşamaya devam dedin.
Üç kere kalbin durdu da,
Gidip gelmeler arasında kaldın.
Sordun mu kendine
Ben ne yapıyorum diye?
Gel sen doğruluktan ayrılma,
Gel sen güzelliklerle yaşa.
Bu son şans sana
Sen bunu anladın mı?
Adam gibi yaşadın mı?
Kendine sordun mu?

Gürsel Pal

Görüp göreceğim.

Görüp göreceğim bir gün daha
Yitip gitmişliğin ardında.
Mavi göğün altında,
Beyhude geçmiş yaşamlar saklıdır,
Yaşadığım her an,
Benim hayatıma dair bir andır.
Gelmeden ölümün soğuk nefesi,
Son gün gibi yaşamalı her hevesi.
Yarın yoktur belki?
Belki bir saat sonrası yoktur ne demeli?
Görüp göreceğim bir soluk alış verişi kadar,
Bu hayatın içinde,
Dönen çarkların dişlilerinde.
Alamadım, veremedim, gelemedim ve gidemedim,
Keşke şunu şöyle bunu böyle yapabilseydim,
Ah şu kelimeyi etmeseydimlerde gizlenmiş hayatlar.
Yok daha iyisini almalıyım,
Yok daha iyisini yapmalıyım.
Şu kötü, bu iyi
Nedir söyleyin bana sebebini?
Görüp göreceğim bir soluk ötesi kadar yakinken bana
Nedir bu hırs, Mücadele alıp verememek savaşı
Kör etmiş bütün gözlerimizi.
Görmedim, duymadım, söylemedim
Üç maymun hikayesi.
Elimizden kaçırdıklarımızla,
Yapamadıklarımızın içinde kısmışız sanki.
Ahlarla, vahlar kaplamış her yerimizi.
Oysa görüp göreceğimiz ne var ki?
Bende yaşıyorum sende yaşıyorsun bu evreni.
Her anını ölümle bir yaşa.
Bir adım sonrasını dahi
Hesapla.
Görüp göreceğim bir nefes sonrası,
Belki de, belki.

Gürsel Pal

Gözlerine değmek

Bir gün geleceğim
Ve sana diyeceğim ki
Bak buradayım, geldim.
Bir tek gözlerine değmek için geldim.
Bir gün geleceğim.
Bir tek gözlerine değmek için.
Sevgimin içinde ne olduğunu
Sana göstermek için.
Geleceğim,
Ve gözlerinin içinde
Sevgimi görüp öyle döneceğim.

Gürsel Pal

Gülen yanım

A benim gülen yanım,
A benim iki gözüm.
Ciğerimin köşesi,
Gözümün nuru.
Yokluğun prangamdır ruhumu hapseden,
Varlığın İki kanadımdır
Yüregimi yön veren.

Melankoli

Gürsel Pal

Gülüm

Gece karanlık gülüm,
Kalmadı artık benim dünüm,
Yok artık gidecek bir yönüm,
Sensizlik boğazımda bir düğüm.
Bir şarkısın artık dilimde,
Bir damla yaş oldun gözümde,
Derin bir acı sızlar göğsümde,
Dermanım kalmadı gülüm bedenimde.
Güneş bile doğmuyor günüme,
Her yanımda karanlık aysız gecemde,
Silinmeyen çok şey siliniyor zihnimde,
Gel artık, gel be gülüm.
Hatıralar ıslanmış kağıda dökülüyor,
Yanan mum bitmiş söndü sönüyor,
Her geçen gün benden bir şey götürüyor,
Ben bittim, seni bitiremedim be gülüm.
Bir gün gelir de bulamazsan beni eğer,
Aramasın bırakıp gittiği yerde o gözler,
Seni ne çok sevdiğimi bilmesinler,
Rabbim katında bilinecektir gülüm.

Gürsel Pal

Gülümse

Gülümse hayatına,
Geçmişine gülümse.
Gülümsemek zor olsada
Sen gülümsemenin hazzını yaşa.
Unutma ki yalnız değilsin bu Dünya'da,
Bir sen değilsin acı çeken yaşamda.
Biraz daha tebessüm et sadece,
Bir adım daha at korkmadan karanlığa.
Bilmelişin ki karanlıklar geçer,
Aydınlığa ulaşır bir gün yolun.
Ne anlamı var ki korkunun.
Her şeyin zıt anlamı varken
Sakın ağlama hayatın için.
Gülümsersen güzel olur her şey,
O zaman gözyaşların biter.
Sadece güzel olanı görürsen,
Kötülükler söner gider.
İnadına sev insanları,
Ne kadar bencil olsalarda.
İnadına hayatına yön ver aydınlık için,
Seni karanlık boğsada.
Hiç ağlamayanlar gülmenin tadını bilemezler,
Çok sevilenlerse sevmenin anlamını bulamazlar.
Sen biliyorsun, biliyormusun?
Sen karanlıktan geleceksin
Ve aydınlığa bir gün ereceksin.
Yeter ki iste,
Yeter ki arzu et.
Bunu sende göreceksin....

melankoli.....22-01-2007.....17:10

Gürsel Pal

Gülümse hayatına

Bu gün baharlar açsın içinde,
Kara kışın inadına.
Bir derin nefes çek ciğerine,
Sen bakma kış olduğuna.
Bilirmisin?
Sen neyi hissedersen
Hayat sana öyle görünür.
Senin elindedir her şey aslında,
Sen hiç bir zaman aldanma karanlıklara.
Düşün ki yolun karanlık,
Ama unutmayasın ki her yolun ardında
Olur daima bir ışık.
Sen yürümekten asla korkma,
Her adım seni aydınlığa yakınlaştırır.
Unutma sakın,
Çaresizliğin senin içinde var olansa
Çarelerinde daima içinde saklı olandır.
Sana Uzanan Elleri Tut,
Tuttuğun Elleri Bırakma,
Bıraktığın Elleri Neden Bıraktığını Unutma...
Önemli olan gittiğin yolda
Yol arkadaşlarınınında olmasıdır.
Hayat bir yol.
Yönünü ancak sen belirlersin.
Bir çok yolcu oturur yanında
Ve bir çok yolcu iner her hangi bir durakta.
Sen güzellikleri al her şeyden,
Herkesden birazcık.
Gülümse hayata
Karanlıklar aydınlansın.
Hayata gülümsemezsen
Daima karanlıklarda kalırsın.

Melankoli.....15-01-2007

Gürsel Pal

Gündüz ve gece

Gündüzle gece
Her anı bilmece,
Setmi vurulur dile
Söylenene..
Aptallaşır insan
Aptal olur sevince.
Gözün görmez perdelenir,
Yüreğin sığmaz içine
Delicesine sevinir.
Adımları daha bir canlı atarsın
Sevdiğini uzaktan görünce.
Gündüzle gece,
Her anı bilmece,
Ne götürür
Ne getirir bilinmez
İnsan deli gibi sevince.

Gürsel Pal

Güzelleşecek hayatlar

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/yc7SFXjig6s'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/yc7SFXjig6s'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Bir dilek tut,
Ve dileğini hep olacak diye ümit et.
Yarına dair güzellikleri düşün,
Mutluluk sende ki gülüşün.
Bir şeyleri sev,
Farketmez bir insan yada ev,
Sevmenin güzelliğini sığıdır içine,
Mutluluklar o an dolacak gözlerine.
Bir şeyi ardında bırak,
Ve bıraktığına bir dön bak.
İçin acıdımı bakarken,
Ardında kalanların acılarını görürken.
Bir insanın insanı mutlu etmesi zor değildir,
Ufak bir tebessüm bile yeterlidir,
Sen içindeki güzellikleri çıkar,
Bilmelisin ki güzel olanla
Güzelleşecektir hayatlar.

Melankoli.....07-02-2007.....13:32

Gürsel Pal

Hayat

Mücadelem seninle hayat,
Kavgam ve telaşım sana dair
Hayatın içinde hayata katacağım her şey,
Geride kalmıyacak belkide hiç bir şey.
Sanma ki acizim.
Sakın sanmaki yorgunum.
Sana dair her şeyle baş edebilirim,
Son nefes gelinceye kadar soluk alıp verebilirim.
Duvarda ki diplomalar değil beni yücelten,
Sadece insanlığımdır, İnsana bir şey verebilen.
Her şey bahane, her şey oyun gelsede kimi zaman
Geride çok şey bırakmıyacağız biliyorum çoğu zaman.
Yapacağım çok şey var hayata dair,
Hayatın içinde yapacağım bir çok şey.
Hastaymışım, yorgunmuşum hepsi bahane
Bir soluk daha çalmak senden işte bu şahane.
Seninle çok işimiz var hayat,
Bir çok kavgamız olacak
Kavgada bir galip ve bir yenilen olur
Galibi ben, yenileni sen
Zaman gelmeden istediğin asla olmuyacak.
Bir çizik daha attım sayfamda sana karşı,
Bir kelime daha yazdım,
Bir insana daha yardım ettim
Senin inadına yaşıyorum,
Senin inadına ismimi yazdıracağım senin içine,
Sıkılmadan, yorulmadan, yenilmeden
Tek sana, tek sana karşı, hep ve daima
Savaşacağım.
Zamansız alamıyacaksın beni
Sen Hayat.
Tanrım bana ne olursun
Hayata karşı güç kat.

Gürsel Pal

Hayat

Bana getir anılarımı hayat,
Düşüncelerimi bir denize katmış gibiyim.
Dalgalar boyunca uzaklaşmışım sahilden,
Bir anı bile kalmamış sanki bende artık
Bu hayatın içinden.
Gökyüzünde uçan kuşun kanadında,
Bir petek balın altıgeninde saklanmış gibi
Yakalayamıyorum geçmişimi
Ve geleceğim bir muamma,
Sorguluyamıyorum ben bendeki beni.
Bana getir anılarımı hayat.
Çocukluğumu, kitaplarımı, sevdalarımı
Ve içimde saklı olanı getir.
Hiç bir şeyin anlamı yok bu yitilikte,
Anlamı kalmadı tükendim bu bitmişlikte.
Göçüp giden dostlar gibi,
Anımsıyamadığım daha bir çok şeyin içinde
Bana getir anılarımı, getir hayat.
Artık gün doğmasın ve batmasın
Gelmiyecekse zihnime anılarım.
Ne tadı kaldı bilemiyorum benim için
Ne bu günün nede yarınların?
Çok şey istemiyorum senden
Sadece istediğim hatıralarım,
Yaşamım, sevdiklerim ve dostlarım.
Bana onları geriye ver hayat
Yoksa çok sürmeyecek bu bilinmezlikte
Benim yaşamım.
Yaşamın içinde saklı duranmış,
Ve hayatın içinden çalınan
Bi cümle benim anılarımmış.
Benden geriye kalansa
Kocaman bir yalan, dolanmış.
Bana beni ver hayat.

<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/yastayim.mp3' height='30'
autostart='true' loop='true'></embed>

Gürsel Pal

Hayat be!

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/5d0FE3tu1sw&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/5d0FE3tu1sw&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Hayat be!

İçinden seç seçebildiğin kadar,
Hüzünü, mutluluğu.

Tasayı, kederi ve seviçle gülücüğü.

Hayat be!

Yaşyoruz hepimiz bir şekilde ve biçimde,
Bazen bir ah çıkar dilimizden bazense bir keşke.

Bazı zamanlar mutluyuzdur yaşadığımız için,

Bazı zamansa dayanılmazdır hayat

Bilmem ki niçin?

Bilinmezlik denklemdir hayat sanki,

Bilinmeyenlerin içinde.

İnsanız insan olduğumuz için

Ve insan yaratıldığımız için.

Bazen hayvanlaşsakta hepimizin yüreğinde

Saklı bir yerde sevgiler ve iyilikler vardır,

Kötülüklerin olduğu gibi, Kardeşcesine.

Hayat be!

Hayat işte.

Kendi içimizde yaşadığımız tezatlıklarla

Yaşyoruz hayatı.

Sevgi kadar nefret duyuyoruz,

Nefretlerin içinde sevgileri arayışımız gibi,

Sevginin arasına nefreti tepiyoruz.

Hayat be!

Hayat işte,

Sadece soluk alıp vermekmidir yaşam,

Bir karışıklık atıyoruz ortaya

Yaşamak zorunda olduğumuz için bazen,

Yaşyoruz...

Gürsel Pal

Hayatın en güzel noktasındasın

Bilmiyorsun aslında!
Hayatın en güzel noktasındasın.
Nereye nasıl bakabildiğin önemli
Bakabilip gördüğün andasın.
Bir çok hüznü ardında bırakıpta geldin
Ve bir çok gönülleri mutlu ettin.
Hayat denilen bu oyunda
Bir çok dalda galiptin.
Bilmiyorsun aslında!
Hayatın en güzel noktasındasın.
Yaşam güzelliklerle yaşanır,
Varsın olsun ara sırada ağlamak gerekir
Acılar insanı olgunlaştırır.
Geçti çocukluğumuz ardımızda bir sis oldu
Olgunlaştık kâhkahalarla gözlerimize yaşlar doldu.
Gittiğimiz meçhul bir yöne doğru yoldu,
Hayatın en güzel noktasındasın
Bir günün daha yok belki yaşanacak
Belki de hayatın sonundasın.
Her gününü son günün gibi yaşamalısın,
Bir günün daha olmayacak belki!
Kimseleri kırmamalısın.
Sen güzelliklerin içinde yaşamalı
Ateşlerde yanmamalısın.
Hayatın en güzel noktasındasın,
Şu anda yaşadığın andasın.

Gürsel Pal

Her insan bir şeyler yazar

Her insan bir şeyler yazar,
Yazar gün gelir bir kağıda, duvara yada kuma.
Yazmasını bilmesede çizer,
Hatıra dediğin bir kelimedede de olsa yüreğe gider.
Bir taş tanesini koyuverirsin bazen cebine,
Yada bir deniz kabuğunu,
Kurutulmuş bir gül, bir çiçek defter arasında
Hatıraları anımsatsın diye biriktirirsin
Yitip giden hayattan tutarsın onlarla anıları.
Her insanın anımsamak istediği güzellikler vardır
Ve her insan o anıların içinde gün gelir yaşar.
Bazen bir kelimeyle, bir satırla, bir deniz kabuğuyla
Yada kurutulmuş bir çiçekle hayatın içinde
Güzellikleri anımsıyarak yaşar.
Kim ister ki çirkinlikleri anımsamak yaşamında,
Gönül hep güzeli anımsar.
İnsan oğludur bu,
Özünde sevgi var.
Güzel olan var.

Gürsel Pal

Her Şey güzel olacak

Güzel olmalı
GÜZEL OLACAK.
YARIN VE YARINDAN SONRA,
HER ŞEY GÜZEL OLACAK.
GÜNEŞ ÇIKACAK SİMSİCAK
YARINDA AŞK OLMALI
OLACAK.

Grsel Pal

Hiç bir şey yazamıyorum

```
<a href='http://vids.myspace.com/index.cfm?
fuseaction=vids.individual&videoid=59932680'>Gülay Aynalar</a> <br/> <object
width='425px' height='360px' ><param name='allowFullScreen'
value='true'/><param name='wmode' value='transparent'/><param name='movie'
value='http://mediaservices.myspace.com/services/media/embed.aspx/m=59932680,t
=1,mt=video'/><embed
src='http://mediaservices.myspace.com/services/media/embed.aspx/m=59932680,t=
1,mt=video' width='425' height='360' allowFullScreen='true'
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent'></embed></object>
```

Hiçbir şey yazamıyorum.

Kelimelerin kifayetsizliğinde

Seni bulamıyorum.

Kayboldum ben, kayboldum işte

Sen yoksun.

Sadece kurduğum düşlerde,

Sadece hayatımın yaşanmışlığında.

Şimdi seni hangi kelimelere sığdırayım.

Söyle şimdi seni ben nasıl anlatayım.

Bana benden yakın,

Bana benden ziyade olan seni.

Hangi kelime içine alır,

Söylesene bu aşk hangi şiire

Hangi yazıya sığar.

Hiçbir şey yazamıyorum artık.

Seninle gitti bütün kelimelerim.

Bütün hislerim.

Benliğim.

Senliğim.

Eylül pencereden girerken,

Yapraklar düşüyor yerlere.

Eylül benim.

Ben benim.

Sen bensin.

Düşen yaprak benim.

Yaprağını düşüren ağaç sen.

Rüzgarlarla mücadele etmekteyim.

Ve her güneş ışığında kurur yüreğim.

Artık saymaktanda vazgeçtim,

Kaç gün oldu gidişin,

Kaç günler oldu seni göremeyişim.

Hiçbir şey yazamıyorum.

Sen yoksun.

Bir selam yok.

Bir haber yok.

Bir şey bilsem ne iyi olurdu

Hala yaşıyormusun?

Artık siliniyor birer birer kelimeler,

Yazamayışımın tek sebebi sensin.

Seninle birlikte gitti bütün heceler.

Seninle yitti bütün şiirler.

Eylül'ü bıraktın bana hatıra,

Ne fark ederdi ki mevsim yaz olsada!

Ben hep Eylöldeyim,
Ben hep düşmekteyim.
Ben hep sendeyim,
Sen bendesin.
Baktığım her yerde silikleşmiş anılarda,
Olmayacak, imkansız yarınlarda.
Hep sen oldun attığım her adımda.
Selam verdiğim insanlarda,
Gözlerimden döktüğüm her tane yaşta.
Hep sen vardın geceleri baş ucumda.
Kendimi sende anladığımda,
Yalnız kaldığımda.
Bağırdığımda kelimelerim sen oldun.
Yıldızlarda, güneşte, sevdiğim canlılarda,
Hep sen vardın dünümde, bu günümde.
Biliyorum olacaksın da yarınlarımda.
Hiçbir şey yazamıyorum.
Sensizlik olacaksa.
Sen olmayacaksan.
Biz olmayacaksak.
Ne anlamı kalır ki kelimelerin?
Hep ayrılığı yazacaksa.
Sensizliği anlatacaksa.
Bensizliği Eylüle sor
Beni düşen her yaprağa.
Sen benim bedenimdin,
Beni sana sor bir kez daha.
Bir Eylöl akşamında.
Bizi anlatacaktır yağmurlar
Anlatacaktır Kainat,
Hiçbir şeyin yazılamadığı
Yarınlarımızda.

Gürsel Pal

Hiç okumadığın kelimelerle

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/WuP60EHeopQ&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/WuP60EHeopQ&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Hiç okumadığın kelimelerle,
Bir şiirin ta ortasına yazacağım seni.
Çünkü sen benim için ne başlangıç,
Ne de bitiş olabilirsin.
Hayatın gerçek olan yönünde
Sevdaya dair yazdığım kelimelerdesin sen.
Senin görmediğin gözyaşlarımın,
İçinde saklı olanımsın.
Bir ömür geçireceğimsin,
Sen benim sol yanımsın.
Söylenmesede bazen kelimeler,
İçimde haykırdığım ismin,
Ve duyulmasa da kelimelerim
Sen benim sevdiğim, bir tanem
Gözbebeğimsin.
Biliyormusun?
Hayatın nasıl akıp geçtiğini anlayamıyorum
Aynaya bakasıya kadar.
Sen hep aynı sensin,
Benimse saçlarıma aklar düşüyor her gün
Birer, birer.
Gökyüzünden bir yıldızın kayıp gitmesi gibi
Tüketiyoruz hayatı.
Oysa ne eski bende ki ben,
Nede eski sende ki sensin.
Bir çok şeyler icat ediyoruz kendimize
Olmazlıklarımızın içinde.
Ne kadar çok sıkıyoruz kendimizi
Biz bilmeden.
Arka arkaya sıraladığımız senelerden
Ne kaldı geriye,
Ne gelir ki artık elden.
Bazen iki yabancı olsak bile
Unutma ki ben seni hep sevdim
Ve unutmayasın ki ben seni daima
Hep seveceğim.
Bir gün gelir ayrı düşersek bile,
Unutmayasın ki!
Nerede olursam olayım
Seni gözleyeceğim.
Hiç okumadığın kelimelerin
Ta ortasına mihliyağım sevdami,
Sana dair yazamadıklarım vardır hala
Sen ne başlangıç olabilirsin,
Nede benim için biteceksin.
Sen benim sevdiğim,

Bir tanem,
Göz nurum,
Biricik eşimsin.

Gürsel Pal

Hiç önemli değil ne olduğun

Hiç önemli değil ne olduğun,
Seni sende sevmektir önemli olan.
Yarına dair kendimde düşler aramam,
Yaşadığın andır, geçmiş olan.
Kelimelerin içinde bir bilmece,
Bir bilmecenin içinde labirenttir yaşam.
Hiç önemli değil ne olduğun,
Mühim olan, insan gibi insan olman.
Sanma ki bazı insanlardan üstünsün,
Her doğanı eşit yaratmıştır yaradan,
Bir devran ki içinde binbir canlı var
En üstünüdür beyninin işleyişi ile insan.
Hiç önemli değil ne olduğun,
Hiç mi hiç önemli değil.
Bak farelerde yaşıyor kedilerden kaçarak,
Kedilerde yaşıyor, köpeklerden korkarak.
Hepimiz bir şekilde yaşıyoruz
Geçen zamana inat
Bıkmadan ve usanmadan.

Gürsel Pal

Huzuruna geldim el pençe divan

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/_WgvJE3c5z4'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/_WgvJE3c5z4' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Huzuruna geldim el pençe divan,
İçimde kocaman bir aşkın var olan.
Ne yaparsan yap razıyım ben,
Zaten bir ben varım bende
Şana deli divane yanan.
İster al canımı, başımı.
İster kırk atın ardına bağlat beni.
İster sev delicesine,
Bir tek ben varım sana bu kadar bağlanan.
Yaşam dediğin nedir ki!
Nedir sensizlik ben bilirim.
Sen yaşamsın,
Sensizlik ölümdür her an,
Bir tek ben varım bende
Bir tek ben sana bu kadar çok yanan.
Dilimde ismin hecedir,
Yüreğimin atışı sende,
Sevdam sensizlikte bilmecedir.
Ne yana baksam seni görürüm,
Ben sensiz her gün ölmektense
Seninle dolu bir saniyemde ölürüm.
Huzuruna geldim el pençe divan.
İster at beni, ister öldür,
İstersen güldür.
Ben kaderime razıyım,
Senin aşkın benim hayatımın tek yönüdür.

Melankoli

Gürsel Pal

Hürriyet

Hiç bir yerde yazmaz benim adım,
Hayattan zayı olmuş biriyim.
Hiç bir yüreğe sığamam,
Hiç bir adreste oturmam ben.
Ne görünürüm size,
Ne görürsünüz beni sizde.
Bir serseri mayın bile bir noktada durur,
Bir serseri mayın bile değilim ben.
İşte böylesine yaşarım içimde.
Dur durak bilmeden düşüncelerimde,
Yaşarım özgürce beynimde.
Aslında hepinizin gördüğü,
Hepinizin tanıdığı bende ki benim.
Adresim bellidir, uzansanız dokunacak kadar
Yakınım size sizden aslında.
Hiç bir yere gidemem,
Sabitlenmişimdir köşemde.
İsmimi bir çoğunuz bilir,
Resmimi bir çoğunuz görür,
Bazılarınız aldırmadan geçer üzerimden,
Bazılarınız yazdıklarına yazar.
Allah hepinizden razı olsun ne diyeyim.
Hepinizi ben çok seviyorum,
Bana şimdilik mücadele,
İzninizle hürriyetime gideyim.

Gürsel Pal

Hüzün gözlü

Hüzün gözlerinde baharlar vardı,
VE O BAHARLARDA RENK RENK HERCAİLER AÇARDI
İŞTE BU YÜZDEN BU KADAR ÇOK SEVMİŞTİM SENİ,
BAHAR BAKIŞLIMDIN,
AYNI ANDA HEM SONBAHAR
HEMDE İLKBAHARIMDIN.
SENİ GÖREMEMEK,
SANA DOKUNAMAMAK DEĞİLDİ SORUNUM.
SENİ ÇOK SEVDİM BE CANIMIN İÇİ
SORUŒUM OLAN ÇOK SEVMEMDİ SENİ.
HÜZÜN BAKIŞLIM SÖYLE
SENDE SEVEBİLİRMİSİN BENİ
BENİM SEVDİĞİM KADAR,
SENİ.....?

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Hüzün yüzlü çocuğa

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/MmD-QpyYdhk'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/MmD-QpyYdhk' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Hüzün yüzlü çocuk,
Bu karda kışta ayağında yırtık terlik,
Sırtında bir ufak çuval odunla
Nereye gidersin.
Üstünde yırtık bir ceket,
Gözlerinde hüzün var.
Söyle hüzün gözlü çocuk
Sen hiç üşümez misin?
Yaşıtların okul sıralarında okuyor,
Sen kaderine isyan etmez misin?
Seni karlı bir günde gördüm çocuk,
Bir arabanın içinden saniyelik görüntün
Geçti gözümün önünden.
Bak seneler geçti hüzün yüzün hala içimde,
Neredeyiz biz dedim.
Neredeyiz ve ne yapıyoruz?
Ben seni bir kaç saniye gördüm,
Gördüm ama bir ömür
Hüzününü içime gömdüm.
Bazen sesim kısılıyor seni düşününce,
Gözlerim nemleniyor.
Ben seni unutamadım be küçüğüm.
Hiç unutamadım hüzün yüzüm.
Yüreğim kanıyor bütün hüzün yüzlü çocuklara,
İçim acıyor.
Bir mum yakmak gerekiyor ama
İnsanlar hep susuyor.
İnsanlar sadece bakıyor,
Görmüyorlar hüzün yüzlü çocukları.
Sadece bakıyorlar ve geçip gidiyorlar
Bir kaç saniyelik görüntüleri
Daima unutuyorlar.
Söyle hüzün yüzlü çocuk,
Şimdi gülüyormusun?
Yoksa hala karda kışta,
Hüzün yüzünle evinemi gidiyorsun?
Yaşıyormusun?

Melankoli

Gürsel Pal

Işığa uçuş

Bu yalan düzen içinde,
SİKILMAMAK ELDE DEĞİL BİLİYORUM.
NE YANA BAKSAN BİR KARANLIK
OYSA BEN HEP IŞIĞI İSTİYORUM.
BELKİ DE KENDİMCE
KENDİM İÇİN SEÇİYORUM.
IŞIĞA UÇAN PERVANELER GİBİYİM,
ÖYLESİNE DÖNÜYOR Kİ BAŞIM
ANLIYORUM Kİ O IŞIKLARDA
KAYBOLMUŞ YAŞAMIM GİBİ
YAŞAMLAR GİZLİ.
YALANCI BİR AYDINLIK
İÇİNE ÇEKİYOR RUHUMU
VE ARDINDAN KARARIYOR EVREN
OYSA BEN KARANLIKTAN NEFRET EDERİM,
İÇTEDE OLSA DIŞTADA OLSA NE FARKEDER Kİ?
KARANLIK BOGAR BİR ANDA ÜMİTLERİNİ
BEN YAKICI AYDINLIĞA UÇMAK İSTİYORUM.
IŞIĞA ULAŞIP ONUN İÇİN ÖLMEKSE YAŞAM,
PERVANE BÖCEKLERİNE SAYGI DUYUYORUM.
MÜHİM OLAN IŞIKTA ÖLMEK VE ONUN İÇİN CAN VERMEK.
BEN KARANLIKLARI SEVMİYORUM.
GERÇEK IŞIĞA HASRETİM,
ONU ARIYOR GÖZLERİM.
VE UÇUYOR, UÇUYORUM.....

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Işığım

Işığım,
Ardımda bıraktığım bir hayatın içinde,
Bir daha doğmuyacak güneşim gibi
Bitmiş, yarım kalmışlığımsın.
Soruyorum kendime,
Bir daha doğacak mı güneş?
Bir daha uçabilecek miyim kırlarda?
Bir daha konuşabilecek miyim kırların en güzeline?
En güzel çiçeğine?
Ben bir pervane böceğiyim senin uğrunda,
Bile bile sana uçuyorum,
Yanacağımı ve biteceğimi bile bile
Şenin kollarında.
Öylesine yorgun ki kanatlarım
Ve öylesine yorgun seninle dolu yüreğim.
Bitsin artık bu yolculuk,
Bitsin ışığında.
Senin sıcaklığınla.
Senin aydınlığınla.
Sana dair içimde olan herşeyim.
Bir dünüm var,
Bir bu günüm.
Yarını olmuyacak biliyorum
Seninle dolu yüreğimin.
Tek amacım sana doğru kanat çırpamak,
Tek amacım var benim
Sana ulaşım, seninle yanmak.
Bir saniyede olsa,
Bana biçilen ömürden
Seninle dolu olanı
Bu bedenimde yaşatmak.
Ve son noktayı senin ışığınla amaçladım.
Mühim olanda seninle bir, bir son olmak,
Işığım.

G.PAL

Gürsel Pal

İçim acıyor

İçim acıyor.
Kan revan geceler yığılmış üzerime,
Per perişan olmuş umutlarımı
Gecelere yığınak yapmışım.
Her gece yıldızlar semada
Bana ninnisini söylemekte.
Ve gördüğüm kabus ötesi yokluğun
Yıldız çıkmayan gecelerde.
Ben seni sevmişim,
Sorgusuzca,
Sınırsızca.
Çok uzakta olsada bedenim
Ruhumu salıyorum geceye,
Şimalde buluşuyoruz
Ve her sabah geriye düşüyoruz.
İçim acıyor, Kanıyorum her gecenin sabahında,
Sabahlar ayaz, dallarıma vuran
Bir benim bu Dünya'da
Bir benim sana bu kadar çok yanan.
Gitme...
Sen nefesimsin,
Sen benim kan revan gecemin açan tek
Nadide çiçeğisin.
Sanma ki yaşıyorum her sabah,
Yaşam dediğin nedir ki sensiz,
Sakın gitme,
Gitme şimale bensiz.
İçim acıyor,
Sensizlik her gecenin sabahında
Beni bir kez daha öldürüyor.
Dallarım sensiz çiçek vermiyor.
Gitme yüreğimden üşüyorum,
Sensiz olduğum her anımda
Ben zaten ölüyorum.

Melankoli.....21-02-2007.....14:30

Gürsel Pal

İçimde kocaman bir Dünya var

İçimde kocaman bir Dünya vardı.

Yeşerttiğim umutlarım. Benimle birlikte yaşayıp giden duygularım. Şimdi soruyorum kendime. Nerede hata yaptım diye?

İçinde bulunduğum hayatın içine laik olmuyan bir yüzü görüyorum her sabah aynada.

Ben bu değilim diyorum.

Geçen senelerin ardından elimde kalan öylesine büyük ve öylesine az kalan şeyler var.

Yazmak istemediğim bir çok şeylerin olduğu gibi.

Yazı yazmaktan soğumuşluğum.Yazmayı unutmuşluğum belki de.

Oysa yazılacak o kadar çok şey var ki!

Yazamıyorum. Yazmak istemiyor canım.

Her şeyi içime atıp durmaktan sıkılıyorum aslında. Yapacak bir şey yok diyorum.

Hiç mi iyi günlerin olmadı?

Tabiki oldu diyorum.

İki tane evladı yetiştirmek. Onların sorumluluklarını almak. Sevgilerini almak. Bazen kızmak onlara. Bazen onlar için koşturmak. :) Hayatın güzel olan yönlerinde onları görebilmek.

Her insan bencildir içinde. Kendimiz için hep fazlasını isteriz. Daha iyi bir hayat. Daha iyi bir gelecek. Sorunsuz yaşamak isteriz.

Fakat sorunsuz yaşamamanın mümkün olamayacağını bilmeyiz çoğumuz. İşte bu yüzden sorunları yaratırız çoğu kez kendi içimizde. Ah deriz daha iyi bir işimiz olsa. Daha güzel bir arabamız olsa. Çocuklarımız daha iyi şartlarda okusa yada yaşasa. Bir kuru soğan ekmek yerken nezih bir sofranın hayalini kurmak gibidir yaşam.

İnsanlar daima açtır çünkü.

Beni çok sevseler deriz bazı zaman. Beni beğenseler deriz. Televizyonda gördüğümüz sahte yaşamlara dalar bazılarımız. Hayat dediğimiz bir hayal perdesi gibidir.

Kendimiz için en iyisi aslında elimizde bulunan imkanlarla kendimizi mutlu etme sanatıdır.

Kendimizi nasıl mutlu edebiliriz?

Çok şey istememeliyiz hayatın içinde. Çok şey beklememeliyiz. Beklentiye ve hayallere daldığımız an ise hayatın içinde büyü bozulur.

İnsanları olduğu gibi kabul edememizdir sorun. İnsanlardan hep bir beklentimiz vardır çünkü. Bu ya paradır ya sevgidir. Yada ilgidir. Hep ama hep bekleriz. Veremediklerimizi bekleriz.

Vermemiz gerekir almak için. Fakat insan oğlu bencildir ve nankördür. Vermeden almak isteriz.

Sonra yıkılan hayaller gelir, yıkılan sevgiler ve yıkılan evlilikler gelir ardın sıra. Birde birmirimizi dinliyememe sorunlarımız vardır. Yada dinler gibi yapıp kulak arkasına atma sorunumuz vardır çoğumuzda. Susarız. Konuşmayız. En büyük kaybımız bence toplum olarakta bu. Birbirimizi anlayamama ve anlatamama sorunu.

Aynı evde yaşarız mesela. Fakat birbirimize yabancı oluruz çoğu zaman. Gündelik yaşamlar sıkar çünkü bizi. Devamlı bir koşturmaca. Kendimizi eve atarız. Susarız. Aptal kutusunun karşısına geçeriz. Başlarız sahte yaşamları izlemeye. Sonra flaş haber kuşağında cinayet haberlerini izleriz. Toplumsal bir çöküşün farkında olmadan. Çocuklarımızda izletiriz. Kimi ülke nükleer bir bomba patlatır. Kimisi savaş çıkartır. Bir avuç insan da çevre diye kendini paralar kısık sesle duymayız ve önemsemeyiz.

Her hangi bir haber kuşağında her hangi bir insanın katledilişini izleriz hep beraber. Olağan şeylerdir artık bunlar bizim için. Bir dizideki en acıklı sahnede hala duygulanırızda kendi hayatımızda duygusallığa önem vermeyiz.

Geçeriz pc başına. Sanal bir Dünyada sanal insanlardır dostluğumuz ve arkadaşlığımız. Oysa gerçek hayatta gerçek olanları göz ardı ederiz. Hayatımız sanal olmuştur. Farkında olmayız.

İçimde kocaman bir Dünya vardı.

Yeşerttiğim umutlarım. Ben kendi benliğimde kendimi kaybediyorum artık. Suçlu kim?

Benmiyim? Onlarmı? Sizmisiniz?

Suçlu kim?

Suçlu hepimiziz aslında. Hepimizde bir özür var.

Toplum olarak silkelenemediğimiz sürecede var olacak.

Bir yerde hala bir ışık var.

Ne kadar karanlıkta yürüsek bile o ışığın yolun sonunda var olduğunu unutmamak gerekiyor ve o ışığa bir şekilde ulaşmamız gerekiyor.

Yarın sabah güneş gene doğacak. Her zaman ki gibi. Ve hala suçlu olarak kalmaya devam mı edeceğiz?

Hala susmamız mı gerekecek? Hata yapmaya devam mı etmemiz gerekecek?

Kendiniz için güzel olanı başkası içinde yapmayı istememiz mi gerekiyor?

Kendiniz için en güzeli yapın.

Çünkü ben kendim için en güzelini hala aramaya devam ediyorum.

Yapmaya çalışacağım.

İçimde kocaman bir Dünya var.

İçimde hala Rabbimizin korkusu var.

İçimde hala sevgi var.

Merhamet var.

Biliyorum ki sizinde içinizde çok güzel şeyler var.

Güzel olanları çıkarın artık içinizden.

Yoksa karanlıklarda boğulacağız.

Batalıkta kaybolup gideceğiz.

Gününüz aydınlık olsun. Sağlıkla huzurla dolu olsun içiniz.

İçinizde ki Dünya tertemiz olsun.

En içten saygılarımla.

Gürsel Pal

İçimdeki kainatımda

Düşünce eksenimde ki hayal,
Amacım ve gayemsin ulaşılmaz yollarda.
İçime çektiğim bir nefes
Bir dağ havası gibi tadın kalıyor içimdeki yaşamda.
Doğmamış günlerin, doğmamış sabahları gibisin
Sanki bu çekilmez Dünya'da.
Sen ne büyüksün aşkım içimdeki kainatımda.
Bir martı çığlığında denizleri aşarım,
Bir çiçeğin poleninden, bir arının kovanına kaçarım.
Belki bir damla bal olurum,
Dudağına taşınırım.
Sen ne büyüksün aşkım içimdeki kainatımda.
Çekilmez çileleri çekerim senin için yeryüzünde,
Görülmezlikleri görürüm görünmezler içinde,
Oysa baktığın her yerde ben varım
Görürsün bakmasını bilersen bir yerde,
Sen Aysan ben Dünyayım,
Sen güneşsen ben ayım içimdeki kainatımda.
Bulunmaz biliyorum, bulunmaz
Ve yazılamaz senin üstüne hiç bir kelime yazılmaz,
Sen bende koca bir yaşamsın,
Yüreğim bir kainat.
Ne bir kötü kelime kondururum sana nede kötü bir dilek
Senin aşkın hiç bir kağıda sığmaz,
Sen olmasanda hayalın bile yeter
Aşkın benim kainatıma sığmaz.
Seninle her an yaşanır ama sensiz olmaz,
Olamaz.

Gürsel Pal

İki gözüm

İki gözüm.
Sevdiğim.
Bi çarem.
Yaktım bütün gemileri denizimin üzerinde,
Azat ettim bütün kuşları yüreğimde ki kafeslerinden.
Küllerim sana ulaşsın esen rüzgarda,
Kuşlarım bahçene konup benden sana senli anılarımı anlatsınlar.
İki gözüm.
Keskin bıçaktır sabır taşım.
Kanadıkca kanar sensizliğimde
Ne bahardır, nede yazdır yaşadığım.
Karakışın hüküm sürdüğü bu yaşamın
En sıcak yeridir senli yüreğim.
Seninle çiçekleri açtırırım,
Hercailere sen diye dokunurum.
Yaşamaya çalışırım pervasızca bu hayatta,
İçim burkulsada bazı zamanlarda,
Yaşamaya çalışırım.
Büyüsünü yaşarım gecenin,
Bir yıldız tutarın en güzelinden,
Ve ona saatlerce bakmanın tadına varırım.
İki gözüm.
Yalan deme sakın bana,
Bu yaşadığımız her ana,
Sen bendé ben sendeysem eğer hala
Çalışacağız yaşamaya.
Yarına bir şekilde bakmaya.
İçimizden içimize akmaya.

Gürsel Pal

İki gözüm

İki gözüm.
Yazamıyorum artık.
Zaten kelimelerde seni almıyordu.
Almıyacaktı da.
Bunca satırın ardından gördüm ki!
Sevdamı yazacağım kelime yok.
Yaşamı yazacağım kelimeler hiç olmamış.
Zaten bu ömür dediğimde kelimelere sığmazmış.
Ben gidiyorum iki gözüm.
Sana bu son elvedam olsun.
Sen benden zaten gitmiştin ya
Hani bir zamanlar.
Zaten yaşayan bir ölü gibi,
Dalından kopmuş bir yaprak gibi rüzgarlarda savrulduğum,
Tarumar olmuş hayatın, tarumar bir insanıydım ben.
İçimde beni kemiren bir şey var,
Hayra alametmidir bilmiyorum.
Olurda dönemem gittiğim yerden
Unutmayasın ki son iki kelitem olacak sana,
Dilimde ve kalemimde olan.
Senin okumadığın,
Duymadığın,
Hissetmediğin bir Dünyadan.
Ben gidiyorum iki gözüm.
Beyaz yakalar ve beyaz Dünyalara.
Dünden bu güne geldim
Bilmiyorum erermiyim ben yarınlara.
Mendilimdeki allığıda sorun etmiyorumda,
Şu öksürük belası,
Birde üstüne iki gözümün bana emanet sancısı.
Sen hep mutlu ol diye dua ediyorum.
Mutlu olsun her insan,
Hatta mutlu olsun bedenimi kemirecek
Börtü böcek.
Bu son veda,
Bu son elveda.
Dönüyecek bir sabaha
Güneşime gidiyorum.
Dönemezsem beni affet iki gözüm.
Gün gelip vade dolunca
Senide yanıma bekliyorum.
Dönülmeyecek bir yol yürüdüğüm.
Dönemeyeceğim.
Belki bir sabah, bir sabah pencereye bir kuş konar
Yalnız bir beyaz kuş.
Sana bir şeyler anlatmaya çalışırsa
İşte o anda beni anla
Anla iki gözüm.
Duymadığın,
Dinlemediğin,
Okumadığın,
Bilmediğin bir diyardan

Şana bir emanet iki söz getirmiştir.
İki gözüm; Seni seviyorum.
Seni seviyorum.
Seveceğim demıştır.
İki gözüm elveda.

<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/sensizlik.mp3' height='30'
autostart='true' loop='true'></embed>

Gürsel Pal

İnadına

Hangi rüzgar seni benden alan,
Hangi yağmur tanesidir,
Senin gözlerine dolan.
Hangi bulut aramıza girdi,
Hangi dağlar bizi bizden etti.
Yaşıyorum sevdiceğim,
Yaşıyorum inadına.
Bu düzeni bozuk Dünya'nın
Ta orta yerinde yaşıyorum.
Sanma ki bu ölemeyeceğimden değil,
Şanma ki bu canı sana vermem.
Öleceğim an bitişidir var oluşumun,
Ruhum sana delicesine koşsa da
Artık yalan olur sana bedenim.
Kıyamıyorum anlasana,
Sende ki bene,
Bende ki sana.
Kim ayırdı bizi bizden,
Söyle kim kopardı ellerimizi bileklerimizden?
Kim sevebilirdi seni böyle,
Söyle kim verirdi bir canı
Sen istemezken?
Varsın olsun ben yaşıyorum inadına,
Yaşıyorum bu yalanlarla dolu,
İçimde senle dolu güzel Dünyamda.
Bitmez, Bitiremezler
Seni bende, beni sende.
Gitmeler yakışır bazen
Bazen gidilir bilirim.
Ayak izi dahi kalmaz
İz süremezsün sevdaya.
Yaşatırsın ama genede
Yaşatırsın sevdiceğim,
Bin kez öldürürken bedenini
Bu yalan dünyada.

Gürsel Pal

İnadına

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/bPctENSmI2k'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/bPctENSmI2k' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

İnadına yazıyorum,
İnadına...
İçimde ki bi cümle duyguyu
Yazıyorum inadına.
Sevgiymiş, Vefaymış
Unut gitsin....
Bu Dünya karanlık,
Aydınlıkları boğarlar
Karanlık eller inadına.
Beyaz olan ne kaldı ki?
Siyahlar bulaşır beyaza
Grileşir beyazın rengi
Siyahlaşmadan inadına.
Yeter ki sevgi olsun içinde,
Bir yıldız bak gecede,
Güneş doğacak yine her sabah,
Şiyaha inat, inadına.
İnadına yazacağım inadına,
Şerefsizliklere, adiliklere....
İçimdeki ışığa,
Gökde ki yıldızlara,
Bir çiçeğe,
Yazacağım inadına...
İnadına yaşıyacağım bu hayatı ben
İnadına.

Melankoli.....

Gürsel Pal

İnsan gibi insanız

<object width='300' height='80'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/rWo5_qoT9U'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed
src='http://media.imeem.com/m/rWo5_qoT9U' type='application/x-shockwave-flash'
width='300' height='110' wmode='transparent'></embed><a
href='http://www.imeem.com/people/035zpQx/music/6qpSvJ6z/kenan_dogulu_haykrs
'>Haykırıs - Kenan DOGULU</object>

Susarsın kelimelerin bilinmezliğinde,
Anlatamazsın bir düğüm olur heceler
Çıkmaz olur ağzının içinden, boğulursun.
Kaç gece yaşarsın saymazsın,
En derininden koyar acılar sana
Koyar yüreğine kocaman bir kayayı.
Göz yaşıyla ıslatır her gece, bir sabahı.
Küllükler dolar taşar, duman kaplar odayı,
Kimseler bilmez için için kapanıp ağladığını.
Sınırlar ki mutlusundur, huzurlusundur yerinde
Bilmezler kaç şafak söker bir gecenin içinde.
Psikolojik sorunlar baş gösterir bazen birdenbire,
Elini kolunu bağlasan durmaz yerli yerinde.
Yamalı gecelerin yarım kalmışlığında,
Çok aldanmışım bu hayat denilen hayatın yanlışlığında,
Yaşamak gelmiyor bazen aklıma,
Bir küfürde savuruyorum bazen ben hayatıma.
Susarsın kelimelerin bilinmezliğinde,
Boğarsın kelimeleri tek tek yüreğinde.
Ağlarsın iki damla yaş akıtırsın yangınlarına,
Söndürürsen ne ala, söndüremezsen dahada yanarsın
Olup olduğunca.
Bir şiir yazarsın gecenin birinde,
Bir kelime ile başlarsın bazı şeyleri anlatmaya.
Düşünmezsin bazen ne yazacağını,
Yazdığın hayatından bir kesitmiş
Anlamazsın o anda hayatını yazdığını.
Kimi dostlar gelir okur,
Bu neyin nesı saçma sapan der,
Kimisi de bu benim hayatım değil ki der
Okumadan yorum yapar gider.
Anlamazsın gecenin ne melun olduğunu,
Anlamazsın sen gecenin beni nasıl yordüğünü,
Sadece güzel olmuş tebrik ederim diye yazarsın,
Yazmak zorunda olduğun için belki de,
Öylesine yazar kendi Dünyana kaçarsın.
Hepimizden bir çıkar bazen,
Birimizden hepimiz çıkarız.
Biz biziz canda,
Kendimize hep aynada bakarız.
Bir kelimedede olsak,
Biz bizde yaşayan canlarız.
Susarız kelimelerin bilinmezliğinde bazen,
Kelimeler bize değil, biz kelimelere yanarız.
Bir tek doğru verirsek insanlara canlar,

İşte biz o zaman insan gibi insanız.

Gürsel Pal

İnsan olmalı

Yere düşünce bir el uzanmalı,
Tutmalı elinden sımsıcak
Sıkıca;
Seni kaldırmalı.
Yaralarından akan kanı
O dostun eli sarmalı,
İzi kalsada yaranın
Dostun unutturmalı.
Mühim olan düşmüşlüğüñ değildir,
Düşünce nasıl ayağa kalktığındır aslında.
Sen istemesende yere düşmeyi
Hayat engeller koyar ayak ucuna,
Yere düşünce ayağa kalkmalı.
Sen teksin bu alemde
İnsan gibi insan olarak.
Ne kadar iyi yada kötü olsanda
İnsanın yanında dostları olmalı.
Yaradan ol dediğinde
Ana rahminde yazılır alınına kaderin
Ve iyiye doğru yönelmişliğin
Daima ruhunun içinde saklı.
Yeter ki iste,
Yapabilirim de.
Başarabilirim insan gibi insan olmayı,
Varsın düşmeler olsun
Ama unutmayasın ki!
Yanında daima senin elini tutacak
Bir dost eli olsun.
İnsan önce kendi için
İnsan olmalı.

Melankoli.....07-03-2007

Gürsel Pal

İnsan olmanın gerçekliği nedir?

İnsan olmanın gerçekliği nedir?
Nedir bizi biz yapan?
Nedir sizi diğerine göre insan yapan?
Düşündünüz mü?
Her gün bir maratondur yaşam.
Her gün bir kez daha koştuğumuz
Ve Bazen farklı kulvarlardan çıktığımız.
Neticesinde bir yarış? .
Sabah kahvaltı bile yapamadan evden çıkış,
Yolda çekilen eziyetler,
Rezillikler ve bi cümle aldanmışlıkların
vede riyakarlıkların içinde kalmışlıklar.
Bin zahmet işe ulaşmadır yaşam.
Eşinin kahvaltısını yapmak ve onu uğurlamaktır.
Gün boyu iş yerinde alamadım veremedimdir.
Şeften yada müdürden fırçadır bazen.
Akşama ne yemeği yapsamda bu gününde atlatsamdır.
Ay melahatin gününe ne giysemdir bazen.
Sonra bin hengame gene eve dönüştür yaşam.
Sofranın kurulması ve yenilen yemektir,
Bazense ben sevmedim bu yemeği demektir.
Kocanın yaptığını takdir etmesi
Yada beğenmemesidir yaşam.
Yarın çocuklara nasıl okul harçlığı verebilirim demektir.
Çocuğuma hangi arabayı alsam beğenir acaba demektir yaşam.
Bir hengamedir, koşturmadır, yorulmadır.
Yemeği yiyip televizyonda tele vole izlemektir.
Eyvah maç yüzünden dizilerim kaçtı demektir.
Bir çay kahve keyfinden sonra hiç bir şey konuşmamaktır
Paylaşmamaktır yaşam.
Tüpe yine zam gelmiş? diyebilmektir.
Bu gün borsadan yüz milyar kaptım demektir.
Yaşam nedir?
Yatağa girdiğinde bir hafta arkana dönmektir.
Her gece bir şeyleri beklemektir yaşam.
Çok şeymi istiyorum senden diyebilmektir.
Senden benden hiç bir şey istemiyorsun yahu demektir.
Sizce nedir yaşam?
Yaşam bazen sevgisizliktir.
Bazen delice sevebilmektir.
Sizce nedir yaşam?
Hayata kahkaha atabilmektir.
Hayatyna küfredip kahredebilmektir.
Sizce nedir yaşam?
Yaşamak her şeye rağmen güzeldir.
Yaşam güzelliştir.
Yaşamı çirkinleştiren bizleriz.
Sizce nedir yaşam?
Oturun düşünün.
Yaşam bize bir hediyedir.

Melankoli.....31-01-2007.....20:43.....SALİHLİ

Gürsel Pal

İşte geldim

İşte geldim.
İşte buradayım.
Yanıbaşındayım.
Sar beni.
İşte geldim.
Her şeye rağmen,
Kıyamadım çekip gitmeye
Al beni.
İşte geldim.
Belki de bir hataydı gidişim,
Saçmaydı ama geldim.
Yak beni.
İşte geldim.
Ben bir başka gönülide girdim,
Ama genede geldim,
Affet beni.

Gürsel Pal

İşte geldim canımın içi...

İşte geldim canımın içi...
SENİ GÖRMEK İÇİN GELDİM.
NEDİR BU TEDİRĞİNLİĞİN?
NE BU UŞUMUŞLUGÜN İÇİNDE?
BEN SENİN GÖZLERİNDEN GÜNEŞİMİ ALMAYA GELDİM.
NE OLURSUN SUSMA KONUŞ CAŇCAZIM,
O İKİ KELİMEYİ ESİRGEME BENDEN,
ÖYLESİNE MUHTAÇKEN SANA BEN.

İŞTE GELDİM CANIMIN İÇİ...
SENİN OLMAK İÇİN GELDİM.
NE OLURSUN DURMA KARŞIMDA ÖYLE
SENDEN SICAK BİR GÜLÜMSEME,
SICAK BİR ŞARILIŞ
VE SICAK BİR MAŞUM ÖPÜCÜK ALMAYA GELDİM..
NE OLURSUN BAKMA BANA NEMLİ SONBAHAR GÖZLERİNLE
BEN SENDE BAHARI YAŞAMAYA GELDİM.

İŞTE GELDİM CANIMIN İÇİ...
BELKİ DE GELMEMEM GEREKİYORDU
FAKAT DAYANAMADIM ALLAH KAĞRETSİN
SENİ ÖYLE BÜYÜK SEVİYORUM Kİ!
DAYANAMADIM GELDİM.
NE OLUR TUT ELLERİMİ
NE OLURSUN BIRAKMA.
EĞER DÖNÜŞÜM OLURSA
BİR MEÇHULÉ OLACAK.
NE OLURSUN BIRAKMA TUT ELLERİMİ
GÖZLERİNİ AYIRMA GÖZLERİMDEN
UŞUYORUM SENSİZLİKTE
VE BEN BİR UÇURUMA DÜŞÜYORUM
SENSİZLİKTE.....

MELANKOLİ.....14-10-2005.....10:46

Gürsel Pal

İşte yaşadın yüreğim

İşte yaşadın yüreğim,
İşte yaşadın ve sonbahar geldi.
Bak ardında kalan bir yaşamın
Yaprak döküntüleri.
Bir gözyaşını bile silen yok artık,
Yüreğinde kalmadı işte bak azık.
Aydınlık yolları çoktan yürüdün geçtin,
Yürüyeceğin her yol artık karanlık.
İşte yaşadın yüreğim.
Elinde avucunda olanlarla hayal kur,
Onlar bari olsun sana biraz aydınlık.
Koy gene şarkını çalsın,
Söyleyemem derdimi kimseye,
Derman, derman, derman olmasınlar diye.
Çalsın yüreğimde acı dolu bütün nağmeler,
Hayatın hüznü bırakın bana kalsın.
Varsın olsun gelmesin baharlar,
Beni yaprak dökümünde bıraksınlar.
Yağmur taneleriyle ıslatsın göz yaşlarım toprağı
Kuruyan yüreklere bir hoş seda olsunlar.
İşte geldik, işte gidiyoruz.
Bu hayat denilen oyunun
En masumane oyuncularını olarak.
Bir kağıt, bir kalem.
Bir avuç kül, biraz duman
Geride kalacak olan.
Anlamını yitirecek kelimeler,
Anlamsızlığım ile geride bitecekler.
Bütün dallarım yapraklarını döktü,
Bütün sevdiklerim hazan oldular.
Yalanda kayboldu bütün doğrular.
Varsın olsun be yüreğim,
Yaşadın ve bitti,
Ömür dediğimiz şey bir soluk alış verişiydi,
Bir kaç nefeslikti,
Bir hoş seda olmak isterdim
Sonu hüznüle bitti
Bir şair daha yaşadı bu Dünya'da
Yaşadı ve gitti.

Gürsel Pal

İz düşümü

Düşünce düştü umutlarım ardına,
Bir balık oldu, kondu martının dudaklarına.
Bir dereydi, ırmak oldu, nehir oldu
Akıp durdu okyanusuna.
Bir sevda iz düşümü yüreğimde,
Düşüncem oldu sevdan,
Akıp gitti damarımdan yarınlarıma.
Dert oldu, elem oldu, canımda can
Kanımda bir hastalık oldu.
Sonunda illet oldu bedenimde
Kemirdi beni düşüncelerim,
Sana bakması gereken gözlerim yok oldu.
Ey sevgimin sesi.
Git yarım söyle
Kulağına fısılda ve de ki!
Seni seven hasta,
Sen yoksun diye yasta.
Günleri sayılı,
Kalbi çok yaralı.
Gitti gidecek de.
Ey kulaklarım.
Sesimin gittiği yere kulak ver
Ve yarım den bana bir haber.
Gelecekse gelsin artık
Bitsin bu keder.
Düşünce düştü umutlarım ardına,
Durmadan seni kovalamakta.
Fakat yok artık dermanı dizlerimin.
Feri yok sana bakmak için gözlerimin.
Bu canın yanacak gücü kalmadı,
Kaç günüm daha var bilemem
Hiç kimse sana ben gibi yanmadı.
Bir kelebek bir gün gelirse konarsa yakana,
O gün sen benim gittiğimi anla.
İz düşümünde yarınımın sen vardın,
Sen benim için bir gün değil
Bir hayattın.
Yaşadım ve bitti
Sen olsanda olmasanda.
Bir damla yağmur tanesine sor beni,
Toprağa vuran bir damla yaşa sor.
Ve toprağa sor anlatsın bendeki seni.
Hiç bitmedi sevdan,
Hiç gitmedi.
Sen bulutlara yazdığım sevdamdın,
Güneşle giden ay ile doğandın.
Sen benim için her şeydin,
Sen bana yaşamdın.
Bitmedi sevdan,
Bitmeyecek.
Ve bu ruh senin yanından
Asla ama asla gitmeyecek.

Gürsel Pal

İzmir Ağlıyor

Yoksun...
İzmir ağlıyor yokluğuna,
Bir damla, bir damla daha
İzmirin semasından Kordona düşüyor,
Sen yoksun.
Yerlerdeki ıslaklıkta ayak izlerin,
Seni takip ediyorum İzmirin sokaklarında.
Sağımdan, solumdan insanlar geçiyor,
Bütün yüzlerde biraz sen varsın,
Yere düşen damlalarda ben varım.
Gittiğimiz her yere gidiyorum,
Oturduğumuz her masaya oturuyorum.
Seni bekliyorum hiç üşenmeden,
Döneceğini umut ederek
Gelmiyorsun,
Yoksun.
İzmir ağlıyor, ben ağlıyorum
Şöyle sende ağlıyormusun?
Özlemin ayyuka çıkıyor,
Hasretin boğazımda bir kör düğüm
Yokluğun yaşamımda ölümüm,
Sen yoksun.
Baktığım her gözde biraz nem,
İzmir ağlıyor,
İnsanlar ıslanıyor
Ve yaşam devam ediyor.
Vapurlar seferlerini yapıyor gene
İçinde bir eksik,
Dur diyorum kaptan nereye
Muhakkak ki gelecek bekle.
Kaptan beklemiyor, vapur gene kalkıyor
Konaktan, Karşıyakaya.
Karşıyakadan Konağa.
Hep bir eksik,
Sen yoksun.
İzmir bir kişi eksik değil sanki,
Tümünden yok gibi geliyor.
İzmir ağlıyor, ben ağlıyorum.
Göz yaşlarımız birbirine karışıyor.
Martılar çığlıklarını atıyor,
Ben susuyorum.
O kadar insanın içinde yalnızlığıma yürüyor,
Yürüyor, yürüyorum.
Her insanda senden bir iz kalmış
Her gözde biraz sen varsın,
İzmir bana ağlıyor,
Ben İzmirde sana ağlıyorum.
Sen yoksun.

Gürsel Pal

İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun

İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Martılar göz yaşlarını bırakıyorlardı körfeze
Sen yaşlı gözlerinle gözlerime bakıyordun.
En büyük hüznünü aldık içimize deniz kokusunun
Sanki bizimle birlikte Konak denizi yanıyordu.
İskeleden kalkan her vapura koyduk biraz sevdamızı,
Her kalkan vapor da sen ve ben vardık,
Vapurlar bizden birer parça taşıyordu.
İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Gözlerin gözlerime her değdiğinde içim kan ağlıyordu.
Karşıyaka da bir aşka düşmüş can kanıyordu,
Eğer, eğer göz yaşlarımı dökseydim biliyorum,
Hiç ayrılmayacaktı birleşmiş ellerimiz,
Yanımızdan her geçen insan bize bakıyordu.
Keşke diyeceğimiz bir çok kelimeye saklıydı sevdamız
Bunu martılar ve deniz bile anlıyordu.
İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Her kelime bitişin hükmünü getiriyordu,
Geçen her saniye ayrılığa gebe,
Keşke dedim zaman hiç geçmese.
Öylecesine kalsak,
Konak limanında bir ömür yaşasak,
Keşke...
Keşke diyeceğimiz bir çok kelimeye saklıydı sevdamız.
Yaşadığımız her anın içinde bir çok keşke olacağını bile bile
Ayrıldı yavaş yavaş ellerimiz.
İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Seni bir vapurla yolcu ettiğimde Karşıyakaya,
Ben ağlıyordum, sen beni göremeyecek kadar gemiyle gittiğinde.
Sanki benimle birlikte gökyüzü de ağlıyordu.
Her yüzde biraz hüznü vardı
Keşkeler bile ağlıyordu.
İzmir ağlıyordu, ben ağlıyordum.
Ben seni öylesine çok sevmiştim ki!
Benden hiç gitmeyeceğini sanıyordum.
Hiç bir ayrılık acıtmamıştı canımı gidişin kadar,
Bak senelerin ardında kaldı büyük sevdamız
Hala keşkeleri ağlatıyorum gözlerimde,
Takvim yapraklarını eskitiyorum çizip, çizip.
Gidişinin kaçınıcı senesi, kaçınıcı günü ve saati sayıyorum,
Bütün gemileri yakıyorum içimde,
Bütün semtlerini yakıyorum İzmirin,
Saçlarımda ki beyazlarıda artık sayamaz oldum,
Bir köşedeyim Konak iskelesinde,
Gelmeyeceğini bilerek bekliyorum.
Her geçen yüzde bir iz var sanki senden
İzmir ağlıyor, ben ağlıyorum....
İzmirin bütün semtlerine göz yaşlarımla yağıyor,
Sensiz sokaklarda keşkelerimle seni arıyorum.
Ben ağlıyorum, İzmir ağlıyor
Sen benim bütün Dünyamsın,
İzmirde senin izlerin var,

Toprağa düşen göz yaşlarımızda biz varız.
İzmir ağlıyor hala,
Ben hala ağlıyorum.
Gidişinin tarihiydi ölüm tarihim,
Sensiz kendimi yok saydım
Martıların kanadına verdim yüreğimi,
Ben artık buralardan gidiyorum.
Bir sabah gelersen yine Konak limanına,
Emanet yüreğimi martılarda bulacaksın,
Bir kaç damla ile birlikte.
Tek eksik ben olacağım,
Belki aynı vapurdan inecek,
Aynı oturduğumuz bankta oturacaksın.
Belki aynı simitciden bir simit alacaksın
Ve emanetini getiren martıya savuracaksın.
Banka kazıdığım ismini göreceksin,
Bir keşke de senin dilinden çıkacak belki de!
O zaman yeniden,
İzmir ağlayacak, sen ağlayacaksın.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

İzmir sen kokuyor

İzmir sen kokuyor,
Sen İzmir kokuyorsun.
Konak iskelesinde ki vapurlar da,
Bir simit parçası için uçan martılar da,
Hep sen varsın İzmirin sokakların da.
Kemeraltı pazarında ki kalabalık sokaklar da
Aradığım bir tek sen, sen varsın.
İzmir sen kokuyor,
Sen İzmir kokuyorsun.

İşte bu yüzden seni bulamayışım.
Karşıyakada ki 06 da,
Alsancakta ki bonjour da
Kaybolmuşum ben senin yolunda.

Şirinyer sokaklarında izin yok,
Kadifekaleye çıkıyorum yoksun,
Ne olurdu İzmir gibi kokmasaydın,
Sen İzmirin içinde sır olmasaydın.
Bulamıyorum seni kahroluyorum.

İzmir sen kokuyor,
Sen İzmir kokuyorsun.
İzmir sen oluyor,
Ben İzmir de sen oluyorum

Ve artık ben İzmir i sadece sen koktuğu için
Çok ama çok seviyorum.

Gürsel Pal

Gürsel Pal

Kadınım

Kadınım.
Can yanıım.
Gittin bir sabah,
Geride bir insan bırakarak.
Kusursuzdu çekip gidişin,
Gitmek zorunda olduğun için gitmiştin.
Kadınım.
Sanma ki anlamaz bu zavallı yüreğim seni,
Sanma ki anlıyamaz.
Ama her ayrılık acıtır insanın içini,
Ayrılığı gözler anlamaz.
Kadınım.
Bededenini aldın buradan gittin.
Ruhun hala burada yaşıyor.
Sen her ne kadar gittim desende,
Sevdan bu ufak odadan taşıyor.
Kadınım.
Dur bekle ne olur.
Tut ellerimi yeniden.
Ben bu halde ne yaparım
Eğer sende bırakıp gidersen.
Bilinmezliğin limanına sığındım.
Sevgin hariç karanlıklarda kalakaldım.
Gitme,
Ne olursun bitme.
Razıyım dön beni sevmesende
Bir ses olsun yeter ki bu evde.
Kadınım.
Yoksun.
Odamda hiç bir şey yok.
Kalmadı umudum artık.
Dönen gelmedi beklendiği yerden.
Geceler katran üzerimde,
Bir kaç şişe duruyor sehpa üzerinde.
Bir gümüş kaplamam.
Bir de, bir de kadınım
Sana bir şey daha diyeyim.
Benide bekle bak,
Senin yanına geleyim.....

Melankoli.....30-01-2007.....16:15.....SALİHLİ

Gürsel Pal

Kahrolasın

Kahrolasın,
Mahvolasın,
Gelmesin baharın,
Ne de yazın...
Sen gülmeyesin koca şehir
Yıkılasın içimde paramparça olasın.
Ver sevdiğim her şeyi bana artık,
Saklama boşuna yazık olacak sana yazık.
Ben hayallerimle var ederim seni
Rüyalarımda yıkarım her metreni, santimini.
Ver artık yeter oldu gizlediğin,
Ne varsa aldın benden sevdiğim.
Yapma artık sıkılıyor yüreğim,
Gözlerimden akan damlalarla
Seni haritamdan silerim.
Mahvolasın, kahrolasın...
Çiçekler açmasın dallarından
İnsanlar geçmesin yollarından.
Bir bedeni ruhu ve yüreğimi çok gördün bana?
Seviyorum onu canına yandığınının şehri
Beni anlasana.
Yıkılasın, toz olasın
Eğer sevdiğimi vermezsen
Beni de yıkılırken içine alsın
Sevgilim içinde ölürken
İkimize de mezar olasın.
Ateşimizle ahımızla sen yanasın.
Doğacak yeni aşklara
Sen can olasın.

Melankoli

Gürsel Pal

Karanlığı Bırak

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/20XJpCEgfeo&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/20XJpCEgfeo&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Karanlıkları dünde bırak sevgilim
Çünkü daha yapacak çok işlerimiz var.
Karanlıkta işlemez ne elimiz, nede beynimiz
Yürünecek daha çok yolumuz var.
Karanlıkları bırak sevdiğim.
Karanlıkları dünde bırak.
Yarına ışıkla dolu olarak bak.
Her şey yaşadığın anda saklı
Yarına ışığımızı sen bu günden yak.
Karanlıkları bırak sevgilim.
Düşünme...
Işık dolu bir yaşamda boğulmazsın
Korkma.
Beni sana seni bana bırak.
Karanlığı ışığın içine göm.
Sen aydınlık dolu bir hayata bak.
Karanlığı düne bırak,
Bu günü yaşamaya bak.

Melankoli

Gürsel Pal

Kayboldum

Silindi gecenin içinde ümitlerim,
Sustum, sustu bütün hecelerim.
Biliyorum yine dökülecek göz yaşlarım
Olsun, yinede inadına seni seveceğim.
Şehrin en karanlık yerindesin,
Bir yanın aydınlık ama bana gece yönündesin.
Sen bana bir Dünya, Ay ve güneşsin,
Ne olurdu gelseydin, gözyaşlarım sevinsin.
Sustum, ardından hiç konuşamadım,
Kalemim haçer oldu vurdu yüreğime yazamadım,
Kan taneleri kapladı kağıdımı, gözyaşlarımla
Bir bülbül olup gülüme konamadım.
Silindi bir bir gece ile gündüzüm usumdan,
Ben bende beni öldürdüm oldum canımdan,
Sorma sakın sende ki beni, çıkaramadım seni kör yanımdan,
Seni sevmelere hiçbir zaman doyamadım.
Yalan Dünya, fani insanlar,
Hep sevdimi acaba benim kadar bu canlar,
Doğruda kaybolacaktır eminim yalanlar,
Sustum sadece ben, baharda solar oldum,
Cana can verene niyetlendim,
Sen gelmedin ayağının altındaki yoldum.
Ben bende ki sende kayboldum.

Gürsel Pal

Kelimelerin söylenmezliğinde

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/PJhWyCIyvvg'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/PJhWyCIyvvg' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Kelimelerin söylenmezliğinde,
Yaralar derindir ey sevdiğim.
Susunluğu bozular gecelerin,
Bozular, Bir kaç hece olur aşk içinde.
Kaybettiklerimidir insanın içini acıtan,
Yoksa var ettiklerimidir?
Her ne olursa olsun sen konuş sevdiceğim,
Kötü gelsede kelimelerin bana,
Konuş.
Bilirmisin kelimeleri içine akıtmak
İnsanı zehirler.
Susunluğuda bozular gecenin,
Dilinden dökülmeyecekse kelimeler
Bir hançer yüreğine saplanır,
Yudum yudum akar zehir yüreğine,
Ve ölüm olur içinde kelimeler
Kelimele rin söylenmezliğinde.
Konuş sevdiğim.
Benimle konuş.
Susunluğunu boz kelimelerin
Sen benimle konuş.
Geceyi gündüze bağlıyalım,
Ağlıyacaksakta biz beraber ağlıyalım.

Gürsel Pal

Kerkük kandı, içerimiz yandı

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/WWT4QMeboWQ'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/WWT4QMeboWQ'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Kan ve barut kokusunun içinde
Minik kanlı bir eldi uzanan.
Yarabbi bu ne vahşetti?
Hangi insan bir insana bunu yapardı ki?
Minik bir beden,
Cansız bir vücüddü Kerkük.
Yere düşen her beden,
Toprağa düşen sararmış bir yaprak gibiydi.
Maşşerdi, zemheriydi.
Sağır eden bir patlamaydı,
Kör edendi görmeyene ölen her can.
Neredesiniz ey insanlar,
Bumu insanca yaşamak?
Bu sadece toprağa düşen binlerce yaprak
Her yaprak bir candı.
Ölümdü Kerkük...
Kan kokusuydu sadece rüzgarla etrafa dağılan,
Ve bir çok şehit vardı yerde
Yada toprağın altında yatan.
İnsan hakları nerede diye soruyordum kendime,
Neredeydi?
İnsanlık bence insanın içinde saklı olandı.
Hayvan bile karnını doyurmak için avlanırken,
Politik hesaplar uğruna ölen yüzlerce candı.
Ağlama bebek,
Sakın ağlamayasın.
Senin alınına bunu tarih olarak yazan
Bütün herkes insanlığından utansın.
O gün Kerkük sadece kandı,
O gün içimizde zemheri bir acı kaldı
Ve yüreğimiz Kerkük için daima yandı.

Melankoli

Gürsel Pal

Keşke

Yitip giden bir çok şeyin ardında,
Kalinca anlıyor insan.
Bir eksik daha yaşıyorsun hayatı,
Her gün bir eksiliyor yaşamından.
Bir bir düşerken sevdiklerin toprağa,
Sorguluyorsun hayatın nedenlerini.
Her gün, bir gün daha kaybederken
Ve her gün biraz daha yakınlaşırken sona,
Sona ermiş bir çok yüz geliyor aklına.
İnsan nelere sabır edebiliyor,
Nelere dayanabiliyor insan.
Bu düşünceler ve beden neleri kaldırabiliyor.
Kaldıramam, yapamam, sensiz olamam
Denilenler bir bir geride kalıyor.
Düşününce içinde bir burukluk,
Düşününce bazen bir kaç damla yaş,
Anımsıyorsun hatırandakileri bir bir.
Bir ah çekişinde saklı oluyorlar,
Keşkeler sarıyor düşünceleri,
Yapmasaydım,
Kırmasaydım,
Üzmeseydim keşke.
Keşkeler gelip saplanıyor zihinlerimize.
Keşkelerin sonu yok ki!
Bir çok keşke,
Bir çok bahaneler ardında hayat.
Giden gittiği zaman
Her zaman deniyor içten bir keşke.
Yitip giden bir çok şeyin ardında,
Kalinca anlıyor insan.
Keşkeleri yaşamayın,
Keşkelerle yaşamayın.
Keşkeler içinde yaşanan hayat,
Pişmanlıklara her daim gebe.
Bir hayatın değeridir bazen bir keşke!
Söylemeseydim o kelimeleri
Ölürmüydü?
Keşke söylemeseydim,
Ölmeseydi,
Gitmeseydi,
Bitmeseydi.
Ahhh keşke! ..
Ne çok kırdım kalbini,
O gün onu üzmeseydim,
Bırakıp gitmeseydi,
Ayrılmasaydı benden keşke.
Ahhh ah keşke kırmasaydım onu bu kadar,
Keşke.
Yitip giden bir çok şeyin ardında,
Kalinca anlıyor insan.
Bir yitik yaşıyorsun hayatı
Ve keşkelerine bir keşke daha ekliyorsun.

Keşkeler içinde bir hayat,
Çok ama çok zor,
Bunu sende gayet iyi biliyorsun.

Gürsel Pal

Kuşların kalbi gibi yüreğim

Çırpınır kuşların kalbi gibi yüreğim,
Bir kuş kanadına taktığım ümitlerim.
Yağma üstüme yağmur gibi
Sen bari gelme üzerime düşlerim.
Bir idamlığın son arzusu gibi kelimeler,
Çıkamaz dilimden yüreğimdeki düşünceler,
Eski aşklar nerede kalmış? Nerede o sevgiler?
Yüreğimin içinde bir bulmaca gibi labirentler.
Koskaca bir ömürü tüketmişiz kolay değil,
Ulu bir çınardık hani! Eğil dallarım artık eğil.
Ayrılıklara artık vermememiz lazım meğil,
Yolun sonu belki bu gün, belki de yarın belli değil.
Bir ceviz kabuğuyum ben sevdamin denizinde,
İçinde ne vardır bilemem ben bilinmezliğinde,
Bir ışık ol sen fırtınalarda benim gözlerimde,
Bir liman olsan bana yüreğimde.
Çırpınır bir kuş kalbi gibi yüreğim,
Bir kuş kanadına taktığım senli ümitlerim.
Sen korkma bir tanem, sakın korkma sevdiğim,
Ben seni her zaman sevdim,
Her zamanda seveceğim.

Gürsel Pal

Küçüğüm

Sen benim küçüğüksün.
Ama içimde öyle büyüktür ki sevgin,
Anlatamam...
Kelimelere sığdıramam seni,
Geçmiş senelere sığdıramam.
Ben seni öylesine geç tanıdım ki!
Bir viraneyle buluştun bir anda,
Bir harabeyle buluştun.
Diyorsun ya küçüğüm,
Gül diyorsun.
Gülmek her insana yakışır,
Yakışırda...
Ben hayatın hüznü tarafında kalmışım belki de,
Hiç bir tren yok mutluluğa kalkan burada.
Ben yokluklarda kalmışım küçüğüm,
Yokluğumda sana sarılmışım.
Yoklukta bulunan her şey değerlidir,
Senin sevginse benim canımdır, Yüreğimin içi
Yüreğimin her vuruşudur bedenime.
Sen küçüğüm sen mutlu ol.
Sen gül küçüğüm.
Yanağında ki gamzen olayım,
Beni al gözlerine,
Ne olursun bırakma ellerimi
Bundan sonra senin için var olayım.

Gürsel Pal

Küçüğüm- yağmur içen kız

<object width='425' height='350'><param name='movie'
value='http://www.youtube.com/v/X8lqILUrEOo'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/X8lqILUrEOo'
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'
height='350'></embed></object>

Sadece ölümmüdür insanları ayıran.
ŞANMA Kİ BÖYLE OLUR AYRILIK KÜÇÜĞÜM.
ÖZGÜR BİR RUH BEDENİNİ SARAR,
YÜREGİNE DEĞER BAZI ZAMAN.
GİDEN GİTSEDE,
SEN İNADINA SARIL HAYATA,
VE İNADINA YAŞA KÜÇÜĞÜM.
GİDENLERİN ARDINDAN
ONLARIN ADINADA YAŞA.
BİLİYORUM ACI OLACAK
İLK ZAMANLARDA,
DAYANILMAZ OLACAK
GÖZLERİNİ BULUTLAR SARACAK
AMA HAYAT DELİCESİNE BİR KOŞTURMA
YAŞAMALISIN BU KEŞMEKEŞTE
GÜZELLİK İÇİN
MUTLULUK İÇİN
AŞK İÇİN KÜÇÜĞÜM İNADINA.
ŞİMDİ DERİN BİR SESSİZLİKTE,
KÖR KARANLIKTA OLSANDA
YÜRÜMELİSİN,
KARANLIĞI ARDINDA BIRAKARAK
IŞIĞA KOŞAN PERYANELER GİBİ
UÇMALISIN KÜÇÜĞÜM.
HEPİMİZ BİR BİLİNMEZLİĞE GİDİYORUZ
NETİCESİ BU.
VE BİLİNMEZLİĞE KAÇAR
YAŞAMALISIN KÜÇÜĞÜM.

YAĞMUR İÇEN KIZ'A

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Küstüm Anne

Ben aynalara küstüm Anne,
Aynalar yalancı,
Aynalarda ki ben değilim ki!
Gördüğüm ben bana yabancı.

Ben aynalara küstüm Anne.
Resimlere küstüm,
Kendime umut verirken
Kendime küstüm Anne.

Çok acılar çektim ben Anne,
Çokta söylendim sana aslında,
Keşke doğurmasaydın diye beni,
Tamam affet,
Affet de, bu Dünyanın yükü
Kederi, derdi,
Neden hep benim yüreğim de, düşüncelerim de Anne?

Ben çok yoruldum be Anne,
İnadına savaştım bu kanserle,
Seni üzüp ağlatmayayım diye,
Eğer ki bir gün gelir de gidersem,
Sakın gittim diye üzülme,
Sen hep gül Anne.

Ben gerçek huzuruma yürüyeceğim,
Her yanımda bahar, çiçek,
Börtü, böcek,
Elbet hercailler de benimle gelecek,
Huzur, mutluluk buymuş diyeceğim Anne.
Seni daima yüreğim de,
En güzel yerim de
Seveceğim Anne.

Pal
24 Mayıs 2021

Gürsel Pal

Manisa garında ınar ağacınım

Manisa garında ınar ağacınım.
Senin sevdanı yaşayan ve seni bekleyen.
Ardımda bıraktığım umutlarım,
Dallarımdan dűřen yapraklarım.
Geçen senelere inat,
Bir tek doğrum var benim
Sana duyduđum bűyűk ařkım.
Manisa garında ınar ağacınım.
Yűređinde paslı çivilerle ařkının tabelası olan.
Dallarımda kuşları yaşatırım
Yokluğunda onlardır beni avutan.
Sen bilirmisin beklemeyi sevgilim,
Bilirmisin gelmiyeceğini bile bile,
Dűnmeyeceđini bilerek beklemeyi.
Bir umut dersin,
Bir umut belki hatırına dűřer,
Gittiđi o trenden bir gűn belki de iner.
Hiç terkedildin mi bir istasyon garında,
Hiç kűk saldın mı sen bir ınar tadında
Yarınlarına.
Dallarına konan kuşlarla konuşursun,
Bir simitci tezgahı altında,
Yolcular gelip gider,
Gűlgene sıđınırlar bahar tadında.
Sen gittiğinde mevsim bahardı,
O zamanlar hatırlarmısın?
Buharlı trenlerde vardı.
Hani binmiştin 10:45 buharlı trenine
Dűnerim demiřtin elbet dűnerim ve gelirim,
Sana tek sana gelirim ben.
Bekle beni sevgilim,
Bekle dűneceđim sana yeniden.
Hala bekliyorum seni ben.
Manisa garında ınar ağacınım
Senin gelişini bekleyen.
Seneler geçti hiç bir iz kalmadı artık
O buharlı trenlerden.
Çok mevsimler geçirdik bu gar ve ben.
Gűcűm kalmadı artık
Kalmadı, gidenin dűnűřűnű beklemekten.
Her gűn yana yatmıř dallarımı kesiyorlar,
Beni bende değil bende ki seni bitiriyorlar.
Bir tek dalım kaldı her şeye inat,
Ve bir gűcmen kuřun yuvası var űzerinde
Belki de yarın uçacak.
Dűn artık sevdiđim, dűn.
Gittiğin yerden.
Yarın vucűdumuda kesecekler
Artık bir şey gelmiyecek elimden.
Manisa garında ınar ağacınım,
Dalım yok, kuřlarım yok, Gűvdem yerlerde
Soruyorum sevdiğim ben sana

Bu gittiğin yerde,
Döneceğim bekle demiştin
Benim sevgilim bilmiyorum artık nerede.

<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/duydumkiunutmussun.mp3'
height='30' autostart='true' loop='true'> </embed>

Gürsel Pal

Melankolice

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/LsRg-UHqAoM'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/LsRg-UHqAoM' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Yazamıyorum artık ben,
Süslü cicili, bicili kelimeler.
İstemeyin yapmam
Artık ben şiir falan yazamam.
Ayrılık kelimeleri doluysa kıtalarda,
Vardır bir sebebi belki.
Ben bir melankoliyim,
Bir yanımda kara,
Bir yanımda beyazım.
İstemeyin benden artık yazamıyorum,
Yazmak istediğim binlerce kelimeyi
İçimde yasaklarla yasaklanıyorum.
Hüzünmüş.
Sevinçmiş.
Sevgiymiş,
Aşkmiş.
Doğruymuş,
Yada yalanmış.
Yazmıyacağım artık.
Yorgunum sadece çok yorgunum,
Bu denizlerin ben ufak ceviz kabuğuyum.
Ne yana sürüklerse dalgalar,
Hangi kıyıya vurursa kurumuş yüreğim,
Kaderini beklemekte olacaktır
Şiirsizlik dolu bedenim.
Yazmıyacağım artık.
Ne yazık bana.
Sevdayı yada aşkı yazamıyacağım.
Ayrılığı yazamıyacağım.
Sevdamı yazamıyacağım.
Sevincimi yada hüznümü,
Sadece yazmak için yazacaklarımı,
Yazamıyacağım.
Ben sürgün oldum artık bu hayatta,
Ağlamıyacağım da,
Gülmüyeceğim de.
Yaşayacağım.
Otlar gibi,
Hayvanlar gibi.
İnsanların içinde olan insanlar gibi.
Bekliyeceğim,
Elbet gelecektir kaçınılmaz son,
Gün ola devran döne,
Bir mezar taşım olursa eğer,
Bir kenarına yazarsınız.
Melankoli.....
Beni böyle tanıdınız çoğunuz.

Beni öyle anımsarsınız belki.
Burada bir melankoli yatıyor dersiniz.
Bir süre sonra anımsıyanda kalmıyacaktır,
Yazamadığım o kadar çok şey var ki!
Anlatmayı beceremediğim.
Hayata dair.
Hayatın içinden kelimeler yazmak isterdim hepinize.
Yazamıyorum.
Artık susuyorum sadece.
Bende veda ediyorum size,
Hepinize hoşçakal MELANKOLİCE.....

Gürsel Pal

Melankolinim

Bir tek senin melankolinim,
Senelerin içinde yaşadığım günler boyunca.
Kendi bedenimde beni sarhoş ettiğim anlarda,
İsmi haykırdım sen duymadın oysa.
Kaç kere kendi içimde kendimi öldürdüm,
Seni yaşattığım her anda.
Bir sana kıyamadım,
Bir de senli anılara.
Yaşadım sensizliği senin yanında.
Bir yıldız taktım saçlarına,
Gökyüzünden ay ile yıldızları sundum ben sana
Yaşadım senle yaşadığımca.
Bırakırmısın bana gözlerini,
Bırakırmısın gecelerde.
Aydınlığım olsunlar diye
Bırakırmısın bir kelime bana hediye,
Dört duvar üzerime yürümesin diye.
Bir tek senin melankolinim.
Yeşil gözlerimden al beni,
Gözlerine kat, yüreğinle ısıt,
Çünkü ben çok üşüyorum,
Ve çok yoruluyorum hayatın içinde,
Götür benide nereye gidersen,
Söyle sevebilirmisin beni
İlk günkü gibi yeniden.

Gürsel Pal

Mevsim karanlık

Mevsim karanlıktır burada,
Ağaçlar çiçek vermez
Güneş ışığı buraya girmez.
Mevsim soğuk,
Gökyüzünde yıldızlar yoktur.
Benim Dünyamda
Rüzgara yarenlik etmez kuşlar,
Hiç bir çiçek kalıcı olmaz.
Ne soran olur bu yüreğimi,
Nede uzanır bir dostun eli.
Mevsim Karanlık.
Ben karanlık.
Benim yüreğim buzdan bir kütle,
İçinde yoktur olamaz hiç kimse.
Mevsim karanlık.
Can bir cana hasret olsada
Unutur nasıl olsa
Dost acısını bir kaç günde.
Mevsim karanlık
Yok benim dünyamda hiç kimse.
Çiçek vermeyen dalı neyleyim,
Neyleyim sabahı olmayan geceleri
Neyleyim.
Ateşi yanmaz sobanın közünü,
Bana bakmayan sevgilinin gözünü,
Neyleyim ben bu Dünya'da
Nereye gideyim?
Mevsim karanlık,
İçim buz.
Yüreğimin gözü kör,
Beynimin dili kopuk.
Neyleyim karanlık mevsimde
Kalmıyayımda neyleyim.
Ben yapayanlızım insan içinde
Bu karanlık mevsimde.
Neyleyim....

Melankoli

Gürsel Pal

Muhasebe

Bakıyorum sadece.
KOCAMAN BİR 40 SENYİ ARDIMDA BIRAKMIŞIM.
NE ALDIM NE VERDİM DİYE DÜŞÜNÜYORUM SADECE,
NE ALDIM VE NE VEREBİLDİM?
KENDİMİ İRDELİYORUM.
40 SENE MUTLU OLDUM MU DİYE BAKIYORUM ARDIMA?
KOCAMAN BİR BOŞLUKTA HİSSEDİYORUM BAZEN.
KARANLIKTAN GELDİM, BU BENİM DÜNYAM DI ZATEN.
KARANLIKTAN ÇIKTİM MI DİYE SORUYORUM KENDİME?
IŞIGI YAKALADİM MI?
ÖYLE AZ Kİ IŞIKTA KALMAM.
KENDİ İÇİMDE İÇİM UŞUYOR.
BİLMIYORUM. KALAN SÜRE NE KADAR.
IŞIGA ULAŞMAK İÇİN YÜRÜYORUM.
KARANLIK BİR YOL.
BAZEN IŞIK YANSIYOR UZAKTAN YOLUMUN ÜSTÜNE
İÇİM ACIYOR BAZEN.
AYAKLARIM KANIYOR.
PARÇALANIYOR.
YÜRÜYORUM.
CANIMIN ACIMASINA BAKMADAN.
GÜCÜM YETENE KADAR.
YIKILASIYA KADAR YÜRÜYECEĞİM.
VE YIKILINCA BİLİYORUM Kİ AÇ KURLAR GELECEK KARANLIKTAN
BEN BENDEN OLACAGIM.
YÜRÜYORUM SADECE.
YOLUN SONUNDA Kİ IŞIGA ULAŞMAK İÇİN.
TANRIM AL BENİ ARTIK YANINA
BEN YIKILMADAN
KURLAR BEDENİMİ VE YÜREĞİMİ YEMEDEN
AL DİYORUM.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Mum ışığında aramak seni

Ne acayip şey mum ışığında aramak seni,
Ve mum ışığında bulmak o güzel gözlerini.
Bazen dökülür kelimeler içimde bir figan olur,
Bazen sessiz bir çığlıkta kainatı doldurur.
Gecenin karanlığında yalan yoktur
Gündüzdeki kadar.
Gündüzden farkı vardır gecenin ta fecre kadar.
Çevir başını gökyüzüne bak sevdiklerin orada sanırsın,
Giden her sevginin ardından o gecenin içinde yanarsın.
Sevgiyle yoğrulmuş bedenini yorgunluk sarar,
Gözlerin gecenin içinde senden bir iz arar.
Ne acayip şeydir mum ışığında aramak seni,
Ve mum ışığında bulmak o güzel gözlerini.
Sanma ki kainatta yapayalnızız,
Sana senden yakın var candan içeri.
Uzakları yaratanlar bizleriz,
Yakınları yarattığımız kadar.
Korkma sevgiden zarar gelmez
Ta fecre kadar.
Yeter ki mum ışığında olsa aydınlığımız olsun.
Bırak gözlerimizin içinden yüreğimize bir ışık doğsun.
Adı ister sevgi,
İster aşk yada ismi lazım değil olsun.
Ne farkeder yeter ki içimizde olanın dışı vurumu olsun.
Ne acayip şey mum ışığında aramak seni,
Ve mum ışığında bulabilmek o güzel gözlerini.
Gecedden bir dilek tut sende bazen,
Bir dua et yarına dair ecel gelmeden.
Yapabildiğimiz güzel şeyler bizi yarında var eden,
Hiç önemi yok aslında dünün, bu günün,
Yarın gelmeden.
Ne acayip şey gecede aramak seni,
Ve gecede bulabilmek bütün benliğini.
Ne farkı var gecenin aslında gündüzden?
Bir hayal ile karanlıktan zihnimize gelen,
Gündüzde de gelemes mi o hayal
Güneşin içinden?
Suskun kelimeler bozulur gecede,
Türlü türlü fikirler dolaşır zihnimizde,
Ne kadar acayip şey biliyor musun mum ışığında bulabilmek seni,
Ve bulabilmek senin o güzel yüreğini.

Melankoli

Gürsel Pal

Ne dersin?

Ne dersin sen deli gönül, ne dersin?
Biçaresin sen elbet bir gün gidersin,
Olmaz hiçbir derdine kimse derman bilesin,
Sen senden öte olanı canda sevmelisin.

Dayanılmaz acılarla dolsa da yüreğin,
Gözlerinden bir sel olup aksa da sevdiğin
İçinde ki hak için Dünyayı sevmelisin
Sen aldırma kimseye kim ne derse desin.

Ne dersin sen deli gönül, ne dersin?
Rabbin için Dünyayı görmelisin,
Rabbinin emrettiği gibi sevmeli
Huzur için yolunda yürümelisin.

Karanlıklar boğarsa aydınlığını,
Sakın sanma yalnız değilsin.
Şah damarından yakın sana Mevla'm
Sen aydınlığına dua etmelisin.

Ne dersin sen deli gönül, ne dersin?
Delilik yapma Günaha girersin.
Sadece bir soluk alış verişindesin,
Bırak Dünya iyiliklerle yeşersin.

Anlamı yoktur kavganın, Kinin, nefretin,
Günahı çoktur akan kanın, sevinir ifritin
Kardeşçe yaşamaya gelmişken yeryüzüne
Ne dersin sen deli gönül,
Ne dersin?
Sen Rabbimizin istediği noktada
Ve yerdesin.

Gürsel Pal

Ne Önemi Var?

Ne önemi var kelimelerin,
Anlamsızlığı yazdıktan sonra
Ne önemi var yazacağım bir çok şiirin.
Kendi içimde kendime küstüm ben ki;
Hayata küsmeyeyim.
Ne önemi var..
Hiç bir şey istemiyor içim,
Hiç bir şey istemiyor.
Sadece çekip gitsem diyorum,
Nereye olduğunu bilmeden
Çok uzaklara bazen.
Biliyorum yapamam.
Beceremem.
Beş para etmez bu hayatın içinde
Galiba ben pısrık beceriksiz birisiyim.
Soruyorum kendime,
Ulan daha ne istiyorsun?
Ne istiyorsun bu hayattan.
Allahına şükret diyorum.
Şükür genede, çok şükür.
Ama neden sıkılıyor içim.
Alamadın veremedine mi?
İnsanların iki yüzlülüğünü de geç,
Kırk yüzlülüğüne mi?
Neden sıkılıyor içim bu kadar?
Yalan diyorum bu yaşam.
Yalan işte.
Kocaman bir yalanlar tiyatrosu
Perdeleri durmadan açılan.
Nerede kaldı doğrularımız,
Nerede şimdi güzel olan?
Vallahi de bıktım artık bu tiyatro salonundan.
Çocukluğumda radyo piyesleri vardı,
Ne kadar acıklı olsada sonu mutlu olan.
Nerede kaldı çocukluğum?
Dönse diyorum yeniden çocuk olsam.
Anneme kızdığım da gene
Hercaimi alıp gitsem kucağıma.
Kapıları kapatsam.
Gülebildiğim gibi utanmadan ağlasam.
Ne önemi var ki şimdi kelimelerin?
Anlamsızlığı yazdıktan sonra,
Ne önemi kalır kimliğimin?
Yaşıyorum.
Yaşayacağımda.
Yaşamak zorunda olduğum
Yada yaşamayı seçtiğim bu hayatın ta ortasında.
Olması gerektiği gibi olacak her şey.
Gerçekte var olan gibi,
Dün gibi,
Yarın gibi,
En önemliside bu gün gibi

Yaşanacak yaşam.
Nasıl sabah oluyorsa her gün,
Her sabahta olacak elbet akşam.
Geceye inat hüküm sürecek,
Kışa inat yeşerecek,
Ama güneş gene doğacak,
Baharın çiçeklerin açacağı gibi
Ömrümüz geçip gidecek işte.
Ömür bitecek.
Bitecek...

Gürsel Pal

Ne susuyorsun konuşsana

Ne susuyorsun konuşsana?
Konuşsana yüreğim.
Anlatsana bu Dünyaya olan sitemini
Haykırsana bütün adaletsizlikleri.
Ne susuyorsun konuş yüreğim.
İnsanlar insanları katlederken,
Bebekler beşiklerinde ölürken,
Haykır yüreğim,
Yaz ellerim.
Durmayın öyle kıpırdasanıza.
Ne susuyorsunuz?
Neden?
Konuşsanıza.
Bu kadar çirkinlik sarmışken Etrafımızı,
Söylenecek bir kelimeniz yokmu?
Yokmu yazacaklarınız bu güne dair
Hayalden başka?
Ümit etmekten başka?
Neler oluyor size?
Neden susuyorsunuz insanlar
Unutulmuşuz,
Uyutuluyormuşuz,
Anlasanıza.
Neden susuyor yüreklerimiz?
Neden yazmıyor ellerimiz?
Konuşup, yazsanıza,
Allah aşkına,
Allah aşkına...

Gürsel Pal

Ne yana baksam hüzün

Ne yana baksam hüzün var,
Sağım, solum, Önüm, arkam.
Ben ne yana gitsem ve dolaşsam.
İşte karşı duvarın içinde,
Şu kapının aralığında,
Bir kedinin miyavlamasında,
Bir köpeğin havlamasında,
Hep hüzün ve hüzün.
Bütün hüzünlerinizi verin bana,
Ben taşıyayım.
Yeter ki güzelleşsin artık Dünya,
Bırakın ben hüznünüzle yanayım.
Ne yana baksam hüzün var,
Dağlarda, ırmaklarda, denizlerde,
Dağlar hüzünle veriyor derelere suyunu,
Ve ulaşıyor hüzün denizlere
Dalgalarda hüzün kokusu,
Yağmur hüzün yağıyor,
Rüzgar hüzün esiyor.
Verin bana hüzünlerinizi
Yeterki mutluluk olsun her yerde,
Mutlulukla baksın,
Göz yaşları mutluluktan aksın.
Hüzün olmasın,
Kimse ağlamasın hüzünle.
Sizin yerinize ben ağlarım
Size bakan yeşil gözlerimle.
Ne yana baksam hüzün var.
Dünyanın bütün ülkelerinde.
Kainatı bile hüzünler sarıyor
Mutluluklarda var kainatın derinliğinde.
Ne olursa olsun bitecek bir gün hüznünüz
Gülümsemeyi becerebildiğinizde.

Gürsel Pal

Neredesin

Neredesin?
EY OLMAZ SABAHLARIMIN
HAYAL PERİSİ.
SADECE BİR HAYALE SARILMAKTIR AŞKIN BANA
VE GELMİYİŞİNDİR BENİ BOGAN
HER GECENİN SABAHINDA.
HER NE KADAR ÖZLESEMDE,
BİLİYORUM!
GELMİYECEKSİN
VE ASLA SEVMİYECEKSİN BENİ YENİDEN.
OLSUN VARŞIN BE GÜLÜM
NE ÇIKAR Kİ!
BEN SENİ SENSİZDE SEVİYORUM.
VE SENİN İMKANSIZLIKLARINI DAHİ
SEVEBİLİYORUM.
OLSANDA OLMASANDA
GELSENDE GELMESENDE
HAYALİN İÇİMDE TUTSAK
YAŞAM GİBİ
SENİ SAKLIYORUM.

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Neredeyim?

Ne sen bendesin,
Ne ben sendeyim.
Söylesene bana
Sen nerede
Ben nerelerdeyim.
Artık sadece bir adım ötemde duran
Düşüncelerdeyim.
Ne ben bendeyim,
Ben sende ki kadar artık
Sendeyim,
İçimde sen olan bendeyim.

Gürsel Pal

Oğlun soldu be anne

Bu gün çok mutsuzum anne.
YOKSUN Kİ YANIMDA ANLAŒAYIM
ANLAŒAYIM DİZLERİNDE AGLAYAYIM
BU GÜN ÇOK SAHİPSİZİM ANNE.
YAŒAM AKARKEN AVULARIMDAN
BİR MEYVENİN POŒASI GİBİYİM GERİDE KALAN.
YALNIZIM EZİLMİŒİM
YORULMUŒUM VE BİTMİŒİM ANNE.
ANLIYORUM Kİ GEÇEN BİR ÖMÜR YALAN
SEVDALAR, AŒKLAŒ VE Bİ CÜMLE
SEVGİ KELİMELEŒİ.
HER KEZ KENDİ DÜNYASINDA
KENDİ HAYATINI YAŒARKEN
BEN ESKİ BEN DEĞİLİM ANNE.
BAK MİNİK OGLUN BÜYÜDÜ,
39 YILI ARDINDA BIRAKIP DA
ALDIğI HÜZÜNLER OLDU.
TIP Kİ ÇOCUKKEN ELİNE ALIP
TOPRAğA DİKTİğİ HERCAİLER
ARTIK BU GÜN SOLDU.
BU GÜN ÇOK YALNIZIM ANNE.
NEŒREDESİN DUY SESİMİ NE OLUR,
EGER IKAMAZSAM BU GÜNDEN
BANA HİÇ SOLMAYAN
BİR HERCAİ DİK BAŒUCUMA,
DUANI EĒSİK ETME
MİNİK OGLUNDAN.
OYSA BEN HERKEŒİ ÇOK SEVMİŒTİM ANNE,
UFAKKEN HERCAİLERİ SEVDİğİM GİBİ,
KİMSEYİ SOLDURMAK İSTEMEDİM
AMA OGLUN SOLDU BE ANNE.....

MELANKOLİ.....15-09-2005.....17:30

Grsel Pal

Olsada

Hayatın girdabına yöneldin mi
Çıkamazsın içinden.
Seni içeriye çeker, kaybolursun.
O girdabın içinde boğulursun.
Bazen bir uçurumun kenarındadır,
Zayi olup gitmiş hayatında bedeninin.
Hiç bir şey kalmadı geride sanırsın,
Yanılırsın yanılmanın içinde kalırsın.
Bilmen gereken ve hatta bildiğin
Bir çok şey vardır yarına dair.
Kör olsada bir anda gözlerin
Bazen tam uyanmak zorunda olduğun yerde
Uyanırsın.
Bir düşünüş yaşarsan eğer,
Sanma ki bu ölüme işarettir.
Yapabileceğin en güzel şey
Yarına dair bir hayal üretmektir.
Hayatın girdaplarıda olur,
Uçurumlarıda ve karanlıklarıda olur.
Fakat unutma ki güzellikleride vardır
Sen olmak istediğin yerde olursun.
Seçim yapmak elimde olsa desende
Kendin için bir şeyleri yapabileceğini bazen
Unutursun.
Unutma!
Çaresizsen, Çaresensin.
Işıksızsan ışık senin yüreğinde saklı.
Gittiğin yolda karanlık varsa,
Dön geriye dönmek zor olsada.
Yada karanlığın sonundaki ışığa hızla git,
Ne kadar zorlansanda.
Uzun bir maratondur yaşam,
Sen koşmasını bil yeter ki!
Engelleri geç bir bir zor olsada.

Gürsel Pal

Oysa o kadar uzaktır ki deniz bana

Martıların sessiz çığılı gelir kulağıma,
Oysa o kadar uzaktır ki deniz bana,
Kokusunu çekerim uzaktada olsa.
Bir yetimin ağlamasını duyarım,
Üzülürüm.
Çok uzaktada olsa içimdedir sanki
Gözyaşları ıslatır beni gizlice.
Uzaklarda aklıktan kırılır bir ülke,
Ne yapıyoruz derim ama sesim duyulmaz,
Ağlasam göz yaşlarım görünmez.
Bir çaresiz çare ararken dertlerine,
Sanır ki en dertli o,
Başka dertli yok.
Ne zaman dara düşsek anarız Rabbimizide,
Mutluyken anmayız bazen.
Hepimizde suç var sanki biraz,
Günah var.
Peki neden?
Neden değiştiremeyiz bazı şeyleri,
Değiştirmeye gücümüz varken,
Birlik olamayız ki, neden?
Martılar sessizce çığılık atmakta olsun,
Bir yetim ağlamakta,
Bir halk aç kalmakta
Ve biz kör olmaktayız hala,
Sağır olmaktayız,
Dilsiz olmakta.
Oyalanıp duruyoruz işte,
İnsan gibi değil ama!
Bu fani Dünya'da.

Gürsel Pal

Ölesiye Sevdim

Ben senin imkansızlıklarını sevdim,
BİLİYORUM Kİ AŞLA GELEMİYECEĞİM,
VE GÖREMİYECEĞİM YÜZÜNÜ SEVDİM.
SANA DOKUNAMIYACAGIMI BİLEREK,
SENİ SEVDİM ÖLESİYE SEVDİM.
BEN SENİN MERCEĞE VURAN
GÖRÜNTÜNÜ SEVDİM.
BİLİYORUM Kİ SANA KAVUŞMAK
SİSLİ BİR HAVADA YOLUNU ARAMAK GİBİ
AMA VARSIN OLSUN
BEN SENİ SİSLİ HAVADA ARAMAYI SEVDİM.
ÖYLECE BAKIYORUM RESMİNE,
HÜZÜN DOLU GÖZLERİMDE
HÜZÜN DOLU GÖZLERİNE BAKIYORUM.
BEN SENİ BİR ANLIK DEĞİL
BİR YAŞAMLIK SEVDİM.
BİLİYORUM Kİ OLMUYACAK,
OLMAZLARIN İÇİNDE AÇAN
KARDELENLER GİBİ İÇİMDE SEVGİN.
BEN SENİN BELKİ DE EN ÇOK
OLMAZLARINI SEVDİM,
AMA ÖLESİYE SEVDİM....

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Ölmemecesine

Ele vermedim seni,
Kan kustum, Zemheride kaldı yüreğim,
Bir kez bile ah etmedim,
Sevdim be canım seni çok sevdim,
Her anımda gördüm,
Her anımda sildim seni.
Üzerime yıkıldı Dünyanın her günü,
Ben unuttum içimde yarın ile dünü,
Ne yükmüş üzerime aldığım
Ben ayırmak zorundaydım pekmezdeki üzümü.
Her şeyiyle gelirken hayat üzerime,
Bir yüreğimle savaştım
Toz kondurmadım içimdeki sevgime.
Bi cümle yalan dolandı
Senden arda kalan koca bir yalandı.
Ne bu günü, ne yarını vardı
Sevdañ bana geçmiş olandı.
Ele vermedim seni,
Vermedim kimseye bende ki sevgini.
Yaşıyorum her şeye inat
Yaşayacağım ama artık sende bana bir şey kat,
Düne dair, bu güne ve yarına dair,
Ye beni artık delice sev,
Yada sil yüreğinden beni at.
Ben gideceğim artık,
Gidip dönmek üzere.
Seviş sevmemek üzerine.
Gideğim dönmemecesine,
Seni bir daha görmemecesine.
Ben seni yaşatacağım içimde daima
Ölmemecesine, ölmemecesine....

Gürsel Pal

Ölü şairler mezarlığında

Ölü şairler mezarlığındayım.
Bir kaç şair buluşmuşuz,
Kimimiz aşktan yana dertli
Kimimiz ayrılıktan,
Biz çok yanmışız zaten
Korkmaz olmuşuz yanmaktan.
Kimseler duymaz artık yazdığımız kelimeleri,
Kimseler bilmez şairler mezarlığındaki kimsesizleri,
Bir kaç ağaç, bir kaç kuş gelir ziyarete
Şairlerin mezarlığında bizimle dertleşmeye.
Çok büyük kelimelerin çok büyük yazarları idik,
Tarihte yer almayan kelimelerin şairleriydik.
Kimse hatırlamaz bizi kitaplarda, defterlerde
Biz bir kaç bahtsız şair öylesine geldik
Ve öylesine hayatınızdan geçtik.
Her gün birimiz dağılır bir yere,
Sanırlarki gitmişiz biz sanki bir bilinmezliğe,
Siz göremesenizde biz yanınızda idik
Bizi siz sildiniz, sizi biz silmedik.
Bir gün olsun dokunun bize,
Bir gün olsun dokunun gözlerinizle kelimelerimize,
Biz ölü şairleri yaşatın kelimelerimizde,
Orada olduğu gibi burada da sizi seven bizdik.
Sizi anlattık her kelimemizde,
Sizi anlattık biz kendi içimizde,
Tarihde yer almıyan kelimelerin şairleriydik
Siz hepimizdiniz, bizde sizdik.

Gürsel Pal

Ölüm dediğin nedir ki?

Bir sabah ansızın çektim gittim yanından.
Ardımda kocaman bir sevdadaydı bıraktığım,
Biliyorum.
Sanma ki isteyerek di bu ayrılık.
Bile bile sevdasını bırakır mı insan geride,
Elimde olsa dönmezmiydim,
Biliyorsun sevgilim.
Biliyorsun ki ben seni
Mecnunun Leylasını sevdiği kadar sevdim.

Ruhum bedenimden ayrılmadan önce,
Tek kelimem oldun dudaklarımda,
Bir film şeridi gibi geçerken hayatım gözlerimden,
Sen hayatımın en güzel yerindeydin.

Sanki yer gök gürledi ben buradan giderken,
Sessizliğin çılgığında bilmiyorum ben neredeydim.
Ben sadece yukarıdan bakıyordum bedenime,
Öylesine solgundu ki bedenim
Ben bu soluk bedenden yüreğim de olan seni aldım.

Sanma ki bedeni olmuyanlar ağlamazlar,
Sen duyduğunda gittiğimi
Ben o anda bile seninleydim.
Göz yaşlarına dokundum,
Yüzünü okşadım,
Sana sarıldım delicesine sen ağlarken.
Ağlama ne olur sus dedim.

Bedenimi yıkadılar önce,
Musalla taşına götürdüler,
Bütün dostlarım oradaydı,
Sen oradaydın, ben oradaydım.
Hiç bırakmadım seni hiç.

Ölüm dediğin nedir ki?
Ben senden hiç gitmedim,
Hiç gidemedim.

Hani bir akşam tatlı bir esinti vurdu tenine ya,
Perde aralandı.
Bir kuş kondu ya pencerene,
İşte o bendim.
Gökyüzüne baktığında gördüğün en güzel yıldızdım ben.
Adımı her söylediğinde,
Seni duyan ve bir bedende olmak isteyen bendim.
Ben bir ruhta ağlayan sendim.
Ben seninle ağlayıp gülen,
Bedenimde ölsem de seninle yaşayandım.

Ben hiç gitmedim ki!
Ben hiç bitmedim ki!

Ben sevgilim ben
Ölmedim ki!

Tuttuğın her dileğın içindeysem hala,
Hala anıyorsan adıımı,
Sanma ki hissetmiyorum,
Biliyormusun benim canım sevgilim,
Ben seni burada da,
Hala çok ama çok seviyorum.

Ölüm dediğın nedir ki?
Ben her anımda seninle doluyum,
Belki de bu yüzden bir hayalet oldum
Sensizlik vuracak beni,
Biliyorum....
Ve ben artık her şeye elveda,
Sana yeniden merhaba diyorum....

Gürsel Pal

Önemli olan bu an

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/G0TXry6VfE8'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/G0TXry6VfE8' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Nefes alıyoruz ya can,
EN ÖNEMLİSİ OLAN BU ASLINDA
SOLUK ALABİLMEYİZ.
NASIL ALABİLDİĞİMİZ DEĞİL
ALABİLMEMİZ HAVA DAĞI OKSİJENİ.
MUTLU YA DA HÜZÜNLÜ
ALABİLDİĞİNCE AL CAN.
ÇEK CİĞERLERİNE
MUTLULUKLA YADA HÜZÜNLE DOLU OLSADA
VE YAŞAMAYA BAK
EN ÖNEMLİ ŞEYİ GÖZ ARDI ETMEDEN
BU EN BÜYÜK MUTLULUGUN,
YARIN NE OLACAK BİLEMEZSİN ÇÜNKÜ
ÖNEMLİ OLAN BU AN.

--Melankoli--

Gürsel Pal

Öylesine

Öylesine acıyor ki yüreğim,
Yaşıyorum işte, öylesine.
Tadı, tuzu olmayan bir hayatı,
Çekiyorum işte, öylesine.

Anlatsam anlatamam,
Anlayamaz kalırsın, öylesine,
Bu ne kahr-ı belaymış,
Acıtıyor işte, öylesine.

Tek, tek terkedilmişim,
Kalmışım işte, öylesine,
Yalnızlığın bir adı da ölümmüş,
Ölüyorum işte, öylesine.

Hani nerede o fasl-ı baharlar,
Mevsim artık hep Sonbahar,
Ömrüme düşen sarı yapraklar,
Soluyorum işte, öylesine.

Gürsel Pal

Öylesine bir şiir

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/ptbAdZrV_7w'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/ptbAdZrV_7w' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Dökülmez kelimeler dilinden,
Dökülmez bilirim.
Hiç bir ah etmezsin yüreciğinle bana
Gizlersin bütün Dünya'nın çirkinliklerini.
Gökteki yıldızları alırsın saçlarına,
Ak olur saçların tek tek,
Bilirim susarsın söylememek için kötüyü
Bilirim bozmak istemezsin bazen sen büyüü.
Konuş sevdiceğim konuş,
Akıt içinde ki zehirleri gitsin ve bitsin,
Aslında sana bir şey söylüyeyim mi?
Bu Dünya'da as olan sensin.
Gerisinin hiç bir önemi yok,
İnsan biraz bencildir de,
Seni sen yapan nedir çözemiyorum.
Boş ver indir gemileri denizlere,
Denizler de yaşam ne kadar çalkantılı olsada
Bazen durulur denizler,
Ve bizi biz yapar
Hayatın içinde yaşadığımız med cezirler.
Aldırma diyorum aldırma hiç bir şeye,
Yaşa sende bu hayatı biraz gönlünce.
Bazen susmalar yakışır insana,
Bazense dökülmeli insanın içinden
Bir kaç kahkaha.
İnsanız insan olduğumuz için,
Sevmeliyiz bu hayatı
Allah bizi yarattığı için.
Sevgi en büyük duygu,
Bizim yaradılışımızda ki mayadır,
Bazen sevgi güzel bazen yaradır.
İçimizde ki denizlere salalım kendimizi,
Sonra engin sularda nasıl olsa bir gün
Buluruz biz birbirimizi.

Gürsel Pal

Özlemek

Sen beklemek nedir bilir misin?
Beklenen bilmese de beklediğini!
Nasıl bakar insan hayata
Gelmeyeceğini bile bile baharı
Nasıl özler bilir misin can.
Kara kışın hüküm sürdüğü
Tabiatın ta ortasında kalır bazen insan,
Sen özlemek nedir bilir misin can?
Körelir içinde ki her şey inadına,
Görünmez gözüne bir anda bu Dünya.
Sen yüreğinde bahar varken
Kışı yaşamak nedir bilir misin can?
Yanarken için zemheriliğin de aşkın,
Dışında ölüm soğukta titrer.
Beklenen gelmez beklediğin yoldan,
Ve sana bir kaç damla göz yaşdır kalan.

25-01-2007.....13:40

Gürsel Pal

Rabbena

Bana gitme diyorsun,
Bazen gitmelerde yakışır adama.
Bana bitmesin diyorsun da,
Zaten bitmişliği görmüyorsun.
Rabbena sözüm yok insanlığına,
İlk görüşte olmasada,
Sonradan aşık olmuştum sana.
Kolay değil yılları tüketmişiz,
Kolay değil tabi ki yol vermek ayrılığa.
Bana şimdi kal diyorsun,
Nasıl kalayım söyle.
Biz uzun zaman oldu,
İki yabancı olduk birbirimize.
Yitip giden seneler elimizde avuntumuz
Bir de kırılmışlıklarımız.
Hiçmi güzel günlerimiz olmadı,
Oldu tabi ki Rabbena.
Biz seneleri değilde birbirimizi tüketmişiz,
Aşk bitmiş,
Sevgi gitmiş,
Sadece alışkanlıklarmış bizi tutanlar,
Varsın olsun gitmelerde yakışır erkeğe,
Sen kal ki huzurlu olasın evimizde,
Farketmez erkek adama
Nasıl olsa yatar her gün bir yerde.
Allah büyüktür Rabbena.
Benimde yolumun sonunu ışık eyler,
Bu beden nasıl doğduysa,
Olmuşluğada erer.
Diyeceğim yoktur başka sana.
Gitmelerde yakışır adama,
Yakışırda olmasaydı sonumuz keşke böyle,
Olmazlarda kalsaydım Rabbena.
Sanma ki İsteyerek gidiyorum,
Gitmek zorunda kaldığım için yürüyorum,
Sana sağlık, huzur ve mutluluklar diliyorum.
Ben artık huzura yürüyorum,
Yürüyorum Rabbena.

Melankoli.....03-02-2007....00:56

Gürsel Pal

Rabbim

Rabbim.
Duy sesimi.
Sen ki her şeyi duyansın, gözetensin.
Beni de duy Rabbim.
Varmı benim derdimin bir çaresi.
Bilirim, bir sınavdayız yeryüzünde.
Bana çekemeyeceğim yükü vermezsin
Bilirim Rabbim.
Ama neden bu kadar canım yanıyor benim.
Neden bu kadar hüzün gözlerim.
Gerçekleri ararken yalanlarda kayboldum.
Neyi aradığımda artık ben unuttum.
Rabbim sen ki şah damarımdan bana yakınsın.
İsyan edemem hiç bir şeye senden gelir diye,
Ama canım ne den bu kadar yanıyor.
Ellerimi hep sana açıyorum her gece.
Ne olur acılarına son ver Rabbim.
Al artık beni yeryüzünden.
Alki ya cennetine,
Yada cehennemine geleyim.
Vebalim neyse ben çekeyim.
Rabbim duy sesimi.
Gücüm yok kalmaya,
Gücüm kalmadı burada kalmaya.

Melankoli.

Gürsel Pal

Rıhtımdan aldım voltamı

Rıhtımdan aldım voltamı,
Denizde kayaya taktım oltamı.
Şarap şişesinin dibini göremedim,
Şanssızlıklar bırakmadı yakamı.
Benmi balığı tutarım,
Balık mı beni tutar?
Denizlere sığmaz yalnızlığım,
Tek sırdaşım oldu yakamozlar.
Çok uzaklara bakar gözlerim
Çok uzaklarda hüznler kalmış
Ağlara Balık değil hüzn vurur
Tutmaz olur ellerim.
Kaptanın aptalı gibiyim
Karaya vurur bütün ümitlerim.
Ne balıktan hayır var, ne teknedenden
Ver Rabbim rüzgarını
Ben fırtınalar biçeyim.
Bu günde eli boş döndüm,
Ne deniz
Nede kara
Talihim kara,
Yüreğimde yara.
Bir yanımda Didim,
Bir yanımda İstanbul var.
Bir elimde hüzn,
Bir elimde ise mutluluklar.
Ömrümün en güzel yerindeyim.
Artık vurmasada balıklar ağlara
Ben her zaman hayata gülmeliyim.
Ey Didim.
Ömrümü yedim.
Sana geldim.
Seninle yeniden doğdum,
Seninle yeşerdim.
Sen benim sol yanımda oldun,
Ben senin gözlerin.

Gürsel Pal

Sabahım vurduğunda cama

Sabahım vurduğunda cama,
Uykusuzdum gene ben yastığımda.
Bir sancı gıdıklıyan böbreğimi,
Hadi ondan da geçtim
Kaybettim sanki içimde ki güzelliğimi.
Güneşin doğmadan önce ki halini gözlemledim,
Kırlangıçların cıvıltılarını gün ışımaya başlarken.
Yavaş yavaş kış gelecek gibi sanki egeye,
Ama kırlangıçlar hala şarkı söylemekte.
Eskiden gül ekili bahçede,
Kocaman bir bina diktiler anlamam ki niye?
Oysa her sabah gül kokusunu içine çekmek varken,
Kalakaldık bu keşmekeşlikte.
Bir tek kırlangıçlar kaldı eskiden
Ama eskisi gibi çok değil onlarda,
Azalıyorlarmı ne?
Gün doğunca Kumrularda kırlangıçlara eşlik etmekte.
Birde şu böbrek sancısı olmasa diyorum,
Gecedden beri gıdıklıyıp durdu beni
Ah seni gidi serseri böbrek seni.
Gün ışığında her kes uyanmaya başlıyor,
Ben uyumaya çalışıyorum.
Güzeldir aslında egenin sabahları,
Gül bahçesi eskilerde kalsada,
Çok uzaklarda yağın bir eylül yağmurunun,
Toprak kokusunu çektim ciğerime.
Buda bana yeter diyorum
Ve müsadenizle ben uyumaya gidiyorum.

Gürsel Pal

Sadece yazarım

Dönüpte ardıma bakmam,
Sadece yazarım.
Ne için yada kim için olduğunun ne önemi var?
Eğer ruhundam geliyorsa kelimeler
Tırnaklarıma kazırım heceleri yazarım.
Bir kağıt olursa hele birde,
Üstünde gözlerimle oynarım,
Kelimeler uçuşur gözlerimin önünden,
Yerimde duramam ben bazen.
Sadece yazarım.
Bir çocuk görürüm ağlamaklı,
Bir annemi görürüm yolda,
Bir çiçeğin dalında duruşuna bakarım,
Kırlangıçların uçuşuna,
Bir sevgilinin yanışına
Ben yazarım.
Haydi sizde durmayın,
Sarılın kağıda kaleme,
Anlatın sizde her şeyi
Hece hece, kelime kelime.
Yazın ki ruhunuz enginlere uzansın,
Yazın gerçekler içinizde uyansın.
Kışta baharı, yazda kışı yazın,
Sizde azıcık bencileyin gibi yanın. :)

Gürsel Pal

Sakın ağlama sevdiğim

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/7urdcrAAAtN4'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/7urdcrAAAtN4'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Ağlama be sevdiğim,
Bu bir veda değil
Başlangıcımıdır benim.
Farzet ki yaşamadın benli günleri
Farzetki hiç bakmadı gözlerimiz birbirine.
Bu bir veda değil,
Bu bir seçimdi benim için.
Ağlama be sevdiğim
Senin ağladığını hissediyorum,
Azap içinde sarsılıyor ruhum
Ne olursun ağlama,
Seni burada da çok seviyorum.
O an vardır ya!
Hani giderken bir film şeridi geçer derler,
Ben bu sinemada yalnız senin filmini gördüm
Ve seni hissettim ve sevdim.
Farzet ki ben gitmedim
ve farzet ki ben hiç ölmedim.
Çünkü her gece senin yanındayım,
Senin bedenime degecek ellerim.
Sen hissedemesen bile uykunda
Her gece bedensiz olsada seninleyim.
Bak gidemedim buralardan,
yani sevdiceğim yanı başından,
Giden sadece bedenimdi,
Oysa ruhum hep tenine deydi.
Sus sakın ağlama sevdiğim,
Bak yanındayım,
Beni görmesede güzel gözlerin.....

Melankoli.....

Gürsel Pal

Sana gitme diyemiyeceğim, Gitme...

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/UChbd9qTBAw'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/UChbd9qTBAw' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Sana gitme diyemiyeceğim,
Gidersen üşür tenim.

Gözyaşlarım yanaklarımda bir çiğ tanesi olur.

Sana gitme diyemiyeceğim.

Senli kocaman 20 yılın ardından

Eğer gidersen yıkarsın beni.

Kocaman bir Dünya vermek isterdim sana,

Bütün güzellikleri ve gül bahçelerini.

Sana gitme diyemiyeceğim,

Sen bilirsin ömrümün en güzel çiçeği.

Bilirsin hüzün ekerim ben benden içeri,

Bilirsin ki seni ne kadar çok severim.

Sana gitme diyemiyeceğim,

Sana gitme diyeceğimden dolayı.

Gitme.

Ben seni senin tahmin edemiyeceğin kadar büyük seviyorum.

Dilimden dökülme de bunu asla unutma emi.

Sen benim pusulamsın,

Sensizliğinde kaybolur yiterim.

Sensizlikse bu yaşam

Ben bu yaşamdan giderim.

Sana gitme diyeceğim.

Gitme.

Ben seni zaten hep sevmiştim,

Düнде, bu günde ve yarında

Ben seni gene seveceğim.

Tek kelimem var şana

Sana gitme diyeceğim,

Gitme....

Melankoli

Gürsel Pal

Sana hayat

Hangi hecenin, hangi kelimesindesin?
Hangi mısrasındasın yazdığım dizelerin,
Bir anlık değil bir ömürlüktür benim sevdam,
Gerisi bilki bir cümle yalan.
Hayatın akışkanlığında yaşıyoruz,
Her gördüğümüz yüzde bizden bir iz olacak,
Her dokunduğumuz yerde bizden bir hatıra kalmıştı,
Anılacak.
Hayat, Bilinmezliğin içinde saklı olanı tutar,
Ve her geçen saniyenin ardında bir hatıra daha saklar.
Bazı zamanlarda yüreğimizin ta orta yerinde açar hatıralar,
Gözlerimizden bir kaç çığ damlası toprağa damlar.
Sen, ben, o, biz hepimiz aynıyız aslında,
Bir duygunun akışkanlığında hayat gibi,
Sürümçemede kalakalmışlıklarımızla,
Yaşanmışlıklarımız ve yaşanmamışlıklarımızla,
Karanlığın içinde bazen aydınlıklarımız,
Bazense karanlıklarımızda karanlıklarımızla,
Biraz senden, biraz benden
Ve birazcıkta ondan.
Bir filmin en acıklı sahnesinde oynuyoruz bazı zaman,
Bazen en mutlu sahnesinde.
Bazen bir romantik öpüş gibi hayat,
Bazense tam buna tezat.
Her karanlığın içinde umudumuzdur bizi ayakta tutan,
Yani bir ışıktır hayal edilen.
Yoksa yaşanmaz bu hayat,
Yaşanmaz inanın bu tezat.
Yazdığım her şiirin ardında bir sen varsın aslında,
Birde ben varım en gizlisinden.
Hayat var, aşk var, Ayrılık ve ölüm var.
Hayatın içinde olan bi cümle her şeyi yazıyorum.
Ama en çok seni sana yazıyorum.
Sen bilmesende,
Sen okumasanda,
Belki de hissetmesende,
Bende ki seni yazıyorum
Sana hayat...

Gürsel Pal

Sana ne diyeyim sevgilim

Sana ne diyeyim sevdiğim?
Ne diyeyim yalnızlığıma?
Nasıl yazayım ayrılığı?
Gelişinle gökkuşağıydın
Gidişinle siyahım oldun.
Kocaman bir sıfır kaldı geride,
Birde seni çıkaramadığım yüreğimde
Atan bir can oldun.
Gözlerimden dökülen yaş.
Masamda yanan mum gibi eriyen bir beden.

Sana ne diyeyim sevgili?
Hani bırakıp gitmeyecektin.
Hani sen hiç bitmeyecektin.
Bitmedin.
Gitmedin.
Seni asla bırakmadım,
Bırakamam ki!

Ben seni toprağa değil,
Ben seni kalbime,
Ruhuma gömdüm.
Bakma sen ağladığıma,
Bırak toprağını gözyaşlarımla ıslatayım.
Bırak beni, bende yanına yatayım.
Bak sana Gül fidanı getirdim,
Kan kırmızı dalında açmış bir gül
Ekeceğim toprağına
Ve gözyaşlarımla sulayacağım toprağını.

Sanma ki yaşıyorum bu bedende
Sanma sakın yaşadığımı.
İçimde olan seni öldüremiyorum
İnan sevgilim inan
Sen olmasan ölümden korkmuyorum.

Hatırlarmısın?
Hani derdik gün olurda birimizden biri gider
Kalan bizi yaşatacaktı söz vermiştik.
Keşke vermeseymişiz iki gözüm.
O gün hiç konuşmamış olsaymışız,
Yaşatıyorum seni, beni içimde.
Yaşatıyorumda, hiç sorma ne haldeyim.
Ben senin bildiğin ben değilim artık
Kendimden geçmiş,
Senin için yaşayan bir viraneyim.

Biliyorum beni görüyorsun,
Hep yanımdaydın biliyorum.
Çok zor sensizlik biliyormusun?
Birde ikiyi yaşatmak çok zormuş.
Gelmeyeceğini bilerek yollara bakmak,

Masaya bir tabak daha koymak,
Bir mum yakıp bitişini izlemek yalnız
Çok zor.
Bir sesin yankılanmaması,
Gülüşlerin olmaması,
Ve geceyi sabahlara bağlamak
Bir hayale sarılmak,
Çok zor sevdiğim.

Benide alsan yanına,
Güller açsa toprağımızda
Kan kırmızı güller,
Açsa ve hiç solmasa.
Başını yasladığın yastığın hala duruyor,
Giydiğin elbiseler gibi hala.
Sen kokuyorlar, sen diye onlara sarılıyorum,
Birde toprağından bir avuç var
Geceleri yanı başımda.
Bana deli diyorlar,
Varsın desinler.
Her gün seninle olmalıyım ben.
Her an seninle.
Zaten tek burası huzur veriyor
Huzurumda, mutluluğumda bu mezarlıkta.

Sana ne diyeyim sevdiğim?
Nasıl yazılır ki ayrılık.
Sen nasıl yazılırsın bir kağıda?
Ben seni değil
Kendimi koydum o toprağa.
Sustum.
Karardı bütün ışıklarım.
Yandı bedenim,
Yandı kainat.
Yandı yüreğim.
Sustum.
Hiç konuşmadım sen gittikten sonra,
Tek sana koştum her sabah,
Seninle konuştum.
Yalvardım Allahıma.
Alsın beni diye.
Yanına geleyim diye.
Bana düşen karanlık,
Bir tek sen kaldın
Şimdi atmakta olan yüreğim de
Tek aydınlık.
Sen gittin,
Ben bittim.
Sana verdiğim söz için yaşıyorum
Ve senin için, bizim için yaşıyorum.
Selvi ağaçlarında ki kuşlar yarenim.
Bir de bu gül fidanı

Toprağına ekeceğim.
Yaşanmamıştır hiç bir acı,
Hiç bir keder bu kadar.
Yarınımı yok saydım,
Sana kavuşana kadar.
Bana deli diyorlar,
Varsın desinler.
Onlar nereden bilirler,
Sevda nedir?
Aşk nedir?
Onlar seni hiç tanımadılar ki!
Bilmiyorlar ki!
Aldırmıyorum onlara, kızmıyorum da.
Onlar bende ki seni hiç yaşayamazlar.

Akşam oldu gene sevdiğim,
Eve gideyim.
Kuşumuza yem vereyim, seni anlatayım.
Kan kırmızı gülümüzü diktiğimi söylüyeyim ona.
Sakın sen üzülme
Sabah olur olmaz gene buradayım.
Sen hiç gitmedin ki!
Sen hiç bitmedin ki!
Sevdiğim, aşkım,
Geç kalmam merak etme
Şimdilik hoşça kal
Elbet gün gelir can param,
O gün temelli yanına gelirim.

Gürsel Pal

Sen

Kayboldu YÜREĞİM SEN GİDİNCE ARDINDAN.
BİR ANDA SENSİZLİKLE DOLU OLDU HER YAN.
YANIYORUM SENSİZLİĞİN CEHENNEMİNDE
GAMZEMDE SEN,
GÖZYAŞIMDA SEN,
YÜREGİMDE SEN.
SEN NESİN BANA SÖYLEŞEN.
GÖZYAŞLARIM SENSİZLİĞİN ÇÖLÜNÜ ISLATACAK,
BİLMENİ İSTERİM Kİ SUSUZ ÇÖLLER VAHALARINA KAVUŞACAK.
ÇILGIN NEHİRLER AKACAK DENİZLERLE BULUŞACAK,
SUYU SEN,
BALIĞI BEN OLACAK.
SEN KARANLIĞIMDA KOŞTUĞUM IŞIĞIMDIN.
SEN BENİM SOLUDUĞUM HAVA,
SEN BENİM HAYALİNİ KURDUĞUM BİR DÜŞ,
AKITTİĞİM GÖZYAŞIM,
GAMZEMDE AÇTIRDIĞIM BİR ÇİÇEK,
GÖZLERİMLE BAKTIĞIM EN GÜZEL RENKTİN.
DUDAĞIMDA SEN,
YANAĞIMDA SEN,
DÜNYAMDA SEN.
BİLİYORUM Kİ SEN İYİSİNİ YAPARŞIN,
BİLİYORUM Kİ SEN TAŞ BASIP BAGRINA
BU KOCA SEVDAYI TAŞIRSIN.
BENDEN FAZLA BİR TEK SEN BANA YANARŞIN.
ECELİMDE SEN,
AHİRETIMDE SEN,
VARLIĞIMDA SEN.
TEK SEN VARSIN
SEN OLACAKŞIN.
ALDANDIM DÜNYA İŞİNE BIRAKTIM YÜREĞİMİ,
BEN SENDE BULDUM BİR TEK SENLİĞİMİ.
SEN AÇTIN BANA YÜREGİNİN ENGİNLİĞİNİ,
GİDİŞİNDE SEN,
KALIŞINDA SEN,
DİRİLİŞİMDE SEN
ÖLÜŞÜMDE SEN,
SEN OLACAKSIN, YANLIZ SEN.
SENSİZLİĞİNDE SENİ YAŞAYACAĞIM YİNE BEN.

Gürsel Pal

Sen acı nedir bilirmisin?

Sen acı nedir bilirmisin?
Olmaz derde düştüğünde anlarsın.
En sevdiğin bir yıldız gibi kayarken
Gözlerinin içinden,
Acı içinde yanarsın.
Sen acı nedir bilirmisin?
Bir hastahanenin penceresinden
Bakıp kalmaktır hayata bazen.
Bir çok hastanın durumuna bakarsın,
Kimi Lösemi, Kimi kanser,
Kimisinin evladı için yandığını gördüğünde
Onlar kadar olmasada acıyı anlarsın.
Sen acı nedir bilirmisin?
Bir mezarlığın taşında yazan bir çok isim acı taşır,
Sen bir kişiye Fatihanı okursun
Ve o yerde suskunluğunla kalakalırsın.
Sen acı nedir bilirmisin?
Acı Yaşamamanın içinde var olandır,
Önünden geçtiğin ve görmediğin çoğu kez,
Umursamadığın ve başına gelince anlayamayacağın.
Bir terkedilmiş sevdanın sesidir bazen,
Bazen bir ayrılık,
Bazen bir hastalık,
Bazen ansızın geliveren bir ölümle
Acıyı yaşarsın.
Acı nedir bilirmisin?
Acı sensin, Acı benim, Acı hepimiziz.
Söyle gücün varmı?
Acıyı silebilirmisin?

Gürsel Pal

Sen benim canımsın

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/5d0FE3tu1sw&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/5d0FE3tu1sw&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Hüzünün sarmaşıkları dolanır yüreğime,
Ağlıyamam...
Korkarım seni düşürürüm diye gözlerimden,
Korkarım göz yaşımı dökmekten.
Seni kainat kadar sığdırmışken içime,
Kaybetmekten korkarım her hecemde.
Ben seni kendimden bile saklarım,
Sensiz geçecek her günün sabahına yanarım.
Sen sensizlik ne demektir bilirmisin?
Sensizlik ölümün diğer adıdır.
Sensizlik bir odunun ateşte yanmasıdır.
Sensizlik yokluğum ve kaybolmuşluğumdur.
Bazen neden diye soruyorum,
Neden bu kadar çok seni seviyorum?
Sen benim aynadaki yansımamsın.
Sen benim diğer yarımısın
Ve sen benim eş ruhum
Vatanımsın.
Korkuyorum seni sensiz yaşamaktan,
Korkuyorum, senin içinde kaybolmaktan.
Dilimde söylenmemiş kelimelerim var hala,
Şana söyleyemediğim o kadar çok kelime var ki!
İnsan sevince bir başka bakar Dünya'ya
Ve bir başka görür doğayı
Yaşayanları.
Sen benim içimde bir mıhsın.
Sen ekmeğim sen tuzum,
Sen benim uykumda rüyamsın.
Kalp ağrım,
Gülüşüm,
Yanışım,
Batışım ve çıkışımsın.
Sen benim senli yatışım,
Sabah olunca senli kalkışımsın.
Hangi heceye sığdırabilirim ki seni?
Hangi şiir alır içine,
Hangi uyak,
Hangi kafiye sığar büyük sevdam?
Sen benim yaşamım
Sen benim sevdiğim kadınımsın,
Canımsın....

Melankoli

Gürsel Pal

Sen benim İzmir yanımsın

Bak görüyor musun sevgilim?
Bak, işte tam şuramda,
Sol yanımda hala biraz durmakta sevgin.
Ben seninle konuşurken sol yanımda,
Biliyorum göremeyeceğini,
Sen artık benden çok uzaktasın,
Çok uzakta...
Sen İzmir kokan yarım,
Hani saçların savrulurdu Kordon boyunda,
Dalgaların zerrecikleri yanacıklarımızda,
Giderdik seninle bir gün Çınar'a,
Bir günde Bonjour'a.
Ben ilk kez sende tattım aşkı,
İzmir'in sokaklarında,
Kafelerinde, sinemalarında.
Sana söyleyemedim seni ne kadar çok sevdiğimi
Şu üç kuruşluk yalan dünyada.
Şimdi düşünüyorum da, ne kadar çocukmuşum;
Aşkını, sevgisini söyleyemeyen,
Sevdiğinin elini tutmaktan bile korkan,
Ve sevgisinin içinde kaybolmuş olan.
Bak görüyor musun sevgilim?
Hala bir izin kalmış sol yanımda.
Her gittiğimde izin duruyor İzmir'in sokaklarında.
Sen de gittin ya!
Sen de bittin ya!
İnancım kalmadı o günlerde yarınlarıma,
Ve sevdalara.
Senden sonra her çıktığıma seni seviyorum dedim,
Senin inadına.
Yalanlarla doldurdum dünyamı,
Umut kalmamıştı yarınlarıma.
Şimdi benden çok uzaklardasın,
Olsun, bak gene sol yanımda bir parçasın,
Yüreğime koca dünyayı sığdırdım da,
Bir tek sen oldun sığdıramadığım.
Anladım ki sen de kocaman bir yalandasın,
Anladım sen de bana yalansın.
Canımda candın, kanatan,
Sol yanımda hala bir parçasın.
Sen benim İzmir kokulum,
Sen benim İzmir yanımsın.
İzmir benim zaten canım,
Sen canımdasın.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Sen bilmedin

Sen bilmedin,
Yaşadın ama görmedin.
Seni ne kadar çok sevdiğimi
Seneleri bir bir deviripte,
Seni senelerce beklediğimi.
Bilirmisin?

Ne zor gelir insana.
Var olduğunu bilirsin.
Delice sever ve seversin.
Orada bir yerde olduğunu bilip
Gidemezsin.
Dokunamazsın.
Dokunamaz göz yaşlarına.
Ayrılık mezesi olur
Aşk göz yaşı
Durmadan akar yarınlara.

Sen bilmedin.
Seni delicesine sevdiğimi
Beklediğimi hala.
Tükenmişliği mi, çaresizliği mi
Göremedin.
Şimdi gelsen baş ucuma.
Açsan ellerini buda bana yeter.
Bir su döksen toprağıma.

Bir hercaisin sen
Hayırsızım, sormazım, anlamım
Manamsın sen.
Hiç bilmeyeceksin
Neler yaşadığımı,
Nelerle seni yaşattığımı ve seni andığımı.
Haberin dahi olmayacak
Bir gün çekip gittiğimden.

Unutma,
Unuttuğumu sanma sakın.
Sen bana benden yakındın
Sen içimde yaşayan candın.

Gittin...
Sen gittikten sonra seneleri devirdim
Her şeye inat seni yaşatmak için.
Gelmedin.
Gelemedin biliyorum.
Olsun.
Seni beklemekte güzeldi.
Seni özlemek gibi güzel.
Fakat dayanamadı yüreğim bu ayrılığa
Taşıyamadı seni bu Dünya da.
Senide aldım koynuma,

Sakin öldüğümü sanma.
Sevenler asla ölmezler
Ne bu dünyada
Nede diğer yanda.
Ben sensiz her gün öldüm
Sen bilmedin.

Ben sensiz zaten bir hiçtim
Seninle yaşadım ömrüm boyunca.
Ve seninle yaşıyorum hala.
Yaşayacağımda.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Sen giderken

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/daQD_9jpQ_s'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/daQD_9jpQ_s' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Dönülmez seferemiydi gidişler,
Giden gelmez oldu,
Sustu dilimde tek tek kelimeler.
Baktığım her nokta da,
Bir hatıra gizli.
Odam karanlık
Çok karanlık be sevgili.
Yüreğim öylesine çok kanıyor ki,
Canım ölümü arzuluyor,
Gelmeyişin beni yaralıyor.
Dün gece bir mum yaktım anılara,
Erişimini izledim gözlerimle.
Bendim san ki eriyen
Bendim mum erirken
Senli düşler gören.
Dönülmez seferemiydi gidişin?
Bak ben bu sevdaya şehit oluyorum
Öldürüyor artık beni gelmeyişin.
Beni bıraktığında saçlarım bu kadar beyaz değil di!
Bıraktığında beni bu kadar çizgiler yoktu yüzümde.
Bu kadar çok ağlamıyordum,
İsyan etmiyordum hayata.
Sen yıkık bir virane bıraktın giderken
Beni öldürdün sen bilmeden,
Giderken.....

Melankoli....19-02-2007....13:10

Gürsel Pal

Sen gittin evladım

Sen gittin evladım,
Toprak ben oldum.
Sen düştün toprağıma
Yanan ben oldum.
Sen giderken bir meçhule
Göz yaşları damladı üzerime,
Sen benim toprağımda,
Yüreğimde yatan oldun.
Hiçbir kuvvet alamaz seni benden,
Hiçbir zaman silinmez hayalin gözlerimden,
İsmin bir an bile düşmedi ki dilimden,
Sen gittin evladım, beni bırakıp gittin
Yaşarken ölen ben oldum.
Bilmezler bu acıyı bilemezler,
Seninle dolu anıları silemezler,
Her an düşlerimde, rüyalardasın
Sensizlik ne demek evladım
Başa gelmeyince göremezler.
Ben seninle verdim her şeyimi toprağına,
Toprak oldum geldim seni şarmaya,
Bakmasın kimse nefes aldığıma
Seni toprağına koyduğumda öldüm bende evladım
Yalan oldum.
Canımın canısın, akan kanımda,
Ne olurdu olsaydın şimdi yanımda,
Huzurum kalmadı şu yalan Dünyada
Ben bittim evladım heder oldum.
Haşa isyan edemem yaradanıma,
Alsın bir an önce canımı geleyim yanına
Sen gitmeseydin de canımı verseydim ben sana
Bir an bile aklımdan çıkmıyorsun
Senin için mahvoldum.
İşte bak geçiyor günler ardı ardına,
Kavuşacağız biliyorum eninde sonunda,
Her gün dua ediyorum ben sana
Dilimde ismin kalacak daima.

Gürsel Pal

Sen Karşıyakasın, Ben Konak

Sen Karşıyaka'sın, Ben Konak.
Anlatılmaz bir sevdaya düşmüşüz.
Aramızda kocaman bir Deniz
O denizin serinliğinde üşümüştük.
Bir araya gelmemiz imkansız,
Varsın olsun yaşamalı
İmkansız da olsa sevdamız.
Sen en güzelini yaşamalısın hayatın
Benim iskelelerim kalabalıkta olsa anlamsız.
Bütün günüm sana bakmakla geçer,
Bir vapur daha kalkarken limanımdan
Ruhum sana doğru kayıp gider.
Senin kokunu getirir her vapur,
Senden haber getirir inenler.
Akşam karanlığında yanar ışıkların
Benim ışıklarım senin yanında söner.
Sen Karşıyaka'sın, ben Konak.
Kaderimizde yazılmış imkansızlığa aşık olmak.
Benim bir yanımda hüznler var
Senin bir yanında olan mutluluklar kadar.
Sana bakmaktan asla vazgeçemem
Vazgeçiremez beni bu aşktan imkansızlıklar.
Varsın olsun denizler birleşmesin,
Senden gelen her şeye razıyım,
Bir ışığına bile ben aşığım.
Sen Karşıyakasın, ben Konağım
Bitmez İzmir İzmir olalı benim yalnızlığım,
Bitmez Karşıyakam
Ben senin karşında duran Konağım.
Sana bakıp bakıp yanmalıyım, yanmalıyım.

Gürsel Pal

Sen ki!

Sen ki, toprağımsın,
Havamsın ve daim suyum.
Sen ki, Güneşimsin,
Ay'ımsın, Yıldızımsın parlayan.
Sensin bana bu tende bu canı sunan,
Sen ki cansın, canansın yaşanılan.
Bir dikensiz gül olurum sensiz,
Bir eksik yanım olur yaşam.
Sen ki gözümün nuru, baharımsın
İçim de nefessin yaşatılan.
Sen gelsen de bir ecel olsan bedenime
Sözüm yok seninle son olan kaderime,
Sen ki bir ateşsin bu yüreğime,
Şükür ederim ben seninle eridiğime.
Sensiz Lal olsun benim dilim,
Göremeyeceksem seni aksın bu gözlerim,
Sen ki benim seninle bende yazılmış kaderim
Senin için ben, bende, beni silerim.
Senin içinse gidiş ecelime,
Bir an bile düşünmem!
Koşa koşa ecelime giderim.

Gürsel Pal

Sen say ki!

Sen say ki ben hüzün durağının
Gelmiyecek aracının yolcusuyum.
Çok uzakta kalmış umutlarım,
Ve ecelim bir soluk atışı kadar bana yakın.
Sen say ki ben ulaşılmaz gördüğün dağların,
Zirvesinde kalan bir dağcıyım.
Dönüşüm imkansız,
Sanki göğün yedinci katındayım.
Sen say ki ben hiç yaşamamıştım,
Beni ben yokken sen yaşatmıştın.
Ve bu yüzdendir bana aldanmışlığın,
Seni aldattı say benim ulaşılmamışlığım.
Unut beni okuduğun her hangi bir kelime gibi,
Unut at hafızandan benle dolu günlerini,
Hiç olmamışım gibi yaşa hayatı,
Tanrım sana versin bütün baharları.
Bir kış yolcusunun durağında kalmamalı,
Bir dağcıyla zirvede donmamalı,
Beni içinde yaşatmamalı.
Say ki yalandı her şey,
Yalan dolu Dünya gibi,
Bir nefes sonrasında son durağını bekleyen,
Birini sevmemelisin.
Ve artık beni her şeyimle
Hayatından silmeli ve silmelisin.

Gürsel Pal

Sen üşüme

Üzülme.
Sanma ki kara bulutları dağıtmaz yüreğin,
Yağmur yağar, rüzgar çıkar,
Açar gene güneşin
Sen üzülme.
Diyorsun ya üşüyorum,
Anlıyorum seni,
Ben sensiz anlarımda hep üşüdüm
Kutupta kalmış bir egeli gibi.
Üzülme geçer bir gün üşümüşlüğün
Ve sıcak bir güneşle yanar bedenin.
Zemheri sıcak olsada üşüyor bazen insan,
Kutupta kalsa da yanıyor her şeye inat.
Bu bir aldanış içimizde belki de,
Aşk aldanmaktır söylesene.
Üşüyorum diyorsun.
Bana bunu söylemeye
En son senin hakkın var belki de biliyormusun?
Beni sensiz bıraktığın da
Senden daha çok üşümüş birisine
Söylenecek son söz sanırım
Üşüyorum demek.
Ben buradayım...
Ben senden çok uzakta olsamda yanıbaşındayım.
Üzülme sen yeter ki,
Ben senin yerincede ağlamakta,
Üzülmede ve üşümekteyim.
Ve hala seni sevmeklerdeyim.
Yeter ki sen üzülme
Ve asla sen üşüme sevgilim.

Gürsel Pal

Sen Yaşamsın.

İki gözüm.
Harabe bedenimin çiçeği.
Sınırlarımı geçip gelemediğim.
Gelipte yanına göremediğim.
Konuşmalar yasak bana,
Belki de bu yüzden yazıyorum
Kelimeleri bu beyaz sayfaya.
Noktam, virgülüm ve imlamsın.
İçimde dağ gibi duransın.
Kelimelere sığmaz hasretin,
Buluşmak için yok Ki benim biletim.
Tenine dokunamadığım,
Göz yaşını silemediğim,
Beraber yaşıyamadığım,
Sevdam,
Hasretim,
Göz yaşımsın.
Boğazıma takılanımsın.
Sevincim, yanağımdaki gamzemsin.
Daha ne diyeyim iki gözüm.
Ne diyeyim.
Hangi kelime anlatabilir seni?
Hangi kafiye sığar sevgim.
Sen benim sevdiceğim,
Çan yarım,
İkiz ruhumsun.
Sol yanımdaki kalp atışımın içindesin.
Sen yaşamsın.....

Melankoli.....20-01-2007.....18:12

Gürsel Pal

Sen yoktun

Yine mahsun gece,
Dar ağacında umut,
Dilim de bir ağıt, sessizce.
Kaç gün batırdım,
Kaç geceyi sabaha bağladım?
Kaç kez sevmeyi denedim?
Sevemedim, kalakaldım öylesine
Sensizce.

.....
Şimdi kara bulutlar var üzerimde.
Zemheri bir ayazda bedenim,
Yüreğim senin har ateşinde.
Çıkmazlardayım,
Leyla'nın, Mecnu'nu.
Şirinin, Ferhat'ı.
Aşlının Keremiyim ben.
İşte öylesine bir derdi umman da yürek sızım.
Zaman en acımasız katiliyken ömrümün,
Ben ömrüme hala sen katıyorum.
Sen beni öldürürken,
Ben seni yaşıyorum.

Senden kalan ömrün kırıntılarını yaşıyorum can yaram.
Zaman kısıtlı, zaman katili ömrümün.
Umutlar kayıp yüreğim de,
Ümitler yok artık zihnim de.
Ben gecelerin katiliyim,
Gecelerse benim.
Aldırmıyorum artık bu kısır döngüye.
Yoksun...
Yokluğunun kaçınıcı yılı?
Kaç mevsim geçti üzerimden?
Kaç gün, kaç saat, kaç dakika?
Her saniye öldürdü zaman beni
Sen yoktun...

.....
Yoktun...
Bekledim mevsimler ce,
Son baharlar,
Kışlar geçti.
İlk baharlar,
Yazlar geçti.
Her mevsim de üşüdü yüreğim,
Buz tuttu boş kalmış ellerim.
Sonunda bir kötü hastalıkla tanıştı bu bedenim,
Sen yoktun...

Çok acılar çektim seninle ben,
Her tarafım delik deşik iğne izi,
En son evresindeyken adı sen olan hastalığımın,
Sen vardın daima;
Ama sen yoktun.

.....
Cenneti de gördüm,
Cehennemi de.
Yaşadım bu hayatı,
Yaşadım hep seninle.
Umutları doğurdum,
Öldürdüm içimde.
Sen benim can yaram,
Can yarım.
Çekip gideceğim bir gün senden,
Haber vermeden
Habersizce.

Gürsel Pal

Gürsel Pal

Senden hediye ben kaldım geride

Hani dönecektin,
Hani sevecektin.
Dönülmezliklere miydi gidişin
Beni sensiz ettin.
Dudağımda ismin,
Tek kelimemdin
Aşkım, ruhum ve sevdiğimdin.
Hani bitmezdi,
Tükenmezdi yüreğimizdeki sevda.
Anladım ki sen de yalancıymışsın,
Sen bendeki herşey
Ama aslında bir hiçmişsin.
Şimdi özlem dolu yüreğimde,
Aşkımızın sensizliğini biçiyorum
Tek elime kalan sararmış başaklar
Ve solgun kurutulmuş güller bana hediyen.
Ben seni ne kadar sevmiyeceğim desem de
Allah kahretsin, hala çok ama çok seviyorum.
Hani bitmeyecekti,
Hani aşk gitmeyecekti.
Sevdiğim gittin, gittin ama
Bitmez dediğin o tek kelime
Sende değil bende kaldı
Senden bana hediye
Bir de bir kaç damla göz yaşı kaldı
Senden ben kaldım bir tek geride
Bu hayatın bilinmezliğinde,
Dönsende bulamazsın artık
Senle dolu yüreğimi, gözlerimde...

Gürsel Pal

Seni Arıyorum

Seni bulmuşluğum kaybetmişliğimdenmidir,
Seni kaybetmişliğim seni bulmuşluğumdan mı?
İçimde dönüp duruyorsun her zaman
Bir görünüyor, bir saklanıyorsun bazen.
Çözömlenemeyecek cömleler kuruyorum
Ve çözmeye uğraşıyorum,
İsmin çıkıyor daima.
Sonra tekrar bir kelimedede seni arıyorum
Gene sen çıkıyorsun.
Sonu olmayan bir denksizlik içinde
Sabit bir şey bulamıyorum.
Seni kaybetmişliğimde
Seni buluyorum.
Seni her bulduğum da
Yeniden kaybediyorum.
Çok zor bir sevdayı yaşamak gibi
Zor yönlerini hep sevdim ben senin,
Ne kadar zor olsa da sevdan
Seni çok sevebiliyorum.
Gündüzde oluyorsun bazı zaman,
Bazı zaman gece de.
Anlayamadığım bir şey var içimde.
Bu kadar yakınken,
Bir o kadar uzağa nasıl gidebiliyorsun
Çözemiyorum...
Seni her kaybettiğimde buluyorum
Ve her bulduğumda yeniden kaybedebiliyorum.
Bu ne biçim sevda, ne biçim aşktır
Anlamıyorum.
Çok yorgunum artık, ne olur kaybolma
Çünkü bir kez daha yitirecek ve bulacak gücüm yok
Seni ölesiye seviyorum.
Bir kayboluşun daha olursa
Işığa uçan pervaneler gibi olacağım,
Kendimden korkuyorum.
Artık seni değil
Kendimi arıyorum.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Seni Kainata yazdım.

Gökyüzünde yıldızlara yazdım seni,
Aya yazdım, Güneşe yazdım.
Benim içimde büyüyen,
İçime sığmayanı kainata saldım.
Vur git istersen,
Kanasın her daim umutlarım içimde
Ne farkeder sevdiğim,
Ben seni kuma değil,
Taşa değil,
Kainata yazdım.
Unutma sevgilim,
Unutma iki gözümün nuru,
Bu sevdayı ben yüreğimden daha çok
Kelimelere kazıdım.
Silinmeyecek kelimelerle ismini kazıdım.
Beden candan ayrılrsa ne çıkar,
Ben seni ruhumla,
Rabbimin huzuruna taşıyacağım.
Ölsem de ne farkeder,
Ben seni her iki cihanda da,
Taşıyacağım.
Gökyüzünde yıldızlara yazdım seni,
Aya yazdım, Güneşe yazdım.
Ben seni minik bir kuşun
Yüreciğine yazdım.
Ben yandım,
Yandıkca seni andım.
Belki senin için bir yalandım,
Ben seni yüreğimden çok kainata salandım.
Her gördüğüm şeyde
Seni anımsıyandım.
Benim için sen ne dündün
Nede bu gün.
Sen benim için her andın.
Her andın.
Hayat gibi yalan değil,
Sen bana Rabbim kadar gerçek oldun.

Gürsel Pal

Seni seviyorum

Deniz gözlerinde buldum kendimi,
Denizinde kayboldu yüreğim.
Sana ulaşamayacağımı bile bile,
Seni sevdim deniz gözlüm.
Ne olursun al beni yüreğine.
Bir umut diyerekten her gelen güne,
Seni bekliyorum ümitsizce.
Gelmeyeceğini bile bile
Ölüyorum ben her biten günde.
Çaresizim,
Çaresizlerin en çaresiziyim belki de,
Bir adım ötemde cennetin bahçeleri,
Ben burada cehennemi mi sürmekteyim.
Bekliyorum.
Sadece yapabildiğim bu.
Yaşam geçiyor deniz gözlerini düşünürken,
Bir tufan patlıyor yüreğim de,
Bense sadece seni bekliyorum.
Ne olursun al beni yüreğine,
Çünkü ben seni çok seviyorum.
Bak ne olursun bir kez bana
Sevginle eriyip bitiyorum.

Gürsel Pal

Senin için

Aşkınlı bulutlara verdiğim,
İki gözüm,
Sevdiğim, sevdiceğim.
Senin kokunu getirsin bana rüzgar,
Seninle savrulayım bir dağ yamacına,
Bir çiçeğe konayım
Sen kopar beni.
Sen tut ellerinle, ellerinde solayım.
Bir yağmur tanesi olayım,
Bir dereden akayım,
Bir bardağın içine sığayım,
Sen iç beni,
Yeter ki içinde olayım.
Sen ateşim ol,
Ben pervanen.
Senin alevine uçayım,
Alevinde son bulsun bulacaksa
Senin için yanayım.
Dar ağacımda olsun sonum,
Boğazıma düğümlenen yağlı ilmek ol sen
Zaten hıçkırıklar boğazımda nefesimi kesiyordu
Bir aşığın ölümüne zaten olmaz ki gülen.
Seninle her şeye hazır yüreğim,
Sana bağlı kalmış bütün ümitlerim.
Sensiz eksikti zaten hep günlerim,
Farketmez sevdiğim
Varsın olsun ölümde olsa sonu,
Ben senin için giderim.
Bu hayatı seninle yaşadım
Seninle meçhule giderim.

Gürsel Pal

Senin rengin benim en güzel rengimdir

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/kOgNOamC1nw'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/kOgNOamC1nw' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Dökülürmü kara şevdam dizelere sanırsın hercaim.
BİR UMUTSUZLUGUN PEŞİNDE KOŞARKEN
BEN SENİ UFACIK YÜREĞİMDE KOCAMAN SEVMİŞKEN
HANGİ KALEM HANGİ KAGIDA YAZAR BENİM KARA ŞEVDAMI
HANGİ KELİME SENİ ANLATMAYA YETERKİ HERCAİM.
ÖYLESİNE BÜYÜK YAŞADIM AŞKINI İÇİMDE
VE MELANKOLİ OLDUN İŞTE HERCAİ
GÖZLERİMDE SAKLADIM SENİ
AGLIYAMADIM.
SESSİZCE İÇİME GÖMDÜM SENİ,
YÜREĞİMİN BAĞÇESİNİN EN GÜZEL YERİNE DİKTİM SENİ,
VE SOLDURMAYA KIYAMADIM.
EĞER VURMADIYSAM KENDİMİ,
AŞMADIYSAM BİR İPİN UCUNA BU BEDENİ
YÜREĞİMDE OLAN SENİ ÖLDÜRMEK İÇİNDİR HERCAİM.
BEN SENİ MİNİK BİR BÜLBÜLÜN GÜLÜ SEVDİĞİNDEN ÇOK SEVDİM.
BEN SENİ TANRININ VERDİĞİ BU RUHTA
TANRIDAN SONRA TAPTIGIM DUYGULARIN EN GÜZELİYLE
MELANKOLİ İLE SEVDİM.
GİTME HERCAİ
SAKIN OLA Kİ GİTME.
GİDİŞİN SİYAHIMDIR
ADIM KARA ŞEVDA OLSADA
SENİN RENGİN BENİM EN GÜZEL RENGİMDİR.

Gürsel Pal

Senli olan yüreğim

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/4Wins1K9VW0'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/4Wins1K9VW0' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Yine yağmur yağıyor,
BÜTÜN PİSLİKLERİNİ GÖTÜRÜYOR ŞEHRİN SANKİ!
YANLIZ BEN BAKIYORUM
YANLIZ BEN GÖRÜYORUM BUNLARI
KEŞKE DİYORUM,
İÇİMDE PAŞLANMIŞ DUYGULARIDA GÖTÜRSE
İÇİMEDE BİR YAĞMUR YAĞSA
GÖTÜRSE KÖTÜ DUYGULARIMI.
VE ARDINDAN KAR YAĞSA
DONDURSA ÖYLEÇE
SENLİ OLAN YÜREGİMİ.....

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Sensizliğim

Sensizliğim boğuluşumdur,
Yok oluşumdur en derin sular da.
Yanışımdır sensizliğim,
İbrahim'in atıldığı o dev ateşin çukurunda.
Sevdim seni yüreğimin en güzel yerinde,
Sevdim.
Senli hayallerdi görüp özlediğim.
Sensizliğimdir benim büyük çaresizliğim.
Ellerimi açıp dua ettiğim,
Bu günüm,
Yarınım,
Hayalim,
Sevdiğim.
Eşim.
Aşkımdır.
Ümidim.
Güneşim,
Ay'ım.
En değerli varlığım.
Ben benim.
Senin kalbindir benim tek yerim.
Sensizliğim ölümümdür,
İntiharıdır yüreğimin.
İdam sehpasında ki ipin ucunda asılı olur hislerim.
Hangi şiir alır seni içine?
Hangi kelime yazar sensizliğimi?
Sen, benim.
Ben, Senim.
Bu tende duran can,
Bu atan yürek,
Bu seninle dolu Dünyam,
Tek senin eserin.

Gürsel Pal

Sensizliğinde

Dağ gibi dururum,
Bir bulut olurum gökyüzünde,
Bir çiğ tanesi olarak inerim gözlerine
Bir karlı havanın sonrası gibi teninde
Soğukluğu yaşatırım,
Eğer sen gidersen.
Benim acizliğim sanadır,
İlla yanında sessiz sakin olurum.
Sen gidersen tozar yerden topraktan bir parça,
Sen gidersen Bulutlar şimşek olur,
Sen gidersen fırtınalar boranlar kopar.
Yaşama dair yapamadıklarımda
Sensizliğin sarhoşu olurum.
Yapılacak o kadar çok şey varken
Sensizliğinde çöldeki kum olurum.
Bana sorma sakın sevgimi.
Sakin ha sorma.
Delikanlıca severim ben seni
Gerektiğinde mahçubiyetle söylerim
Ben seni ne kadar çok sevdiğimi.
Gerisi bozar, Yakışmaz bana
Gereksiz konuşmalardan kaçınırım.
Sevdiğin mi adam gibi seveceksin.
Sevdiğine bin kez söylersen sevgi kelimesini
Anlamı kalmaz, Gerektiğinde
Bir kez söyliyeceksin.
Ben dağ gibi dururum sevdamin arkasında.
Bir bulut olurum yağarım sevdamin üstüne,
Bir gül olurum bazen sevgilimin yüreğinde.
Senin varlığında engel tanımam,
Yokluğunda yıkılırım.
Beni terkedip gittiğin gün
Unutmayasın ki ne ben
Ne bende ki sen olurum.
Anlasana be gülüm
Ben sensizliğinde
Kendi içimde kaybolurum.

Melankoli

Gürsel Pal

Sensizlik nedir diye sakın sorma bana

Ey sevdiğim.
Gece keskin bir hançer,
Yüreğime saplanmış olan.
Sensizlik nedir diye sorma sakın bana,
Sensizlik cehennemimdir,
Gündüzlerim gecem olur,
ismin dilimde hecem,
Bir yürek yarası içimde varolur.
Sensizlik nedir diye sorma sakın bana,
Anlatılmaz kelimeler dolaşır zihnimde,
Yazamam hiç bir kelime
Ve söylüyemem sensizlikle ilgili kelime.
Sensizlik bedenimin cehennemde yanışı olur.
Ey sevdiğim...
Ben sende beni bulmuşken
Sensizliğinde kaybolmuşum.
Meğer ben sensiz ne kadar amaçsız
Ne kadar boşmuşum.
Sensizlik nedir diye sakın sorma bana.
Sensizlik içimde yaşayan yüreğin ölümüdür.
Sensizlik Rabbimin bu Dünyada bana
vereceği zülümüdür.
Tek kelimem vardır senden ileri,
Senden geri bilirsin.
Sensizlikte bir tek ruhum kaldı bende,
Sen olmuyacaksan yanımda,
Onuda Rabbim alıversin.
Sensizik ölümdür bana
Ey sevdiğim,
Anlasana...

Gürsel Pal

Serbest yazıyoruz diye gücenme

Serbest yazıyoruz diye alınma,
Biz edebiyatı senden daha çok biliriz,
Sen aşık bir insansın
Kimseyi küçümseme.
Serbest yazıyoruz diye gücenme,
Biz kelimeleri böylede bağlarız,
Sakın bizi küçümseme,
Sonra üzülürüz senin için ağlarız.
Duyguların kağıda aktarımıdır şiir,
Boş ver sen bizi,
Sen yemeğini ye geçir.
Biz istediğimiz gibi yazalım bırak,
Ara sıra bizim yazdıklarımızda göz değir.
İnsanın insana yaptığı kelimelerde bazen zulumdür,
Adam gibi şiir yazan benim gözümdür.
Bu Dünya üç günlük ömürdür,
Düzgün kelimeler yaz bizim içimizi güldür.

Gürsel Pal

Sevdam ve yaşam

En güzeli seni sevmekti;
Sevdim seni sevmeyi.
Gözlerimin ferinde fer olan,
Hayalini sevdim.
Bir tutsaklıktı,
Sahilde bir kum tanesiydi sevdam,
Bulmam gerekliydi,
Çok aradım seni,
Anladım o anda ben
Senin değerini.
Bir sabah esintisiydi sevdam,
Peşin sıra koştum ardından,
Hiç yorulmadan.
Bir pervane böceğiydim ben aslında
Bile bile senin ateşine koşan
Ve senin ateşinde son bulacaktı
Sevdam ve yaşam.

Gürsel Pal

Sevdamın adı kara

Sevdamın adı kara,
Benimle girecek mezera,
İsyan edecek her zaman içim,
Düzene yalana,
Sevdamın adı kara sevda.
Ben Melankoli;
Sevdim bir imkansız,
Yoluma yaren oldu kuşlarla
Ağaçlar.
Sevdim çok sevdim herkesi, her şeyi
Ama sevdamı daha çok sevdim
Saldım kendimi karanlıklara.
Sevdamın adı kara,
Melankoli;
İncindi hislerim bazı anlarda
İsyan etmedim ama asla aşkıma,
Ben yüreğimde ne dağları deldim,
Ben yüreğimde Dünyanın bütün lavlarını erittim.
Sevdamın adı kara,
Şimdi gitmek zamanıdır uzaklara.
Koşum delicesine tabiat anamla,
Kuşlarımla uçtum,
Ağaç oldum yaprak döktüm ilkbaharda,
Gül oldum bülbüle aşık oldum.
Aşık oldum imkansızlıklara,
Sevdamın adı kara,
Ben melankoli
Artık gitme zamanıdır
Gidiyorum ardıma bile bakmadan
Çok uzaklara.

Gürsel Pal

Sevdan

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/D7sQqINdJKo'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/D7sQqINdJKo' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Karanlığında yüreğimin açan güneşim,
Hoyrat rüzgarlara saldığımı sevgin.
Bazı zamanlarda kavgamız olsada,
Her ikimizinde hakkıydı sevgi ve aşk.
Yaşamdan ölüme,
Ölümden yaşama sürececek bir sevdandı.
Belki doğru belkide yalandı.
İlk baharın çiçeklerini verdim sana sevdiğim,
Bazen fırtınalarda dallarını incittim.
Aldırma sen bana,
Aldırma.
Yalan değil inan buna benim sevgim,
Aşırı kıskançlığıma ver davranışlarımı,
Olmamışlığa ver.
Yarım kalmıştır belkide içimde bir şeyler.
Bağırarak istiyorum nefesim kısılasıya kadar,
İçimde ben beni öldürmek istiyorum ama
Sana dokunmadan seni yaşatmak istiyorum.
Sen beni tanımadın mı yitip giden günlerde,
Tanımadın mı sevgilim söyle.
İşte böyle hoyrat, böyle boran...
Tek kelimedir benim için yaşam.
Aşk.....
Sevgin....
Sevdan....
Geride kalan bi cümle yalan....
Yaşamaya dair isteğim yok,
Sen beni anlamadığın sürece
Zaten ölüyor içimde yüreğim,
Ne olursun sende birazcık beni anla sevdiğim.
İşte ben böyleyim,
Biraz akıllı biraz deliyim.
Ben tek ama tek senin melankolinim.
Yaşamaya dair bir tek sebep
Senli olan bendeki yüreğim.
Gerisi yalan.
Yalan olan Dünya gibi.
Hayat dediğin bir nefes alıp verimi,
Sen ne olursun unutma gözlerimi,
Unutma sevda dolu sözlerimi,
İşte ben gidiyorum,
Seni çok ama çok seviyorum.

Melankoli

Gürsel Pal

Sevdaya dair kelimeler

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/M6G2TBCOI-o&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/M6G2TBCOI-o&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Sevdaya dair kelimeler alıyorum dostlar,
Verin kelimelerinizi bana,
En güzel yerimde
Yani canlarım yüreğimde saklıyayım.
Sevdaya dair kelimeler arıyorum dostlar,
En güzel sevgi kelimesi yazana bakıyorum,
Her birinizde ayrı bir renk,
Ayrı bir tat buluyorum.
Sevdaya dair kelimeler yazıyorum dostlar,
Çünkü ben melankoliyim,
Bir yanım karaysa bir yanım beyazdır
Kelimenin tam anlamındaysa
Adım kara sevdadır.
Sevdaya dair kelimelerde,
Kendimi buluyorum dostlar.
Ben sevgisiz yapamam ki!
Ben siz olmadan var olamam ki!
Sevdaya dair kelimelerle her yanımda,
Bir gökkuşağıdır antoloji
Benim güzel dostlarımla.
Ben dostlarım olmadan
Yaşayamam ki.

Gürsel Pal

Sevdiğimi anladım

Hala duruyorsa o resmim sende,
BU GECE BİR KEZ BENİM İÇİN BAK.
GÖZYAŞLARIMI GÖRECEKSİN...
SADECE SENLİ HATIRALAR İÇİN AKACAKLAR
VE SENİ NE ÇOK SEVDİĞİMİ SANA ANLATACAKLAR.
HALA DURUYORSA O ALDIGIM KOLYE BOYNUNDA,
SANA SARILDIGIMI HİSSET
VE O VEDA ÖPÜCÜĞÜ VERDİĞİN GÜNÜ UNUTMA,
O PARKTA, O AĞAÇIN ALTINDAYIM ŞİMDİ.
BERABER YÜRÜDÜĞÜMÜZ O YOLLARA BASMANIN
ACISINI ALARAK YÜREGİME GELDİM
VE BU AĞAÇIN ALTINDA SENİ HALA NE KADAR ÇOK
NE KADAR ÇOK SEVDİĞİMİ ANLADIM.

MELANKOLİ.....17-09-2005.....18:02

Gürsel Pal

Sevdim

Bu gün hiç umudum yoktu.
PENCEREYE VURAN YAĞMUR TANELERİNİ İZLEDİM.
BİR HAYAT GEÇTİ GÖZLERİMİN ÖNÜNDEN
YAŞAMAYI YENİDEN SEVDİM.
BU GÜN HİÇ BİR UMUDUM YOKTU.
PENCEREME KONAN KUŞA EKMEK DOĞRADIM
YİYİŞİNİ SEYRETTİM GİZLİCE
YAŞAMAYI YENİDEN SEVDİM.
BU GÜN HİÇ UMUDUM YOKTU
BİR DOSTLA MESAJLAŞTIM
İÇİM MUTLULUKLA DOLDU
YAŞAMAYI YENİDEN SEVDİM.
VE EVDEN ATTIM KENDİMİ DİŞARIYA
BİR KAÇ ARKAĞAŞLA ÖPÜŞTÜM YOLDA
ÇİÇEK AÇAN AĞAÇLARA BAKTIM ÖYLECE
YAŞAMAYI YENİDEN SEVDİM.
BİR DİLENCİYE SADAKA VERDİM.
YAĞMURUN ALTINDA GEZDİM
BİR ÇOCUGUN GÜLÜŞÜNÜ İZLEDİM
YAŞAMAYI YENİDEN SEVDİM.
BU GÜN HİÇ UMUDUM YOKTU.
ESKİ DOSTLARI DÜŞÜNDÜM BİR ARA
GEÇEN GÜZEL GÜNLERİ
OLMASALARDA YANIMDA
ONLARI YENİDEN SEVDİM.
BENİ ÖLDÜRÜYOR DOSTLARIN ACILARI
HOŞUMA GİTMİYOR UMUTSUZ YAŞAMALARI
BİR CÜMLEYLE DÜZELİYORSA HAYATLARI
YAŞAMAYI DOSTLARLA
VE DOĞAYLA SEVDİM.
BEN DOSTLARI HEP SEVDİM.

MELANKOLİ 14-04-05

Gürsel Pal

Sevgililer Günü

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/5HL41I2fxF0&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/5HL41I2fxF0&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Sevgililer günü,
Sevginin, sevdanın günü.
Bir insanın varlığını hissetmek için,
Özel bir gün.
Hiç olurmu canım?
Olurmu sevdayı bir güne sığdırmak?
Olur mu, Sevgiliyi bu bir günde anmak?
Sevgililer günü.
Kırmızı güllerin katliam günü.
Olurmu sevgiliye bir gün çiçek vermek?
Olurmu can hiç,
Bir gün onu anımsamak?
Sevdan yüreğinden taşıyorsa,
Senenin tüm günleri
Sevdanın günüdür.
Bence bir günde anılacak sevdalar
Kocaman bir yalandır.
Sevda her gün anılmalı,
Her gün olmasada,
Sevdamıza bu günde değil,
Senenin her anında
Sevgimizi anımsatmalı.
Annelerimiz anneler günündemi anne?
Sevdamız sevgililer günündemi bize yar?
Aldatmasın sizi sakın olaki bir günlük anılar,
Yoksa hüsrana bulanır bu günde yaşanmış yarınlar.

Melankoli

Gürsel Pal

Sevmeliyiz

Yine yapayanlız kaldım dört duvarımla.
DÜŞÜNCELERİMİ GÖMDÜM TAVANDAKİ DÜZ ÇİZGİYE.
HÜZÜNLÜ BİR PARÇAYI DİNLEDİM.
SENİ BÖYLE GÖRMEK İSTEMEZDİM YAR DEMEKTE.
İÇİME DOKUNDU BİR KEZ DAHA.
ŞENELERİN ARDINDAN GELEN RUH YORGUNLUĞUNDA
MÜCADELE ETMEK.
EN GÜÇLÜ GÖRÜNENLERİNDE ZAYIFLIKLARI VAR HAYATTA.
HAYATIN İÇİNDE YAŞANANLAR VAR.
TESLİMİYET VAR.
NEYE YAŞADIĞINI BİLMEYEN YAŞAMAK VAR..
HÜZÜNLÜ BİR GEÇEDE YILDIZLARA ŞARKI SÖYLEMEK GİBİ.
İÇİNDEN GELDİĞİNCE BAĞIRAMASANDA
BİR BARDAGI KIRMAK VAR.
YİNE YALNIZLIK VAR NETİCEDE
GÜLEN YÜZLERİN ARDINDA
BİR ÜMİTSİZLİK VAR.
HÜZÜNLE BAKANLAR VAR
SEVİNÇLE BAKANLARDA..
KİMİSİ MUTLU KİMİSİ HÜZÜNLÜ.
AMA YİNE DE...
YAŞAMAK VAR, YAŞAMAK VAR.
YAŞAMALIYIZ ÇÜNKÜ..
BİLİNMEZ BİR YOLA YÜRÜMEKTEYİZ
YÜRÜMELİYİZ.
VE SEVMELİYİZ.....

MELANKOLİ 15-04-2005 20:30 SALİHLİ

Gürsel Pal

Siir dostumuz Müsadenizle hanıma

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/HjZNYqb-WDg'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/HjZNYqb-WDg' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>  
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/Ac-QVBdj22w'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/Ac-QVBdj22w' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Değerli dost,
Kalemimde hüzn,
Yüreğinde güzün var.
Sana yakışmaz yıkılmışlıklar,
Haydi şimdi savaş zamanıdır
Kalk dost,
Bu hastalıkla yüreğinle savaş.
Bilirsin ki biz burada
Seni beklemekteyiz.
Sana bütün iyi niyetlerimizi yollar,
Dönüşüne çok seviniriz.
Haydi geç kalma sende,
Gel yine güzellikleri yazsın kalemin,
Ve bize ışık olsun
Senin tertemiz güzel yüreğin.

Gürsel Pal

Sil at

Sonu gelmez gecelerin karanlığında,
Aydınlığa hasret bir dem yüreğim.
Çekilecek ne varsa kaderimde artık,
Çekmeye razıyım, çekerim bedenim.
Bir kalp atışıysa beni hayata bağlayan,
Bir bakışsa ve bakmaya doyamadımsa,
Her gün içinde yaşadığım, yaşatamadığımsa;
Bu hayatı içinden sil at, sil at yüreğim.
Gözlerimin ferindeyse karanlıklar,
Gelmez oluyor bana karanlığında aydınlıklar.
Sevemiyorum artık hayatı,
Bilemiyorum ki beni artık kim anlar,
Bu hayatın içinden sil at, sil at beni yüreğim.
Çaresizliklerin içinde bir çare arıyorum aslında,
Ne yana baksam karanlıklar sürüklenir göz ucumda,
İsmimde o, hayatımda o, yüreğimde o, hep karanlık
Doğmayacak güne duyulan özlem var belki de birazcık.
Biliyorum her geçen günün ardından yaklaştığımı,
Bir adım sonra gelecek ve beni bulacaktır biliyorum,
Aslında beni tutan nedir anlayamıyorum,
Öylesine mutsuz ve hüzünlüyüm,
Her adım attığımda karanlığa bir adım daha,
Bir adım daha yaklaşıyorum.
Yaşamaya gelmiş bir bedenim içinde,
Bir melankoli yarattım belki de ben bende.
Sevdaya dair yazılacak bir çok kelime var daha,
Yazamayacaksam sil at, sil at beni bu hayattan yüreğim.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Sil at yüreğim

Sonu gelmez gecelerin karanlığında,
Aydınlığa hasret bir dem yüreğim.
Çekilecek ne varsa kaderimde artık,
Çekmeye razıyım, çekerim bedenim.
Bir kalp atışıysa beni hayata bağlayan,
Bir bakışsa ve bakmaya doyamadımsa,
Her gün içinde yaşadığım, yaşatamadığımsa;
Bu hayatı içinden sil at, sil at yüreğim.
Gözlerimin ferindeyse karanlıklar,
Gelmez oluyor bana karanlığında aydınlıklar.
Sevemiyorum artık hayatı,
Bilemiyorum ki beni artık kim anlar,
Bu hayatın içinden sil at, sil at beni yüreğim.
Çaresizliklerin içinde bir çare arıyorum aslında,
Ne yana baksam karanlıklar sürüklenir göz ucumda,
İsmimde o, hayatımda o, yüreğimde o, hep karanlık
Doğmayacak güne duyulan özlem var belki de birazcık.
Biliyorum her eçen günün ardından yaklaştığımı,
Bir adım sonra gelecek ve beni bulacaktır biliyorum,
Aslında beni tutan nedir anlayamıyorum,
Öylesine mutsuz ve hüzünlüyüm,
Her adım attığımda karanlığa bir adım daha,
Bir adım daha yaklaşıyorum.
Yaşamaya gelmiş bir bedenim içinde,
Bir melankoli yarattım belki de ben bende.
Sevdaya dair yazılacak bir çok kelime var daha,
Yazamayacaksam sil at, sil at beni bu hayattan yüreğim.

Gürsel Pal

Sildiğim kaçınıcı satır bu

Bilmiyorum sildiğim kaçınıcı satır bu,
Bilmiyorum hangi satırlarda kafiye kurabileceğimi.
İçimde biriken kocaman bir yanardağın,
Dışarıya çıkmayan lavları gibi
Cehennem sığacağı gibi sevdan.
Oysa yazacak o kadar çok kelime varken,
Yazmayı beceremiyorum neden?
Yorumsuz şiirlerimin yorumsuz kahramanı,
Yarını olmayan sabahlarda hayal ettiğim,
Erişilmez dağlar gibi gelir bana sevdan
Ve tek kelimedede biter bana yaşam.
Hiç önemli değil aslında,
Yorumda götürmez aslında ardımda kalan,
Kalacak olanlarda zaten yarın olacaktır bir yalan.
Senki gökyüzünde ki en uzak yıldızlar kadar uzakken bana
Aldanmışım bu Dünyada ben yalan olan sevdana,
Umudumda kalmadı artık ne bu güne nede yarına
Gücüm yok kaldıramam artık
Teslim ettim kendimi bu duygu sağanağına.
Bilmiyorum sildiğim kaçınıcı satır bu,
Bilemiyorum.
Sadece yazıp yazıp siliyorum
Seni ve senli olanları.
Sevdayı suya yazmak gibi,
Kayboluşu anlatmak gibi,
Seni sana yokken anlatmak gibi,
Yazıyor ve siliyorum
Bendeki sevgi silüetini.
Sildiğim her hece sen,
Sildiğim her kelime ben,
Biliyorum sevgilim
Yazdığım her şey
Aslında silinmemesi gereken.

Gürsel Pal

Sisli bir maziden uzak

```
<object width='425' height='355'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/5d0FE3tu1sw&rel=1'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/5d0FE3tu1sw&rel=1'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='355'></embed></object>
```

Sisli bir maziden çok uzaklarda,
Denize hasret gözlerim.
Martı seslerini özledim.
Martılara simit atmayı özledim.
Vapurla giderken denizin köpürmesini
Özledim denizin kokusunu.
Bir dilek tutmayı özledim,
Dilek havuzuna para atmayı özlediğim gibi.
Giden dostları özledim,
Bir meçhule gidip dönmeyenleri özlediğim gibi.
Üzerimde kalmış yara izlerine bakarken,
Yaraları bırakıp gidenleri hayal ettim.
Hayal ettiğim gençliğimi özledim.
Sisli bir maziden çok uzaklarda,
Kanamadığımı anladığım anda,
Kanamayı özledim.
Bir o kadar çokken sevgim,
Sanki ben yeniden sevmeyi özledim.
Şimdi sadece durup da yerimde,
Geçmişin sisli hayaline baktığımda,
O sisin içinden bana gelenleri izliyorum.
Gelecek için adımlarımın ta orta yerinde
Sadece bir anlık duruş,
Kendi seyrimi gözlemliyorum.
Ne kadar çok özlemler birikmiş içimde.
Özlemeyi özledim belki de.
Hayatım bir film gibi akıp giderken gözlerimde,
Bir anda aklıma geliyor...
İlerlemem lazım.
Gitmem lazım bu sabitlikten.
Koşmam lazım hatta
Benim yeniden.
Baharlara, çiçeklere ve kuşlara.
Coşmam lazım içimde durmaksızın,
Yeni baştan yeniden.
Kendim için.
Senin için.
O nun için.
Şunun için.
Ve ayrılıyorum hayallerimin içinden.
Yeni bir yüz yaratıyorum kendime.
Her gün yeni bir maskeyle çıkıyorum
Hayat denilen sahnenin ta ortasına,
Ve hayatımın en büyük rolünü oynuyorum
Belki de!
Bilemiyorum.

Hayatı yaşamak zorunda olduğumu bildiğimi
Bildiğim için yaşıyorum.
Daha güzeline.
Daha doğrusuna.
Daha da iyisine ulaşacağım.
Ben ve benim içimdekilerle
Yaşayacağım,
Belki de yaşamaya çalışacağım.
Zaman az.
Sisli bir maziden kalanları geç,
Yarına bir umutla sarıl diyorum kendimce.
Ara sıra dinlenme molasıdır verdiğin,
Yaralara bakmaktan ne faydam var,
Önümde kocaman yaşanacak
Sevgi dolu, Umut dolu yıllar var.
Yaşayacağım.
Bulutların içinden geçip
Bir gün yeniden,
Bir sahilde denize bakacağım.
Bir gemiden martılara belki yeniden
Bir simit parçası atacağım.

Gürsel Pal

Sizi İzleyeceğim...

```
<object width='425' height='353'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/yOPIxWo149M'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/yOPIxWo149M' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='353'></embed></object>
```

Kanadım...

Sustu kelimeler dilimin ucunda,
Bir yumru boğazımın ta ortasında
İçten içe ağladım.

Yaşadım...

Yaşamayı adam gibi,
Sevmeyi, sevilmeyi.
Ve anladım ben iki cümleyi
İçimde olan iki cihanda.
Ne doğruydı, nede yanlış,
Tek yüreğim vardı ortada kalmış.
Bir terkedilmiş ev gibi,
Kullanılmamış bir eşya gibi.

Anladım...

Bulmak için aramak,
Aramak için araştırmakmış hayat.
Kazanımlar kadar kaybetmelerin de olduğunu
Ve giden her şeyin ardından,
Kalanlarında olduğunu.
Kocaman bir hayat sürdürdüm içimde,
Kendi halimde kendimce.
Nerede yanlış yaptım,
Nerede yanlıştı hayatım?
Sordum daima kendime.
Kendi içimde kendimi öldürdüğüm de,
Hayatın renginin siyah olduğunu,
Sevdiğimde bir çiçeği
Gri bir gülümsemeyle baktım hayata.
Gökyüzünde yıldızlar kaydurdum gecede,
Bir kuş uçurdum bazen gizlice,
Bir hercainin çığlığıdır yaşam
Duyabilene.

Gitmeliyim artık,

Gidiyorum....

Biliyorum.....

Bu gidişte bile,
İnsanlığımca insanca seviyorum
Seni, onu, bizi, her şeyi
Hayatın içinde gri çirpinişları,
Karanlıkları,
Gülmeyi ve ağlamayı,
Bi cümle herkesi
Seviyorum...
Seveceğim....
Ve sizi daima ama daima
İzleyeceğim.....

Melankoli.....

Gürsel Pal

Son Arzu

İki gözüm...
Sana bu kelimeleri dört metrelik
Bir odadan yazıyorum.
Belki de hiç görmeyecek gözlerim,
İstanbul'da günün batışını.
Belki de hiç görmeyeceğim,
Bu müebbetlikte gözlerinin rengini.
İki gözüm...
Burada zaman sadece düşüncelerle geçiyor,
Bazen bir kuş konuyor parmaklıklara
Bazense Ali gardiyanın sesi bozuyor gecenin sessizliğini,
Yapa yalnız bir hücre de ne olmasını bekleye bilirdim ki!
Ancak yapabileceğim düşüncelere dalmak,
Güzellikleri çıkarmak içinden,
Yani iki gözüm seni çıkarmak hatıralardan.
Seni saklamak şimdilik atmakta olan yüreğimde;
Biliyorum şimdi sahilde simitçiler,
Helvacılar işlerini yapmakta;
Çocuklar parkta oyunlar oynuyordur,
Belki de sen şu anda denize bakıyorsundur,
Deniz gözlerinle.
Buradan Deniz gözüküyor ki iki gözüm,
Sadece Deniz gözlerin kalmış aklımda
Bir de hakimin kalemi kırıldığında
O hüznün yüzün gitmiyor aklımdan.
Kapıların üstüne kapılar kapanıyor,
Sanki üç adımlık odada alacaklar seni benden,
Direniyorum iki gözüm,
İnan seni unutmadım, unutmam ki!
Her geçen gün içimde büyürken sen.
Zaman geçmekte inadına
Sayılı gün derler geçermiş
Bu kadar azken zamanım
Ölüm değil korkum iki gözüm
Ölüm değil.
Seni bende öldürecekler,
Bu kalbim senin için atmayacak artık
Buna yanıyorum.
Duvara kazıdım adını,
O pis boyasız duvara kazıdım.
Ben yarın gideceğim,
Adın kalsın yeni gelenlere hatıra.
Bir de bu gün son kez parmaklıklara ekmek koydum
Minik serçe yesin diye.
Çok soğuk burası iki gözüm.
Senin ışığın aydınlatıyor hücremi.
Seninle ısınıyorum.
Zaman geçiyor.
Öylesine çabuk.
Bak sabah olmak üzere,
İmam efendi gelmiş dua etmeye.
Ali gardiyan dün sormuştu son isteğimi,

Bir kağıt bir kalem demiştim.
Son kez sana yazmak için iki gözüm.
Ve son noktayı koymuyorum canımın içi,
Ben seni bir anlık değil, ilelebet sevdim.
Az sonra götürecekler beni avluya
Avludaki üç ayaklıya
Yani son kez gökyüzüne bakacağım.
Son koyduğum ekmeği yerken minik serçe
Artık ben olmayacağım,
Sakın ağlama iki gözüm.
Bu mektup sana ulaştığında,
Sen bu satırları okurken yanında olacağım;
İstanbul'da ilk bahar olmuş bak
Seninle dolaşacağım,
Ve seninle bakacağım boğaza deniz gözlerinden
Sakın üzülme.
Beni öldürseler de
Seni alamazlar ki benden,
Seni daima seveceğim
İki gözüm,Sevdiğim,Aşkım....

Gürsel Pal

Son kez bak yüzüme

Son kez bak yüzüme,
Ben gidiyorum sevdiceğim.
Son kez seviyorum demek için geç değil,
Seni hep seviyor bileceğim.
Hiç bir kurşun değmez tenime,
Senin gözlerin vede sözlerin gibi.
Hiç kimse öldüremez beni
Senin öldürdüğün gibi.
Son kez bak yüzüme,
Bu yüz artık olmuyacak yanında,
Ben az sonra limandan demir alacağım,
Ruhumu kainata salacağım.
Henüz buradayken söyle söyleneceklerini,
Ben belkide cehenneme gideceğim.
Son kez bak yüzüme.
Bak bir kaç damla var yüzümde hala,
Bir kağıda yazdığım kelimelerin üstünde
Sana kalsın hatıra.
Henüz buradayken ara beni,
Bir kez sor ne olur,
Ben biraz sonra gideceğim.
Keşke diyorum,
Keşke olmasaydı sonumuz böyle.
Artık ne varsa senden kalan hayatımdan sileceğim.
Son kez bak yüzüme ne olur.
Bak gittiğin yerden.
Bilirim bilinmezliktesin.
Bilirim gelemezsin.
Bilirim beni yeniden sevemezsin.
Ne olursun bir kere bak yüzüme.
Az sonra gideceğim.
Aslında burada olsaydın,
Aldırmazdım nemrut adam demene gene,
Defol git demenede aldırmazdım.
Dönülmezliklere gittin
Ve sen beni terkettin.
Son kez bak yüzüme sevdiğim,
Az sonra bende bilinmezliklere geleceğim.

Melankoli.....30-01-2007.....16:32....SALİHLİ

Gürsel Pal

Son veda

Mahsun bir gece,
Yüreğim gibi hâr da.
Ey yer yüzünü
Gök yüzünü yaradan,
İsyanım sukut,
Dilim lâlda.
Yoktur sana isyanım,
Neden diye sorgulamalarım.
Elbet vardır sebebi
Bu kadar derdin,
Bu kadar derin bir acının.
Her canlı gibi gideceğim elbet,
Belli ki erken olacak,
Yapraklarım dökülüyor canımdan,
Can dallarım baharsız
Kuruyacak.
Ben eyvAllahimi çekip gideceğim,
Biliyorum her şeyin bir bitişi var,
Ben de biteceğim.
Ne mutludur bu bana,
Son bir son olacak acılara.
Ne bir yorgunluk kalacak bedenim de,
Ne bir kalp ağrısı yüreğim de.
Ey yeri, göğü yaradan...
İsyanım yoktur asla sana,
Yaşadım yasaya bildiğimce,
Okudum, dinledim, sevdim.
Yazdım yaşadıkları mı
Ve yaşamadıkları mı,
Elimden, zihnimden, yüreğimden geldiğince.
Bazen konuştum,
Çoğu zaman sustum,
Bildikleri me,
Bilmedikleri me.
Derdi keder denizine bulandım,
İbrahim'in ateşine düştüm yandım.
Leyla'nın Mecnu'nu bendim,
Aşkın büyüüne bulandım.
Bitmek, başlangıcı bir şeylerin,
Başlangıçların bitişi gibi.
Bu hayat denilen şeyde
Hüzün bana düştü,
Çok hüzünlü yaşadım.
Yaşamadığım bir şey kalmadı,
Yasaya bildiğim kadar hayatı yaşadım.
Şimdi bir bitişte ömrüm,
Dallarım da yapraklarım yok,
Bedenimi sardı hastalıklar,
Kurudum dim dik ayaktaiken.
Bir fırtına esecek,
Toprağıma yıkılacağım.
Zaman geçecek,

Toprağa karışacağım.
Unutulmayan kim kalmış ki bu Dünya da?
Elbet ben de unutulacağım.
Bitmek başlangıcı bir Şeylerin,
Toprakla ben, var olacağım
Bu son veda da.
Gürsel Pal

Gürsel Pal

Soramıyorum

Bulutlar da ağlar, gözlerim gibi
Bir damla, bir damla daha
Akar gider yarınlarıma yalnızlığım.
Bir kuşun kanadında sürüklenir,
Rüzgarda taşınır umutlarım.
Hangi gecenin sabahında,
Hangi Sabahın akşamında
Yitik olduğunu bilemiyorum.
Kaybettim yarınlarımı,
Bu günde zaten yoktum,
Ben sanki yaşamıyorum.
Bir lokması için çalışır karınca
Ve rıskını bulacaktır elbet,
Ben arıyorum, soruyorum,
Bir lokmayı da bulamıyorum.
Kendi içimde, kendimce
Bir düş uçuruyorum
Bir kulun kanadında
Ve atan yüreğinde rüzgarlara.
Çarem nerede bir bilsem!
Kimselere soramıyorum.
Çaresizlik içinde batıyor güneş,
Ay gökyüzünde çıkıyor çaresizlik içinde.
Sağım, solum, önüm, arkam
Dünya dönüyor çaresizliğimin içinde
Neden yaşıyorum hala ben?
Bilemiyorum.
Her sabah gönül ağrısı,
Kalp sızısı doğuyor gün,
Belki de bu yüzden
Artık geceleri uyumuyorum.
Sevdaya dair yazılacak bir çok kelime eksik
Yazmak istiyorum,
Çok yazmak aslında
Yazamıyorum.
Bulutlarda ağlar, Gözlerim gibi.
Yüreğimde ağlıyor yarınıma,
Çünkü artık yarınımıda göremiyorum.
Bu günü olmayanın yarınımı olur,
Dünü olmayanın bu günümü?
Ne yana baksam çaresizlik,
Bu kadar acizmiyim ben?
Anlamıyorum.
Bakıyorum cebimde metelik yok,
Çocuklar çok şeyde istemiyorlar aslında
Bana geliyor çok.
Bir kenarda kalakaldım işsiz, güçsüz.
Karıncalar bile rıskını çıkarırken
Neden bu yokluk?
İsyan edemem diye soramıyorum.

Gürsel Pal

Söyle Hayat

Anlatamadığım kaç cümlenin içinde gizlisin,
Yazmadığım kaç şiirdesin belki de!
Bir muamma kafilesi umutların ardında
Benim için bir soru işaretisin.
Ağaçlara özenmemek elimde değil.
Senelere ve mevsimlere inat tek başına,
Sabit bir noktadan yaşıyorlar hayatı.
Kuşlar gibi olmak isterdim mesela,
Bir kanat çırpınışında çıkmak mavilere
Kuş bakışı bakabilmek olanlara ve bitenlere.
Bir seyyah gibi adım adım gezebilmekte güzeldir,
Yepyeni yerlerde yeni insanları tanımak
Ve hatıraların içine bir şey daha katmak.
Yazmadığım kaç şiirin içinde
İsterdim ki hayatı tanımak.
Yaşamak ve yaşamayı anlayabilmek isterdim,
Özgürce bir kuşun kanadına takılmak,
Kelebek tadında bir gün olsada
O bir güne çok şeyi sığdırmak.
Oysa ben insanım,
İnsanların içinde bir insan.
Anlatamadığım kaç cümlenin içinde gizlisin,
Sen bana söylesene hayat.

<embed src='http://www.ersinkayisli.com/fon_muzik/birkusgibi.mp3' height='30'
autostart='true' loop='true'></embed>

Gürsel Pal

Sus

```
<a href='http://vids.myspace.com/index.cfm?
fuseaction=vids.individual&videoid=60197085'>Kıvırcık Ali yaşamdan
ölüme</a><br/><object width='425px' height='360px' ><param
name='allowFullScreen' value='true'/><param name='wmode'
value='transparent'/><param name='movie'
value='http://mediaservices.myspace.com/services/media/embed.aspx/m=60197085,t
=1,mt=video'/><embed
src='http://mediaservices.myspace.com/services/media/embed.aspx/m=60197085,t=
1,mt=video' width='425' height='360' allowFullScreen='true'
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent'></embed></object>
Sus.
```

Gecenin karanlığında sis,
Hayat olabildiğince pis,
Herkesi almış bir hırs.
Sen sus.
Geçmiş ne kadar beyazsa,
Bu gün o kadar siyah.
Yarın ise kap kara,
Yolculuklar hep yalanlara.
Umudumuz olmayacak artık yarınlara.
Susun,
Susunuz.
Bütün aldanışlıklara,
Bütün yalanlara,
Rabbinin yolundan çıkanlara,
Allahsızlara,
Vicdansızlara,
Riyakarlara.
Sizi aldatanlara,
Dolandıranlara,
Evinizi yıkanlara,
Temelinden çalanlara.
Namussuzlara,
Hırsızlara,
Sapkınlıklara,
Susunuz.
Ve sustunuz,
Öylesine alıştırdılar ki bizi,
Bağıracağımıza,
Çağıracağımıza,
Durmadan yutkunup durdunuz.
Artık eskisi gibi değil hiçbir şey,
Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.
Siyah beyaz Türk filmlerinde ki masumiyet,
Bakmaya bile utandığınız sevgiliniz,
Bakkal Ali efendiniz artık yok.
Siz bu savaşı zaten siyah beyaz televizyonda
Dallas'ı izlemeye başladığınızda kaybettiniz.
Amerikan şalvarını spor olarak giydiniz.
Pizza, chicken, hamburger yediniz.
1970'lerde tutmaya korktuğunuz elleri
2000'lerde sokaklarda dudaklarından öptünüz.

Artık Ne Ayhan Işık kaldı,
Ne Adile Naşit.
Nede Hulusi Kentmen.
Tek tek doğrular kayboldu zihinlerimizden,
Bu zamanda zaten bir şey anlaşılmıyor sevgilerden.
Hakkınız var aslında,
Hepimizi kör ettiler.
Şağır ve dilsiz.
Uç maymun heykeli gibiyiz.
Bu kadar çok yanışın içinde
Hala kaldıysa bir şey içimizde temiz
Geçmişin anılarından,
Kirlenirken her şey bu kadar çabuk
Temizliğimiz saflığımızdandır.
Susunuz.
Konuşmayınız.
Susmaya da devam ediniz.
Bir kez daha, bir daha kirlenmek için
İçimizde ki bütün güzelliklerimiz.
Aydınlığı isterken delicesine,
Karanlıklarda kaldık sanki bilircesine.
Bir yola girdik artık dönülmemesine,
Sığınacak tek yer kaldı,
Tek bir şey var kalan bize
Rabbimize açığımız ellerimiz.
İşte geldik,
İşte gidiyoruz.
İşte bakın o kadar yanıştan
Bir tek doğru olan var
Bunu unutmamalıyız ve biliyoruz.
Görüyoruz,
Hissediyoruz,
Susuyoruz.
Konuşmuyoruz.
Öylesine alıştırmışlar ki bizi,
Öylesine kör olmuş ki gözlerimiz,
Ve öylesine şağır kulaklarımız,
Susun.
Gecenin karanlığında,
Gündüzün aydınlığında,
Bu günün yarınında,
Yakınında ve uzağında
Hep susunuz.
Sustuğunuz sürece size bir şey olmayacak.
Size kimse dokunmayacak.
Korkularla yaşamaya devam,
Pisletmeye devam.
Pislenmeye devam.
Yaşamaya devam edin siz ve biz
Uç maymunu oynamaya devam.
Yarına bırakacak o kadar güzel şey varken,
Çirkinleştirmeye devam edelim,

Fakat el insaf edin artık,
Bu Dünyayı artık yeterince kirlettik,
Kirlettiler.
Gelin artık o eski günlerde ki gibi
Önce kendimizden başlayıp
Bu Dünyayı güzelleştirelim.
Sus pus olmasın kelimeleriniz,
Çıkarsız olsun,
Riyasız olsun,
Yalansız olsun.
Yine her şey eski Siyah beyaz Türk filmlerinde ki gibi,
Saf ve temiz olsun.
Sonu güzel bitsin.
Bu üstümüzde ki bütün çirkinlikler
Geride yitip gitsin.
Bu Dünyayı güzel yapacak tek kişi varsa
Öncelikle ama ilk önce sensin.
Büyük yolculuklar ilk adımla başlar,
Doğruya attığın her adımda
Kurur gözlerinde ki yaşlar.
Bu günde var olsa da,
Senin konuşmanla bitecektir
Yarında olmaz suskunluklar.
Sus dediler diye susma,
Dur dediler diye durma.
Ağaç bile bir amaç için yaşıyor,
Duvar bile bir tavanı tutuyor.
Artık zayı olmasın,
Yitik ve bitik kalmasın
Yutkunmanın anlamı yok,
Bütün güzellikler seninle başlar.
Elbet aydınlıklarda var yaşamda
Her savaşın sonunda olacaktır,
Barışlar.

Gürsel Pal

Susarsın

Bazen, an gelir susarsın.
Hiç bir kelime çıkmaz dilinden.
Öylesine yorgundur ki yüreğin,
Yaş bile akmaz artık gözünden.

Bazen, an gelir susarsın.
İçinde çığlıklar feryat, figan,
Yalnızlığın yorulmuştur adı olur isyan,
Öylece kalırsın bir köşede,
Ruhun cehennem ateşindedir,
Çekilir bir kenara, yatarsın.

Bazen bir an gelir susarsın.
Söylenecek o kadar sözün varken,
Terkedilmişliğine baş başa kalırsın,
Yalnızlığının içinde, kan kusarsın.

Bazen an gelir susarsın.
Konuşamazsın çünkü.
Bu güne, yarınına küser
Yandıkça yanar,
Kanadıkca kanarsın.

Bir lanet daha çekersin hayata da,
Yaşanmayası bu Dünya da
Yaşarsın,
YAŞARSIN....

Gürsel Pal

Şimdi Susma Zamanı

Şimdi susma zamanı sevdiğim,
KIRLANGIÇ ÇIĞLIKLARINA GÖZ YAŞINI MEZE ETME ZAMANI.
YÜREGİNİ ACIYA ESİR ETME ZAMANI.
AYAKLARA PRANGA VURMA,
ELLERE KELEPÇE TAKMA ZAMANI SEVDİĞİM.
KİMSEYE GÖRÜNMEDEN GİTME ZAMANI.
ŞİMDİ SUSMA ZAMANI.
SUSTUM.
SEN BUZ GİBİ YATARKEN BİR HASTANE ODASINDA
BEN BİR KÖŞEDE PUSTUM.
İÇİMDE DELİ DÜŞÜNCELERİMLE,
BİLİNMEZLİĞİME KOŞTUM.
ŞİMDİ AYRILIK ZAMANI SEVDİĞİM.
BİR KIRLANGIÇIN KALBİNDE ATMAKTA YÜREĞİM.
SEN BENDEN GİTMELEMİSİN.
GÖZ YAŞLARIMI HEP YUTTUM.
SANA BİR CAN OLSUN HATIRAM.
SEN ÇOK YAŞA SEVDİĞİM.
ŞİMDİ GİTME ZAMANIDIR.
KIRLANGIÇ RUHUMLA SENİ DE ALDIM YANIMA,
UÇTUM.

G.PAL

Gürsel Pal

Tek kelime SEVDAMSIN

<object width='425' height='350'><param name='movie'
value='http://www.youtube.com/v/wujOxo93SjU'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed
src='http://www.youtube.com/v/wujOxo93SjU' type='application/x-shockwave-flash'
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>

İçimde öldüm sevdiğim,
Yaşat sen yeniden beni.
Ben Dünyada gördüm cehennemi,
Sen gel cennetine sal beni.
Bilirmisin seni ne kadar çok sevdiğimi?
Duyarmısın haykırsam seni sevdiğimi?
Sen benden hiç gitmemişsin ki!
Benim senden gitmediğim gibi.
Takılı kalmış bir plak gibi,
Tek hece de aşk var
Seni sevdiğim dilimde
Tek hecem olmuş sevgili.
Yaşanmamışlıklarımız var hayata dair,
Yaşanmışlıklarımız var.
Üzölmüşlüklerimiz olduğu kadar,
Sevinçlerimiz de var.
Sen üzölme asla sevdiceğim,
Damlamasın yaşlar gözünden.
Sana bu benim yeminim olsun
Ben çıkmam senin yüreciğinden.
Yaşat beni sevdiğim,
Yaşat beni yüreğinde.
Gün olur göçer gideriz
Bul beni sen Tanrının cennetinde.
Çağırırsan gelirim, gelmem sanma!
Cennet olmasa da, olsada
Yerin mekanın ne önemi var ki!
Ruhum cehennemin en ucunda yansada.
İçimde öldürme beni sevdiğim,
Benim yüreğim sendeyken,
Beni sensizliğinde koyma.
Sakın aldanma,
Sakın yanılma.
Ve bir cümle yak bütün kötü kelimeleri,
Yakki köz düşmesin ciğerine benden ötürü,
Sevda yanmakmış derler ya,
Sevda yanmak değildir aşkım,
Sevda gül bahçesinde bülbüllerle muhabbet etmek gibidir,
Sevda bir dokunuş,
Sevda bir bakış,
Sevda yaşamın ta kendisinde saklı olandır.
Sevda yanmak değil,
Sevda soluk almaktır.
Sevdamsın sen sevdiğim.
Sen benim sevdamsın.
Sen benim ağlayan değil,
Daima gülen yanımdasın.

Sen benim tek kelime,
Sevdamsın.
Sen yaşımsın.

Melankoli

Gürsel Pal

Uçurum çiçeğim

Uçurum çiçeğim benim,
SANA ULAŞMAK İSTERKEN
DÜŞMEKTE VAR İŞİN İÇİNDE
AMA BEN İNATLA SANA ULAŞMAK İÇİN
KENDİMİ YIYIP BİTİRİYORUM.
ULAŞAMIYACAĞIMI BİLE BİLE,
SENİ SEVİYORUM SONSUZ
BİR AŞKLA.
SANA ULAŞMAĞI ÖLÜMÜMDÜR BİLİYORUM
AMA SENSİZLİĞİ İÇİME SİNDİREMEYİYORUM.
SONUM ÖLÜMÜM OLSADA
SENİ SEVİYORUM.

MELANKOLİ.....16-09-2005.....09:36

Gürsel Pal

Umurunda değilsem

Umurunda değilsem, umurum da değilsin artık. Ne kadar zormuş seni unuttur gibi yapmak. Umursamamak. Hayatın kalanını sensiz geçireceğini bilmek ve acımasını hissetmek yüreğinin her gün.

Evet bitti bir şeyler kağıtlar üzerinde.

Ben bittim senin yüreğinde.

Bitirmek, başlangıcıdır yeniliklerin sevdiğim, umursazlığım.

Ben her bitirdiği mi sandığım da, yeniden başladım. İlk gün gibi. Son günü istemeden.

Sen giderken ve önüne bakarken, ben sadece sana ardından baktım.

Gülümsemelerimi de aldın gittin benden. Yüreği mi. Beni...

Geri de sadece hastalıklı bir bedendi kalan. Ruhsuzca ve umutsuzca geriye kalan zaman.

Seneler. seneler geçti üzerimden. Her günü bir eksik yaşayıp, tükettim kendimi ben.

Oysa bunları hiç bilmedin ki sen;

Sensiz yarım bile kalamayacağı mı, sensiz kendimi yok sayacağımı hiç düşünmedin ki sen.

Umurunda değilsem,

Umurumda değilsin.

Ben bitirdim umutları mı...

Ben ben de bittim.

Sen gitmeyi seçtin,

Bense kalmayı.

Bıraktığın o yerdeyim hala,

Seneler geçti üstümüzden.

Umutlar geçti. Yazlar, kışlar, baharlar.

Ve artık Son baharı ömrümün.

Gözün aydın olsun,

Her geçen günün ardından,

Biraz daha ölüyorum.

Çok acılar çektim, çok yandı canım.

Şessizce ve habersizce gidiyorum.

Her bitiş bir başlangıç,

Bir şeylerin doğuşuna

Eceliyetin zamanı saklı,

Umursanmazlığım,

Umursamadığımı sandığım.

Sen dallarında boy ver yedi renk,

Ben sarı yaprak,

Toprağıma düşüyorum.

Gürsel Pal

26 Mayıs 2021

Gürsel Pal

Unutma

Unutma,
Unutursan neden seninde unutulduğunu
Unutma.
Kolay mı sandın unutmayı,
Sen kolay mı sandın bir anda unutulmayı.
Her halukarda
Unutmakta zordur,
Unutulmakta.
Unutanlar neden unuttuğunu,
Niçin unuttuğunu anımsadıklarında
Unutulmamışlığın olacaktır.
Sende unuttuğunu anımsadığında,
Aslında bu unutmadığının göstergesi olacaktır.
Unutma.
Unuttuğun sandığın her şey,
Bir gün gelir senin kapını çaldığında
Unutulmadığına işaret olacaktır.

Melankoli.

Gürsel Pal

Unuttun deme bana

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/AA6r-_f1SIQ'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/AA6r-_f1SIQ'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Sen yeter ki çağır, ben gelirim.
Bir rüzgarla birlikte tenine değerim.
Sen yeter ki çağır beni,
Göz yaşlarını yine ben silerim.

Unuttun deme bana sakın,
Vefasızın deme.
Nasıl unuttur insan sevdiğini?
Sen göremezsın oradan
Benim gözlerimin senin için nemlendiğini.

Bazen bir bulut olurum gökyüzünde,
Bazen bir yıldız sen beni göresin diye.
Bende bakarım gökyüzüne,
En parlak yıldızı şimali içime alırım.
Ve onun ışığıyla kendi içimde yanarım.

Sakın unuttun deme bana.
Sitem etme, yüzünü asma.
Benimde yüreğim yanıyor gecelerde,
Sabaha değen bütün dizelerimde.
Sen varsın her zaman,
Sen olacaksın.
Yıllara inat edecek minik yüreğimde
Kocaman aşkım.
Ben benden geçmişim.
Ben senin yolunu bana yön edinmişim.
Sakın üzme kendini,
Unuttun deme bana.
Her ne kadar ulaşılmaz olsada
içimde sevgin.
Bir o kadar ben seni ölesiyeye sevdim.
Sınırsızca,
Umarsızca,
Bağımsızca.
Hep seni sevdim.
Benim imkansız hercai çiçeğim.

Melankoli.....20-01-2007

Gürsel Pal

Unutulmuş zindanların

Unutulmuş zindanların,
Unutulmuş esiriyim ben.
Hiç bir yerde adım okunmaz,
Yaşarken ölmüşüm ben.
Üzerimden geçen mevsimler,
Ve yaradana kaldırdığım elim var.
Hiç bir esaret tutamaz yüreğimi,
Yarına dair gideceklerim var.
Ay gökte durdukca asılı,
İsmim anılmasada hiç bir yerde,
Sanmayın ki yaşamıyorum ben
Bu kainatta ve yeryüzünde.
Unutulmuş zindanların,
Yedi kat altındayım ben.
İsmim anılacaktır elbet bir gün,
Bir şiirin bilmem kaçınıcı mısrasında
Ve aralanacaktır o anda gönül kapım,
Bir sevenin gönül kapısında.
Unutulmuş bir hayatın,
Hayatın içindeyim ben.
Yitik şairler pazarında,
Durmadan yazmaktayım ben.
Sadece bende ki beni değil,
Kudusü, Kerkütü, Kıbrısı, Çanakkaleyi,
Yada bir sevginin içinde can çekişen
Her hangi bir yüreği.
Unutulmuş bir dizenin,
Her hangi bir kelimesiyim ben.
Üzerime zindanların kapısı örtülsede
Her hangilik içinde,
Telaşla,
Korkuyla,
Sevgiyle,
İnançla,
İnsan gibi insan olmak için
Yaşıyorum ben.

Gürsel Pal

Unutursun

Unutursun...

Elbet bir gün mecburen unutursun.
Zaman kamçılarken sırtını acımasızca
Bu acıya dayanamazsın unutursun.
Her ne varsa benden sana hatıra,
Bir gün dalmazsın benli anılara,
Unutmak zorunda olacağın için,
Bir kenara bırakırsın büyük aşkımızı,
Unutursun...

Dilinde vede kalbinde hiç bir iz kalmaz,
Birlikte beraber gördüğümüz her şeyi
Bir gün gelir unutursun.
Saksıya diktiğimiz hercai menekşe solar,
Bir süre sonra kafesteki kuşumuz
Hakkın rahmetine erer.
Eski eşyaları çıkarırsın bir bir elinden,
Unutamam deme sakın unutursun.
Zaman bütün yaraları dağlar,
Sadece ufak bir iz kalır geride
Ona da bakmayı zamanla unutursun,
Unutursun.....

16-01-2007

Gürsel Pal

Usul usul gel yanıma

Usul usul gel yanıma,
Sokul otur yanı başıma.
Sanaen güzel dizeleri okuyayım,
Okumakla kalmayayım birde canlandırayım.
Usul usul gel yanıma,
Gel otur yanıbaşıma.
Sana kışlarda baharları göstereyim,
Baharlardan bir çiçeği tek sana vereyim.
Şimdi inanmazsın belki de,
İçimde baharlar olduğuna,
İnanmazsan gel otur yanıbaşıma,
Kelebeklerden bir taç yapayım saçlarına.
Yanı yanıbaşımda inciler,
Dökülür dilimden aşka dair kelimeler,
Usul usul gel yanıma
Dokunsun yüreğine şiirler.
Belki de bir kaç kelam ederiz,
İnanca yaşayıp biz insanca severiz,
Usul usul gel yanıma sevdiceğim,
Biz bir elmanın iki yarısıyız,
Birbirimize benzeriz.
Yalan yoktur sözlerimizde,
Ne yana baksak bizde biz varız gözlerimizde,
Usul usul gel yanıma,
Otur kalkma sakın sonsuza dek
Bizden başka ne var ki yaşamımızda.

Gürsel Pal

Usulca yattım İzmirin kollarına

Dün gece usulca yattım kollarına İzmirin,
Yer ağlıyor, gök ağlıyordu.
Denizde balık, havada martının
Göz yaşlarını gördüm çağlıyordu.
Bir yanımda Konak,
Bir yanımda Karşıyaka,
Buna aldırmasada Buca
İçerimde bir yer İzmir gibi yanıyordu.
Dün gece usulca yattım kollarına İzmirin;
Bir yanımda siyah, Bir yanımda beyaz
Beni bir tek İzmir anlar
Başka hiç bir şey anlamaz.
İskele boyunca balıkçılar sallamışlar oltayı Denize,
Denizmi onları avlamış bilinmez.
Bir çay tadında kordondayım,
Sanki bu Dünyada değil
Bir Cennet koyundayım.
Hiç bir şehir vermez İzmir kadar huzur insana
İzmirin kıymeti bir anlam daha katar anlayana.
Dün gece usulca yattım İzmirin kollarına
Sanki bir daha hiç uyanmamamacasına
Yanmışım ben İzmirim sana.

Gürsel Pal

Uykusundayım

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/xqYmG70xUZc'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/xqYmG70xUZc' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Uykusundayım,
Derinliğindeyim aşkımızın.
Bir rüya görüyorum,
Öylesine mutluyum ki!
Sen varsın, ben varım....
Elimi tutuyor ellerin,
Gözlerimde gözlerin var.
Yüreğimde yüreğin,
Yüreğinde yüreğim var.
Sana sarılıyorum her şeye inat,
Sım sıkı...
Ne olur beni bırakma diyorum,
Bir damla göz yaşı akıyor gözlerimizden
Ben seninle dolu içimde
Seninle yanıyorum.
Ayrılık zamanı gelmesin diyorum,
Uyanmıyayım senli rüyamdan
Ama nafile aralanıyor gözlerim
Lanet olası aydınlanıyor odam
Sabahları sevemiyorum bu yüzden
Tek bu yüzden.
Her sabah ben sensiz üşüyorum,
Sensizliğinde titriyorum.
Ben senli gecelerimin uykusundayım,
Sensizliğin anlamsızlığında
Kalakalıyorum.
Uyanıyorum yoksun
Ben her sabah ama her sabah
Yaşarken ölüyorum.

Melankoli.....07-03-2007.....13:42

Gürsel Pal

Varsın Olsun

Varsın olsun,
Güneş doğmuyacak sabahlarında kalayım.
Geceyi hüznün sarsın, ben hüzüne dalayım.
Gelin üzerime acılar bırakın ağlıyayım.
Varsın olsun.
İnsanlar iki yüzlü, İnsanlar alçak,
Birbirlerinden olsunlar kaçak.
Ben tertemiz bir hayal kurayım.
Varsın olsun.
Bir adım ötesindeyken mutluluğun,
Ben burada sabit kalayım.
Ulaşamadığım mutluluğa yanayım.
Varsın olsun.
Terketsinler beni bir bir sevdiklerim.
Ne kadar ağlasada buna yüreğim,
Yine göz yaşlarımı ellerimle sileyim.
Varsın olsun.
Olsun be.
Siz yeter ki gülümseyin,
Mutlu olun.
Ben sizin içinde ağlıyayım.
Dönülmez akşamın ufkundayım.
Vakit çok geç.
Bu son fasıldır ey gönlüm,
Nasıl geçersen geç.
Nasıl geçersen geç.
Plakta çalsın Münir Nurettin
Çalsın umutlarım, hayallerim,
Kaybolsun gitsin bir meçhule benim hayatım.
Varsın olsun.

Gürsel Pal

Vazgeçiş

Belkide dönüşü yok bu gidişin.
AMA BİLKİ SEVDİĞİM BEN SENİ
SİRTİNİ DAYADIĞIN BİR ÇINAR GİBİ SEVDİM.
GİDİŞİM BİR BİLİNMEZLİK DAHİ OLSA GİDİYORUM
VE UNUTMAKI SEVDİĞİM BEN SENİ HALA
HALA İLK GÜNKÜ GİBİ SEVİYORUM.
HAYAT DEDİĞİN NEDİRKİ GÜLÜM.
BİR SOLUK VERMEMEK VE ALMAMAK BİR DAHA
İÇİNE OKSİJEN GİBİ SEVGİNİ.
İŞTE BEN KOLAYI SEÇTİM
YANI AYRILIĞI
YANI SENSİZLİĞİ
YANI İKİ GÖZÜM
BEN ÖLÜMÜ SEÇTİM
İÇİNDE ÖLMİYİ
SEÇTİM SEVDİĞİM.

İŞTE GİDİYORUM İKİ GÖZÜM....
GİDİYORUM.
GÖZÜMDEKİ YAŞLAR İSYAN ETMESİNDE NE ETSİN.
İÇİMDE AKAN KAŖ BEYNİMİ İSTİLA ETMİŞKEN
VE BEN SENSİZLİĞİ SEÇMİŞKEN
ÖLÜM NE YAZAR BANA.
AH BİRDE İÇİMDE SENİ ÖLDÜRMEK OLMASA.

UNUTMA SEVGİLİM.
BEN SENİ KALBİMLE DEĞİL,
BEN SENİ AKLIMLA DEĞİL,
BEN SENİ TÜM RUHUMLA SEVMİŞTİM.
İŞTE GİDİYORUM İKİ GÖZÜM.
SENSİZLİĞİN VERECEĞİ AZABA KATLANARAK
CEHENNEMDE YANACAGIMI BİLE BİLE
GİDİYORUM.....
NE YAPMALIYDIM SENCE HA?
SÖYLE BANA!
SENSİZ BIRAKTIĞIN BENİ
YANI İKİ GÖZÜM SENSİZLİKTE YANAN
BU YÜREGİ BEN NEYLEYİM Kİ ARTIK?
İŞTE GİDİYORUM.

ELİMDE BİR TÜP UYUŞTURUCU HAP
BANA BAKMAKTA TÜM HAINLİĞIYLA.
BİR BARDAK SU KOYDUM ILIKCA
ATTIM BİR TANE AĞZIMA
BİR TANE DAHA.
İKİ OLDU.
AĞLIYORUM SADECE.
GÖZLERİMDEN YAŞLAR SİCİM GİBİ HALIYA DÜŞÜYOR
KORKUYORMUYUM YOKSA.
SENLİ OLAN GÜNLER GELİYOR AKLIMA
O MUTLU GÜNLER GELİYOR.
NASIL ÖLDÜRÜRÜM BENDEKİ SENİ NASIL?

BİLMİYORUM.
SONRA BİR HAP DAHA ATIYORUM.
UÇ OLDU.
DİYORUM Kİ İŞTE GİDİYORUM İKİ GÖZÜM.
KALBİMİN DİREĞİ DUY BENİ
BAK AGACIN ÇÜRÜDÜ YIKILACAK ARTIK.
VE TELEFONUM ÇALİYOR.
SEN ARIYORSUN.
SESİN O KADAR GÜZEL Kİ!
NASILSIN AŞKIM DİYORSUN.
HİSSETTİRMİYORUM GİTTİĞİMİ
AGLADIĞIMI SANA.
SONRA ÜZÜLME AŞKIM SENİ ÇOK SEVİYORUM DİYORSUN
UÇ HAPTAN NE OLACAKKI DİYORUM İÇİMDEN
YIKARMI DAG GİBİ ÇINARI?
VE SENİ ÇOK SEVİYÖRUM AŞKIM DİYORUM.
BEN BURDAYIM BAK
SENİ DELİ GİBİ SEVENİN BURADA.
GİTMEME PAYDOS EDİYORUM,
ANLADIMKİ BEN SENSİZ YAPAMIYORUM.
ÖLÜMDEDE DİRİMDEDE
İÇİMDESİN.
BEN GİTMİYORUM.

MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Voltalarda söylenen türküsün sen

Voltalarda söylenen türküsün sen.
Boyasız duvarlara, tavanlara
Gözlerimle çizdiğimsin.
O çizgileri alıp yüreğime koyduğumsun.
Sayımlarda kazara rakam yerine haykırdığımı.
Havalandırmalar da geçen kuşun kanadına taktığım
Hayalsin sen.
Rüzgarda sallanan ulu çınarın en üst dalısın.
Şu sönmeyen kirli ampulün akkorusun sen.
Bir şeye benzemeyen yemeğimin her lokmasında
Boğazımdan geçmiyorsun.
Bilirmisin ki burada bir gün,
Bir senenin tadında geçer.
Sonbahar, kış, ilkbahar ve yaz
Bir günün içinde yaşanır.
İşte o mevsimlerin en güzel yerindesin sen.
Ben beni kaybetmişken,
Her anımda bulduğumsun sen.
Her bir türlü insanın içinde,
Yaşam süre gelmektedir.
Bu sürecin içinde silemediğimsin.
Sensizlik ölümdür bana,
Kendimi her gün öldürüp, öldürüp
Seni içimde öldürmeye kıyamadığımı sen.
Bitecek elbet, bitecek...
Ömür gibi bu hasretide bitireceğim
Üstümde olan bunca kilide,
Bunca kapıya rağmen.
Ben seni bir anımda bile unutamadım ki.
Ben seni hiç bir anımda silemedim ki.
Bekle sevdiğim,
Bekle göz nurum.
Bir gün gecenin içinden
Sana yeniden geleceğim.
Yüreğimde hapsettiğim seni
Seninle sana vereceğim.
Saçlarına bahar çiçeklerini takıp
Seni yine seveceğim.
Seveceğim.
Dilimde hiç bitmeyecek olan şarkısın sen,
Tek sen....

Gürsel Pal

Yaktın Gittin

Hayat bu onunla oyun olmaz,
Hayat bu ölümlle yaşanılmaz.
Gelecek güzel günler varken,
Ölüme her dem vurulmaz.

Yaktın gittin ciğerimi
Yaktın gittin yüreğimi,
Bir sabahtı, gün karardı,
Yaktın gittin günlerimi.

Sensiz ben hayatı nasıl yaşarım?
Doğacak günlere nasıl bakarım?
Yüreğimin içinde acı,
Ölümü nasıl aşarım?

Düzenleme Müzik:Ersin KAYIŞLI
Seslendiren: Mustafa AÇIKGÖZ

Gürsel Pal

Yalan

Yalan! ...
Arda kalan.
Tamamlayamadığın,
Tamamlayamıyacağın,
Bir ömrü bıraktın ardında,
Kalan elinde koca bir yalan.
Yalan...
Hani annen,
Hani baban.
Hani eşin,
Hani nerede sevdiğin kocan.
Bak hepsi bir yalan.
Sır perdesi aralanınca,
Artık nefes alamadığında
Anlayacaksın,
Geride kalanların yalan olduğunu.
Özüne doğru giderken
Ruhun bedeninden çıkınca,
Anlayacaksın ki yalan.
Kör gözün açılacak o an,
Nasıl yaşadığına bakacaksın.
Sorgu meleklerin olacak seninde
Yaşadığın hayatın yalanlarında dolunacaksın.
Yalan dostum,
Yalan...
Ardında bıraktığın insanlar
Üç gün de unutacak seni.
Bir kaç damla göz yaşı veda da
Sonrası toprak olacak bedenini,
Geride olan her şey yalan
Ve bir hikaye olarak kalacak.
Seni yaradanın
engin huzuru saracak.
Özüne döneceksin ruhunla,
Bedenin toprakta koca bir yalan olarak kalacak.
Sadece bir mezar taşında kalırsa
soluk bir ismin kalacak.
Hayat dediğin nedir ki sanıyorsun?
Bak işte sende her saniye bir adım daha
Gerçekliğine yaklaşıyorsun.
Yaşadın ve bitti,
Gerisi yalan.

Melankoli.....15-01-2007...17:05

Gürsel Pal

Yalandı

Dün dün de bitti, bu günde kalmadı,
Yarına kalacak tek bir şey adındı,
Meğerse yaşadığım her şey yalandı,
Seni seven yüreğim cennetinde yandı.
Saymıyorum artık gündüzleri, geceleri
Bir virane bıraktın geride, bıraktın seneleri
Daha dün sanki söylediğimiz sevda kelimeleri
Anladım sevdiğim anladım onlarda yalandı.
Ne anlamı var hayatın artık sensiz,
Ne olur ölüm bana gelsin ecelsiz,
Ağlayan yüreğim kaldı geride sensiz, sessiz
Yüreğime akıttığım senli anılarda kandı.
Gördüğüm her yerde sen varsın,
Yansın bu Dünya artık, yansın.
Sen artık düşlerime gerçek, bana yalansın.
Geride bıraktığın sadece yalnız bir insandı.

Gürsel Pal

Yalanlar

Yaşadım sanki bir koca asır,
Yüklendi omuzuma sevdalar.
Hiçbir şey anlamadım hayattan,
Yüreğime saplandı hançer gibi yalanlar.

Şairlerin göz yaşı zembemdir,
Kaleminden akar bazen de kanlar,
Hiçbir şey dokunmadı bana
Söylediğin yalanlar kadar.

Sen bakma sakın bana,
Bakma dünyada ki dönen dolaplara,
Dostmuş, arkadaşmış, sevdemiş
Geçmişte kalmış bütün doğrular.

Artık hiç kimse layık değil sevdiğine,
Aldanmamak lazım yüzlerde ki gülümsemelere,
Yok saydım artık sevdayı da, dostluğu da.
Hiçbir şey acıtmadı beni sahte yüzlerdeki
Yalanlar kadar
Ve ne yazık ki hep var olacaklar,
İçimizdeki yalanlar ve dolanlar.

Gürsel Pal

Yalanmış Anne

Yalanmış Anne,
ANLADIM YALANMIş HAYAT.
SEVGİ KELİMELEĞİ
SEVGİ GÖSTERİLERİ
Bİ CÜMLEĞİ HEPSİ YALANMIş.
KOCA BİR YALAN.

YALANMIş ANNE.
ÇOK SENELER SONRA FARKETTİM BUNU.
GÖRDÜM Kİ SEVGİLER VE AşKLAR BİTER
SADECE BAĞLILIKLAR KALIRMIş.
ÇOK ÜZÜLÜYÖRÜM ANNE,
SEVGİLERİN TÜKENİLMİşLİKLERİNE
YALAN OLMASINA KIRILIYÖRÜM.
ÇABALIYÖRÜM ANNE
İYİ OLSUN HER KEZ DİYE
AMA YALANMIş HER şEY
GÖRDÜKÇE DAHA İYİ ANLIYÖRÜM.
VE GÖRDÜKÇE DE YAşAMAKTAN
NEFRET EDİYÖRÜM.
BEN YALANLARI SEVEMEDİM ANNE
YALANLAR KÖTÜ
YALANLAR ÇİRKİN,
YALANLAR GÜNAHLARLA DOLU.
BIKTIM ARTIK ANNE
TOPRAĞINI AÇ BANA
YANINA GELEYİM BU YALANLARDAN SIYRILAYIM
GERÇEĞE SANA GELMEK İSTİYÖRÜM
BEN şENİNLE HUZUR DOLUYUM
TOPRAĞIN DA YATMAK
YANINDAN İNSANLARIN GERÇEK SANDIĞI
YALAN DÜNYAYA BAKMAK İSTİYÖRÜM.
YALAN ANNE.
YALAN.....

MELANKOLİ

Gürsel Pal

Yan dünya ardım sıra

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/EgbaFlkTIMg'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/EgbaFlkTIMg'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Yan Dünya, yıkıl ardım sıra.

Sen ki! ..

Ne padişahlar, ne krallar gördün.

Sen ki! ..

Ne peygamberleri yaşattın içinde.

Yan Dünya, yan.

Yıkıl gitsin ardım sıra.

Nerede kaldı insanların insanlığı?

Nerede kaldı senin saflığın

Vede temizliğin.

Yan Dünya.

Ayrıl orta yerinden ardım sıra.

Kıyamet insanın ta orta yerinde saklı,

Kıyameti yaratan biziz.

Sevgisiziz sana karşı,

Biz senin içine etmişiz.

Yan dünya yan.

Yoksa seni yakacaklar.

Yoksa seni kavurup yok edecekler.

Sen insanlara aldırma

Yan ardım sıra.

Melankoli.....30-01-2007....16:50....Salihli

Gürsel Pal

Yalnız SEVDA

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/LsRg-UHqAoM'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/LsRg-UHqAoM' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Yalnız sevdadır adı,
Kavuşulmazdır,
Acıdır ve hüzdür bir yanı.
Yalnız sevdadır,
Hayattır, güçtür
Tahrik eder damarımda akan kanı.
Beklemeyi ve sabretmeyi bilebilmek erdemdir,
Gelmese bile, unutma ihtimalı olsa bile
Onu genede sevebilmektir
Aşkın büyük yanı.
Yalnız sevdadır adı;
Adı üstünde yalnız yaşanır,
Seven bir yanda
Sevilen diğer yandadır.
Belki de platonikce bir yanıda vardır,
Bu sevda sadece yalnızken yaşanır.
Çok uzaklara dalar gider gözlerin,
Bir süre sonra yitik olur seninde sözlerin,
Yalnızlığa dair bir şiir daha karalarsın,
Aslında gelmiyecek olan sevdana,
Hep gelecekmış gibi mısralar adarsın.
Yalnız sevdadır adı.
Bir yürek bir yanda deli gibi acı çeker
Belki de bir yürek başka bir yerde o anda güler,
Bir labirent olur beyninde düşüncelerin
Zindanla karışık kör olur uzaktaki parlak mücevherin.
Yalnız sevdadır adı.
Yalnız başına yaşanır.
Ve sevda aslında yalnızlığa adanır.
Yalnızdır, yapayalnızdır onunla dolu yüreğin,
Ona bakamaz asla o sevgi dolu gözlerin,
Ruhunu verirsin rüzgara, birde kelimeleri
Çok uzağa varsın sevdiğine değsin diye
Ama rüzgar hep ters esiyormudur ne
Gitmiş olan hissetmez dönmez asla geriye,
Yalnız sevdadır bunun adı.
Kimbilebilir kaç kişi bu sevda içinde yaşayıp yaşlandı?

Melankoli.....25-02-2007.....00:42

Gürsel Pal

Yar

Yar...
Gidiyormusun?
Gitme,
Ölürüm....
Yar...
Ağlıyormusun?
Ağlama,
Uşürüm...
Dünü bende bırak,
Yarına belirleme
Bu gün beni al yüreğine
Ve beni seninle yaşat.
Yar...
Uşüyormusun?
Uşüme,
Sarıl bana
Ama dikkat et
Ateşimde yanma....

Melankoli...

Gürsel Pal

Yasak

Sana dokunamam.
Sen sonbaharımda yüreğimdeki yasak bahçenin çınarısın.
Sevmem yasak.
Dokunmam yasak.
Düşüncem yasak bana.
Öyleyse kırılırsın ellerim dokummuyacaksa,
Kopsun dilim ismini anmayacaksa,
Yansın yüreğim.Sen yasaksın bana, bende sana.
Yasaksa yasak, günahsa günah.
Cehennemim ol istersen dol içime,
Kor yangınım sıratımsın.
Bir tek yanım değil her yanımsın,
Aşkımsın sen benim canımsın.

Melankoli.....

Gürsel Pal

Yaşamak sadece

Yaşamak sadece bir nefesten ibaret değildir.
Yaşadın mı en masumunu yaşamalısın duygularının
Ve yaşadığın duygularda coşmalıdır için.
Yaşamak bir kağıtla bir kalemde değildir.
Kağıda dökülmesi için kelimelerin,
Hayatı sorgulamalısın ve hayatın içinde yaşayıp
Bir kalemde kağıda satırlar yazmalısın.
Mesela en zor anında bile hayata gülümsemeli
En mutlu anında bile duygusallaşmalısın.
Yaşadıklarından bir şeyler öğrenmelisin her an
Ve öğrendiklerini öğretebilmelisin.
Bir ağacın çiçeğe durması gibi bahar tadında
Baharında olacaktır sevdiklerine çiçekler vermeli.
Kara kışların içinde de olsan,
Bir kardelen misali güneşe gülümsemelisin.
Yaşamak sadece bir nefesten ibaret değildir.
Yaşadın mı adam gibi yaşamalısın.
Ardın sıra gülenlerde olacaktır
Sen aldırmmamalısın.
Ardından gülenlerle değil,
Seninle birlikte ağlayanlarla bir olmalısın.
En sevdiğin bile bir yılan misali sokabilir seni,
Onun için kimsenin kuyruğuna basmmamalısın.
Gönüllere girmeli,
Gönüllerden çıkmamayı bilmelisin.

Gürsel Pal

Yaşamak zor be gülüm.

Yaşamak zor be gülüm,
Bir çığın altında kalmak gibi!
Yaşamak zor be gülüm,
Bir ayaza yakalanan ağacın çiçeği gibi.
Yaşamak zor gülüm zor bilirsin.
Dizelerine damlayan göz yaşı taneleri gibi.

Gürsel Pal

Yaşanmamışlıklar

Kalırsa ardımda derin bir hüznün kalır,
Birde tamamlanmamış yarım bir aşk.
Nerede nasıl son bulacağı değil önemli olan,
Ve son nefesi vermek benim için
Bir o kadar kolay.
Mühim olan giderken tamamlanamayan
Yarım kalmışlıklardır.
Hep tammyıydı yaptıklarım diye sorgulama,
Hangimiz tamını yapıpta göç eyledik ki Dünyadan?
Bir tarafımızda hep yarım kalmışlıklarımız oldu,
Yapamadıklarımız, beceremediklerimiz,
Biraz daha kalsaydık, Keşke dediklerimizle
Göç eyleyeceğiz bu Dünyadan.
Ah keşkeler, biraz dahalar yakacak içimizi
Yıkacak o anda azrail bedenimizi.
Dün önemli değildir,
Yarın meçhul derler.
Önemlisi mi bu gündür,
Bu günü güzel yaşayanın yarın keşkesi yoktur.
Fakat hangimiz güzelliklerde kalmışız,
Biz içimizde bazı anlarda cehennemi,
bazı anlarda Cenneti yaşatmışız.
Adam gibi adam olmak derler,
Aşam gibi adam olmak nasıl öğretmezler.
Öğreneceksin zamanla derler.
Oysa bellidir kaynağın.
Sana doğruluğu öğretir her daim kitabın.
Açıp okursun, tertemiz bir huzur kaplar ruhunu,
Sen içinden almak istediğini alırsın.
İyimi? kötümü?
Yapmak senin elinde olan.
Kalırsa ardımda derin bir hüznün kalır.
Birde bitiremediğim sevdam.
Adamlığım kendimcedir benim.
Banadır doğrularım
Belki sana yalan.
Nerede can vereceğim değil önemli olan.
Ama yinede çok şey kalacak geride
Yarım olan.

Melankoli.

Gürsel Pal

Yaşanmaz

Derdimin ummanları sayılmaz,
Hangi kelimeye sığar ki sevdan?
Nicedir yüreğime gam ekiyorum
Ve seni bu ekinlerden biçiyorum.
Harabelerde açan sevda çiçeğimsin sen.
Baktığım sonsuz kainatta gördüğüksün.
Yaradanımın yarattığı en nadide bir gülsün.
Sen bana yaşam kadar gerçek,
Ulaşamayınca içeriğimde ölümsün.
Katlini veririm gecelerin yokluğunda,
Bir ah çekerim dağların başında,
Denize salarım kelimelerimi,
Kuşların kanadına takarım sevgimi,
Bir kelebek ömüründe hayatımın içinde
Tek sen varsın,
Bazen bana gerçek,
Bazense yalan olansın.
Dilim dilim kesildi bedenim,
Bedenimin içinde tek kaldı
Sen dolu yüreğim.
Biçare kalmışım yokluğunda,
Ben hiç yaşamamışım
Yaşamamışım sensiz aslında.
Derdimin ummanı sayılmaz,
Hangi kelimeye sığar sevdam?
Anladım ki sevdiğim
Anladım artık bu hayat,
Bu hayat sensiz yaşanmaz.

Gürsel Pal

Yaşarsın

<object width='425' height='350'><param name='movie'
value='http://www.youtube.com/v/w9F-nsXjv-s'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/w9F-nsXjv-s'
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'
height='350'></embed></object>

Dili söylemez insanın bazen,
Ne iyiyi, nede kötüyü.

Şadece susarsın ve düşünürsün
İçindeki sevinç ve üzüntüyü.

Karanlıkta vardır hayatında,
Aydınlıkların olduğu kadar.

Yaşamın içinde her şey ikilimdir,
Yani bir zıtlıktır yaşamımız.

Bazen kalakalırsın kendinle,
Yaşamı sorgularsın.

Anlarsın...

Siyah ve beyazdır yaşam,
Bazen grisidir bu renklerin,
Yaşarsın....

Bazen bir dost satar seni 1 kuruşa,
Dersin ki 5 kuruşluk insana 3 kuruşluk değer verdim,
Beni 1 kuruşa sattı dersin.

Bu yaşamdır.

Hiç ummadığın bir can vardır
Seni koyar 1000 kuruş yerine,
Bu ne biçim tezatlık diye şaşarsın.

İkilemler doğar içinde

Gülersin bir zaman,
Bir zaman gelir ağlarsın.

Yaşamak zorundaysan bu hayatı,
YAŞARSIN.....

Melankoli

Gürsel Pal

Yaşarsın 2

Gece dağılır paramparça,
Uzak mevsimlerin, uzaklıkları
Gelir konar baş ucuna,
Birden bire olur her şey
Bir kalp ağrısı vurur sol yanına.
Zemheri bir soğuk üşütür bedeni ni,
Nedeni bilinmez sorgulamalarının,
Sonucu bulunmaz denklem olur
Bulanır zihnini,
Bir damla yaş olur gözlerin de
Okunan ezan sesi,
Bir gece daha biter ağlarsın.

Öyle ya, bir çizik daha atarsın zamana,
Bir gün daha yok olur yavaşca,
Terkeder seni daha öncekiler gibi,
Hayatın ne kadar çabuk geçtiğini
Anlarsın.

Neyi kazandığını sorgularsın
Ve neyi kaybettiğini,
Sol yanında ki ağrı koluna vurur,
İnadına dayanırsın acıya,
Susarsın.

Düşünürsün uzak mevsimlerin
uzaklıklarını,
Bir mevsim daha konar mı baş ucuna?
Bir kırlangıç mevsimi daha görür mü
ömrün ?
Ve bir sevdayı kaldırmaya yeter mi bu
ağrıyan
Kanayan gönlün?
Saçlarında ki beyazlara bir beyaz daha
eklenir mi?
Hayat dediğin şey muamma olur,
Çıkmazların içindedir hayat,
İnadına bir inat daha katarsın.
Sorgulamaları bir kenara bırakır,
Sorgusuzca payına düşeni Yaşarsın,
YAŞARSIN...

Gürsel Pal

Yaşıyorum arkadaşım

Yaşıyorum arkadaşım...
BAK YAŞIYORUM BU BOZUK ÇARKIN İÇİNDE,
SEN GİTTİĞİNDEN BERİ NEMİ DEĞİŞTİ
YOK DOSTUM DEĞİŞMEDİ HİÇ BİR ŞEY.
İNSANLAR DAHADDA BENCİL VE RİYAKAR OLDULAR.
HANİ KONUŞURDUK HEP YA.
ULAN DEDİK BİZ BU DÜNYANIN.....
SEN GİTTİN DOSTUM.
BENİ YANLIZ BIRAKARAK GİTTİN.
ŞİMDİ ÖYLE ANLAMSIZ Kİ OTURDUĞUM MASALAR.
DAHA DÜN MASAYA OTURDUM,
HANİ İÇKİLERİMİZİ İÇİP, BİR KAÇ EL OKEY ATTIĞIMIZ MASAYA.
ÖYLESİNE BOŞ Kİ MAŞA,
TEK BAŞINADA GİTMİYOR BU MERET.
ULAN DEDİM. NEREYE GİTTİN?
NEDEN BIRAKTIN BENİ YANLIZ.
BEN ŞİMDİ KİMİNLE İÇECEĞİM,
KİMİNLE TARTIŞACAĞIM POLİTİK OLAYLARI,
KİMİ YENECEĞİM TAVLADA?
KİMİNLE ZAR TUTTUN KAVGASI YAPACAĞIM.
SEN SON OYUNUNU OYNADIN
VE BU SON OYUNDA ÇEKTİN GİTTİN.
NASIL YAŞIYORUM DİYE SORMA!
YAŞIYORUM.
ANLAMI OLMASADA
ARDA KALAN BEN VE HATIRALAR OLSADA
YAŞIYORUM BENİM ÖLÜ ARKADAŞIM.
..... MELANKOLİ.....

Gürsel Pal

Yazılır mı sevdan?

Yazılır mı sevdan kağıda menekşem?
Yazılır mı?
Hangi sayfalar alır seni içine?
Hangi kalem tükenmez?
Güzelliğinin karşısında ezilir kelimeler,
Sevdanın karşısında bırak ezilsin bütün güller.
Bu gece mehtaba çıktım seni buldum.
Denize baktım,
Yakamoz vurmuş suda sen.
Sabah oldu martıyı gördüm,
Denize daldı bir balık çıkardı
Martı sen oldun,
Balıksa ben.
Bir bülbül güle kondu,
Şarkısını söyledi.
Bülbül güle sevdalıydı, ben sana.
Bülbül ben oldum, Gül sen.
Yazılır mı sevdan kağıda yıldızım,
Yazılır mı?
Sen en parlak yıldız oldun,
Bense karanlık.
Her gece karanlığıma doğdun,
Bana bir tek sen oldun aydınlık.
Ben seni hiç bir kelimeye sığdıramam,
Hiç bir kalemle yazamam.
Küçük bir kum taneşiyim yer yüzünde,
Mabedimde sen, ışığımda sen,
Canımda sen, Kanımda sen.
Bir tek sen.
Yoluna taptığım,
Bir tek sen varsın
Yüceler yücesi varlığım.
Sağım da sen, solum da sen.
Toprağım da sen, havam da sen.
Bir tek sen varsın beni asla terketmeyen
Ve ben varım her ne yöne gitsemde,
Sana yönelen ve sana doğru gelen.

Gürsel Pal

Yazılmaz sana hiç bir kelime

Yazılmaz sana hiç bir kelime
Yazılmaz, ey yar.
Ne zaman seni yazmaya kalksam
Gözüme yaşlar dolar.
Hangi heceye sığar,
Hangi kelime, hangi kafiye
Seni anlatmaya kıyar.
Yazılmaz sana dair kelimeler,
Kelimeler seni anlatmaz
Sevdandır, beni bende boğar.
Gün doğar,
Gün batır,
Aylar geçip senelere sığarda
Ben bana sığamam sen kadar.
Yazılmaz hiç bir kelime,
Sus pus olurlar.
Bir patlamaya hazır yanardağ misali
İçten içe yanar.
Bir çınar olur bende sevdan
Senelere inat direnir,
Dallarına bir çok kuş konar
Yalnız sana aşık bedenimin
Sensizlikte ruhu solar.
Yazılmaz sana dair hiç bir kelime
Yazılmaz ve asla yazılamaz.

Gürsel Pal

Yeniden

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/F5o7JLj3Ljk'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/F5o7JLj3Ljk'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'  
height='350'></embed></object>
```

Karanlığında platonik hayalimdin,
Delicesine sevdiğim sen benim eşimdin.
Bırak bulutlar gelsin üzerimize,
Fırtınalar çıksın,
Şimşekler yüreğimin ortasına çaksın.
Ne farkeder ki!
Kim alabilecek seni benden,
Kim ayırabilir ben istemezsem
Gözlerimi gözlerinden.
Severim.
Vallahıde severim senli yaşamayı,
Ben sensizliğinde cehennemi yaşarım,
Senliğinde elin elimde olur,
Cennet bahçelerinde seninle dolaşırım.
Bırak gitsin umutsuzluklar üzerimizden,
Sen kal ki yeşersin yine sevgimiz,
Çiçekler fışkırsın yüreklerimizden.
Sanma ki seni sevmiyorum,
Sanma ki karanlıktır benim içim ve dışım,
Görmezsin bazen söyle bana bu ne hissim.
Gör senli yüreğimi anlatamazsamda şana sevgimi,
Bil artık senleyken benim neler çektiğimi.
Kim ayırabilir seni benden,
Söyle kim durdurabilir damarımda akan senken.
Dağıt bulutları gitsin üzerimizden,
Güneşli bir bahar sabahına uyan
Sen benimle yeniden.

Melankoli

Gürsel Pal

Yitik şair

Ben yitik bir şairim.
Kimse bilmez adımlı,
Kimse okumaz yazdıklarımı,
Kimse görmez beni,
Kimse tanımaz,
Ve kimse anlamaz.
Ben yitik bir şairim sadece,
Bu kocaman milyonlarca şairin içinde.
Bazen fırtınalar eser dizelerimde,
Bazen yağmurlar yağar kelimelerin üstüne.
Ayrılığı işler kalemim her hecemde,
Ben yitik bir şairim bu koca evrende.
Yalanmış derim ölümden başkası yalan
Bakarım ardıma nedir ki elimde kalan,
Çok insanlar gördüm kendini büyük sanan,
Sonunda özüne dönüp toprak olan.
Ben yitik bir şairim sadece.
Yazdıklarımı kimse okumasada,
Varsın olsun, ben yazabiliyorum ya!
Şevdaya, ayrılığa, dürüstlüğe mahsus kelimeler
İsterdim ki mutlu olabilsin bütün insanlar.

Yazdığın kelimenin anlamı yazdığın kişiye anlam verir
Ve yitik şairlerin o kelimeleri okundukca
Yitik şairler yeniden topraktan filizlenir.
Şaire şiirinin okunması can verir.

Gürsel Pal

Yok

Sevmek nerede kaldı?
Gülümsemeler şimdi nerede?
Bir bir gitti gemiler limanlardan,
Gidenler bir daha dönmez geriye.
Tiryakisi olduğum sevgilim yok,
Yok artık bir tek hatıra bile bu evde.
Gidenler gitmekte ve dönmemekte
Eski dostlar artık yok.
Rakının bile tadı değişik,
Hüzün dolu içi sanki anasonu yok.
İçinde sevgi olmayan hiç bir şeyin
Hiç kimsenin tadı yok.
Ben gülerken gülenin
Şimdi burada tozu yok.
Ben yinede çok sevsemde
Artık beni seven kimsem yok.

Gürsel Pal

Yorulдум

Yorulдум

Yorulдум.
Hep bir şeyleri kovalamaktan
Ve hiç bir şey yapmadan kala kalmışlıktan.
Tadı tuzu olmayan günleri haneme katıyorum,
Bir gün daha, bir gün daha.
Günler gelip geçiyor,
Sadece anlamsızca, kendimi avutuyorum.
Bir şeylerin başlangıcı yok,
Başlamış olanları da tek tek bitiriyorum.
Yorulдум.
Aynada ki mutsuz surata bakıyorum,
Ve saçlarıma her gün bir ak daha düşüyor,
Görüyorum.
Tavanın boyası düşmüş yerlerinden anlamlar çıkarıyorum,
Bir şeyleri yaratıyor, bir şeyleri siliyorum.
Oysa tavan aynı tavan, çizgiler hep aynı çizgi,
Yorulдум.
Anlamsızlığa anlam aramaktan artık.
Sokakta ki yüzler,
Anlamın içinde ki anlamsız yürekler,
Ve kim bilir ne anlamın içinde anlam yüklüler.
Yorulдум.
Hiç bir şey yapmamaktan
Ve bir çok şeyin anlamını aramaktan.
Görmeyeceğim, duymayacağım ve konuşmayacağım.
Sadece bu yorgunluğuma,
Belirsiz isimler takacağım.
Yorulдум.
Bir ağır depresyonu yaşamaktan.
Yorulдум, İnsanları tanımaktan ve anlamaktan.

Gürsel PAL

Gürsel Pal

Yürür giderim

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/mQah6FOCqME'></param><param  
name='wmode' value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/mQah6FOCqME' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Bakmam ardıma yürür giderim,
Gündüzü geceye boğar,
Geçmişimde ne varsa silerim.

Yarabbi....

Bana güç ver,

Yanına geleceğim güne kadar
Yürüyeyim güzelliklerin yolunda,

Belki bende mutlu olurum

Bu hayat hikayesinin sonunda.

Kader diye yazılı alnımda hayatım,

Hiç bir ayna içimi göstermiyor,

Dışında gülümsemeler

İçerim kan ağlıyor.

Hayat dediğimiz sadece

Var olmakmış.

Kainatda bir yer kapmamış hayat.

Hepimiz Dünya denilen gezegenin

Birer figüranı değilmiyiz?

Bize verilenler aynalarda aksimizmiş.

Aynalar da içim yok benim,

Yüzüm yok,

Bedenim yok.

Sadece aynaya vuran damlacıklar var,

Yağmurlar ve fırtınalar.

Koca bir hiçlikde görümsediğimiz,

Yüzsüz onca yürek,

Ve bir kaç cümle dilek

Dilimizde bir duadır zorda kalınca

Anımsadığımız.

Tek yer var aşlında

Bizim sığındığımız.

Yağmur sonrası toprak kokusu,

Belki de mezarımıza dökülen suyun kokusudur.

Şimdi belki de saçmalıyorsun diyeceksin,

Gitmek zorunda olduğumuz tek yol,

Kendi hayatımızın yoludur.

Bazen çıkmazlarda kaldığımız,

Yanıldığımız, aldanmışlığımızdır.

Sonu belli olan bir yolda,

Yanımıza kattıklarımız,

Eşimiz, dostumuz ve arkadaşlarımız.

Hayatın gökkuşağı,

Çocuklarımız.

Bakmam ardıma ben,

Yürür giderim.

Aynalarda varsın olmasın ne içim

Ne de dışım.

Yolun sonuna ulaşmak için
Ve yolun sonunda ardıma kattıklarına bakmak için
Emeğimdir bu hayat.
Güzel olanlarla,
Çirkin olanlardır bu yolun sonundan
Ders çıkarılacak.
Yarabbi....
Bana güç ver,
Yanına ulaşmak için.
Bana ışık ver
Karanlık yollarda kaybolmamam için.
Dönüp bakmam ardıma
Sana ulaşmak için.
Bana toprakla suyun birleşiminde ki kokuyu ver,
Yanında huzur bulayım.
Ben ağlıyacaksam rabbim,
Tek senin için ağlıyayım.

Gürsel Pal

Zaman (veda)

Zaman daralıyor sevdiğim,
Her geçen an,
Biraz daha uzaklaşıyoruz yaşamdan.
Şusuyorum sadece,
Üzülüyorum geçen her günün ardından.
Beklentilerim yok artık,
Beklentiler kırıyor yüreğimi,
Sadece nefes alıp veriyorum,
Bıktım usandım bu karanlığımdan.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bir bilsen;
Nasıl yaralı ve kırık sana yüreğim.
Hiç umudu kalmadı düşüncelerimin.
Bekliyorum sadece,
Gelmeyeceğini biliyorum,
Sen değilsin artık beklediğim.
Zaten bir şey kalmadı ki!
Görüp, görebileceğim.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bel ki bir an sonra,
Belki bir ay,
Belki de bir yıl,
Buralardan çekip gideceğim.
Seninle dolu bir hayattı,
Teşekkür ederim.
Biliyorum;
Kırgındır bana karşı yüreğin,
Hakkını helal et,
Şana yaşattığım kötü her ne varsa
Özür dilerim.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bilmiyor İnsanlar geçen anın değerini,
Bazen kırıyorlar, üzüyorlar kendilerini
Ve sevdiklerini.
Yalnızlığa düşünce anlıyormuş İnsan,
Dört duvar da bir sesin değerini.

Çok yoruldum,
Şana söyleyemedim,
Ölürsem affet beni.
Ben daima çok sevdim,
En kızdığım anlarda bile seni.
Affettim beni kıran bütün her şeyini,
Sen de bırakacağım giderken
Seni seven bu yüreğimi,
Unutma!
Unutma beni...

Gürsel Pal

Gürsel Pal

Zaman zaman içinde

```
<object width='425' height='350'><param name='movie'  
value='http://www.youtube.com/v/_WgvJE3c5z4'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed  
src='http://www.youtube.com/v/_WgvJE3c5z4' type='application/x-shockwave-flash'  
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>
```

Zaman zaman içinde korkularım var,
Tek korkum olmayan yer senin yüreğin.
Ne olur salma yüreğinin limanından beni,
Fırtınalara terk etme sensiz bu bedeni.
Zaman zaman içinde yalnızlığım var,
Tek sığındığın yer senin yüreğin,
Ne olursun bırakma beni,
Yalnızlığın siyahlığına atma yüreğimi.
Zaman zaman içinde sensizliğim var.
Bir tek senin terketmen yıkar bedenimi,
Ne olur benim gözlerimden
Çevirme gözlerini.

Melankoli...30-01-2007

Gürsel Pal